V211,32 N64
N64.54;3
G2971

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THE TWENTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

(17th, 18th and 20th to 24th January 1964.)

Volume LIV (Nos 1 to 7).

TABLE OF CONTENTS.

Friday, 17th January 1964.

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	iii-v
I Condolence Resolution on the death of Sri T. P. Srinivasavaradan, a Member of the Legislative Council	1-3
II Papers laid on the table of the House	3-8

Saturday, 18th January 1964.

I Questions and Answers	9-11
II Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	11-12
(2) Panel of Vice-Chairmen	12
III Motion under rule 42 of the Madras Legislative Council Rules ..	12
IV Presentation of the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64	12
V Discussion on the Governor's Address	12-38
VI Papers laid on the table of the House	39

Monday, 20th January 1964.

I Questions and Answers	47-50
II Question of privilege *re* publication of a despatch of a 'Special Investigator' in "Broadway Times" in its issue dated the 13th December 1963 with the caption "D.M.K. Cells in Madras Secretariat"	50-51

6289

PAGES

Monday, 20th January 1964—cont.

III Presentation of the Twelfth Report of the Committee on Government Assurances 51

IV Discussion on the Governor's Address 51-85

V Papers laid on the table of the House 86

Tuesday, 21st January 1964.

I Questions and Answers 87-91

II Privilege motion *re* certain statements made by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in the Press 92-93

III Calling attention to grant of benefits to Pandits deputed for training at the Government Training College, Pudukkottai .. 93-94

IV Discussion on the Governor's Address—*cont.* 95-131

V Papers laid on the table of the House 131-132

Wednesday, 22nd January 1964.

I Questions and Answers 133-137

II Calling attention to the reported death of Elementary School children at Sivakasi consequent on their partaking of free midday meals 138-139

III Discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for [illegible] 139-152

IV Discussion on the Governor's Address—*cont.* 152-182

V Papers laid on the table of the House 182-183

Thursday, 23rd January 1964.

I Questions and Answers 185-190

II Announcement *re* message from the Assembly 190

III Discussion on the Governor's Address—*cont.* 191-206

IV Government Bills—

The Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 3 of 1964) 206-210

V Papers laid on the table of the House 210

Friday, 24th January 1964.

I Questions and Answers 216-226

II Announcements—

(1) Message from the Governor 227

(2) Message from the Assembly 227

PAGES

Friday, 24th January 1964—*cont.*

III Calling attention to the prevalence of cholera in epidemic form in many districts of the State 227-229

IV Government Bills—

(1) The Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964) 229-230 254-256

(2) The Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964) 230-236 256-257

(3) The Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1964 (L.A. Bill No. 29 of 1963) 236-239 258-264

V Government Resolutions—

(1) Resolution *re* Warehousing Corporations 239-248

(2) Resolution *re* Formation of Townships 248-253

VI Papers laid on the table of the House 253

Index 265 285

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 20th January 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Stray cattle

* 9. *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the nuisance caused by stray cattle to traffic in the City of Madras;

(*b*) if so, the action taken or proposed to be taken thereon; and

(*c*) the number of stray cattle impounded during the year 1961–62 in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes.

(*b*) The question of taking deterrent action against the owners, who allow cattle to stray in Madras City is under consideration.

(*c*) 28,135.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதிரி மெட்ரூஸ் சிட்டியில் மாத்திரம் ஆக்ஷன் எடுத்தால் முக்கியமான நகரங்களில் உண்டாகும் தொந்தரவுகளை நீக்க அரசாங்கம் வழி செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் சென்னை நகரத்தில், முக்கியமான பெரிய முனிசிபாலிடிகளில் எல்லாம் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் கால் நடைகள் கவனிக்காமல் திரிவதன் காரணமாக ஏராளமான ஆக்சிடெண்டுகள் ஏற்படுகின்றன.

SRI K. KAMALAKKANNAN : Stray goats and pigs also cause nuisance to traffic in the city. Are the Government going to take any action against such things?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That will have to be taken up under the Public Health Act. But so far as the stray cattle are concerned, the present impounding fee is only about eight annas. Therefore, it does not operate as a deterrent. Perhaps if we raise it to Rs. 5 or Rs. 10, people will be more careful and will not allow cattle to roam about.

[20th January 1964

SRI L. S. KARAYALAR : Are these stray cattle milch cattle?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am not sure if the stray cattle give milk. The milch cattle are properly tended and cared for. It is only others that stray about.

Sales tax

* 10 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the reduction in the sales tax revenue from the bullion merchants consequent on the introduction of Gold Control Rules;

(b) whether the Government of India will compensate this loss by way of grants; and

(c) the amount of sales tax collected from the bullion ants during February 1962 and from February 1963 to April 1963?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : *(அ) ரூ. 14,68,935 (1—4—1963 லிருந்து 31—3—1964 வரையுள்ள கால அளவில் உத்தேச வருமானக் குறைவு).*

(இ) இல்லை.

(உ) 1962 பெப்ரவரியில் ரூ. 1,93,987.

1963 பெப்ரவரி முதல் ஏப்ரல் வரை ரூ. 5,73,015.

Corporation of Madras

* 11 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the procedure adopted for recruitment of candidates for (i) temporary; and (ii) permanent vacancies in the Corporation of Madras?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : *சென்னை மாநகராட்சியின் கீழ் முக்கியத்துறைத் தலைவர்கள் பதவிகளுக்கு அதாவது சுகாதார அதிகாரி, என்ஜினியர், மின்சார என்ஜினியர், ரெவின்யூ அதிகாரி, தலைமைக் கணக்கு அதிகாரி, கல்வி அதிகாரி, ஆகியப் பதவிகளுக்கு மாநில அரசினர் தயாரிக்கும் பெயர்ப் பட்டியலிலிருந்து ஆளைத் தேர்ந்தெடுத்து மாநகராட்சிக் கவுன்சில் நியமனங்களைச் செய்கிறது. மற்ற துறைத் தலைவர்கள் பதவிகளான, தண்ணீர்கட்டு வேலைகள் என்ஜினியர், கழிவு நீர் என்ஜினியர், மெக்கானிக்கல் என்ஜினியர், துதிப்புறவு அதிகாரி, கவுன்சில் செயலாளர், துறைத் தலைவர்களுக்கு உதவி அதிகாரிகள் ஆகியோர்களைக் கவுன்சில் நியமனம் செய்கிறது. ஆனால் அந்த நியமனங்களை மாநில அரசினர் உறுதிப் படுத்தவேண்டும். மாதம் ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் அல்லது அதிகபட்ச சம்பளம் பெறுகிற கீழ்ப் பணியாளர் பதவிகளுக்கு கமிஷனர் நியமனங்களைச் செய்கிறார். நியமனக்குழு அங்கீகரிக்கும் பெயர் பட்டியலிலிருந்து*

20th January 1964]

அதில் குறிப்பிட்டுள்ள வரிசைக்கிரமத்தில் அந்த நியமனங்கள் செய்யப்படுகின்றன. மேயர், மத்திய குழுவின் தலைவர், கமிஷனர் ஆகியோர் அந்த நியமனக்குழுவில் அங்கம் வகிப்பர். உதவிக் கமிஷனர்களும், துறைத்தலைவர்களும் கமிஷனரின் தனி உதவியாளரும் கமிஷனர் தங்களுக்குக் கொடுத்த அதிகாரங்களை அனுசரித்து தத்தம் துறைகளில் ரூ. 100 வரையில் சம்பளம் உள்ள இதர கீழ்ப் பணியாளர் பதவிக்கு நியமனங்களைச் செய்கிறார்கள். மாநகராட்சியில் ஒரு காலி ஸ்தானம் தற்காலிகமானதாயிருந்தாலும் நிலையானதாக இருந்தாலும், இந்த நடைமுறையே அனுசரிக்கப் பட்டு வருகிறது.

SRI L. S. KARAYALAR : From the answer given by the Hon. Minister I find that four different procedures are adopted for the appointment of officers in the Corporation of Madras. Will it not be better to streamline the procedure and adopt a uniform method of appointing these officers?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : *சமீபத்தில் ஏற்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையில் கிளாஸ் 1 (ஏ), (பி), 2, 3, 4 ஆகியவற்றின் பிரகாரம் எடுக்கப்பட்டவை அமுல் நடத்தப்படுகிறது. மேற் கொண்டு எதுவும் செய்யும் உத்தேசம் இப்போது இல்லை.*

SRI L. S. KARAYALAR : In regard to the appointment recently made to the post of Secretary of the Madras Corporation, there was voting in the Council and the Chairman had to give his casting vote for the final decision. In order to avoid all these bitter controversies a better procedure may be adopted. Even the appointment of the Clerk of the House of Commons (that is, the Secretary to the Legislature) is not voted upon by the House.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : *பரிசீலிக்கலாம்.*

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : *இதற்கு தனி சர்வீஸ் கமிஷன் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?*

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : *தனியாகக் கேள்வி போடவும்.*

* 12 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :—

(a) whether the Marina Restaurant has been let out on lease to any private party; and

(b) If so, the procedure adopted and the terms and conditions of the lease?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : *(அ) ஆம்.*

(இ) சென்னை 1919-ம் ஆண்டு நகர முனிசிபல் கார்ப்பொரேஷன் சட்டத்தில் 75-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவின் ஷரத்துக்களின்படி, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்று ஆணையாளர் மெரினா சிற்றுண்டிச்சாலையைக் குத்தகைக்கு விடுவார். இதுவே பின்பற்றப்படுகிற நடைமுறையாகும். 5—3—1961 தேதி முதல் 15 ஆண்டுக்கால அளவுக்கு, மாதம். ஒன்றுக்கு. 1,650 ரூபாய் வாடகையில் இச்சிற்றுண்டிச்சாலை குத்தகைக்கு விடப் பட்டது.

[20th January 1964

Mr. CHAIRMAN : Questions 13 to 16 are postponed as the Hon. the Minister for Works and the Hon. the Minister for Public Health are not here.

Questions are over.

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—QUESTION OF PRIVILEGE *re* PUBLICATION OF A DESPATCH OF A 'SPECIAL INVESTIGATOR' IN "BROADWAY TIMES" IN ITS ISSUE, DATED 13th DECEMBER 1963 WITH THE CAPTION 'D.M.K. CELLS IN MADRAS SECRETARIAT'.

Mr. CHAIRMAN : I have to bring to the notice of this Hon'ble House a serious matter of privilege which affects the Members, the House and the Chairman.

The matter relates to a despatch of a 'Special Investigator' published in Broadway Times, an English News Weekly, in its issue, dated 13th December 1963 with the caption 'D.M.K. Cells in Madras Secretariat'. The relevant passage in the said despatch which affects the Members, the House and the Chairman, reads as follows :—

"The Legislature Secretariat is packed with D.M.K. men. Some of the information, like answers received for starred questions, is being leaked out to D.M.K. legislators, long before the session begins."

Needless to say, the allegations are of a serious nature, as they cast reflections and aspersions on certain members of this House and the conduct, integrity and impartiality of the staff of the Secretariat of this House in the discharge of their duties and in their relationship with the Members of this House. It contains an imputation that the D.M.K. Members obtain answers improperly and in advance before they are furnished to the House. If it be true that any member of the staff of the Secretariat of this House, which functions under the authority of the Chairman, has given any such information, he must be held to be guilty of a serious breach of privilege. In view of the seriousness of the charges levelled against the Secretariat as well as some of the members, the Editor of the News Weekly was requested by letter, dated 17th December 1963 to substantiate the charges and he was assured that any information or proof furnished by him would be treated as confidential. But the Editor in his reply, dated 19th December 1963 has stated that as a responsible editor having regard to journalistic ethics, he was not in a position to disclose the 'sources' and that he could not give the names. The Editor was requested to give not the 'source' but only the proof, if any, in support of the allegations levelled against the Secretariat and some of the D.M.K. Members of the House. But he has declined to substantiate the allegations. It follows that the allegations are baseless.

The aforesaid imputations cast aspersions on some Members that they seek and obtain improperly advance information before they are furnished to the House and thus bring them into odium

20th January 1964] [Mr. Chairman]

and also attribute improper conduct on the part of the staff of the Secretariat of this House and therefore, tend to impair their integrity and impede them in the performance of their delicate duties as they have to render assistance to all Members, irrespective of their party affiliations in accordance with the parliamentary procedure and practice.

Such written imputations which concern the character and conduct of some Members and the Secretariat of this House are a serious breach of privilege without perhaps being libel at common law. I, therefore, rule that there is a *prima facie* case of breach of privilege. But inasmuch as the matter has been raised and referred to the Committee of Privileges of the other House, further action in this regard may be deferred for the present.

III—PRESENTATION OF THE TWELFTH REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, I have much pleasure in presenting the twelfth report of the Committee on Government Assurances. In doing so, I should like to state how much we have appreciated the efforts of the Leader of the House in trying to see that satisfactory replies are given for many of the items that were kept pending from as long ago as 1956–57. Hon. Members will see from the Appendices that most of these items have been answered. In a few cases a complete answer was given and the Committee asked for no other information. Still there are a few cases and the Committee notes with regret that some of these date as far back as 1959 and 1960, that action had been taken between 1960 and 1962, and that the concerned departments communicated the information to the Committee only in 1963, making it possible that all these things could have been done earlier and delay could have been avoided. The Committee, therefore, hopes that in future when any of these assurances are departmentally settled, the communication will be sent to the Council Secretariat. In regard to a few items which are still kept pending, I hope that before the next meeting of the Committee the necessary answers will be given. I present the Report, Sir.

IV—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

Mr. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Governor's Address.

* Sri M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, it was a proud privilege for us to be present the other day to listen to the esteemed address of the Governor of Madras. It was a matter of particular joy for teacher representatives like me to be on the legislature and to be given the privilege of listening to the Governor's Address and taking part in the discussion on the Governor's Address. It is a 10-40 a.m.

[Sri M. Rajah Iyer] [20th January 1964

matter for grave concern, however, Sir, that there seems to be a move to abolish the teachers' constituency. The move has emanated from the Central Election Commission and this has filled all teachers with great concern. Wherever teachers meet, the topmost thought in their minds is that this constituency was introduced in our country—in no other country teachers have any representation on the legislature; this is a particular matter of which our country could well be proud—and that this seat is to be taken away now is a thing which fills us all with grave concern. If this constituency had not been created at all, perhaps there might be no occasion for disappointment. But to have created a constituency and to condemn it now, or think of condemning it now as unnecessary or superfluous calls for very serious consideration at this stage. It would be safe to say that this constituency has been serving its purpose. In stating the reason why the Central Election Commission thinks of abolishing the teachers' constituency, it is given out that this is overlapping the graduates' constituency. It must be pointed out that in the graduates' constituency mostly distinguished men, doctors and lawyers are returned. After all, hardly 20 per cent of the teachers are graduates and there can be no question of overlapping at all. Secondary, Sir, it was expressed that the creation of this constituency imports politics into the teaching profession. On the other hand, I beg to submit that it keeps away teachers from politics altogether because there is a representative of theirs in the legislature. Without a represntative of theirs in the legislature, the teachers whose problems are never ending and numerous will be driven to the protective wings of the politicians, and party politicians. It is well there is separate representation for teachers so that they may approach their representatives to get their grievances redressed or their voice heard here. Considering the importance of education and considering the fact that nearly a quarter of our expenditure is spent on education alone under various social welfare schemes and also considering the fact that the teacher representatives here like our late Sri T. P. Srinivasavaradan whose death we mourned the other day and whom we called a model legislator, have all contributed substantially to the discussions on the floor of this Council, I would urge upon the Government, the State Government to reconsider their stand over this question, and the worthwhileness of having a separate teachers' constituency. For it was reported in the papers that the Government of Madras had concurred with the Government of India in their opinion that this constituency could be abolished. It is a matter for grave concern to every one of us. As is usually said, it is better that one is born blind than that one should lose his sight later in life. The disappointment, the poignancy would all be the greater if a particular privilege that was extended to us is to be taken away at this stage and there is a lurking suspicion that it was given a trial and found wanting. It looks like an ignominious verdict on the usefulness that this particular constituency has been proving in the affairs of our country. Anyhow there is one view of thought and a radical view of thought that seeks to abolish this House itself. When there was the emergency last year, this view was expressed, of abolishing the

20th January 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

They felt that the Upper House could be abolished altogether. And now we have the other view that the Upper House may remain but the teachers' constituencies may be abolished. Both of them strike me as being of the same kind though the difference may be one of degree. I would like to urge upon the State Government to consider the whole question dispassionately and reconsider their reported decision regarding the usefulness of the teachers' constituency.

We read with great joy the move of the Central Education Minister—in fact, every pronouncement of his, the Hon. Sri Chagla's fills the hearts of people interested in the welfare of the country with joy and relief—according to his latest pronouncement which is published in this morning's newspapers—to introduce a Bill to safeguard the rights and privileges of teachers. This is something which would be welcomed by all teachers particularly teachers in aided agencies. They suffer from very many handicaps in spite of the goodwill of the Government and their orders in our favour to ensure the security they had guaranteed to us. Still they are helpless to secure for teachers their security that they should enjoy, a security that has been granted by the Education Department, by the orders of the Government. We find them still helpless to enforce their orders because of certain legal decisions that have held that these orders have no legal sanctity. Lawyers can quibble with words and prove that this particular order, however well intentioned, however good, still proved useless, fruitless so far as the teachers are concerned. Their rights have to be safeguarded. I would urge upon this Government to do likewise as the Central Government have done. After all, the Central Government, the Government of India have not to deal with teachers directly, education is certainly not their direct concern. If they are thinking of introducing a Bill to safeguard the rights of the teachers, is it not our paramount duty here in the State legislature to think of introducing suitable legislation to safeguard the rights and privileges of our teachers? There is the University Act. There is the Elementary Education Act. Unfortunately, there is no Act to cover secondary education. The bulk of teachers in high schools have to carry on their day-to-day existence, particularly in the aided schools very much submitting themselves to the whims and fancies of certain unscrupulous correspondents of those institutions. The teacher has every right to demand the elementary protection from the Government of this country. Therefore, I would request the State Government to introduce suitable legislation in order to bring about a Board of Arbitration similar to the one under the Industrial Disputes Act, whose decision will be final and binding on the managements and the teachers. To-day there are specific rules that teachers with certain qualifications must be paid certain scales of salary, and there are managements of aided institutions who, with impunity, deny them and refuse to pay those 10.
salaries due to the teachers and provoke them to go to the Courts a.
of Law, if they can. Such things could be maintained to our glory if only we think of suitable legislative measures. While pleading for security for teachers, I am conscious of the fact that

too much of security also may prove the undoing of education in our State. I am surprised to see a decision of the High Court of Madras the other day, which sounded to me to be something very uncommon. The aided school teachers shall not take part in party politics. For the matter of that, any teacher worth his name belonging to that noble profession shall have nothing to do with party politics. While the Government and local body teachers have their own service conditions making it impossible for them to take part in any election, the aided school teachers shall not stand for any election to the municipality or local board without the express permission of the management. It is an unequivocal Government Order. We see a particular teacher of an aided school in Kanyakumari district who sought the permission of the management to enter the municipality. The permission was refused, and he defied the refusal of the management, filed his nomination, and got elected as a Member of the Municipal Council. The management took action against him and rightly so. When the management does not want him to dabble in municipal politics, he shall not do so. The management framed charges against him and dispensed with his services. He appealed to the Director of Public Instruction who stood by the order of the management, as he considered it quite illegal and unlawful on the part of the teacher to have sought and won the election defying the order of the management. The teacher went to the High Court and got the whole thing quashed. The High Court in its judgment said that the Government might take action against the management concerned. The particular Government Order is quite confusing. That is what the learned High Court Judge says. It must have been very clear.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please not discuss the High Court here.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, it is open to the House to discuss the merits or demerits of the decision. It is not open to the House to discuss the quality of the Judge as well as to suggest that the Judge has been prejudiced or something of the kind. If the hon. Member continues to draw the attention of the House only to the judgment and his views on the judgment, he would be within his rights.

SRI M. RAJAH IYER : Excuse me, Sir. Nothing could have been farther from my mind than to discuss the merits of the judgment. I am anxious to point out to the Government that such Government Orders should not be framed so as to be interpreted in a manner quite alien to the intention of the Government. The intention of the Government is very clear that a private aided school teacher shall not take part in municipal elections without the express permission of the management and that order is not found sufficient enough for the purpose. The High Court says that while the Government may take action against the management concerned, it is powerless to take action against the teacher

concerned. With your kind permission, Sir, may I read a particular paragraph from the Judgment? "It was clear from the Government Order that what was intended by it was that the management should at the time of employment of their teachers or even subsequently thereto, enter into specific agreements with the teachers, as part of the conditions of their employment, that the teachers should not stand for election. Inasmuch as such a condition was not there in the teacher-management agreement, they are unable to forbid the teacher to seek municipal election." I am anxious that we should adopt statutory measures, legislative measure to ensure that while security is given to the teachers, while their rights and liberties are ensured, their duties and responsibilities are made legally inviolable.

Then, Sir, we have the teacher-pupil ratio and I am thankful to the Government for one fine feature there. They have made each class a unit for calculating the number of teachers in any particular elementary school, instead of making the whole school or worse still the entire Panchayat Union area as unit. But, unfortunately, in reckoning the number of teachers, they go by June 1963 rolls, while the order itself came out on the 7th September 1963. While subsequent to this date a number of schools may have earned the right to entertain a few more teachers, it is not fair, I should think, to go by the earlier rolls at the beginning of the year.

There is this misconceived order about maintaining a list of the so-called surplus teachers. If one teacher is found to be surplus somewhere, he is transferred to some other school in some other place. Imagine a particular elementary school teacher who is found surplus in Madras, being transferred to Madurantakam, apart from the fact that it may prove to be legally impossible for the Government to thrust such a teacher on another school. Just yesterday's paper carried the news that a Roman Catholic management have taken it to the High Court to show that they refuse to be a party to this planting of a teacher on their heads over whose appointment they have had no say whatsoever. Sir, even here we have to pick our way very carefully and see to it that the so-called system of surplus teachers is abolished. If in any institution there are surplus teachers, they may retain them on their rolls till such time as they build up their strength and they are absorbed in future vacancies. Nothing could be more unfair than to transfer these teachers from one school to another. There are a number of teachers with a number of years of service in one and the same institution. They have got into the tradition of that school and they belong to the institution, and for no fault of theirs, they should not be transplanted and put elsewhere simply because we have to be in conformity with a particular order. Particularly when this order tries to give retrospective effect, naturally teachers feel that it is rather unfair.

In the Governor's Address there is the adjuration that all of us must exert ourselves to see to it that the Small Savings Scheme is made a wonderful success. There can be no difference of opinion

[Sri M. Rajah Iyer] [20th January 1964

about what a great personal virtue saving and thrift can be for our teachers. We do not need to tell them that they must invest in Small Savings. In our Development Councils we give topmost priority to the need to carry to the villages this great message of saving and investment and standing by the Government. It is one thing to make it voluntary. But to insist upon a 5 per cent excess Provident Fund Contribution is a very heavy impost on the poor teachers. They have to contribute 6 per cent towards Teachers Provident Fund. They have to insure themselves compulsorily and they have to think of very many other things. These three benefits—pension, provident fund and insurance—are three great welfare measures that redound to our credit. The Hon. Mr. Chagla the other day has exhorted the other States in India to follow the lead that Madras has given in the matter of this triple benefit scheme. It is a matter of great pride for us. On top of all these to insist upon the 5 per cent extra provident fund contribution, we must understand how hard it will be from the point of view of the poor village teacher. He is not given any house-rent allowance. The aided school teacher gets no free medical relief. He has to find money for household expenses and we ourselves say that prices are soaring. At the same time to insist upon the 5 per cent excess provident fund contribution, which is to continue for a year after the ending of this emergency and which is to be added on to the provident fund account of the teachers and to be paid only to his nominee when the provident fund account is closed, is heartless, to say the least. I would rather welcome the Compulsory Deposit Scheme. There at least—five years after depositing the money, one can draw it. This excess. . . .

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

SRI M. RAJAH IYER : Could I be given a little more time, Sir?

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will continue.

SRI M. RAJAH IYER : This Compulsory Deposit Scheme makes it possibe for one to draw the amount five years after investment. But here the entire provident fund collections will be handed over only to the subscriber's nominee or heir. If this sort of thing continues, I am afraid, the closure of the account and the handing over of the amount to the nominee will be brought about much more quickly than we can anticipate. I think the teachers have to live only for their nominee or heirs rather than for themselves.

I would refer to one other thing that fills me with grave concern. It is the spurt of indiscipline that we see among the college boys at this part of the year. In January there seems to be a tendency among college boys to do something spectacular. In Madurai, in a very well-established college, the boys thought of striking work simply because a few boys had been detained from appearing for the University examination. In another State the college boys have gone on strike because the tuition fees had gone up.

20th January 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

That is a problem for the parents, and if indeed the students had any consideration for the difficulties of their parents, they could show it better by working very hard and making it worthwhile 11-04 a.m. for them to study well in their colleges. Here the other day we saw the strange spectacle of college students taking out a procession in order to make the world understand that a particular language is the gift of the Gods. That perhaps is the latest discovery. That these boys should indulge in such spectacular things and that they should waste their energy should fill our hearts with very grave misgivings. We spend a lot over education. If all that comes only to this, we have to do some serious re-thinking to see to it that every penny that we spend over education is proved worthwhile. It calls for stern action on our part. Such things cannot happen in totalitarian States. As the hon. the Leader of the Opposition in his wonderful chapter in the Secondary Education Commission Report has pointed out, things are very easy in a regimented order of society. There the students do not have to think for themselves and he says that the leaders there relieve them of their onerous responsibility. But training in democracy is a very difficult task indeed. The other day an educationist returning from China pointed out to us how wonderfully disciplined the students there were and how hard working they were. He entered classrooms and Universities and he found adjurations put up there exhorting the students to work to their utmost to pull themselves up to the required standard of efficiency, and the warning was "Remember if you get one mark less, the Capitalistic American boy scores over you." It is not a question of China being found wanting, but it is a question of some other country scoring over her. They consider it a question of national prestige that students in colleges should come up to a particular level of efficiency. If our students are going to waste their energy and time in such useless, provocative showmanship, it is time we put our heads together and devise certain measures to put down such things and see to it that they do not happen. It was very gratifying to see the very firm attitude that the Chief Minister of our State took at Srivaikuntam. When the students struck work and met him and tried to dictate as to who should be the Principal of the College, the Chief Minister rightly said that that should be no concern of theirs. I want the same attitude to be adopted towards all the college boys who strike work. We must be very firm in dealing with them. Among the boys who took out a procession the other day there may be many who are supported at Government expense. There may be people among them who are provided with food, clothing and even cigarettes at Government expense. Is it right on their part to have struck work? Is any action being taken against such scholarship-holders who did not attend colleges? Unless we are going to be very stern about it, this canker will spread from institution to institution till we reach a stage where we find ourselves powerless.

* திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கடந்த 16—1—1964-இலே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [20th January 1964

கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையிலே புதிதாக இந்த ஆண்டிலே இந்த சர்க்கார்—இந்த தமிழக சர்க்கார்—என்ன காரியங்கள் சாதிக்க இருக்கிறது என்ற வகையிலே ஒன்றும் இருக்கக் காணவில்லை. கடந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்குப்பிறகு நிகழ்ந்த பல அம்சங்கள் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த கனம் காமராஜர் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியைத் துறந்து சென்ற ஒரு காரியம்தான் மிக முக்கியமானது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பதவி துறந்து சென்றது அவர்கள் கூறிய காரணப்படி அவரது கட்சியை வலுப்படுத்துகிற நோக்கத்துக்காகவே ஒழிய பொதுமக்களுக்காக அல்லது வேறு காரியங்களைச் செய்வதற்காக அல்ல என்ற காரணத்தினால் அந்தப் பாராட்டுதலிலே நாம் பங்கு பெற முடியாதவர்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றி உள்ள உரையிலே நாட்டிலே விலைவாசிகள் ஏற்றத்தைக் குறித்து குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டன. மூன்றாவது திட்டத்திலும் ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகள் கடந்து ஓடிவிட்டன. உற்பத்தி பெருகியிருப்பதாக புள்ளி விவரங்கள் காட்டப்பட்டு இருப்பினும் விலைவாசிகள் மட்டும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதையோ அதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகள் குறித்தோ அவரது உரையிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை. காரணம், அவர் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உற்பத்தி பெருகினாலும் கூட—உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்றாலும் கூட ஏன் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்ற அடிப்படையான கேள்விக்கு பதிலை அவர் கூற விட்டிருக்கின்றார். விலைவாசிகள் ஏறுவதற்கே காரணம் பெரும் முதலாளிகள். விளைச்சல் நேரங்களிலே கொள்முதல் செய்து, குறைந்த விலையிலே கொள்முதல் செய்து—அதைப் பதுக்கி வைத்து பிறகு கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்கின்றதுதான் உற்பத்தி பெருகியும் விலைவாசிகள் ஏறுவதற்கு முக்கிய காரணம். தவிர, சர்க்கார் கொள்முதல் செய்யப் போவதாகவும், ஏறத்தாழ 20 சதவிகிதம் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் மற்ற மாவட்டங்களிலும் 10 முதல் 15 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்ய இருப்பதாகவும் அவரது உரையிலே காணப்படுகிறது. அந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்வது மட்டும் போதாது. இன்னும் அதிகமான கொள்முதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடைசியிலே 500 நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்க விருப்பதாக உரையிலே காணப்படுகிறது. தாலுகாவுக்கு ஒரு கடை என்று சொன்னால் கூட இன்னும் அதிகமான கடைகளைத் திறக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமங்களிலேதான் விலை வாசிகள் ஏற்றத்தால் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். பெரிய நகரங்களிலே நியாயவிலைக் கடைகள்

20th January 1964] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மட்டும் விலைவாசியைத் தடுப்பதாகவோ மக்களுக்குப் பரிகாரம் செய்வதாகவோ ஆகாது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் முக்கியமாக நியாயவிலைக் கடைகள் அதிகமாகத் திறப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார பற்றாக்குறை குறித்தும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதைப் போல நமது மாநில அரசாங்கமானது மற்ற மாநில அரசாங்கங்களுடன் கலந்து ஹொகனக்கல் திட்டத்திற்கு இந்த '1964-ஆவது ஆண்டிலாவது ஏற்படுத்த முயற்சித்தார்களானால் இந்தப் பெரிய திட்டமானது தமிழக அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான மின்சாரம் அளிக்க உதவும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாகக் கல்விக்கு இந்த ஆண்டிலே அதிகத் தொகை செலவழித்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போல முதியோர் பென்ஷனுக்கு அதிகத் தொகை கொடுத்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதியோர் பென்ஷன் தொகை அளிப்பதிலே பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சென்ற கூட்டத் தொடரிலே கடைசியாக அமைச்சர் பதிலளித்த பிரகாரம் வந்திருக்கிற விண்ணப்பங்களிலே கிட்டத்தட்ட 10 சத விகிதம் 15 சத விகிதத்திற்கு கூட முதியோர் பென்ஷனை வழங்கப்படவில்லை. எவ்வளவோ சிபாரிசு பெற்று மற்ற பல காரியங்களால் சிலர் தான் பெற முடிகிறதே தவிர உண்மையிலேயே முதியோர்கள், அங்க ஹீனர்கள் பெறவில்லை. அந்த பென்ஷன் தொகையானது எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையிலே வழிவகை செய்ய வேண்டும். தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அளவிலே சிபாரிசு செய்தால் தான் இந்தத் தொகை பெறலாம் என்று இருக்கிறது. அதை மாற்றி அந்த ஊரிலே உள்ள பிரபல உள்ளூர் பிரமுகர்கள் யாராகிலும் சிபாரிசு செய்தாலும்கூட கொடுக்கலாம் என்ற அளவுக்காவது அதை மாற்ற வேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களோ உள்ளூர் பிரமுகர்களோ சிபாரிசு செய்தால் போதும் என்று. உண்மையிலேயே அந்த முதியோர் தொகை அளிப்பதற்கான வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, சமீபத்திலே மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து லாரிகளிலே வரக் கூடிய சரக்குகளுக்கு check post களிலே மிகுந்த தொந்தரவு செய்வதாகவும் 500 ரூ., 1,000 ரூ. கட்டிவிட்டுத் தான் வரவேண்டும் என்கிறார்களாம். இந்த மாநிலத்திலே உள்ள வியாபாரிகள் லைசென்ஸ் பெற்றிருந்தாலும் கூட அதற்குத் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் தக்க சான்றுகள் கொண்டு வந்தாலும் கூட அவர்கள் கேட்காமல் அந்த சரக்குகளை நமது மாநிலத்திற்கு அனுமதிக்காமல் பணம் கட்டிவிட்டுத் தான் வரவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் மாநில எல்லைகளிலே உள்ள செக்போஸ்டுகளிலே 11-1 a.m.

இருக்கிற காரணத்தினுல் பலசரக்குகள் கொண்டு வந்த லாரிகள் திரும்பிப் போய்விட்டன என்று எனக்கு சில தினங்களுக்கு முன் பாக செய்திகள் கிடைத்தன. நமது நாட்டின் வாணிபம் பெருக வேண்டும். நமக்குப் பற்றுக் குறையாக இருக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள்களும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து, ஆந்திரம், மைசூர் மாநிலம் போன்ற மாநிலத்திலிருந்து வரும் சரக்குகளுக்கு அத்தகைய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏதாவது உத்திரவின் மூலம் தெரிவிக்கப் பட்டு இருக்கிறதா என்று அறிந்து கொள்ள கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலே அப்படி உத்திரவுகள் இருந்தால் அதைத் தளர்த்தி வெளி மாநிலங் களிலிருந்து வரக் கூடிய பொருள்கள் மூலம் இங்கு வியாபாரம் நடக்கவும் நமது மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் பண்டங்கள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக கிருஷ்ணகிரியில் கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாகவே கூறி வருவது போல், வடசேலம் மாவட்டம் பூராவுக்கும் ஒரு கல்லூரி இல்லாத குறை இருந்து வருகிறது. அதற்காக கிருஷ்ண கிரியில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நமது கல்வி யமைச்சரும் முதலமைச்சருமாக உள்ள அமைச்சரைச் சென்ற ஆண்டு முதல் பலர் தூது கோஷ்டியாக வந்து சந்தித்திருக் கின்றனர். எனவே இந்த 1964-வது வருஷத்திற்குள் கிருஷ்ண கிரியில் ஒரு கல்லூரி அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரை மீது நான் சில நிமிடம் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் முக்கியமாக, முதலில் கட்டாய அரிசிக் கொள் முதல் திட்டத்தைப் பற்றி, எனக்குத் தெரிந்த வரையில், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். கட்டாய அரிசிக் கொள்முதல் திட்டமானது, பின்னுல் மோசமாக மாறக் கூடிய முதல்படியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறவனாக இருக்கிறேன். கட்டாய அரிசிக் கொள்முதல் திட்டத்தால், தனிப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன நன்மை இருக்கும், அதனால் பாதகம் என்ன வரும் என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அதைப் படித்துப் பார்த்தால் உண்மை தெரியும். சென்ற அரிசிக் கொள்முதல் திட்டப்படி, பழைய அரிசி கொள்முதலில், மில்காரர்கள் அரசாங்கத்திடம் 10 சத விகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருப்பதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. இது நமது மாநிலத்தில், தமிழ் நாட்டில். அரிசி விலை ஏறுவதற்கு ஏதுவாகும். அறுவடைக் காலத்தில், மிகவும் குறையவும் ஏதுவாகும். அந்தத் திட்டத்தில் நியாயம் எதுவும் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு மில்காரர் ஒருவர் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. மற்றவர்களும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லா விட்டால், இந்தத் தமிழ் நாட்டில் விளையும் நெல்லில் பெரும் பகுதியை அண்டை ராஜ்யமான கேரளா, மற்ற மாநிலத்துக்காரர்

கள் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்று சொன்னதற்கு, அரசாங்கம் செவி சாய்க்கவில்லை. அந்தவிதமாக அறுவடை நேரத்தில், கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு மேல் நெல் அங்கே போய் விடும். அதற்குக் கொள்முதல் கிடையாது. இப்படி திருச்சூர், கொச்சி முதலிய இடங்களுக்கு நெல் போய்விடுகிறபடியால், நமது தமிழ் நாட்டு வியாபாரிகளுக்கும், மில்காரர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் போட்டி போட்டு விற்ருர்கள். எனவே இந்த விற்கும் சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இங்கே தமிழ் நாட்டில், 100-க்கு 10 சத விகிதம் அதாவது தஞ்சாவூரில் 10 சத விகிதம், திருச்சியில் 10 சத விகிதம் என்று கொடுக்கப்பட்டு, மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 15 வரையில் நஷ்டம் ஏற் பட்டு, அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு முன், பாக்கி தாங்கள் கொள்முதல் செய்திருக்கும் மில்லிலேயே, அரசாங்கமும் கொள் முதல் திட்டம் செய்யும் கட்டாயம் இருப்பதால், தமிழ் நாட்டு மக்கள் வாங்கிச்சாப்பிடும் அரிசிக்கு, கிட்டத்தட்ட 50 ஆயிரம் டன் அரிசிக்கு அரசாங்கம் கொள்முதல் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், 75 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் ஆகியிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய கணக்கும் தெரி யும். இதனால் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு என்ன நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய விலை என்னவென்றால், சென்ற வருஷம் கொடுத்த விலையைத் தான், இந்த வருஷமும் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மூட்டை ஒன்றுக்கு, 48 படி கொண்ட நெல் மூட்டைக்கு கிட்டத்தட்ட அரசாங்கம் கொள் முதல் விலை, கம்மி விலை ரூ. 15. இப்படி வாங்கினால், அரசாங்கத்துக்கு நாம் கொடுக்கக்கூடிய விலையில் நஷ்டம் இல்லா மல் இருக்க முடியாது. ஆரம்பத்தில் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 20-ஆக இருந்தது, இந்தக் கொள்முதல் திட்டம் வந்த பிறகு, அது ரூ. 17 ஆகக் குறைந்தது. கேரள வியாபாரிகளும், மற்றவர்களும் பாதி நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு போய் விட்டால், அதை விற்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் மிராசுதாருக்கு இருக்காது. பின்னுல், நெல் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 25 ரூபாய் வரையில் நெல் விலை ஏறி விட்டது. இவைகளை எல்லாம் அனுசரித்து, தமிழ் நாட்டு மக்கள் படி ஒன்றுக்கு 4 அணு கூடுதலாகக் கொடுத்து, அரசாங்கக் கொள்முதல் திட்டம் காரணமாக வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டிய நிலையைத் தான் கண்டோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை என்று ஆதார பூர்வமாக எடுத்துச் சொல்ல தயா ராய்க் காத்து இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வகையில் அரசாங்கம் இங்கே தமிழ் நாட்டில் வாங்கும் அரிசியை வைத்துக் கொண்டு, மக்களுக்குக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்து இருந்தால், நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளலாம். அவ்விதம் அவர்கள் செய்யவில்லை. மற்ற மாநில ங்களுக்கு, குறிப்பாக கேரளா, வங்காளம் போன்ற மாநிலங் களுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அனுப்பிவிட்டார்கள். அப்படி வங்காளத்துக்குப் போன அரிசியை அரசாங்கமே கிட்டத்தட்ட மணங்கு ஒன்றுக்கு 14 ரூபாய் வீதம் கொள் முதல் செய்து, 18 ரூபாய், சாக்குச் செலவு ரூபாய் 2 எடுத்துக் கொண்டு 20 மூட்டையை அங்கே அரசாங்கமே அனுமதித்து 30 ரூபாய்க்கு

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [20th January 1964

ரூபாய்க்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஒரு வியாபாரி சாதாரணமாக, ஒழுங்காக மூட்டை ஒன்றுக்கு 4 அணா, 8 அணா லாபம் வைத்து விற்றால், கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறான் அவன் நாட்டில் நடமாட யோக்யதை இல்லை, அவனை அழித்துவிட வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் 18 ரூபாய்க்கு நெல் வாங்கி, 2 ரூபாய்ச் சாக்குச் செலவு செய்து 20 ரூபாய்க்குக் கொண்டு வந்து ரூபாய் 30-க்கு விற்க அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையை சபை மெம்பர்களும், மக்களும் தெரிந்து கொள்ள வெண்டும் என்ற பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு தான் இதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வருஷம் கொள் முதல் திட்டத்தில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், ரொம்ப வேடிக்கையாக சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். நெல்லுக்கு control கிடையாது, அரிசிக்கு மட்டும் தான் price control என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அரிசியை இன்ன விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது இந்த மாநிலத்தில். 14 ரூபாய்க்கு வாங்கி, 18 ரூபாய் நிர்ணயித்து, சாக்குச் செலவு ரூபாய் 2 சேர்த்து ரூபாய் 20-க்கு இப்போது விற்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமானால் 22 ரூபாய்க்குப் போகலாம். பின்னால் விலை திரும்பவும் கூடத்தான் செய்யும். அது தான் இயற்கை. பின்னால் மற்ற மாநிலங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், இந்த மாநிலத்தில், நெல் வாங்கினாலும் சரி, அரிசியாக வாங்கினாலும் சரி, ஒவ்வொரு லைசென்ஸ்காரரும் அரசாங்கத்துக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள். அதில் என்ன குறை இருக்கிறது என்றால், மிராசுதார்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லை அடுத்த மாநிலத்துக்குக் கொண்டு சென்று விற்று விட்டால், அவர்களுக்குக் கொள் முதல் கிடையாது. அதோடு இல்லை. விவசாயிகளும் மணங்கு ஒன்றுக்கு 22 ரூபாய் 18 ரூபாய்க்குக் கடைசியாக விற்கலாம். ஆனால் கடைசி விலைக்கு வாங்கி, வாங்கிய வியாபாரி அதை விற்கிறபோது control விலையைவிட, கூட விற்கக்கூடாது. நெல்லுக்கு control கிடையாது. ஆனால், நெல்லில் இருந்து உற்பத்தி ஆகிற அரிசிக்கு control இது என்ன நடைமுறை? ஆகையால், இதில் குற்றம் குறை இல்லாது, யாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் செய்வதற்கு, அரசாங்கத்துக்குக் கடமை இல்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுக்கு 20 சத விகிதம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில், சில தவறுகள் நேருமானால், சட்டப்பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்குக் கட்டுப்பட்டு வியாபாரி பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அதற்குள்ள நடவடிக்கையிலிருந்து அவர்கள் தப்ப முடியாது. இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, இப்போது போட்டிருக்கக் கூடிய control-ல் உள்ள ஓட்டை உடைசல்களை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு, எவ்விதமான குறைபாடும் இல்லாது, நேர்மையான முறையில், யாருக்கும் பாதகம் இல்லாது, பொதுவாக தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அரிசி விலை குறைவாகக் கிடைக்கக் கூடிய விதத்தில், அமுல் நடத்தினால், இதை யாரும் குறை சொல்லமாட்டார்கள்.

20th January 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

இன்னொன்று, சென்ற வருஷம் பல தடவை எடுத்துச் சொன்னேன். "ஓடிப்போனவனுக்கு 9-வது மடம் ராஜா, அகப்பட்டவனுக்கு அஷ்டமத்து சனி" என்பார்களே, அது மாதிரி கொடுக்காதவர்களை எல்லாம் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. வியாபாரிகளைத்தான், தொல்லைக்கு ஆளாக்குகிறார்கள். 11-20 a.m.

அடுத்தபடியாக இப்போது அரிசிக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ரூபாய்க்கு நெல் விற்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதா இன்றைக்கு 15 ரூபாய்க்கு வெள்ளாமைக்காரனிடம் நெல் வாங்க முடியும் என்று சொல்லிவிட்டால், அந்த விவசாயி, இந்த விலையை வைத்துக்கொண்டு எப்படி சாகுபடிச் செலவைச் சரிகட்ட முடியும்? இந்த நிலைமை நாட்டில் வரவேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் குறைந்த விலையாக 20 ரூபாய் வையுங்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் அதை மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்துக்காக, 15 ரூபாய்க்கு மேல் விலையை ஏற்ற முடியாது என்று சொல்லி, பழைய விலையை அப்படியே வைத்து விட்டார்கள். சென்ற வருஷம் போல், விலைக்குறைவு ஏற்பட்டு, குறைந்த விலையில் விற்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடும். அப்போது விவசாயிக்கு உற்பத்தியில் அக்கரை ஏற்பட முடியுமா என்பதை நீங்கள் எல்லாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரிசி மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதென்று இப்போது ஆளும் கட்சியினர் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இது நடக்கத்தான் போகிறது. ஏனென்றால் இன்றைய தொந்தரவுகள் எதுவும் இல்லாமல் அரிசி மில்களை அவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை வாங்கி நிம்மதியாக சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். நியாய உணர்ச்சி உள்ளவர்கள் மரியாதையாக நடந்துகொள்பவர்கள் அந்தச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு 20 ரூபாய்க்கு வாங்கி ரூபாய் 15-க்கு விற்கக் கூடிய நிலை ஏற்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அரிசி மில்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் நல்லதுதான் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உணவு தானிய வியாபாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் என்ன ஏற்படும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கண்ட்ரோல் சிமிண்டு, சர்க்கரை, இரும்பு எல்லாவற்றிற்கும் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அவற்றை விநியோகம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. யாருக்காவது தேவையானால் ஒரு மூட்டை சிமிண்டை, சர்க்கரையை, ஒரு இரும்பு தகடு போன்றவற்றை வாங்கமுடிகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இவையெல்லாம் இப்போது எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய சாமான்களாக இல்லை. இவையெல்லாம் கண்ட்ரோலுக்கு வாங்கக்கூடிய சாமானாக இருப்பதை அனுபவ பூர்வமாக பார்த்தால் தெரியும். இதையெல்லாம் சொன்னால் எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு சொல்கிறார்கள் என்கிறார்கள். அந்தமாதிரி அபிப்பிராயம் எதுவும் எங்களுக்கில்லை. நாட்டு மக்களுக்கு தீமை வரக்கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம். மாநில அரசாங்கத்திடம் சொன்னால், மத்

திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்கிறார்கள், அவர்கள் திட்டக் கமிஷனிடம் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டை கம்யூனிசத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு போகும் வகையில் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். மாநிலமும், மத்திய அரசாங்கமும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. போகப்போக இவற்றைப் பொருத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும். ஒரு சின்ன உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1952-ம் வருஷம் ராஜாஜி அவர்கள் பல எதிர்ப்புக்கும் கண்டனத்திற்கும் இடையில் ரேஷன் முறையை இந்த நாட்டை விட்டு ஒழித்தார்கள். அன்று அதை எல்லோரும் குறை கூறினோம். இந்த நாட்டில் அரிசியே கிடைக்காமல் போகப் போகிறது. நாம் அவதிப்படப்போகிறோம் என்றெல்லாம் பயமுறுத்தினார்கள். 1952-ல் ரேஷன் எடுத்தவுடன் அரிசி விலை விறுவிறு என்று இறங்கியது. அது மட்டுமல்லாமல் 1952-ல் எக்கனாமிக் சர்வே ஆஃப் பட்ஜெட் என்ற புத்தகத்திலிருந்து பார்த்தால் 1952-ல் 52.70 மிலியன் டன் நெல் விளைச்சல் இருந்திருக்கிறது. 1953-54-ல் அதாவது ஒன்றரை வருஷத்தில் 68.63 மிலியன் டன் அதாவது கிட்டத்தட்ட 30 சதவிகிதம் விளைச்சல் கூடியிருக்கிறது. இது ரேஷன் எடுத்தவுடன் ஏற்பட்ட பலன். மக்கள் ஊக்கத்தோடு உழைத்தார்கள். விலைவாசி குறைந்தாலும்கூட அவர்கள் இஷ்டம் போல கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருக்கலாம் என்ற தைரிய உணர்ச்சியுடன் உழைத்ததால் உற்பத்தி அதிகமாயிற்று. ஆனால் 1954 முதல் 1963 வரை எவ்வளவு விளைச்சல் கூடியிருக்கிறது? 10 வருஷத்திற்கு 77.5 என்றுதான் உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 1.3 சதவிகிதம். கண்ட்ரோல் எடுபட்டவுடன் அதிகமான விளைச்சல், படிப்படியாக கண்ட்ரோல் வந்ததும் குறைந்துவிட்டது. ஆனால் இன்று பேப்பரில் மத்திய உணவு அமைச்சர் சொன்னதுபோல சென்ற வருஷத்தில் மட்டும் இந்த விளைச்சல் குறைவு 20 லட்சம் டன். இப்படி படிப்படியாக கண்ட்ரோலை புகுத்துவதினால் விளைச்சல் குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பத்து வருஷங்களில் 1.3 சதவிகிதம் என்று குறைந்திருக்கும் தருணத்தில் நாம் எவ்வளவு செலவு செய்திருக்கிறோம் என்றால் 2,450 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம் விளைச்சல் பெருகுகிறது 1.3 சதவிகிதம்தான். இதுதான் உண்மைக் கணக்கு. இதை சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் மக்கள் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். சர்க்கரைக்கு கண்ட்ரோல் போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை முதலில் ஜாஸ்தி உற்பத்தியாகிவிட்டது. செலவழிக்க வழியில்லை. அதனால் சர்க்கரை மில்காரர்கள் 10 சதவிகிதம் உற்பத்தியைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆர்டர் போட்டார்கள். சர்க்கரையைக் குறைந்த விலையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விலையில் அயல் நாட்டுக்கு விற்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு வருஷம் கூட நடைமுறையில் இல்லை. அடுத்தபடியாக இப்போது சர்க்கரைக் கண்ட்ரோல் வந்துவிட்டது. உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது. அன்னிய செலாவணிக்கு என்று சொல்வதை தாராளமாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஊரில் எல்லோரும் சர்க்கரை உபயோ

கத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கண்ட்ரோல் கொண்டுவந்தார்கள். எங்கள் மாநிலத்தைப் பொருத்தவரையில் மொத்தம் மாதம் ஒன்றுக்கு 7 ஆயிரம் மூட்டை செலவாகும். இன்று 12 ஆயிரம் மூட்டை அதே இடத்தில் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. 7 ஆயிரம் இருந்து இப்போது 12 ஆயிரம் சப்ளை செய்யும் இடத்தில் ஒரு வீசை சர்க்கரை வாங்க முடியவில்லை. நிலைமை என்ன? சர்க்கரையை வாங்கி விற்கிற கூட்டம் சேர்ந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு ரேஷன் கடையிலும் சர்க்கரை கார்டை வைத்துக்கொண்டு நிற்பவர்கள் வாங்கமுடியாமல் அந்த மனிதர்கள் வாங்கி வீசைக்கு நாலணா எட்டணா அதிகம் வைத்து விற்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படவில்லை.

அடுத்து, தங்கக் கண்ட்ரோல் விஷயத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், 11-30 a.m.
அதனால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு தங்கம் வருமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கணக்குப்படி வரவில்லை. அதே சமயம் வியாபாரிகள், பொற்கொல்லர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு லைசன்ஸ் கிடையாது. 14 காரட்டில் செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பின்னால்தான் பார்க்கவேண்டும். தங்கத் தொழிலில் ஈடுபட்ட பொற்கொல்லர்கள் பட்டினியும் பசியுமாக சாவதைப் பார்க்கிறோம். பழைய நகைகளை வாங்கி செய்யலாம் என்று சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் நடக்கப்போகிறது என்றும் பார்க்கவேண்டும்.

மதுவிலக்கை ஆதரிக்கக்கூடியவன் நான். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் அதை நாம் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அவர் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டு ஜெயிலுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டிருக்கிறார். அவர் சொன்னது உண்மையா என்று பார்க்கவேண்டும் அரசாங்கம். ஸ்ரீ பட்டீல் அவர்கள் சொன்னதுபோல ஊருக்கு வெளியில் ஒதுங்கி இருந்த மது அரக்கன் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வந்து குடியிருக்கும் நிலைமைதான் மதுவிலக்கினால் கண்டோம். மக்கள் புரிந்து கொண்டு அதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். மக்கள் விரும்பாத காரியத்தை அவர்கள் தலையில் திணித்தால் சட்ட விரோதமான காரியங்கள்தான் நடக்கும். நாம் ஜனநாயக அரசாங்கத்தில் இருக்கிறோம். நமக்கு சட்டசபை இருக்கிறது. நியாய ஸ்தலம் இருக்கிறது. மூன்றும் ஒன்றில் ஒன்று தலையிடாது ஜனநாயக பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். சட்டசபையில் ஒரு சட்டம் செய்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தை கோர்ட் செல்லாது என்று சொல்கிறார்கள். உடனே அதை மாற்றி அடுத்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். அரசியல் சட்டத்தைக்கூட மாற்றுகிறோம். ஆளும் கட்சியினர் நினைக்கின்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்களே தவிர மக்களுக்கு அதனால் நன்மையா தீமையா என்று சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [20th January 1964

அடுத்தபடியாக சென்னை முதலிய இடங்களில் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல நியாயத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு அரசாங்கச் சட்டத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு காரியங்களைத் தங்கள் இச்சையாகச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்றால் சந்தேகமாக இருக்கிறது. சிபாரிசு இல்லாமல் எந்தக் காரியமும் நடைபெறுவதில்லை. லஞ்சம் ஜாஸ்தியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டு போனால் யார் சுகமாக இருக்கமுடியும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **திரு. பி. கே. நல்லசாமி:** மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரேபணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதலிலே நமது மன்றத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் கவர்னர் பெருமான் காமராஜருடைய திறமைக்கும் அவருடைய உறுதியான நிர்வாகத்திற்கும் பாராட்டு தெரிவித்ததை ஆட்சேபித்துப் பேசியிருப்பது மிகவும் எனக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் நம்முடைய தலைவர். இந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர். அவர் தன்னுடைய உரையிலே கட்சிக் கொள்கையை பாராட்டியோ காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய திட்டங்களை பாராட்டியோ பேசியிருந்தால், அது பொருத்தம் அற்றதாக இருக்கும். ஆனால் அவர் பேசியதெல்லாம் தனிப்பட்ட காமராஜர் அவர்களுடைய திறமை, அவருடைய தனிப்பட்ட குணங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு வரும்போது அதை கட்சி சாயம் பூசி கற்பனை செய்து கொண்டு அதை மறுத்துப் பேசுவது என்பது அறிவுக்குப் பொருந்துமா என்பதை அறிவின் பெயரால் நடமாடும் அந்தக் கட்சிக்குப் பொருத்தமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியது பொதுமக்களுடைய கடமையாக வந்துசேரும். கவர்னர் உரையைத் திருப்பி அதற்காகத்தான் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் ஒரு வார்த்தை கூட கட்சியைப்பற்றியோ கொள்கையைப் பற்றியோ பேசப்படவில்லை. அவருடைய தனிப்பட்ட தன்மையைப் பற்றி பேசப்பட்டு இருக்கிறது. ராஜினுமா செய்துவிட்டு செல்லக்கூடிய எந்த ஒரு முதன் மந்திரிக்கும் ஒரு கவர்னர் அளிக்க வேண்டிய சரியான ஒரு நன்றியறிதல் அறிவிப்பு என்றுதான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாத்திரம் அல்ல. தெய்வாதீனமாக வேறு கட்சிகள் இங்கே வந்திருந்தாலும் கூட அவர்கள் திறமையாக இருந்து கவர்னர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருந்தால் அது அவருடைய (கவர்னரின்) குறையாக வந்து முடியும். அதாவது ரொம்பப் பொருத்தமான முறையிலே கட்சியைப் பற்றி பேசாமல் கட்சிக் கொள்கைகளைப்பற்றிப் பேசாமல் தனிப்பட்ட திறமையைப் பற்றி அந்த பாராவிலே கண்டு இருப்பதை நான் அலசிப் பார்த்தேன். தனிப்பட்ட முறையிலே பேசப்பட்டிருக்கிறதே தவிர கட்சியைப்பற்றிப் பேசப்படவில்லை. அப்படி இருக்கும்பொது அதை ஆட்சேபிப்பது தவறு.

20th January 1964]

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: On a point of order, Sir. கடவுளைக் கூட வையறோம். ஒருவரைப் பற்றி தப்பாகப் பேசறோம் என்றால் அது அவங்க அவங்களுடைய மனப்பான்மை. அவனை நல்லா வெச்சிருக்கிறயே என்னை ஏன் வைக்கவில்லை என்று கடவுளைத் திட்டுவதுபோல. அதிமாதிரி தான் அவர் சொன்னார்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கடவுளைத் திட்டறமாதிரி காமராஜரைத் திட்டறதை நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தனக்கு லாபமில்லை என்றால் திட்டவேண்டியதுதான்.

திரு. பி. கே. நல்லசாமி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது என்னுடைய பேச்சுக்கு பக்கபலமாகத்தான் அமைந்ததே ஒழிய என்னுடைய பேச்சுக்கு மறுப்புக் கூறுவதாக அமையவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இதை கட்சிப் பற்றோடு சொன்னதாக எடுத்துக் கொள்ளுவது ஏதோ தங்கள் மனதிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு கல்மிஷத்தைக் காட்டுகிறதே தவிர அதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை.

அடுத்தபடியாக, நெல் கொள்முதலைப்பற்றி இங்கே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி நான் பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். உங்களுக்கு முதலிலே உற்பத்தி தேவையா இல்லையா? விலைவாசியை குறைக்க வேண்டுமென்றால் எப்படி குறைக்க முடியும்? உற்பத்தி சாதனங்கள் எல்லாம் உற்பத்திக்கு வேண்டிய பொருள்கள் எல்லாம் உயர்ந்த விலையிலே விற்கப்படுகின்றன. நிலத்திலே நாம் பெரிய பெரிய முயற்சிகளெல்லாம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கியும்கூட இந்த நிலை இருக்கிறதென்றால் இது, பொதுவாக நன்றாக சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம். முதலிலே விலை ஏற்றம் எப்படி ஏற்படுகிறது என்று பார்க்கும்போது அறுவடை ஆகிற சமயத்தில் பொருள்கள் குறைந்த விலையில் விற்கின்றன. அறுவடை ஆகும் காலத்திற்கு முன்பாக 1 மாதம் 1½ மாதத்திற்கு முன்னதாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போகின்றன. இதுதான் இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலை. இப்போது அறுவடை ஆக இருக்கிறது. மறுபடியும் விலைவாசி கீழே போயிடும். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் மில்காரர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதில், விவசாயிகள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பது என்னுடைய அனுபவம். ஒரு சில நியாய விலைக் கடைகளை பட்டணங்களில் நடத்துவதற்கு இந்தக் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. நியாய விலைக்கடைகள் நடத்தாத இடங்களில் என்ன நடக்கிறது என்று சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது லட்சம் பேருக்காகப் பல லட்சம் பேர் அதிக விலை கொடுத்து அரிசி வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த அதிக விலை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதே கிடையாது. காரணம் என்னவென்றால் இந்த அதிக விலை வரும்போதெல்லாம் நெல் இருப்பு குறைந்த கடைசி கட்டத்திலேயும் தீர்த்துவிடக்கூடிய கட்டத்திலேயும் அதிக விலைகள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி ஏற்படும்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [20th January 1964

போது யாருக்குப் பயன் உண்டாகிறது என்றால், ரொம்ப பணக்காரர்களாக இருக்கிற நிலச்சுவான்தார்கள், அவைகளைத் தேக்க வைத்துக் கொண்டு ஆயிரக் கணக்கான மூட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு பின்னால் விற்கக்கூடியவர்களுக்குத் தான் இந்தப் பலன் ஏற்படுகிறதே ஒழிய சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பலன் ஏற்படுவதில்லை. இவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கும்போது எனக்கு விவசாயிகளிடத்திலே ஒரு 10 ஏக்கரா 5 ஏக்கராவுக்குமேல் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளிடத்திலே லெவி வைத்து வேண்டிய அளவுக்கு வாங்கினால்கூட நல்லது என்று தோன்றுகிறது. நேரடியாக ஒரு சில மூட்டைகளை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு வேறு தொல்லைகள் இல்லாமல் விவசாயிகள் இருக்கமுடியும். விவசாயிகளுக்கு எப்போது இந்த நிலை வரும் என்று தெரியவில்லை. அதோடு நெல் மில் சொந்தக்காரர்கள் உண்மையான கணக்கை வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் சரியான கணக்கே கிடையாது. ஒரு லட்சம் மூட்டைக்கு 25 ஆயிரம் மூட்டை என்று
11-40 a.m. கணக்கு கொடுத்தால் அதுவே பெரிது. நெல் மில்களிலிருந்து நமக்கு கணக்கு வருவதிலே லெவி (Levy) காரணமாக குறைந்த அளவு தங்களுடைய கொள்முதல் என்று மில்லினுடைய வியாபாரத்தைக் குறைத்துக் காட்டுகிறார்கள். இதனாலே லெவி (Levy) மாத்திரம் குறைந்து போவதில்லாமல் விற்பனை வரி, வருமான வரி போன்ற மற்ற வருவாய்கூட அரசாங்கத்திற்குக் குறைந்திருக்கிறது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகையினாலே இதை ரொம்ப ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கவேண்டும். இந்த மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி நிலை ஏற்படவில்லை. ஆனால் ஏதோ இந்த உரக்க சிந்திப்பது "Thinking aloud" அந்த மாதிரி முறையில்சொல்லப்பட்டதே தவிர மில்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிற அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் புத்தி குறைவாகப் போய்விடவில்லை என்பதை உணர்த்துகிறேன். மில்களை எடுத்துக் கொள்ளாது என்று தான் நான் நினைக்கக்கூடிய விஷயம். ஏனென்றால் மில்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர் சொன்னதுபோல மில்காரர்களுக்கு எவ்வளவு லாபம் வருகிறதோ அதைவிட அரசாங்க நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும்போது அதிக லாபம் வைத்துத்தான் விற்கவேண்டி வரும். ஏனென்றால் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் அரசாங்க நிர்வாகிகள் விளம்பரம் தனிப்பட்ட ஒரு முதலாளி அளவு சிக்கனமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் செய்யக்கூடிய அளவிலே செய்ய முடிவதில்லை. அந்த அளவிலே அரசாங்கம் மில்களை எடுத்துக் கொள்ளுவது புத்திசாலித்தனம் ஆகாது.

(Deputy Chairman in the Chair.)

ஆனால் "லெவி" முறையை விவசாயிகளிடம் கொண்டு போவது தான் நல்லது. ஆனால் எதற்காகப் பயப்படுகிறோம் என்றால், பழைய காலத்தில் நடந்த மாதிரி, விவசாயிகளுக்குத் துன்பம் நேருமோ, ஒரு படிக்கு 1¼ படி போட்டு எடுத்துக்கொள்வார்களோ அந்தத் தொல்லை வருமோ என்று தான் பயப்படுகிறோமே ஒழிய, உண்மையிலேயே பெரிய விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கருக்கு

20th January 1964] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

மேலே வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு, இந்த மாதிரி "லெவி" வைப்பதிலே ஒரு கஷ்டமும் வராது. நமக்கு அதனாலே நன்மை தான் உண்டாகும் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, நாம் இதைக் கொடுக்கும்படி செய்ய முடியும் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நீர்ப்பாசன இலாகாவுக்கு மிகவும் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், மேட்டூர் அணை போன்றவைகளில் மிகக் குறைந்த தண்ணீர் இருந்தும்கூட, அவர்கள் ரொம்ப சாமர்த்தியமாக சமாளித்து, இன்று ஏறக்குறைய நல்ல வெள்ளாமையை மேட்டூர் வாய்க்கால் லோயர் பவானி வாய்க்கால் போன்றவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தி, கூடிய வரையில் நல்ல ஒழுங்காகத் தண்ணீர் விட்டு, நன்றாகத் திட்டமிட்டு செய்து இருப்பதை, உண்மையாகவே நம்முடைய விவசாயிகள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றார்கள். அந்தப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளாவிட்டால், நாம் நன்றி கெட்டவர்கள் ஆவோம். அதனால் தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்புறம் நம்முடைய மாநிலத்தில் Fertilisers -உர வினியோகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 3.22 லட்சம் டன்னில், 2½ லட்சம் டன் தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே இருப்பதைப் பார்த்து எனக்கு ரொம்பவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்காமல் திண்டாடினோம். களை எடுக்கிற சமயத்திலும், உரம் போட வேண்டிய சமயத்திலும் உரம் கிடைக்கவில்லை. இந்த மாதிரி கணக்கு இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது. இதற்குக் காரணம், நான் நினைக்கிறேன், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம் அமோனியம் சல்பேட் உரம்தான் பெரும்பாலும் பழக்கமாகி இருக்கிறது. மற்ற ரசாயன உரங்கள் விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பழக்கத்தில் இல்லை. அதனால் விற்பனையாகாதது மற்ற அந்த உரமோ என்று தான் நினைக்கிறேன். அமோனியம் சல்பேட்டைப் பொறுத்தவரையில், பற்றாக் குறைதான் இருக்கிறது. எவ்வளவு இருந்தாலும், விவசாயிகள் எடுத்துக் கொள்ள தயாராய் இருக்கின்றார்கள். சில நாட்களுக்கு முன் பேசிய, நமது அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல, வேண்டிய சமயத்திலே அந்த உரத்தைத் தேக்கி வைத்து வினியோகம் செய்யப்படாமல் இருந்தது என்று கூறினார். இது உண்மை.

இரண்டாவது நம் முன்னே, இந்த Soil test பூமியை, மண் வளத்தைப் பரீட்சை செய்து அந்த மண்ணில் என்ன பற்றாக் குறை இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்து, சாஸ்திரீய முறையில் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரம் வினியோகம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைக் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னே செய்தோம். ஆனால் அந்த மண் பரிசோதனை சரியான முறையிலே இன்னும் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. Demonstrator -கள்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [20th January 1964

கிராம சேவக்குகள் எல்லாம் சென்று, தங்கள் வேலையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு விவசாய பூமியிலும் மண் பரிசோதனை செய்து, நைட்ராஜன் குறைவா, எலும்புச் சத்துக் குறைவா, வசதிக் குறைவா எந்தச் சத்து குறைவு என்பதைப் பற்றி எல்லாம் Prescription கொடுத்து, வருஷா வருஷம், சில வருஷங்களுக்காவது எல்லா பூமிகளிலும் மண்ணை எடுத்து பரிசோதனை செய்து, சாஸ்திரிய முறையில் எந்தப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ அதைக் கொடுப்பதற்கு, Prescription கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தந்த உரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், விளைச்சல் அதிகம் ஆகும். என்னுடைய பூமியில் பரிசோதனை செய்து பார்த்தேன். கவர்ன்மெண்ட் அதிகாரிகளே ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அந்த உரங்களைப் போட்டுப் பயிர் செய்தபோது, 1½ மடங்கு சாதாரணமாக கூடுதலாக விளைந்தது. சாதாரண முறையிலேயே செய்து, நல்ல விளைச்சல் எடுத்தோம். அந்த அனுபவத்தில்தான் நான் திருப்பித் திருப்பி எடுத்துச் சொல்கிறேன். ஒரு வருஷம் தான் இது செய்யப்பட்டது, அப்புறம் அது விடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டுமானால், Agricultural Demonstrator களுக்கு எல்லாம் இந்த வேலையை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். சாஸ்திரீய முறையிலே விவசாயிகளுக்கு நாம் ஊக்கம் அளிப்போமானால், இந்தக் குறை ஏற்படாது. எல்லா உரமும் செலவு ஆவதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்னும் அதிகமான உரத்துக்கும் வாஸ்தவத்தில் இப்போது தேவை இருக்கிறது. அதற்குத் தயாராய் விவசாயிகள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் சாஸ்திரீய முறையில், சரியான முறையில் நல்ல ஒரு நிர்வாகத்தின்கீழ் அதைக் கொண்டு வரவில்லை. அதைக் கொண்டு வருவதற்கு, இந்த மண் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்புறம் நம்முடைய 5 ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, அநேகமாக கிராமத்தில் இருந்து நல்ல பொறுக்கி எடுத்த யுவர்கள் எல்லாம் கைத்தொழிலுக்கு இன்று வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே விவசாயத்துக்குப் பழைய முறையையே செய்து கொண்டு போவோமானால், பற்றாக்குறை—தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடிய நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அதற்கு நாம் வேகத்திலே இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதிக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டத்திலே இருக்கிறோம் என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், ஆள் பற்றாக்குறை என்று வரும்போது, அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. அதற்காகக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியைக் குறை கூற முடியாது. அதனாலே, விவசாயத்தை இயந்திர சாதன முறையிலே கொண்டுபோவதற்கு, இன்னும் தீவிரமான முயற்சியை அடுத்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் உற்பத்தியை நல்ல முறையிலே பெருக்க முடியும். அதோடு கைத்தொழிலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, இன்னும் இப்போது

20th January 1964] [திரு. பி. கே. நல்லசாமி]

சர்க்கரையை எடுத்துக் கொண்டால், பெரிய சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பதிலாக, நம்முடைய நாட்டுக்குப் பொருத்தமானது, சிறிய சிறிய சர்க்கரை ஆலைகள். அது போல் சிமெண்ட் உற்பத்திக்கு பெரிய சிமெண்ட் உற்பத்தி சாலைகளுக்குப் பதிலாக 11-50 a.m. அங்கங்கே சிறிய சிறிய சிமெண்ட் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளுக்கு விட்டு விடலாம். East Germany போன்ற நாடுகளில் அந்த மாதிரி தொழிற்சாலைகள் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் கவனம் செலுத்தி வருவதாகக் கூறினார்கள். இந்த முறையில் எல்லாம், சிறு சிறு தொழில்களை அதிகமாகப் பரப்புவதற்கு முற்படுவோமானால், நமது கிராமத்திலே இருக்கக் கூடிய வேறு கைத் தொழிலுக்குப் போகிறவர்களுக்கு, இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், அல்லது விவசாயத்திலிருந்து நம்முடைய இந்தச் சட்டங்களின் காரணமாக வேறு தொழில்களுக்கு வர விரும்புகிறவர்களுக்கு எல்லாம், நல்ல வாய்ப்பு அளிப்பதாக இருக்கும். சிறு தொழில்கள் அதிகமாக இப்போது தேவை. இந்தச் சிறு தொழில்களை அதிகமாக நாம் வளர்ப்பதற்கு வெண்டிய திட்டங்களைப் போட வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக Prohibition , மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், என்னுடைய பொதுவாழ்க்கை ஆரம்பமே மதுவிலக்கு, மதுக் கடை மறியல், அன்னியக் கடை மறியல் ஆரம்பித்தவன் நான். கல்லூரியிலிருந்து சென்ற உடனே அதில் எனக்கு அக்கறை ரொம்ப உண்டு. இதைப்பற்றி நான் பத்து வருஷத்துக்கு முன்பிருந்தே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தக் காவிரிக் கரையில் உள்ள திட்டுப் பகுதிகள், சாராயம் காய்ச்சக் கூடிய மலைப் பிரதேசத்திலும் போவதற்கு Permit முறை, லைசென்ஸ் முறை வைத்து விட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர, வேறு எப்படியும் இதை ஒழித்துவிட முடியாது. உண்மையாக மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு எல்லாம் இப்படி Permit கொடுத்து விடலாம். மற்றவர்கள் எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் அவர்களைக் கைது செய்யக் கூடிய அளவில் செய்தாலொழிய இதை யாரும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. போலீஸ் இலாகாவும் இந்த வகையில் நல்லமுறையில் இயங்குகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இன்று இருக்கக்கூடிய நிலை அவர்களும் சேர்ந்து கொண்டு செய்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் ஒரு இடத்தில் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று போலீசில் தகவல் கொடுக்கச் செல்லுமுன் அவர்களுக்குத் தகவல் தெரிந்து தப்பி விடுகிறார்கள். அது இலாகாவில் இருக்கிற சில தவறான பேர்வழிகளினால்தான் ஏற்படுகிறது. அதைத்தான் இன்று அந்த இலாகாவும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் இருக்கும் கெட்ட நபர்களை ஒழிப்பது நல்லது. மதுவிலக்கிலேயே இப்படி இருந்தால் நம் நாட்டை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய சிக்கல்களெல்லாம் எப்படித் தீரப்போகின்றன என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய்க்கு கடமையை மறக்கின்றவர்கள் ஏன் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று பயப்படவேண்டி இருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்கைப்

பார்க்கும்போது நம் நாட்டின் பந்தோபஸ்துதான் என் நினைவுக்கு வருகிறது. இப்படி வளர்ந்து கொண்டு போனால் கடைசியில் பெரிய பாதாளத்தில்தான் அது கொண்டுபோய் விடும். போலீஸ் இலாகாவில் இது இருக்கக்கூடாது. சமீபத்தில் போலீஸ் அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி கூறினார்கள். அந்த நபரை எனக்குத் தெரியும். அந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் தெரியும். ஒரு நல்ல மனிதர் தவறான அபிப்பிராயத்தில் தவறான கொள்கையால் இழுக்கப்பட்டு காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போகிறார். அவ்வளவுதான் நான் சொல்ல முடியும். அதற்கு மேல் சொல்வது **Sub-judice** ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். மதுவிலக்கை வெறும் அதிகாரத்தைக் கொண்டு நடத்தமுடியாது. அதற்கு, முன்னால் நாம் எல்லோரும் பிரசாரம் செய்து வந்தோம். மது விலக்குக்கு பொதுமக்களிடையே ஆதரவு இருந்து வந்தது. மத சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டாலும், குடிப்பது தவறு என்று பிரசாரம் செய்தோம். காந்தி ஆஸ்ரமத்திலிருந்து பெரிய சுவரொட்டிகளை வைத்துக் கொண்டு பிரசாரம் செய்தோம். இப்பொழுது அந்த மதுக் குற்றத்தைச் செய்துவிட்டு கடும் தண்டனை பெறுகிறார்கள். அவர்கள் மூன்று மாதம் ஜெயிலுக்குப் போய் விட்டால், அவர்களுடைய குடும்பம் குழந்தைகள் என்ன செய்வார்கள் என்ற அனுதாப உணர்ச்சிதான் மக்களிடம் பெருகிவருகிறது. ஆகையால் நல்ல முறையில் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் நடைபெற வேண்டும். உண்மையாகவே வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தாலொழிய, மது பர்மிட் கொடுப்பது ரொம்ப தவறு. எல்லா டாக்டர்களையும் நான் சொல்லவில்லை. பணம் செலவழித்தால் பர்மிட் வாங்கலாம் என்ற நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருப்பது வருந்தத் தக்க விஷயம். உயர்ந்த அந்தஸ்திலுள்ள ஒரு குழு சர்டிபை செய்தாலொழிய கொடுக்கக்கூடாது என்று வரவேண்டும். நமது சேர்மன், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைப் போன்றவர்கள் குழு சர்டிபை செய்தால்தான் மது பர்மிட் கொடுக்கலாம் என்று கொண்டுவரவேண்டும். மாகாண அளவில் ஒரு போர்டு வைத்து அது சர்டிபை செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை வரவேண்டும். வேறு முறை இருந்தாலும் ஏதாவது செய்யலாம். அது முக்கியமான விஷயம். இன்றைக்குக்கூட எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் சாராயம் விற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அது தெரிந்தும் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலை இருக்கிறது. பத்து வருடம் சட்ட மன்றத்திலிருக்கும் என்னுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் சாராயம் விற்கப்படுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. மதுவிலக்குத் தொண்டனாக இருந்தாலும் என்னுடைய நிலை அப்படியிருக்கிறது, என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய விஷயம். மது பர்மிட் கொடுப்பது உணர்ந்து ஒழுக்கமுள்ள டாக்டர்கள் குழு இடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. கல்வியின் தரம் குறைந்துகொண்டே போகிறது. இப்போது நான் கூட அதில் நுழைந்திருக்கிறேன். ஒரு சின்னப் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்திருக்கிறேன். தரம் குறைவதற்குக் காரணம் ஆசிரியர் மாணவர் ரேஷியோ. மாஸ் எஜுகேஷனில் இவைகள் காரணமாக இப்படித்தான் வருமென்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். நாங்கள் ஹைஸ்கூலில் படிக்கும்போது ஹோம் வொர்க் கொடுப்பார்கள். அவற்றை வாத்தியார் எங்களைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு திருத்துவார். சரியாகச் செய்யாவிட்டால் தலையில் குட்டுவார். ஆனால் இப்போது அது கிடையாது. ஹைஸ்கூலில் ஹோம் வொர்க் கொடுப்பதில்லை. ஏன்? அதைத் திருத்த வேண்டுமென்ற சோம்பல். டி.இ.ஓ. வருகிறார்; இன்ஸ்பெக்ஷன் நடக்கிறது. எல்லாம் நன்றாக நடக்கிறது என்று எழுதிவிட்டுப் போகிறார். இப்படி சுலபமாக காரியங்களைச் செய்துகொண்டு போவதில் பயனில்லை. இந்த முறையில் சென்றால் நாடு பாதாளத்திற்குத்தான் போகும் என்று அஞ்சுகிறேன். சிறுவர்களுடைய திறமையெல்லாம் வெளிப்படவேண்டும் அப்போதுதான் நாடு முன்னுக்கு வர முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்தும் பள்ளிகள், மாவட்டக் கழகங்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் பணத்துக்காக நடத்துவதாக இருக்கிறதே ஒழிய தனித் தன்மை கிடையாது. தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களை நல்ல மானேஜ்மென்டார் நடத்தும்படி விடுவது நல்லது. தனிப்பட்ட பள்ளிகள் நல்லமுறையில் நடக்கின்றன. எலிமெண்டரி ஸ்கூல் ஆரம்பிக்கும்போது எவ்வளவோ கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் நிலை இல்லை. தனிப்பட்ட பள்ளிகள் நல்ல தேசபக்தியுடன் அக்கறையோடு எடுத்து நடத்தினால் அவர்களுக்கு தாராளமாக உதவி செய்யவேண்டும். இயந்திரம் மாதிரி சில சில பஸ் பாடங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு சுலபமான முறையில் நடத்திக்கொண்டு போவது கல்வியே ஆகாது. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்து கல்வியைவிட மட்டமாகப் போய்விடும் என்று தெரிகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் நல்ல ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு ஜி. ஓ. தடை ஏதாவது இருந்தால் மாற்றி அதைத் திருத்துவது நல்லது. தனிப்பட்டவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். ஆசிரியர்களிடம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்களும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கம் இந்தக் கொள்கையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

12-00 noon

அடுத்தபடியாக, பென்ஷனர்ஸ் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வயோதிகர்கள் எல்லாம் நம் அரசாங்கத்தை வாழ்த்துகிறார்கள். இன்னும் சில குறைகள் அதில் இருக்கின்றன. குடியிருப்பதற்கு சிறு குடிசை இருந்தால் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. ஒரு செட்டியார் எனக்குத் தெரிந்து 65 வயதுள்ளவர் பல்பொடி தெருவில் விற்றுக் கொண்டு இருந்தார். அந்த வியாபாரம் செய்வதால் அவருக்கு பென்ஷன் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். பல் பொடி வியாபாரத்தில் எவ்வளவு வரும்? அதனால் அது நிறுத்தப்பட்டது. சின்ன வீடு உள்ளவர்களுக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வீடு இருப்பதால் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது என்று சட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [20th January 1964

இந்த மாதிரியான விஷயங்களிலே ரொம்ப அனுதாபத்துடன் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த விதிகளைக் கூட மாற்ற வேண்டும். ஒரு சின்ன பல்பொடி, பல்குச்சி வியாபாரம் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பென்ஷன் இல்லையென்றால் அர்த்தமில்லை. சின்ன வியாபாரம். 60 வயதானவுடனே நடமாடும் சக்தியை இழந்து விடுகிறான் என்று எண்ணிக்கொண்டு ஒரு திட்டம் போட்டால் அதுவும் சரியல்ல. அவன் சம்பாதித்து சாப்பிடக் கூடிய அளவிலே இருந்தால் பென்ஷன் கிடைக்காமல் இருந்தால் சரி. பல்பொடி விற்கிறவனுக்கு, பல் குச்சி விற்கிறவனுக்கெல்லாம் இந்த நபர்களுக்கெல்லாம் மறுக்கப்படுகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்தால் இன்னும் நன்றாக வயோதிகர்கள் வாழ்த்துவார்கள். பெரியோர்களுடைய வாழ்த்து நம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா அரசியல் வாதிகளுக்கும் தேவை. நல்ல முறையிலே காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவர் ஆற்றிய உரையைப் போற்றுவதற்கு இல்லை. இந்த உரையில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் பெரும்பாலும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. உணவுப் பொருள்கள் அகவிலைபற்றி ஜனத்தொகை பெருக்கம் பணப்பெருக்கம் நகரகத் தொழில் இந்தக் காரணங்களினால் உணவுப் பொருள்கள் அகவிலை ஏற்பட்டு இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மளிகைக் கடைகளை அபிவிருத்தி பண்றதுதான் பரிகாரம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உணவுப் பொருள்கள் அகவிலை குறையும் என்பது சரியான பரிகாரம் அல்ல. அரிசி விலையைக் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் இந்த நெல் வியாபாரிகளிடமும் அரிசி மில் முதலாளிகளிடமும் கொள்முதல் செய்து 100-க்கு 25 ரூபாய் கம்மி விலைக்கு வாங்கி சேகரித்து விற்கப்பட்டுவருகிறது. ஐயா, சுப்பய்யா செட்டியார் சொன்ன மாதிரி வெளி மாநிலங்களுக்கு அதிக லாபம் வெச்சு விற்கிறார்கள் என்று சொன்னார். Local -ல் எப்படி இருக்கிறது என்று நான் சொல்றேன். நம் நாட்டிலே அந்த மாதிரி 100-க்கு 25 ரூபாய் குறைத்து வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கி யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் பெரிய பட்டணங்களில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் இதரர்களுக்கும் கிடைக்கிறதே தவிர ஏழை, எளிய மக்களுக்கும் பலன் இல்லை. ஒரு மழை பெய்தால் எப்படி எல்லோர்க்கும் பலன் இருக்கணுமோ அப்படி இருக்கணும் சட்டம். எங்கோ ஒரு பக்கம் பெய்யறது. ஒரு பக்கம் காயறது. எல்லோருக்கும் பாவணும். கம்மி விலை போட்டு சர்க்கார் திட்டம் போட்டு காரியம் பண்ணுகிற தென்றால் எல்லாருக்கும் அந்த லாபம் வரணும். காஞ்சிபுரத்திற்கு இல்லை. அதற்குப் பக்கத்திலே கிராமத்திற்கு இல்லை. அந்த ஊரிலேயும் எங்கேயும் வேலை செய்யறவன் இருக்கிறான். அவனுக்கு இல்லை அவன் சாகிறான் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி. ஆகையினாலே பொதுவாக எல்லோருக்கும் பலன் தராத ஒரு பிற்போக்கான திட்டம். இந்தத் திட்டம் சரியான திட்டமில்லை.

20th January 1964] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

உணவுப் பொருள்கள் விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுதான் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சுதந்திரம் நமக்கு வந்து பல திட்டங்கள் கொடுத்து காரியம் செய்து உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டத்தில் கூடவே விலையும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இதே பல்லவிதான் பிரதி வருஷம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகமானால் எல்லாம் சரியாய் போய்விடும் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அதேதான் இந்த வருஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமாகிறபோது விலை குறையவில்லையென்றால் குறையாததற்குக் காரணம் அகவிலை ஏறுகிறபோது வாங்குகிற சக்தி குறைஞ்சுபோச்சு. முதலிலே கொஞ்ச நாள் வாங்கற சக்தி இருந்தது. ஒரு ரூபாய்க்கு 4 ரூபாய் இருந்தது வாங்கினேன். இப்போது போறவில்லை. வருமானம் குறைஞ்சுப் போச்சு மக்களுக்கு விலை ஏறுகிறமாதிரி வருமானம் ஏறணும். ஏறினால்தான் வாங்குகிற சக்தி இருக்கும். நம்மைப்போல பெரிய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. நடுத்தர மக்களுக்குக் கஷ்டம். அவர்கள் நிலை கீழ்த்தரமாய்ப் போய் விட்டது. மற்றபடி இதர ஏழை எளிய மக்கள் நிலை சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. யார் வாழுகிறான்? ரொம்ப மேல் கிளாஸ் கீழ் கிளாஸ். கீழே இருக்கிறவனுக்குத் தேவைகள் கம்மியாக இருக்கின்றன. ஏழைகளுக்கு அதிகக் கூலி வந்தால் கட்டுப்படி ஆகிறது. நடுத்தர மக்கள் தேவைகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள் ஸ்வெட்டர், கோட் இப்படி. அவர்களுக்கு இப்போது கட்டுப்படி ஆகவில்லை. இனி உணவுப்பொருள்கள் அபிவிருத்தியைப் பற்றி எத்தனை கஷ்டமாய் வேலை செய்தாலும். சரி, அபிவிருத்தி ஆகிறதும் கொஞ்சம்தான் ஆகும். அதிகமாகாது. விலை மாத்திரம் ஏறிக்கொண்டே இருக்கும். வருமானம் வந்தால்தான் கட்டுபடி பண்ணமுடியும். உணவுப்பொருள்கள் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்து பார்த்துவிட்டோம். நாங்கள் விவசாயத்திலே இருக்கிறவர்கள், நன்றாகத் தெரியும். ஒரு ஏக்கரில் இவ்வளவு நெல் விளையும் என்று சொன்னால் அவ்வளவு விளையறதைப் பார்த்தாச்சு. சர்க்காரால் அளிக்கப்படும் உதவி எவ்வளவோ அந்த வசதியை எல்லாம் போட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு 3 வண்டி அதாவது 24 மூட்டை உற்பத்தி பண்ணி ஆச்சி. 27-28 மூட்டைகூட உற்பத்தி பண்ணியாச்சு. ¼ படி அரிசி போட்டு வேகவைக்கிற பாத்திரத்திலே ½ படி அரிசி வரும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்த்தால் அது பொங்கி கீழே போகும். உற்பத்தி பண்ணு என்று சொன்னால்—என் வராது. ஜப்பானில் வரவில்லையா என்கிறார்கள். அந்த நாட்டின் நீர்வளம், நிலவளம், குடிவளம் என்ற அந்த வளத்தைக் கொண்டு அதிகமாகிறது. பெங்களூரிலே கத்திரிக்காய் போட்டா ஒரு முழு நீளம் வளருது. அதுவே காஞ்சிபுரத்திலே போட்டா இவ்வளவு குட்டையா ஆகிறது. அந்தக் கத்திரிக்காய் இங்கே வரவில்லை என்றால், எப்படிவரும்? இந்த மண்தான் 105 டிகிரி காயுதே. ரசாயன உரத்தைப்பற்றிச் சொல்றாங்க. எப்போ வேணுமோ அப்போ கொடுக்கிறதில்லை. கதிர் வாதுக்கு 15

நாட்களுக்கு முன்னே போட்டா லாபம் வரும். அப்போ கொடுக்கிறதில்லை. கதிர் முத்திப்போகிறது, அப்போ கொடுக்கிறான். வாங்குவானா? விவசாயி முட்டாளா? அதுதான் விற்கவில்லை. எப்படி விற்கும்? காலத்திலே கொண்டு வந்து கொடுக்கணும். காலம் கடந்தால் போகுது கைலாசம். விவசாயம் பண்றதுக்கு முதலாளிகளுக்கு இஷ்டமில்லை. மனம் விட்டுப்போச்சு. காரணம் இங்கே பண்ணுவென்று சொல்றாங்க. எனக்குப் பண்ண இஷ்டமில்லை. என்னை அடிப்பீங்களா? என்ன பண்ணுவீங்க?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஏன் இஷ்டமில்லை?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: அதையும் சொல்றேன்.

12-10 p.m. **ஒரு கனம் அங்கத்தினர்:** வயது ஆய்போச்சா?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: வயசாகவில்லை, ஒண்ணுமில்லை. இப்போது ரொம்ப, நாளுக்கு நாள் கூலி கூடிப்போச்சு. கூலி 14 அணா கொடுக்கிற இடத்திலே, 1½ ரூபாய் கொடுக்கிறோம், ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறோம். 1½ ரூபாய் கேட்டவன் எல்லாம் 3½ ரூபாய் கேட்டான். கொடுத்தோம். இது செத்துப்போன பிணம் மாதிரி பயிர் ஆகிப்போச்சு. பயிர் எல்லாம் தண்ணீரில் அழுகி போகுது. நாம்தான் இன்றைக்குக் கஷ்டப்படுகிறோமே தவிர, வேலைக்காரன் எல்லாம் சாப்பிட்டான். இவர்களுக்கும் கொஞ்சம் மரியாதையாகப் போகணும். ஒரேயடியாகக் கூலி கொடுக்கிறோம். அதற்கு ஒரு அளவே இல்லையா? எதைக்கொண்டு கொடுக்கிறோம்? நிலத்திலிருந்து வருகிறதைக் கொண்டுதானே கொடுக்கிறோம்? தர்மம் என்றால் அது வேறே, இதை எப்படி கொடுக்கிறது? அதிலே வருகிறதைப் பொருத்துத்தான் கொடுக்கவேண்டும். Over ஆக அல்லவா போச்சு? எப்படிக் கொடுக்கிறது கூலியை?

மின்சாரத்திற்கு வரி, நிலத்திற்கு வரி, நீர் என்று வரி போட்டு விட்டாச்சு, கூலி ஆட்களுக்கு அதிக கூடிப்போச்சு, மாட்டு தீவனம் புண்ணாக்கு, வைக்கோல் விலை கூடிவிட்டது. விவசாயியை மொட்டை பண்ணுகிறது என்ன வேலை? அவ்வளவு தின்றும் போட்டார்கள். ஆளைத்தான் இன்னும் தின்னவில்லை. எப்படி விவசாயம் ஊக்கமாக செய்வான்? வியாபாரி வாங்கும் கடனுக்கு 90 நாள் தவணை வட்டி கொடுத்துவிட்டு லாபத்தைச் சரியாகக் காட்டாமல் பிளாக் மார்க்கெட்டில் போட்டுவிட்டுப் போகலாம். விவசாயம் வியாபாரம் மாதிரி அல்ல. ஊரில் இருக்கிற திண்ணை எல்லாம் இடிச்சு இடிச்சு தெருவில் இருக்கிற திண்ணைகள் எல்லாம் ஜவுளிக் கடைகளாய் விட்டது. பிணம் போகிற தெருவு சென்னையில் மின்ட் தெருவில் திண்ணை எல்லாம் ஜவுளிக் கடைதான் வைத்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் 70 வாடகை. குமாஸ்தாவாக 70, 80 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கியவர்கள் ஒரு திண்ணையில் சொந்தமாகக் கடை வைத்து மாதம் 200 ரூபாய் மாதம் சம்பாதிக்கிறார்கள். எல்லாம் கொடுக்க வேண்டியவன் விவசாயிதான். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் லாபமாய் இருக்கிறது. விவசாயிக்கு லாபம் இல்லை, வியாபாரிக்குத்தான் லாபம். ஆகையினால், நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சரி, விவசாயம் வளராது, சார். இவ்வளவு தான் நடக்கும்.

வருஷா வருஷம் 5 ஆண்டுத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டே உணவுப் பொருள்கள் பெருக்கத்தைப் பற்றி ஏட்டில் எழுதிக் கொண்டே போனீர்களானால் ஒன்றும் முடியாது. ஏட்டுச் சுரக்காய் ஒன்றும் சமயலுக்கு உதவாது அதைக் கொஞ்சம் குறைச்சுக்க வேண்டியதுதான். பணம் அதிகமாக வருகிறதுக்கு வழி பண்ணுங்கோ. அதிகப் பணம் கைக்கு வந்தால் ஏழை எளியவர்கள் நடுத்தர மக்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியும், இல்லையானால் எல்லோருக்கும் சாப்பாடு போடுங்க, சத்திரம் மாதிரி.

இந்த சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் நாங்களே எடுத்துக் கொள்வோம் என்று சோஷலிசம் சொல்கிறார்கள். எங்களுடைய நிலத்தை நீங்கள் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். விற்று விடலாம். நாங்களே சிபாரிசு செய்து சர்க்காருக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். ஏனென்றால், இந்த வேலை அவ்வளவு கஷ்டமாய் இருக்குது. பாங்குகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் மற்றதைப் போலவே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் வைத்திருக்கும் பணத்தை பாங்கியில் போடாமல் 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் என்று தினம் எடுத்து செலவு செய்து காலத்தைக் கழித்து செத்துப்போகிறோம். (சிரிப்பு.) சென்ற ஆண்டில் இருந்து 3 ரூபாய் கூலி கொடுத்துகிட்டு, விவசாயிகளாகிய நாங்கள் ஓரளவு செலவு பண்ணிகிட்டு வந்திருக்கிறோம். இப்போ விவசாயத்திற்கு செலவு ஏராளமாக ஆகுது என்றால், எங்கே இருந்து கொடுக்கமுடியும்?

சர்க்கார் இப்போது தொழிலாளர் இன்ஷூரன்ஸ் என்று வைச்சு, சில தொழிலாளர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் பண்ணுகிறதுக்கு உதவி பண்ணுகிறார்கள். ஒரு பக்கம்தான் செய்கிறார்கள். அதே தொழிலாளர்கள், அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பிற்கால வசதி இல்லை. கொஞ்ச நாள் இருக்கிறான், வயசு ஆகிப்போச்சு. வேலை செய்வதற்குச் சக்தி இல்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் ஏற்பாடு பண்ணுகிறதாகச் சொன்னார்கள். அந்த இலாக்கா மாதிரி திருநெல்வேலியில்கூட பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த வேலை வேறு ஒருவரிடம் போச்சு. வேறே மந்திரியிடம் கொடுத்து விட்டால் அந்த வேலையை அவரால் சொல்லி, ஏதாவது அதில் நடக்கிறதா என்றால், ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னவர்கள் அதை மறந்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கும் செய்யவேண்டும். அவர்களும் தொழிலாளர்கள்தானே? கூட்டுறவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் வைச்சிருக்கிற வேலையில் நீங்கள் கொடுக்கிற கூலி சலுகையை தனிப்பட்டவர்களாகிய நாங்களும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். தொழிலாளி வீட்டில் திடீரென்று ஒருவன் செத்துப் போய்விட்டால் எங்களிடம் வேலை செய்கிறவனுக்கு பணம் கொடுத்து உதவி செய்கிறோம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மாதிரி உதவி செய்ய முடிவதில்லை. மேற்கொண்டு எங்களிடம் கண் கால் சரியில்லை என்று சொன்னால் அவன் தானாகவே நின்று போய் விடுவான். உங்களிடம் இருந்தால் ஏதாவது செய்வீர்களா இல்லையா? ஆகையால் அவனுக்கும் ஏதாவது செய்ய

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [20th January 1964

வேண்டும். ஏதோ இன்ஷுரன்ஸ் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்த மாதிரி கூட்டுறவு சங்க வேலைக்காரர்களுக்கும் செய்வதற்கும் முயற்சி பண்ணுங்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்.

முக்கியமான விஷயம் இந்த ஜனநாயக சோஷலிஸம்தான். இது வரையிலும் ஜனநாயகம், இப்போது ஜனநாயக சோஷலிஸம் வந்திருக்குது. எது தான் நடக்குமோ என்று ரொம்ப குழப்பமாக
12-20 பி.ப. இருக்குது. ஒரே பைத்தியம் பிடிச்ச மாதிரி இருக்குது இந்த ஜனநாயக சோஷலிஸம். ஜனங்கள் கிட்டே, சுதந்திரம் கேட்கிற போது 1920-லே சத்தியமூர்த்தி காஞ்சிபுரத்துக்கு வந்து, ஜவுளிக் கடை சத்திரத்தில் பேசினார். "நாங்கள் இந்த சுதந்திரம் அடைந்தால், எங்களிடம் சர்க்கார் வந்தால், நீங்கள் எல்லாம் சுகமாக வாழலாம், போலீஸ் இருக்காது, வீட்டு வரி கட்ட வேண்டியதில்லை. பாலாற்றில் பாலுந் தேனும் ஓடும்" என்று இப்படி எல்லாம் பேசினார். நாங்கள் அதை எல்லாம் நம்பிக்கிட்டு இருந்தோம். இப்போ சுதந்திரம் வாங்கி 18 வருஷம் ஆகுது. ஏழை எளியவர்கள் சுகமடையவில்லை என்பதை அறிந்து கேட்க ஆரம்பித்து ஜனங்கள் முழிச்சுகிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், ஜனநாயகத்தையே வெச்சுப் பேசினால் நடக்காது என்று "ஜனநாயக சோஷலிஸம் வந்தால், சுகமாக வாழலாம்" என்று பேசுகிறீர்கள். ஜனநாயக சோஷலிஸம் இருக்குதே, இது எல்லாம் சும்மா வெறும் வேதாந்தம். இந்த வேதாந்தத்தால் ஒன்றும் நடக்காது. ஆகையினால் ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று சொல்வது வெறும் வேதாந்தப் பேச்சுதான்.

இதில் ஆளும் கட்சிக்குக் கொள்கையில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பாமர மக்களிடத்தில் தந்திரம் செய்வதாகத்தான் இது இருக்கிறது. இத்தனை நாள் ஏன் சரியாக நடக்கவில்லை என்று கேட்டால் இனிமேல் ஜனநாயக சோஷலிஸம் வந்தால்தான் சுகமாக வாழலாம் என்று சொல்லலாம். இதையே பத்து வருஷத்திற்குப் பிறகு சொன்னால் வரும் சந்ததி ஜனநாயகத்தை மறந்துவிடுவான். இதுதான் அரசியல் தந்திரம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நாம் சொன்னால் பிடித்துக் கொள்வார்களா?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : 1920-ல் படிப்பே ரொம்பவும் குறைவு. இப்போது பெரும்பாலும் மக்கள் படித்திருப்பதால் சொல்வதை நம்புவது எனச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. பிடிக்க மாட்டான். வாழ்க்கையில் எந்த அம்சமாக இருந்தாலும் சர்க்காரே ஏன் செய்யவேண்டும்? எல்லாம் நானே செய்கிறேன் என்று எடுத்துக்கொண்டால் தொந்தரவு வந்து விடுகிறது. இல்லாதவனுக்கு உதவி செய்வதாக இருந்திருந்தால் இந்த உபத்திரவம் வந்திருக்காது. ஐயா சொன்னார். எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வேன் என்றால் எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். சோஷலிஸம் வந்தால் எல்லாரும் சமமாக இருக்கலாம் என்று சொல்வார்கள். சும்மா இருக்கிற சோம்பேரி சுகமாக இருக்க முடியுமா? நாங்கள் இருக்கிறோம் என்றால், சும்மாவா இருக்கிறோம்? உழைக்கிறோம். சம்பாதிக்கிறோம். வேலை செய்கிறோம்.

20th January 1964]

ஒரு உறுப்பினர் : யார் அதை சோஷலிஸம் என்றது?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : சோஷலிஸம் என்றால் சமதர்மம் என்கிறார்கள். சொல்வதற்கு அழகாக இருக்கிறது. ஆனால், காரியங்கள் செய்வதற்கு மக்கள் வாழ உதவி செய்ய சர்க்கார் விட்டுவிட்டு கொள்கையில் அதை இதை சொல்லி குழப்பம் செய்வதால் கடைசியில் ரொம்ப குழப்பத்தில்தான் அது போய் முடியும். படித்தவர்கள் படிக்காதவர்கள் எல்லோருக்கும் இது குழப்பத்தைத்தான் கொடுக்கும். ஆகையால் இத்தனை நேரம் பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. கே. வி. ராமசாமி :** கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கவர்னர் உரையைப் பாராட்டி நான் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் உரையிலே முக்கியமாக இன்று நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்டி எழுதியிருப்பது குறித்து எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் வேறுவிதமான அர்த்தத்தில் பேசியுள்ளார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். குறிப்பாக காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைப் பாராட்டியிருந்தாலும் சந்தோஷப்படவேண்டியதே. காங்கிரஸ் என்றால் என்ன? பொது மக்கள் சேவைக்கு காங்கிரஸ் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. காங்கிரஸ் சார்பில் அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் வேலை செய்து வந்திருக்கிறார் என்பதை நண்பர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் அவர் யாருக்காகவும் அல்லது தனக்காகவும் பாடுபடவில்லை. மக்களுக்காகவே அவர் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து வந்திருக்கிறார் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். நல்லமுறையில் கவர்னர் அவர்களும் பாராட்டியது போதாது. சபையில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சாதாரணமாக ஒரு தண்டல் வேலையை ராஜினமா செய்வது என்றால் மனம் ஒப்பவில்லை மனிதனுக்கு. 50 ரூபாய் சம்பளமாக இருந்தாலும் கூட எனக்கு வாரிசு இருக்கிறது என்று வாதாடுகிறான். விண்ணப்பிக்கிறான். அப்படியிருக்க ஒரு பிரதம மந்திரியாக இருந்த ஒருவர் தன்னுடைய பதவியை தூரத் தள்ளிவிட்டுப் போவது என்று சொன்னால் அது எப்பேர்ப்பட்ட காரியம்? இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, வேறு எந்த நாட்டிலும் நடக்க முடியாத அரிய காரியத்தைச் செய்தார். அதனால் அந்தக் கவர்னர் பாராட்டினார் என்றால், அதை மோசம் என்று எண்ணினால், அது அவ்வளவு நல்லதாகத் தெரியவில்லை. நல்லது எதை யார் செய்தாலும் அதனைப் பாராட்ட வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அதைப்போல எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சில நல்ல விஷயங்களைச் செய்யும்போது அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். அதுதான் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாகும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [20th January 1964

விவசாயிகளுடைய நிலைமை பற்றி இன்று நம்முடைய சர்க்கார் எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட இன்னும் விவசாயிகள் நல்லமுறையில் முன்னேற முடியவில்லை. காரணம் பல இடையூறுகள் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. மேல் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் பல நல்ல காரியங்கள் செய்ய எண்ணினாலும் கூட கீழே இருக்கிற தகிடுதத்தம் செய்யும் அதிகாரிகள் வர்க்கம் கெடுத்துவிடுகிறது. அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளை நாம் கண்டிப்பாக அகற்றியாக வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த தண்டனை
12-30 p.m. கொடுக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இன்னும் வரவில்லை என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விவசாயிகள் ஏன் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது நம்முடைய சர்க்காரின் மிகமுக்கியமான கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில் பருத்தி மகசூல் மிக முக்கியமானது. முன்பு புகையிலை அதிகமாக இருந்தது. இப்போது சரியான உரம் நல்ல விலை மற்ற வசதிகள் இல்லாமல் புகையிலை வைப்பதையே மறந்து விட்டார்கள். நான் பல தடவை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். புகையிலை விவசாயம் செய்தால் விளைபொருள்களை எப்படி அதிகப்படுத்தலாம் என்பதை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். அதிகாரி வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு புகையிலை சாப்பிடக் கூடிய வஸ்துவா? அதை ஏன் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கூறுகிறார். புகையிலையைப் பற்றித் தெரியாதவர்களை எல்லாம் எக்ஸைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தகுந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் செய்யும் வகையில் அந்த துறையில் அனுபவம் இருக்கக்கூடிய ஆபிசர்களை டிபார்ட்மெண்டில் அமைக்கவேண்டும். அது மிக முக்கியமானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு காலா காலங்களில் உதவி செய்யவேண்டும் அறுவடைக்கு முன்னால் போடக்கூடிய உரத்தைக் கதிர் அறுக்கும் கட்டத்தில் கொடுப்பதால் பிரயோஜனமில்லை. எதிர்க்கட்சி நணபர் இதைக் கூறினாலும் கூட அதை நான் ஆதரித்து பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது நியாமும்கூட. அந்த முறையை நாம் திருத்தித்தான் ஆக வேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லும் நல்ல கருத்துக்களை ஆதரிக்க வேண்டும். நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான நல்ல விஷயங்களை அவர்கள் சொன்னால் அவற்றை வரவேற்க வேண்டியது ஸ்தாபனத்தின் கடமை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் தகாதவற்றைச் சொன்னால் அதை எதிர்ப்பதும் நம் கடமையாகும். விவசாயிகள் பல விதத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்பு எவ்வளவு கந்தாய வரி இருந்தது. இப்போது எவ்வளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளில் ஆயிரத்தில் 999 பேருக்கு கணக்கு வழக்குத் தெரியாது. எழுதவும் தெரியாது. அப்படியிருக்கும்போது விவசாயத்தில் ரூ. 2,000-க்கு மேல் வருமானம் வந்தால், அந்த டாக்ஸ், இந்த வரி என்று சொன்னால் அவன் கணக்குப்பிள்ளையிடம் கேட்கிறான். அதிகாரிகள் கணக்குப்பிள்ளையிடம் போய் இந்த ராமசாமிக்கு

20th January 1964] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

எவ்வளவு விவசாயம் என்கிறார்கள். அவன் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம் செய்திருக்கவே மாட்டான். கணக்குப்பிள்ளை உடனே இத்தனை ஏக்கர் பருத்தி இத்தனை ஏக்கர் புகையிலை என்று சொல்வார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அப்படியென்றால் அதில் இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று உண்மை உணராமல் கணக்குப் போட்டு நோட்டீஸ் அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

விவசாயி டாக்ஸ் ஆபீஸர் வந்தவுடனே வேஷ்டியை இழுத்துக் கட்டி துண்டை இடுப்பில் கட்டி, வாங்க எஜமானரே என்று அவருக்கு, மோர், இளநீர் கொடுத்து எல்லாம் பண்ணினாலும்கூட இரு இரு உனக்கு சரியா வேலை செய்கிறேன் என்று சொல்லிப் போய்விடுறான். விவசாயி அதிகாரிகளுக்கு அடிமைப்பட்டு இருக்கிறான். விவசாயத்திலே சுயநிர்ணயமாக இருந்து நிமிர்ந்து நின்று பேசக்கூடிய நிலைமை வராமல் இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றனர். அதிகாரிகள் எந்த மாதிரி வகையிலே வரியைப் போட்டாலும்கூட கொடுத்துவிடலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். அதிகாரிகள் தொந்தரவாலே கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் சகிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றும் சில உரங்களை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் இந்த உரங்களிலே அவ்வளவும் கலப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதைப் போட்டும் பிரயோசனம் இல்லாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள்.

சிமெண்டு மூட்டைகளிலே சாம்பலைக் கொண்டுவந்து கலந்து போடுகிறார்கள். சிமெண்டு மூட்டை கிடைக்கிறதென்றால் விவசாயிகள் ஒன்றுக்குப் பத்து விலை கொடுத்து வாங்கி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கண்டிப்பாக முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும்கூட சிமெண்டு கிடைப்பதில்லை. அப்படி கிடைக்காததால் Black market இலே வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கக்கூடிய மூட்டைகள் ரொம்ப மோசமாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான உரங்கள் வாங்குவதில் சாப்பாட்டுக்கு போடுகிற உப்பை அமோனியம் சல்பேட்டுடன் கலந்து கொடுக்கிறார்கள். ரொம்ப இடத்தில் நடக்கிறது. பெரிய ஊழல்கள் நடக்கின்றன. இதையெல்லாம் சரிகட்ட விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாக்குகளைக் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும் வகையில் வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர, இன்றைக்கு நண்பர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி விவசாயிகள், ஒரு பெண்ணுக்கு 1¾ ரூபாய் எங்கள் ஊரிலே கூலி கொடுக்கிறோம். அந்தக் கூலி கொடுப்பதற்கு விவசாயிகளால் முடியுமா என்பது தான் அவர் கேட்ட கேள்வி, அதையேதான் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுகின்றேன். வருமானம் அதிகம் வந்தால் கூலி அதிகம் கொடுக்கலாம். அதைப் பற்றி சங்கடம் இல்லை. இன்றைக்கு பருத்தி உலகத்திலே விளைகிற அளவு இல்லாது போனாலும் வேர்ப்பு போல் செடி வறண்டு போகிறது. தப்பித்தவறி வருகிறதிலே, பூச்சி தொந்திரவு, அப்படி இருந்தும் வருகிறபோது, செடியில் கன்று போடாத மாடு மாதிரி காயில்லை,

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [20th January 1964

பூ இல்லை, பிஞ்சு இல்லை. மலடி என்று சொல்லுவாங்களே அந்த மாதிரி நிற்கிறது செடி, விவசாயி என்ன செய்வான்? ஒரு பொதி எடுப்பான். மூன்று ஏக்கருக்கு இரண்டு பொதி பருத்தி எனக்கு ஆகியிருக்கிறது மற்ற விவசாயிகளுக்கு எந்த மாதிரி இருக்கும் என்று நான் யோசனை பண்ணுகிறேன். அந்த மாதிரியான நிலைமையிலே விவசாயி என்ன செய்கிறான்? நான் முன்பேகூட இந்த சட்டசபையிலே சொல்லிய பிரகாரம் விவசாயி விவசாயம் செய்ய முடியாமல் மில் பக்கத்திலே போய் 'watchman' ஆக நிற்கலாம் என்று "ஐயா, மனசு வையுங்களேன், வேறே வேலை செய்ய முடியாது 'watchman' வேலை போட்டுக் கொடுங்களேன்", என்று கெஞ்சுகிறான். அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலே விவசாயத்திலே ஊக்கமாகப் பாடுபடலாம் என்ற எண்ணம் குறைந்து விட்டது. நடைமுறையில் அவர்கள் சலித்து போயிருக்கிறார்கள், என்று தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை நாம் நிவர்த்தி செய்தாக வேண்டும்.

அது தவிர, விவசாயிகளை, முன்னேற்ற சமூகம் Forward Community என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த Forward Community என்ற உயர்ந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பேரைக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குட்டிச் சுவராகப் போவதற்கு அவனே படிக்காமல் இருக்கிறான். நாம் படிக்காவிட்டால் போகிறது. குழந்தையைப் படிக்க வைப்போம் என்று படிக்க வைத்தார்கள் என்றால், காலேஜுக்குப் போகிற போது அவனுக்கு இடமில்லாமல் போகிறது, நல்ல மார்க்கு வாங்கி இருந்தாலும் கூட அப்பன் ஆத்தா உழைச்சுப் போட்டு படிக்க வைத்து, அவன் உருப் போட்டு பாஸ் பண்ணி காலேஜுக்கு இடம் வாங்கப் போனால், அங்கே நீ (Backward) பாக்வார்டா Forward பார்வார்டா என்றால் இவன் (Forward) என்றால் போ, இடமில்லை என்று சொல்கிற நிலைமை ஏற்படும்போது பிற்போக்கு சமூகத்தில் தான் பிறக்கவில்லையே என்ற கவலை அவனுடைய உள்ளத்திலே வந்து சேருகிறது. இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். நாம் சோஷலிஸ சமுதாயம் ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் மக்களாகிய அனைவருக்கும் சீரான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த மாதிரி முறையை அவசியம் எடுத்துத் தீர வேண்டும். ஏழை பணக்காரர் என்ற முறையில் வர வேண்டும் என்று பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். இம்மாதிரி பல பேர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளக் கூடிய நிலைமையிலே ரயிலுக்குப் போய் தலை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையிலே அவர்களை இழுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறைவாக மார்க்கு வாங்கினவனுக்கு இடம் கிடைத்து விட்டது. நிறைய மார்க்கு வாங்கினாலும் கூட இடம் கிடைக்கவில்லையே என்று கூறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கண்டிப்பான அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த மாதிரி நிலைமையிலே இன்று சர்க்கார் எவ்வளவோ இன்னும் பல திட்டங்களைப் போட்டு பல அணைக் கட்டுகளைக் கட்டி யிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல அணைக்

20th January 1964] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

கட்டுகளை தண்ணீர் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கங்கே எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு குட்டை குளங்களை வரண்ட பிரதேசத்திலே மழைத் தண்ணீரை வீணாக்காது நிரப்பி, ஆங்காங்கு சின்ன குட்டைகளை நிரப்பி, ஒரு பொட்டு தண்ணீர் அந்தப் பக்கம் போகாமல் அதுக்கு Plan போட்டு திட்டம் போட்டு செய்ய வேண்டும் தோலான் துருத்தி எல்லாம் பார்க்கிறார்கள். போடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து வருஷமானாலும் பண்ண மாட்டார்கள். இதெல்லாம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும்.

அது தவிர்த்து மனுஷனுக்கெல்லாம் இன்ஷூரன்ஸ் என்னமோ பண்றோம். விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு நஷ்டம் ஆகுதே ஆதரவு 12-40
கொடுக்க வேண்டுமே விவசாயிகளை முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டும் p.m.
என்று சொன்னால் அந்த விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் எவ்வளவோ பண்படுத்தி, கடனை வாங்கி பயிர் செய்த பிற்பாடு அந்தப்பயிர் குழந்தைபோல பச்சைக் குழந்தை போல என்று சொன்னால் அதற்கு ஆபத்து வருகிறது என்றால் என்ன செய்வான்? விவசாயம் எப்படி முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். விவசாயிகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியும் கூட அதைப்பற்றி சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லையென்றால் விவசாயம் கீழ் நோக்கிப் போகுமே தவிர முன்னேற்றம் அடையாது. சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிற மாதிரி முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுத்தாக வேண்டும். ரோடு போடுவது என்றால் அதைக்கூட பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயம் செய்யக் கூடிய இடத்துக்குப்போகிற ரோடு எங்காவது ஒரு கிராமத்திலே இந்த 15 வருஷத்திற்குள்ளே செய்திருக்கிறோமோ? விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பற்றிப் பேச நமக்கு அருகதை உண்டா? நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லுவதில் பெருமைப்படுகிறோமா என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கேள்வியாகும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: ரோடு எங்கேயும் போடவில்லையா?

திரு. கே. வி. ராமசாமி: ஊருக்குள்ளே போட்டிருப்பாங்க விவசாயம் செய்யற இடம் வரைக்கும் எங்கும் போடவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: கனம் அங்கத்தினர் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் போட்டிருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்களே. சாலைகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் இணைப்பு சாலை சாலைகளுக்கு ரோடுபோடறதை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போடறாங்களே, அவைகளையெல்லாம் எங்கே போடறாங்க என்று கேட்டேன்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது ரொம்பப் பொறுத்தமான விஷயம் ஆகும். ஆனால் அவர் பஞ்சாயத்திலே போடுவது, ரோடிலே ஏதாவது ஜீப் போவதற்கு,

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [20th January 1964

போக்குவரத்துக்கு Development Commissioner போவதற்காகவோ, தான் இருக்குமே தவிர, இன்னும் கிராமங்களுக்குப் போய், காடுகளில் விவசாயம் செய்யக் கூடிய இடத்துக்குப் போக வேண்டுமென்றால், மாட்டு வண்டியில் தான் போயாக வேண்டும். அந்த வண்டி மாடுகள் போவதற்கு வசதி உண்டா? எத்தனை வண்டிகள் முறிந்திருக்கின்றன? இருசு ஒடிஞ்சுபோய் இருக்கிறது? இன்று விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய மிக முக்கியமான கடமை, விவசாயம் செய்யக் கூடிய இடங்களுக்குப் போகும் பாதைகளைச் செப்பனிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். தவிர, கிணறுகளுக்கு, போரிங் பம்ப் செட்டாவது கொடுத்து, சர்க்கார் சலுகை கொடுத்து, அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். தவிர, பம்ப் செட், போக்குவரத்து எல்லாம் நான் சொன்ன விஷயங்கள் தான். இந்த கரண்டை திடீரென்று நிறுத்துகிறதினாலே, எத்தனை மோட்டார்கள் Burn ஆகி இருக்கிறது? சர்க்காரிலே மந்திரிகள் சில சமயத்தில் கிராமத்துக்குப் போகும்போது, விவசாயிகளிடத்தில் கேட்டால், "என்ன குறை உங்களுக்கு? பம்ப் செட் போய் இருக்கிறதே, அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், அவர்கள் தாராளமாகச் சொல்வார்கள். இந்த மாதிரி எவ்வளவோ மோட்டார்கள் Burn ஆகி, Burn ஆகிப் போனால்! அவர்கள் என்ன தான் செய்வார்கள்? இதனால் ஒரு மாத காலம் தாமதம் ஆகும். இந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு அவர்கள் பல கஷ்டங்கள் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டுக்கு, சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக, பாடு பட்ட தியாகிகளுடைய நிலைமை, இன்று எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதையும் நான் சற்றுக் கூறாமல் இருப்பதற்கு முடியவில்லை. அதை கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே, புரட்டிப் பார்த்தேன். எதுவும் காணப்படவில்லை. ஏனென்றால், கவர்னர் அவர்களே ஒரு தியாகி. இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் காலத்திலே நமக்கெல்லாம் தியாகிகளுக்கெல்லாம் ஏதாவது ஒரு குறை நீங்கும் என்று எண்ணியிருந்தோம். அந்த முறையிலும்கூட, கவர்னர் உரையிலே அவர் இதை அறியாமல் இருப்பதைபற்றி நான் வருத்தம் அடைகிறேன். ஏனென்றால், அந்தக் காலத்திலே, நாம் அடிமைப் பட்டுக்கிடந்த காலத்திலே, நம் நாடு சுதந்திரம் பெறவேண்டுமென்று எண்ணி, தங்களுடைய உடல், பொருள், ஆவி அவ்வளவையும் தேசத்துக்கே அர்ப்பணம் செய்த தியாகிகள் இன்று தெருவிலே பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனைப் பார்க்கும்போது, என்போன்றவர்கள், ஏதோ எனக்கு M.L.C. பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இருந்த போதிலும் கூட, அவர்களைக் கண்ணால் பார்க்கும் போது, வருத்தப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஏதோ சிலருக்குப் பூமி கொடுத்தார்கள். அவர்கள் முதலில் 10 ஏக்கர் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு 5 ஏக்கரைப் பிடுங்கினார்கள். சிலபேரிடம் இருப்பது பூராவும் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். எத்தனையோ தடவை பல Ministers எல்லாம் வந்த நேரத்தில் கூட, இப்படி எல்லாம் நடந்திருக்கிறது

20th January 1964] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

என்று சொல்லியும் கூட, வெகு நாளாக அதை நிவர்த்திக்கவே இல்லை. கடைசியாக ஒரு பெரியவருக்கு, ரொம்ப வயசானவருக்கு, 1½ ஏக்கர் தான் தாராபுரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் சுயார்ஜிதம் ஆக்கப்படவில்லை. அதை ஏதோ சில அதிகாரிகளை சேர்ந்த சில பேருக்குப் பிடுங்கிக் கொடுத்தார்கள். தாசில்தாருக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பந்துக்களோ, அல்லது ஊழியர்களோ அந்தப் பூமி உரிமை இல்லாமல், இப்படியெல்லாம் செய்துவிட்டார்கள். இன்னும் சிலருக்கு நஞ்சைக்குத் தீர்வை கட்டுவதற்கு மதகு வைத்து இருக்கிறார்கள். அப்போது அதிகாரிகளுக்கு அவைகளை எழுதுவதற்கு மறந்துவிட்டார்கள். அதற்காக என்னென்னமோ போட்டு, இப்போது தண்டத் தீர்வை போட்டு, அவர்கள் மண்டையை உடைத்து, அவர்கள் அதைக் கட்டமுடியாத நிலைமையில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி, அவர்களுக்கும் சில சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பூமி கொடுப்பதைக் காட்டிலும், இன்னொருத்தர் பூமியை, அது 1, 2 ஏக்கரா இருக்கும், அதைக் கூட இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக அந்த இடங்களைத்தான் select பண்ணுகிறார்கள், போய்ப் பார்க்கிறவர்கள் என்னிடம் ஓடி வருகிறார்கள். "என்னிடம் 2 ஏக்கர் தான் இருக்கிறது, இதையும் பிடுங்குகிறார்கள் போல் தெரிகிறது" என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்குக் கூட ஒருவர் லெட்டர் எழுதி இருக்கிறார். "என்னுடைய பூமியில் 2 ஏக்கரா தான் இருக்கிறது, அதில் தான் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறான். பக்கத்தில் நிறைய பூமி உள்ளவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பூமியை எடுத்துக்கொண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் என்னுடைய இந்த 2 ஏக்கரைப் பிடுங்கிக் கொண்டால் நான் என்ன செய்வது?" என்று சொல்லி, நேற்றைக்குக் கூட எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது' இந்த மாதிரியான நிலைமையில், யாராய் இருந்தாலும் சரி, தியாகியாய் இருந்தாலும் சரி, தியாகியாக இல்லாமல் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு மனம் உவந்து கொடுத்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதற்கு மாறாக, நாமாக அது தான் தகுதியான இடம் என்று சொல்வதோ, அவர்களிடத்தில் நாம் எடுத்துக் கொள்வதோ அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது, அந்த மக்களுடைய நன் மதிப்புக் குறைந்துவிடும். என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மாதிரி இன்னும் பல விஷயங்களைப் பற்றி நான் பேச வேண்டியதில்லை என்று எண்ணுகின்றேன். அதை எல்லாம் நேரிலேயே, மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வளவு நேரம் எனக்கு இந்தச் சபையிலே பேச அனுமதி கிடைத்ததற்காக, சபை உப தலைவருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[20th January 1964

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 67. *Notification issued with G.O. Press No. 2874, Revenue, dated 27th September 1963, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules,* 1959.

* 68. *Notification issued with G.O. Press No. 2875, Revenue. dated 27th September, 1963 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules,* 1959.

* 69. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3189, Home, datel 8th October, 1963 regarding relaxation of rule 4 of the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960 and condition 3 of Form F.P. 2 under the said rules.*

* 70. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3456, Home, dated 31st October, 1963 regarding amendment to the Madras Traffic Rules,* **1938.**

** 71. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3246, Revenue dated 6th November 1963 regarding amendment to the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules,* 1951.

** 72. *Notification issued with G.O. Ms. No. 5135, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 25th October 1963, regarding amendments to the Madras Factories Rules,* 1950.

** 73. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3120, Revenue, dated 24th October 1963 regarding amendment to the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules,* 1956.

** 74. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3227, Home, dated 11th October, 1963 regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act,* 1931, *motor car MSV 5646 belonging to the Trade Representation of the German Democratic Republic in India, Madras.*

* Sent by post to all M.L.Cs. on 28th December 1963.
** Sent by post to all M.L.Cs. on 7th January 1964.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 21st January 1964

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock. Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Political parties

* 17 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that Government servants are prohibited from associating themselves with certain poltical parties in the State; and

(*b*) if so, the names of those parties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) Active and overt association with any political party is not permitted under the Government Servants Conduct Rules.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister please tell us whether any complaint has been received about any Government servant or any group of Government servants taking part in, or associating themselves with, political parties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have any specific information of any such complaints having been received

Burning of houses.

* 18 *Q.*—SRI R. VENKATACHALAM (on behalf of Sri S. ABDUL WAHAM) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that some Communist belonging to Veerapandi burnt down some houses of the Muslims of Avoor near Thiruvannamalai in the month of July 1963; and

(*b*) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

[21st January 1964

Accidents

* 19 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of accidents, if any, that took place in Mount Road between Gemini and Round Tana after the introduction of the six-lane traffic?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : From 24th March 1962 to 31st December 1963 (21 months) there were—

Six fatal accidents.

Nineteen grievous injuries.

One hundred and forty-two simple injuries.

Three hundred and fifty-six collisions without injuries.

SRI L. S. KARAYALAR : Compared with the number of accidents before the introduction of the six-lane traffic, is it coming down since the introduction of the new system?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. In the year 1960 there were 311 accidents. In the year 1962 there were 268 accidents. In the year 1963 there were only 183 accidents. The number is progressively coming down.

SRI K. KAMALAKKANNAN : How many of them are fatal accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have already said that during the period of 21 months there were only six fatal accidents.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know whether the Government have investigated the causes of these accidents even after the introduction of the six-lane traffic and, if so, what are the causes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I placed a long statement on the table of the House in the last session, giving details of the causes of the accidents. So far as the six-lane traffic is concerned, I think the number of accidents is coming down and with greater familiarity with the new system, the accidents will go down very considerably.

SRI M. SESHACHARIAR : Is it possible for the vehicles to keep up to the lane that they take? Very often I find they move up this side or that side, which causes some amount of accidents.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is possible and in the western countries it is being observed very strictly. In this county people drive in what is called ' weaving pattern,' that is, going from one lane to another lane. This is not done in other countries ; they will stick to the lane which they take. Just

21st January 1964]

because there is some space available in the other lane, one should not cross from one lane to the other. If they understand this, there will be greater regularity in traffic.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is there any proposal to give training to licensees to observe these rules perfectly?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not necessary. They have only to follow the lane which they take. There is no further training necessary.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Can there not be more of persuasion of car-drivers to take to the routes with regard to the six-lane traffic? Will the Police and the Government see that more and more propaganda is done especially during the peak hours?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They have been regulating the traffic. There are vans from which they have been giving instructions as to what they should do and what lane they should take. I think this is being progressively observed and with a little more practice, it will be completely observed.

SRI K. KAMALAKKANNAN : Is there any proposal to prohibit the slow-moving vehicles like hand-cart from the main roads?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the present context of economy, it is very difficult to completely prohibit, but there is a proposal to slowly eliminate many of these human-drawn vehicles and slow-moving vehicles of certain types.

Synthetic rice

* 20 Q.—SRI R. VENKATACHELLAM (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any machinery for producing synthetic rice;

(b) whether any research has been done in this regard, and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) There is no machinery for production of synthetic rice under the Agricultural Department;

(b) No research has been done in the Agricultural department;

(c) Does not arise.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மைசூரில் உள்ள ஆராய்ச்சிக் கழகம் இந்த மாதிரியான செயற்கை அரிசியில் ஆராய்ச்சி நடத்தி அதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா?

திரு. பி. கக்கன் : ஆராய்ச்சி நடந்திருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. வெற்றி பெற்றதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை.

[21st January 1964

Tamil books

* 21 Q.—Sri R. VENKATACHALAM (on behalf of Sri K. S. ABDUL WAHAB): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any prizes have been given to the authors of best Tamil poetry books every year;

(b) whether it is a fact that these prizes have not been given for the last two years; and

(c) if so, the reason therefor?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: (a) Prizes have been given to the best Tamil books and not poetry books alone.

(b) Yes.

(c) A new scheme had to be formulated as advised by the Tamil Development and Research Council. This has since been sanctioned by Government.

Employment Exchange

* 22 Q.—Sri L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of officers of the Employment Exchange serving in Madras City for more than three years and their designations?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: Three Officers of the National Employment Service are serving in Madras City for more than three years. Their designations are—

(1) District Employment Officer (Occupational Information);

(2) Employment Market Information Officer;

(3) District Employment Officer, Madras-14.

Sri L. S. KARAYALAR: What is the period for which these officers are serving after the lapse of three years?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: The District Employment Officer (Occupational Information) has been serving from 1st November 1946. The Employment Market Information Officer has been serving from 26th August 1957. The District Employment Officer, Madras 14, has been serving from 12th June 1957.

Sri L. S. KARAYALAR: May I ask whether it is not the policy of the Government to transfer these officers once in three years and why is it that some of these officers continue here even for a period of six years and seven years?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: That is the general policy pursued by the Government. So far as these officers are concerned, these are officers who have had some special training which is of use in these offices. Therefore, they are kept on.

21st January 1964]

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Are they working well?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

* 23 Q.—Sri R. VENKATACHALAM (on behalf of Sri K. S. ABDUL WAHAB): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of persons (i) who registered themselves in the Employment Exchanges and (ii) who obtained employment in the year 1962-63?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: During the period from 1st April 1962 to 31st March 1963 a total number of 286,480 persons registered their names with Employment Exchanges in Madras State. Of these 46,835 persons were placed in employment.

* 24 Q.—Sri R. VENKATACHALAM (on behalf of Sri K. S. ABDUL WAHAB): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of (i) S.S.L.Cs. unemployed, (ii) graduates unemployed, and (iii) professional graduates unemployed in the State as on 17th August 1963?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: At the end of September 1963, the active rolls of the Employment Exchanges contained 47,722 educated unemployed, of which 44,230 were matriculates, 3,065 were graduates in Arts and Science and 427 were professional graduates.

Sri L. S. KARAYALAR: How many engineering graduates and medical graduates are unemployed in the State?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: I have no information about it. But I could tell the hon. Member that there is no difficulty in the engineering and medical graduates getting employment.

Sri L. S. KARAYALAR: There seems to be some sang as far as civil and mechanical engineers are concerned.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: If they are not prepared to take the job which is available and go out, they are to blame. There is an Army Commission which offers very attractive positions, but these graduates are not coming in sufficient numbers to take advantage of it.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Have the Government taken steps to reduce the unemployment as regards the large number of graduates?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: On account of the carrying out of very many plans and programmes, employment opportunities are on the increase.

Mr CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—PRIVILEGE MOTION *re* CERTAIN STATEMENTS MADE BY THE CHAIRMAN OF THE CENTRAL COMMITTEE OF THE CORPORATION OF MADRAS IN THE PRESS

10-40 a.m.

MR. CHAIRMAN : Hon. Members are aware that on the 26th November 1963, I had informed this Hon. House that I had received notice of a motion under rule 157 of the Council Rules from Vidwan T. Muthukannappan to raise a matter of privilege with regard to certain statements made in the press by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in respect of a short notice question put by the hon. Member on the floor of this House and the supplementaries thereon and I deferred my decision to the next meeting.

The matter proposed to be raised by the hon. Member, Vidwan T. Muthukannappan, relates to certain remarks said to have been made by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in the course of a press interview published in 'The Hindu' under date 22nd August 1963 with the caption "Surprise School—Inspection—Councillors' action defended" and the statements made by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in his letter to the Editor published in the Hindu under date 12th September 1963 by way of reply to the letter to the Editor by Vidwan T. Muthukannappan published in 'The Hindu' under date 29th August 1963.

The impugned remarks of the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras read as follows :—

"to say that they had no right to inspect the schools run by the Corporation was not sustainable"

The other statement of the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras, to which exception has been taken by the hon. Member, runs as follows :—

"Our inspection notes are purely a domestic matter which need not create such an unnecessary stir in the papers caused by the very offender who wants to bring bad name to the Corporation institutions".

The Member maintains that the former is an unfair comment on the proceedings of the House and hence a breach of privilege of the House and that the latter imputes improper motive to the hon. Member who raised this subject in a short notice question in this Hon'ble House and hence obstructs the member in the discharge of his duties and, therefore, amounts to a breach of privilege.

As regards the former, on a careful perusal of the relevant passages, I find that the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras had stated only that 'to say that they (Central Committee) had no right to inspect the schools run by the Corporation was not sustainable'. In other words, he

had maintained, rightly or wrongly, that they had a right to make surprise inspections of schools run by the Corporation. He had not made any other comment much less any unfair criticism, in regard to what the hon. Member had said in this House on this subject. I, therefore, do not think that there is any reflection or aspersion on what the Member had said in this House.

As regards the other impugned statement said to have been made by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in his letter to the Editor of '*The Hindu*' published under date 12th September 1963, on a careful consideration, I am of opinion that this does not relate to what the Member had said in this Hon. House but refers only to what the Member had raised in his 'letter to the Editor' published in the Hindu under date 29th August 1963.

Remarks and statements which cast aspersions and attribute irresponsibility or motive to any member in respect of anything said or done by the Member in the House which tend to diminish the respect due to the House is no doubt a high violation of the rights and privileges of the House as they tend to obstruct the House in the performance of its functions and bring the House into contempt.

I find that the impugned statement refers to what the Member had said in his letter to the Editor of 'The Hindu' and not what he had said in the House as Member. This pertains to a disputation carried on in the Press and outside this House by the Member and the Chairman of the Central Committee in the letters to the Editor. The Chairman of the Central Committee of the Corporation had said, among other things, that 'it need not create such an unnecessary stir *in the papers*' and he had not said that 'it need not create such an unnecessary stir *in the House*'. It cannot, therefore, be held to be a reflection or aspersion on the conduct of the Member in the House or on what he had said in the House. Though this comment is not in good taste, I do not think that this can constitute breach of privilege. The House would best consult its dignity if it ignored such improprieties and indiscretions.

In the circumstances, I rule that there is no *prima facie* case of breach of privilege.

III—CALLING ATTENTION TO GRANT OF BENEFITS TO PANDITS DEPUTED FOR TRAINING AT THE GOVERNMENT TRAINING COLLEGE, PUDUKKOTTAI

*டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: *தலைவர் அவர்களே, 1963 ஜூலை மாதம் முதல் புதுக்கோட்டை அரசினர் பண்டித பயிற்சிக் கல்லூரி மாணவர்களாக புதுக்கோட்டையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள*

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1964

ஆசிரியர் பலருக்கு 1956 ஏப்ரல் 7-ஆம் தேதியிட்ட ஜி.ஓ.எம்.எஸ் 688 இன்படி அரைச் சம்பளமும் கிராகிப் படியும் கொடுக்கலாம் என்றாலும் அவ்வாசிரியர்கள் வேலைபார்த்த இடத்திலிருந்து பயிற்சிக் கல்லூரிக்குச் சென்று மீளுவதற்குரிய பயணப்படி தரலாம் என்றாலும், பயிற்சி உள்ள காலத்தில் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் முப்பத்தைந்து உணவுபடி கொடுக்கப் படலாம் என்றாலும், அவ்வாறு நடைமுறையில் செயற்படுத்தவில்லை என்பதையும் அப்பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு சென்றிருக்கிற ஆசிரியர்கள் வேலைபார்க்கும் பழைய ஜில்லா போர்டின் இக்காலத்தில் அதிகாரிகளாகிய ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களுக்கு உத்திரவு பிறப்பித்து இவற்றைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I would like to make the following statement with reference to the motion :—

Accoding to the orders in G.O. No. 688, Education, dated 7th April 1956, the expenditure on the following items incurred by the managements of Secondary Schools on the deputation of teachers (Tamil Vidwan Title holders) for Pandits' training will be taken into account for assessment of grants :—

1. Half the pay they were drawing immediately before proceeding for training and dearness allowance at the rates admissible to them.

2. Travelling allowance to and from the place of their employment and training;

3. Messing charges at Rs. 35 per mensem for the period of training; and

4. Contingencies at Rs. 12.

No salary and other allowance is paid by the Government directly to the teachers of private managements undergoing Pandits' Training. The managements have to pay directly their teachers deputed by them for training. The expenditure is to be met by the managements initially from their funds. The assessment of grant on the above items of expenditure is also obligatory. It is done as a matter of course.

The Director of Public Instruction has reported that he has not received any representation regarding the difficulties of Pandit trainees in the Government Pudukottai Training College. However, he has stated that he has taken up the matter with the Principal and promised to issue suitable instructions to the managements concerned if there are cases of the managements' failure to pay the teachers deputed by them for training.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Governor's Address.

* **திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் :** வணக்கத்திற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாம் முறையாக மாநிலத் தலைவர் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்லும் வாய்ப்பை இன்றையதினம் நான் பெற்று இருக்கிறேன். முதன் முறையாக நான் பேசிய நேரத்திலே எந்த அளவுக்கு—அதிகமாகச் சொல்லப்போனால் மகிழ்ச்சியோடு பேசினேனோ அதைவிட குறைவான, மனமகிழ்ச்சியற்ற நிலையில் இன்றையதினம் பேசவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு நான் மிக வருந்துகிறேன். முதலில், கவர்னருடைய உரையைப் பற்றிப் பேசும்போதே, நான் ஒருசில விளக்கத்தையும் என்முன் வைத்து தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். மக்களாட்சி நடைபெறுகிற நாட்டில் பெரும்பாலான மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சி நடத்துகிறவர்கள் நடைமுறையிலே ஒரு பெரிய கட்சியினுடைய பிரதிநிதிகளாகத்தான் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் என்பதை நாம் நடைமுறையிலே கண்டுகொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆக பெரும்பான்மையான மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றாலும் ஒரு கட்சியினுடைய ஆட்சி ஜனநாயகத்தின் பேரால் நடைபெறுகிறது என்பதைத்தான் நாம் கண்டுவருகிற நடைமுறை என்பதை முதலிலே நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று என்னை நான் தெளிவாக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால் மதிப்புக்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் மகாசபையின் தலைவராக ஆனதற்குப் பிறகு இந்த மாநிலத்திலே நடைபெறுகிற அமைச்சரவைக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்று கற்பனை செய்து கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. ஆகவே நான் அந்த சூழ்நிலையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி காமராஜர் அவர்களைப் பாராட்டுகிற வாய்ப்பைப் பெற்ற நண்பர்களோடு நான் பங்கு பெறுவதிலே தவறில்லை என்ற அளவிலே இந்த முடிவைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்னர் கவர்னர் உரையின் மீது பேசிய போது அந்த நேரத்திலே இருந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய எண்ணம் எதுவாக இருந்தது என்பதையும் இன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருக்கிற கனம் பக்தவத்சலனார் அவர்களுடைய எண்ணம் எதுவாக இருக்கிறது என்பதையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்து அவருடைய எண்ணம் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது என்று நினைவுபடுத்திக் கொண்டோமானால் கவர்னர் உரையின் மீது சரியான விளக்கம் சொல்ல முடியும் என்று கருதுகிறேன். கட்சி ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று சொல்லும் போது மாநிலத்திலே பெரும்பான்மையான மக்களுடைய வாக்குகளைப்பெற்றாலும் பொதுமக்கள் அத்தனைபேருடைய பிரதிநிதிகளைப் பெறவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட அவர்களுடைய

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [21st January 1964

பிரதிநிதிகளாக இயங்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவதற்காக இதைப் பயன்படுத்துகிறேன் என்று யாரும் எண்ணிவிடக்கூடாது. நான் சொல்லுவதெல்லாம் ஒரு கட்சி ஆட்சிகூடாது என்று அல்ல. ஒருகட்சி ஆட்சியில் அந்த ஆட்சி கட்சியின் கொள்கை கொண்ட ஆட்சி என்று பொருள், என்பதை எடுத்துச் சொல்ல இந்த விளக்கத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். மக்கள் முன் லட்சியத்தை வைத்து இந்த லட்சியத்திற்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம், இந்த லட்சியத்திற்காக அமைச்சரவை அமைக்கவும் பொறுப்பு ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற கருத்துக்கு அடையாளமாக எடுத்துக்காட்டாகத்தான் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு தங்களை உள்ளாக்கிக்கொள்ள இந்த அமைச்சர் பதவியையோ அல்லது இதுபோன்ற தகுதி பெற்ற பதவியையோ ஏற்க முன் வருகிறார்கள் என்பது நிச்சயம். அப்படியானால் காங்கிரஸ் மகா சபையிலே என்ன தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதையும் இந்த அமைச்சரவை என்ன நிறைவேற்றுகிறது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்த்து அவர்கள் வேறுபட்டு இருக்கிறார்களா வேறுபட முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தால் முன்னாள் முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்கள் இங்கே இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் வேறு எங்கு இருந்தாலும் அவருடைய எண்ணம் இங்கே ஊடாடிக்கொண்டிருக்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, கொள்கையைப் பரப்புவதற்கு அவர் அங்கு சென்று இருந்தாலும் இந்த இடத்திலும், அமைச்சரவையின் மூலமாகவும் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றித் தீர முடியும். , மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு செயல் படுகிறார்களா என்ற எண்ணத்திலே நம்பிக்கையிலேதான் இந்த கவர்னர் உரையைக் காண விரும்புகிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்றும் ஆசைப்படுகிறேன். ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது நேற்று மதிப்புக்குரிய கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேலர் வேடிக்கையாகச் சொன்னார். ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று சொல்லி மக்களை ஏமாற்றுவதற்குக்கூட பார்க்கிறார்கள் என்று வேடிக்கையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் வேடிக்கையாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் சிந்திக்கவேண்டிய சில கருத்துக் கூறுகள் அதிலே இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். நான் எதைப் பேசவேண்டுமென்று எண்ணினேனே அதற்கு ஆதாரவாக, எடுத்துக் காட்டாக அவருடைய அந்த வார்த்தை அமைந்துவிட்டதற்கு அதை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுடைய ஆதரவைப்பெற்று ஆட்சி நடப்பதற்கு, இயங்குவதற்குப் பெயர் ஜனநாயகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சோஷலிஸம் என்றால் எனக்குத் தெரிந்தவரை அபேதவாதம் என்று சொல்லலாம். சமத்துவம், சமநீதி என்று சொல்லலாம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சோஷலிஸம் வேண்டும் இந்த நாட்டுக்கு என்று சொன்னால் சோஷலிஸத்தை யார் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அவர்களுடைய எண்ணம் எங்கு உருவாக்கப்படுகிறதோ அந்த இடத்திற்கும் இங்கு செயல்படுகிறார்களே, இதற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது

21st January 1964] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

என்று உணர்ந்துவிட்டுப் பேசவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக கவர்னர் உரையைப்பற்றி சரியாக எடுத்துப் பேச முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். தவறுகண்டு இங்கே பேசுகிற நண்பர்கள் எந்த எண்ணத்திலே சொன்னாலும் அவர்களைத் தகுதி இல்லாதவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. தகுதி உடையவர்கள்தான். வேறு சூழ்நிலையிலே தங்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டுவிடுகிறார்களோ என்று ஐயுறுகிறேன். மதிப்புக்குரிய நண்பர், கனம் அங்கத்தினர் வெங்கடாசலம் அவர்கள், தாம் முதலமைச்சர் காமராஜரைப் பாராட்டவேண்டியதில்லை, காரணம் அவர் கட்சிப் பிரச்சாரத்திற்குப் போயிருக்கிறார் என்று சொன்னார். நான் அதை வேறு விதமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தக் கட்சிக்கு பிரச்சாரத்திற்காகச் சென்றிருக்கிறாரோ அந்தக் கட்சிக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு அவருடைய பிரதிநிதிகள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால், காங்கிரஸ் மகாசபையிலே என்ன தீர்மானம் நிறைவேறுகிறதோ அதனுடைய அடிப்படை லட்சியம் என்னவோ அதை இங்கேயிருக்கிற அமைச்சர்கள் நிறைவேற்றப் பாடுபடுகிறார்கள். அப்படிப் பாடுபடுகிற ஒரு அமைப்பு இங்கே இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நேரிடையாக நல்லதுதானா, என்று சிந்தித்து அது மக்களுக்குத் தேவையா. தேவை இல்லையா என்று பார்த்து, தேவை என்றால் ஒத்துக்கொள்ளுகிற அளவுக்குத் திட்டம் செயல் படுகிறதா என்று கவனித்து அப்படி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டால் மற்றவர்களால் ஓரளவுக்குத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது சோஷலிசத்தை அடைவதற்கு பல்வேறு வழிகள் இருக்கலாம். சமத்துவ நீதி வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏழை, பணக்காரர்கள் என்ற பேதம் மாற்றப்படவேண்டும். உயர்ந்த தகுதியிலே இருப்பவர்களைத் தாழ்ந்த நிலையிலே இருப்பவர்களுக்கு ஈடாகக் கொண்டு வராமல் இடையிலே கொண்டுவந்து நிறுத்தி, தாழ்ந்த நிலையிலே இருப்பவர்களை இடைநிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு சமத்துவத்திற்கு கொண்டுவருவது சோஷலிசம் என்று சொல்லலாம். இதைப் பெறுவதற்கு இரண்டு, மூன்று வழிகள் நமக்கிருப்பதாகத் தெரியலாம். ஜனநாயக நாட்டில் அறிவை வைத்து ஆட்சி நடத்துகின்ற நாட்டில் அறிவை மக்களுக்குப் புகுத்தி மக்களை மனிதர்களாக ஆக்கித்தீரவேண்டிய நாட்டில் சோஷலிச சமுதாயம் அமைப்பதற்கு அறிவின் வழியிலே நீதியின் வழியிலே தவிர அராஜக வழியிலோ அல்லது புரட்சி வழியிலோ அல்லது பயங்கர சூழ்ச்சிகளின் வழியிலோ சர்வாதிகார முறையிலோ நிச்சயமாக அதற்கு இடம் இருக்க முடியாது. ஜனநாயக சோஷலிசம் மக்கள் ஆட்சி என்ற முறையில் மக்களுடைய வாக்குரிமையைப் பெற்று மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று மக்களைத் தெளிவு பெறும்படி செய்து சோஷலிச சமுதாயத்தை இந்த நாட்டில் அமைப்பதுதான் நியாயமான கடமை என்பதை உணர்ந்தபிறகு தான் இதைத் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இந்த சமுதாயம் எந்த வகையில் அதை நிறைவேற்றப்போகிறது அல்லது நிறைவேற்றுகிறது என்பதைப்

பார்க்கவேண்டும். யாரால் அது தடுக்கப்படுகிறது, யாரால் அது தடை செய்யப்படுகிறது என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் நன்றாகத் தெரிகிறது. திட்டங்கள் எல்லாம் இது வரையில் நிறைவேறியதற்குக் காரணம் என்ன என்று. இங்குள்ள அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் ஒன்றாக இணைந்து ஒற்றுமையாக பாடுபட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக கவர்னர் உரைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவர்களுடைய எண்ணங்கள் வேறு வேறாக இருந்தாலும் நாட்டுக்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு அவர்கள் உறுதுணையாக இருப்பதை மாநிலத் தலைவர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதற்கு அவர்களுக்கு பாராட்டுக் கூறவும் வாழ்த்து தெரிவிக்கவும் விரும்புகிறேன். ஆனால் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு இரண்டு, மூன்று வழிகள் இருக்கலாம் என்று சொன்னேன். அதிகமாகப் பணம் வைத்திருப்பவர்கள்மீது வரிபோட்டு அதை அரசாங்கம் பெற்று வரிகொடுக்க முடியாத ஏழைகளுக்கு வரி போடாமல் வாழ வழி வகுத்துக் கொடுத்து அவர்களை சமநிலைக்குக் கொண்டுவருவது ஒரு வழி. அல்லது பெரும் முதலாளிகளிடம் உள்ள தொழில்களை சர்க்கார் தங்களுடைய உடமைகளாக்கி அதில் வரும் லாபத்தை வைத்து வரியைக் குறைத்து மக்களுக்கு நன்மை செய்து சமநிலை ஏற்படுத்தலாம். சர்க்கார் தங்கள் பணத்தையும் மக்களிடம் உள்ள பணத்தையும் போட்டு செய்யும் தொழில்கள்மூலமாக அவர்களையும் பெருந்தனக்காரர்களையும் பங்குதாரர்களாக ஆக்கினால் (ஜனநாயக நாட்டில் சர்க்கார் பங்கு கொள்கிறார்கள் என்றால் மக்கள் பங்கு கொள்கிறார்கள் என்று பொருள்.) மக்களையும் பெருந்தனக்காரர்களையும் இடைநிலையில் உள்ளவர்களையும் இணைத்து ஒரு கூட்டு இணைப்பு ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாக சோஷலிசத்தை நிறைவேற்ற விரும்புகிறார்கள் என்றும் கொள்ளலாம். அந்த நிலையில் இன்றைய தினம் நடக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தனியார்களிடமிருந்து லட்சக்கணக்காக பணம் வசூலித்து சர்க்கார் காரியம் செய்கிறார்கள் என்றால், லட்சம் ரூபாய் வைத்திருக்கும் முதலாளி இரண்டு, மூன்று லட்சம் உள்ள முதலாளியாகிறார். ஏழைகளுக்கு இந்த வாய்ப்பு கிடைக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்கிடமாக இருக்கிறது. அந்த சோஷலிச மனோபாவம் நிறைவேற்றப்பட்டால், யார் முதலாளியாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் இருந்துகொண்டேயிருப்பார்கள். சிறிய முதலாளிகள் மேலும் பெரிய முதலாளியாகும் வாய்ப்புத்தான் இருக்கிறது என்பதை என் அனுபவத்தில் தெரிந்ததைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என் நண்பர்கள் பல்வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் சர்க்கார் நான்கு லட்சம் தருவார்கள், நாங்கள் இரண்டு, மூன்று லட்சம் போட்டால் போதும், அந்தத் தொழில் வளரும், நாட்டுக்கு நல்லது, எங்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும் என்று உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் நடத்துகிறவர்கள் இதைச் சிந்தித்து சோஷலிச சமுதாய அமைப்பின்மூலம் மக்களுக்கு நன்மை செய்யலாமென்றாலும் அது எங்கோ போய்ச் சேரும் என்பதை

ஆராய்ந்து வேறுவழி இருக்கிறதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். ஏழைகள், அந்த நிலையில் இருப்பவர்கள், இந்த சோஷலிச அமைப்பால் வாழ்க்கையில் முன்னேற வழியிருக்கிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நேற்றைய தினம் மதுவிலக்கு பற்றி பேசினார்கள். மதுவிலக்கு இந்த நாட்டில் மட்டும் அல்ல, உலகத்திலேயே இருக்கவேண்டுமென்று யாராவது கூறுவதாக இருந்தால், அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன் நான். எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதையேதான் விரும்புகிறது என்பதை உத்தரவாதத்துடன் இந்த சபையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் நடக்கிற தொல்லைகள், குறிப்பாக பெண்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகள், அந்தக் குடியினால் ஏற்பட்ட விபரீத விளைவுகள் என்ன என்பதைக் கண்டவர்கள்தான் அதை உணர முடியும். தமிழகத்தில் அது வராது என்ற உத்திரவாதம் தந்த முதலமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலனாருக்கு மனப்பூர்வமாக என் பாராட்டைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அது நீடிக்கவேண்டும். சமீபத்தில் மொழிப் பிரச்னை வந்தபோது தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக அன்று இல்லாவிட்டாலும், பக்தவத்சலனார் அவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. ஆட்சி மொழியாக இந்தி வருவதால், தமிழை அழியவிடமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். பிறகு அது மாற்றப்பட்டது என்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நான் பத்திரிகைச் செய்தியை முழுவதுமாக 11.30 a.m. நம்புகிறவனல்ல. ஆனாலும் எந்த நேரத்திலும் முதலமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த எண்ணத்திலிருந்து மாறக்கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்ன நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும், எவ்வளவு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டாலும், நிச்சயமாக மதுவிலக்கு இருந்தே தீரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் நல்லதுதான். ஆனால் நடைமுறையில் எப்படி இயங்குகிறது? என் நண்பர் ஒருவர் சமீபத்தில் தன்னுடைய மது பர்மிட்டைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டார். நான் மது அருந்தப்போவதில்லை என்றும் கூறிவிட்டார். அந்த பர்மிட் வாங்கும்போது தான் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதாகவும், அது இன்றியமையாதது என்றும் சர்டிபிகேட் வாங்கி இதைப் பெற்றதாகவும் கூறினார். அவருக்கு மது அத்தியாவசியமானது என்ற அவசியத் தேவையைக் கூறித்தான் அந்த சர்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் இப்போது விட்டுவிட்டார். ஆனால் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார். பர்மிட் இப்படியெல்லாம் ஏன் கொடுக்கப்படவேண்டும்? இப்படிக் கொடுப்பதன் அர்த்தம் என்ன? மனிதன் சாகக்கூடாது என்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், நான் சொல்வதை தலைவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும், அப்படி மது இல்லாமல் யாராவது செத்தாலும் பரவாயில்லை. இந்த நாட்டில் மதுவிலக்கு இருந்தே தீரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். (கை தட்டல்.) மகாத்மா காந்தியின் தலைமையில் போராடி அடிபட்டு உதைபட்டு சிறை சென்று மக்கள் அரசாங்கம் வந்தபிறகு யாரோ சிலர் திரும்பவும் மதுவைக் கொண்டுவந்தால் என்ன என்று கேட்டால்,

இந்த நாடு அதை நிச்சயமாக அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்ல வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் கனம் நல்ல சாமி அவர்கள் பேசினார்கள் "தனக்குப் பக்கத்தில் சாராயம் வியா பாரம் நடப்பதை நான் காண்கிறேன். அந்தச் செய்தி எங்குபோய் சேரவேண்டுமோ அங்கு போய் சேருவதற்கு முன்பு குற்றவாளிகளுக்குத் தெரிந்துவிடுகிறது" என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலை நாட்டில் இருக்கக்கூடாது. திட்டங்கள் பாழ்படுவது அப்படித்தான். திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில் உள்ள இத்தகைய நிலைமைகள் அகற்றப்படவேண்டும். அறிவும் தியாக உணர்ச்சியும் சிலருக்கு மட்டும்தான் உரித்தானது என்றில்லாமல் மற்றவர்களையும் அதற்குத் தயார் செய்யவேண்டும். முன்பு கலைஞர்களுக்கு இருந்த மதிப்பு இன்றில்லை என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைய தினம் கதர்ப் பிரசாரத்திற்காகவும் மது கூடாது என்றும் பிரசாரம் செய்த கலைஞர்களுக்கு இருந்த மதிப்பு இன்றைய தினம் இல்லை என்ப தற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. குடித்துவிட்டு மது கூடாது என்று சொல்லியவர்களுக்கு இருந்த மதிப்பு குடிக்காமல் பண்போடு இருக்கிற இன்றைய கலைஞர்களுக்கு இப்போது இந்த நாட்டில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை எண்ணி வருந்துகிறேன். கலை நாட்டுக்கு நல்லது என்று அன்று பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்றைய தினம் அது இல்லை என்று நினைக்கும்போது நான் உண்மையாகவே வருத்தப்படுகிறேன். கலைப் பண்பை நாட்டில் வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு அக்கரை எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்த்தால் வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. கவர்னர் உரையில் கலையை, கலைப்பண்பை, கலாசாரத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, கலைத் தொழிலைப் பற்றிகூட இல்லை. நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் காமராசர் அவர்கள் சினிமாத் தொழிலை தேசீய உடைமையாக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைக் காங்கிரஸ் மகாசபையில் கொண்டு வந்து பேசியதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். உண்மையிலேயே நான் அதை நம்புகிறேன், வரவேற்கிறேன். அதைப் பத்துப் பனிரெண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன்பிருந்தே நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏன் அதை அப்போது சொல்லவில்லை என்றால், இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதிலும் அது செயல் படாமல் மாநிலத்தில் மட்டும் செயல்பட்டால் ஒழுங்காக இருக் காது என்று நினைத்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படி அவர்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்திலேயே சினிமாத் தொழில் மட்டு மல்ல, பஸ் தொழில் முதலாக அரிசி மில் தொழில்வரை எல்லா வற்றையும் **தேசீய** உடைமையாக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்தாலும் நல்லமுறை யில் நிறைவேறுமா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதை நான் சொல்லவில்லை. நேற்றைய தினம் கனம் கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் அதிகாரிகளின் தகிடுதத்தைப்பற்றிக் கூறினார்கள். நண்பர்கள் எடுத்துச் சொல்வதைக் கூறுகிறேன்.

V21.32 N64
134.5433

நேற்றைய தினம் தியாகி ராமசாமி அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், அதிகாரிகளுடைய தகிடுதத்தம், தாசில்தார் அலுவலகத்திலும்கூட இருக்கிறதென்று. அது உண்மையாக இருக்குமானால், அதைத் தடை செய்யவேண்டும். நம்முடைய நண்பர் வெங்கடாசலம் அவர்கள் வேறொரு இடத்தில் சொன்னார் கள், தாசீல்தார் அலுவலகத்தில் லஞ்சம் இருக்கிறது, சிபாரிசு இருக்கிறது. ஆகவே பிரமுகர்களின் சிபாரிசை விற்கலாம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எனக்கு ஒரு சந்தேகம். பிரமுகர்கள் என்பதற்கு என்ன தகுதி விளக்கம் சொல்வது? ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பிரமுகர்கள் என்றுதான் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் எல்லோரும் பிரமுகர்களாக இருக்கமுடியவில்லை என்றுமட்டும் சொல்வேன். யாரும் இந்த உலகில் தங்களைத் தகுதிக் குறைவாக நினைத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். பெரும்பாலா னோர்களின் எண்ணம் நல்ல எண்ணம்தான். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவது எப்படி? நிறைவேற்றுவதற்கு அடிப் படை லட்சியத்தோடு, துணிவோடு நமது மாநில அமைச்சர்தான், அமைச்சுத்தான், நிச்சயமாகச் செயல்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு
62891

முதலில் இந்த நாட்டில் இருக்கிற மாணவர்களிடையே ஒழுங்குத் தன்மை நிலவவேண்டும் என்று மதிப்புக்குரிய திரு. ராஜா அய்யரவர்கள் நேற்றைய தினம் சொன்னார்கள். மாணவர் களுடைய கட்டுப்பாடு குலைந்திருக்கிறது, அவர்களிடை ஒழுங்கைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டு மென்று கூறினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள்மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். நிச்சயமாக, அரசியலில் இறங்குவதை அனுமதிக்கக்கூடாதென்று என்னுடைய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். நட வடிக்கை என்று எடுத்துக்கொண்டால்மட்டும் போதாது. விபரீத மாகத்தான் அது முடியுமே தவிர, உள்ளத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும், உள்ளத்திலே நல்லெண்ணத்தைப் பரவச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, சுதந்திர உணர்ச்சி ஏற்படச் செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள சோஷ லிச சமுதாயத்தைப்பற்றிப் புரிந்துகொள்ளும் தன்மை அவசியம். அதை உணர்ந்துகொண்டு, அவர்கள் வாழ, அதைச் சீரான முறை யில் கடைப்பிடிக்கச் செய்யவேண்டும். ஆனால் மாணவர்களிடையே அரசியலைப் புகுத்தி, மாணவர்களை வேறு முனைக்குத் திருப்பி, அவர் களைப் பிடித்து தங்கள் காரியங்களுக்கு சில அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்துகிற காரணத்தால்தான், இந்த நாட்டில் இப்பிரச்னை வேறு விதமாகப் போய்விடுகிறது. நான் இன்னொன்று சொல்வேன். கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்டு அரசாங்கம் நடைபெற்றுவந்த காலத்தில், அவர்கள் கொள்கை பிடிக்காமல், அவர்களை மாற்றவேண்டும் என்று நினைத்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், மாணவர்களைப் பயன்படுத் தியதன் காரணமாக, நான் துணிந்து சொல்வேன், அங்கே பள்ளி மாணவர்களிடம் முன்பிருந்த அக்கரை இப்போது இல்லையாம். இதிலே உள்ள ஆபத்து இதுதான். குழப்பம் ஏற்பட்டால், பள்ளி

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [21st January 1964

மூடப்படும். அப்போது எளிதாக வெளியில் உலவிக்கொண்டிருக்கலாம், நாம் விளையாடலாம் என்ற எண்ணம் நிச்சயம் சிறார்களுக்கு ஏற்படும். ஒரு கல்லை விட்டு எறிவது என்றால், அந்தக் குழந்தைகளுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கும், மற்றவர்களுக்கு விபரீதமாகிறது. அது வளர்ந்தால், வேறு ஒரு போராட்டத்தில் வந்து முடிகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட எண்ணம் பள்ளிச்சிறார்களுக்கு, இந்தத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படாமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அரசியலில் ஈடுபடுவது வேறு, படிப்பு வேறு என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும். அரசியலைப் பொறுத்தவரையிலும், மாணவர்கள் அரசியலைப் புரிந்து கொள்ளட்டும், ஆனால் அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது என்று அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும். மொழிப் பிரச்சினை எந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறதோ,—அரசு அந்த அளவுக்கு அதில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நினைக்க முடியாது— ஆனால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே இதில் அதைப் பற்றி கூறவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

11-10 a.m. கவர்னர் உரையில் ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் சட்டத்தை மதிப்பவர்களாகக் கூறப்பட்டாலும், அந்தச் சட்டத்தின்படி ஆட்சி செய்பவர்களையும் சட்டத்தையும் அவமரியாதை செய்வதால் தண்டிக்கப்படும் என்ற கருத்தில் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் மனச்சாட்சியை ஒட்டி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் பாராட்ட விரும்புகிறேன். நாம் எந்த மொழிப் பிரச்னையைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோமோ, எந்தத் தமிழ் ஆட்சிமொழி ஆகவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அந்தத் தமிழ் அழிவதற்கு இந்தி காரணமாக இருக்கிறதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கூற வேண்டுகிறேன். அந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டுத்தான், அறிஞர் அண்ணா முதற்கொண்டு, சிறையில் தொண்டர்களும், தோழர்களும் போய் இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் வெறும் பிரச்சாரத்திற்காகத்தான் அங்கே போகிறார்கள் என்று யாரும் நினைத்துவிடக்கூடாது. நான் ஏன் முன்னாள் முதலமைச்சர் காமராஜருக்குப் பாராட்டு கொடுக்கிறேன் என்றால், அங்கே போய் தமிழில் பேசினார்களே என்பதற்காகத்தான். சிலர் சொல்லலாம். நானும் கூடச் சொல்லலாம், அவருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது, அதனால் பேசினாரென்று. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் கூடப் பேசக்கூடாது என்று கூறும் வெறி பிடித்தவர்கள் நிறைந்த இடத்திலே, வக்கிர ரீதியில் போராடுபவர்களுக்கு முன் அந்தக் கூட்டத்தில், நமது காமராஜர் அவர்கள் துணிந்து, அதிலும் தன்னுடைய தலைமைப் பிரசங்கத்தைத் தமிழில் பேசி, தமிழன் என்று நிரூபித்ததற்காக, அவரை தமிழ் நாட்டில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நிச்சயம் தமிழ் நாடு அவரைப் போற்றும், பாராட்டும், தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் அவர் புகழ் இடம் பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன். இன்றைய தினம் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், நாளைய தினம் எப்படி ஆட்சி மாறும் என்பதைப் பற்றிக் கற்பனை பண்ணுவார்களோ

21st January 1964] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

என்னமோ அது எனக்குத் தெரியாது. ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், ஒரு கட்சியின் லட்சியத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்களாய் இருந்தாலும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட மனச்சாட்சி, நல்லெண்ணத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அது இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். உண்மையில் அதை மறந்து விட்டார்கள் என்றே கூறவேண்டும். இப்படித் தாங்கள் சொல்ல வேண்டாம், இப்படி அதற்கு ஒரு விளக்கம், விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டாம் என்ற எண்ணமோ என்னவோ, மொழியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட அதில் இல்லை. நான் வருந்தினேன். மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி இருக்கலாம். இப்போது நடைபெறுகிற போராட்டம் தேவையற்றது என்று இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் முதற்கொண்டு சொல்லியிருந்தாலும் கூட, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அவர் சொல்லி இருக்கலாம். அமைச்சர்கள் சிந்திக்க முடியாதவர்களா என்பது பிரச்னை அல்ல. இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறோமே, இது சரிதானா என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்து, நல்லதொரு முடிவுக்கு வர அமைச்சர்களால் முடியும். அதற்கு நாங்கள் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறோமா அல்லவா? 1938-லிருந்து, இதற்காகப் பேசியும், போராடியும்; ராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் நடந்த ஆட்சி இருக்கிற காலத்தில், அதற்காகச் சிறைக்குச் சென்று, அதற்குப்பிறகு இந்தப் பிரச்னை வந்திருக்கிறதே தவிர, இன்று விளம்பரத்திற்காகத் துவக்கப்பட்ட போராட்டமல்ல. அன்றைக்கு அரசியல் கட்சியாக இல்லாத நிலையில்தான், இந்தப் பிரச்னையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, இன்று தி.மு. கழகம் புதிதாக விளம்பரத்திற்காக இந்தப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதினால், நான் சொல்வது கூட அங்கத்தினர் அநேகருக்கு அதிர்ச்சியாக இருக்கும். அப்படி இருந்தால், என்னை எல்லாம் வெளியிலே விட்டு வைத்திருக்க அவர்கள் தயாராய் இருந்திருக்கமாட்டார்கள். எங்களுக்கு விளம்பரம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக இந்தப் போராட்டம் நடக்கவில்லை என்பதை நண்பர்களும், பெரியவர்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். யாருக்கு இன்றைக்கு விளம்பரம் இருக்கிறதோ அவர்களை உள்ளே அனுப்பியிருக்கலாம். உள்ளே போகிறவன் 6 மாதம், 1 வருஷம் இருக்கவேண்டுமென்றால், நான் போவதால் எனக்கு நஷ்டம் கிடையாது. என் வீட்டில் இருக்கிறவர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால், என் போன்றோருடன், 30, 40 படங்களை ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிற படாதிபதிகள்தான் பிச்சையெடுக்கும் நிலையில் இருப்பார்கள். ஆகையால் படத்தொழிலை வைத்து இருப்பவர்கள் அந்த அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணித்தான், நான் வெளியில் இருக்கிறேன். இது விளம்பரத்துக்காக அல்ல என்பதனாலேதான் தாமே அந்தக் காரியத்தை செய்யவேண்டும் என்று அண்ணா அவர்கள் போராடினாரே தவிர, இது ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்காகச் செய்கிற போராட்டம் அல்ல. ஆகவே அந்த மாச்சரியத்தை அகற்றி, உண்மையிலேயே தமிழக மக்களுக்கு இந்தி ஆபத்து விளைவித்திருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை நீதி பூர்வமாக

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [21st January 1964

சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீதியில் எங்கே நெளிவு வளைவுகள் காண்கிறதோ என்று நான் ஐயுறுகிறேன். ஒரே மாதிரியான குற்றத்துக்கு நேற்று நடந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு தண்டனை இன்று நடக்கிற நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு தண்டனை என்று இப்படி இருந்தால், அது நீதி ஆகாது. சட்ட எரிப்புக்கு முன்பு கைது செய்வது, எரிப்பதற்குப்பின் கைது செய்வது என்றால், அது சரியல்ல. ஒரு இடத்தில் முன்பே கைது செய்து, ஒரு இடத்தில் எரிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டவர்களுக்குப் பாராட்டு, இன்னொரு இடத்தில் உடந்தையாயிருந்ததாக வழக்கு. எரிக்கவிட்டுப் பின் கைது செய்வது என்று இப்படி இருந்தால். நீதி எங்கோ வழுவுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அமைச்சராய் உள்ளவர்கள், அவர்கள் எண்ணம் "இப்படித்தான் நடக்கவேண்டும்" என்று உத்தரவு இடலாம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் மாறுபட்டு ஒவ்வொரு அதிகாரியினுடைய எண்ணத்துக்குத் தகுந்தவாறு, அந்த நடவடிக்கை மாறுபடுகிறது, நடைமுறையும் மாறுபடுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி இருக்கக்கூடாது. அது மட்டுமல்ல. நீதியும், நிர்வாகமும் பிரிந்திருக்க வேண்டுமென்று முன்பு எல்லாம் பெரியவர்கள் அதைப் பற்றி நினைத்து, நீதியும், நிர்வாகமும் பிரிந்திருந்தால்தான், நல்லதொரு அரசு உருவாகும் என்ற நிச்சயத்தால்தான், நீதி, நிர்வாகம் பிரிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது எப்படி இருக்கிறதென்றால், மதிப்புக்குரிய சாக்ளா அவர்கள் மந்திரியான பிறகு, எனக்கு ஒரு சிறு சந்தேகம். நீதி மன்றத்தில் நீதிபதிக்கு வேறு ஆசை ஏற்பட்டு விட்டால், உண்மையிலேயே அது நீதிக்கு நேர்மாறான வழியில் சென்று விடுமோ என்று நான் ஐயுறுகிறேன்.

அப்படி இருக்கக்கூடாது அப்படி இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஒரு வேளை அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லலாம். தேர்தலில் நிற்பதற்கு உரிமை இருக்கிறபோது மந்திரி பதவிக்குவரக் கூடாதா என்று கேட்கலாம். யார் யாருக்கோ எப்படி எல்லாமோ தேர்தலில் வரக் கூடாது என்று தடை விதிக்கும்போது இது முடியாதா? நீதிபதிகளாக இருக்கிறவர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடன் ஓரளவுக்குத்தான் அரசியலிலே ஈடுபடலாம் என்ற நிலையில் அவர்களுக்குத் தடை இருந்தால் கூட நியாயம் என்று கருதுகிறேன். அதனால் அவர்களுக்கு சில ஆசைகள் தோன்றாமல் தடுக்கலாம். நீதியை தயவு செய்து நம்முடைய அடிமையாக ஆக்கிவிடக்கூடாது. நீதி பொதுவானது. சட்டமன்றம் தோன்றலாம். அல்லது மன்றங்களிலே புது நண்பர்கள் வரலாம். ஒரே கட்சியாக இருந்தாலும் பல கொள்கை வேறுபாடு உடையவர்கள் கொள்கையை மாற்றலாம். ஆனால் நீதி எப்பொழுதுமே பொதுவாக இருக்கவேண்டியது. அது ஒன்றுக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கக்கூடாது. அது தனியாக இயங்கக்கூடிய அளவுக்கு அதற்குப் பொதுத் தன்மையும் நிறைய உரிமையும் இருக்கவேண்டும். மகாத்மா சொன்னார்கள். மக்கள் உரிமைதான் கேட்கிறார்களே தவிர கடமையைச் செய்ய மறந்துவிடுகிறார்கள் என்று. நாங்கள் கடமையைச் செய்த பிறகுதான் உரிமையைக் கேட்கிறோம்.

21st January 1964] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

அரசாங்கம் கலைஞர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறியதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்னே, கவர்னர் உரையில் ஊட்டி பிலிம் தொழிற்சாலை அமுலாக்கக்கூடிய அளவுக்கு கச்சாபிலிம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்று இருந்தது. இதில் அதுவும் காணோம். கலைஞர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கலைஞர்கள் வேண்டிக் கொண்டார்கள். நாடே வேண்டிக்கொண்டது. ஆனால் புதிய வரி போடப்பட்டது. இன்றைய தினம் புது வரி நெல்லை ஜில்லாவிலே நடைமுறைக்கு ஒத்துவரவில்லை. அங்கே இருக்கிற நகர சபைகளுக்கு உண்மையிலே சரியான வருமானம் கிட்டவில்லை என்று நீக்கி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வரிகளை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். ரயில்வே அமைச்சர் அவர்கள் நாடக நடிகர்களுக்கு Concession ticket கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ததற்கு நன்றியை நாம் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொன்று, வாழ்க்கைப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அன்றே சொன்னேன், 60 வயது 70 வயதான நாடகத் தோழர்களுக்கு இரண்டாண்டு காலம் மாதம் 50 ரூபாய் என்று கொடுத்துவிட்டு 72 வயதான பிறகு நிறுத்துவது என்பது நியாயமல்ல. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எங்கே நடிக்கப்போகிறார்கள்? தொடர்ந்து கடைசிவரை வாழ்க்கைப்பணம் அவர்கள் சாகும் வரையில் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுவேன்.

பேச அதிகம் இருக்கிறது. வேண்டுகோளிலே இருக்கிற பொதுத்தன்மையை உணர்ந்து ராமசந்திரன் ஒரு கட்சியில் இருந்து பேசுகிறான் என்பதை மறந்து நாட்டிலே சோஷலிச சமுதாயம் அமைப்பதற்கு ஊறுவிளைவிப்பவர்கள் யாரோ அவர்களைக்கடுமையக தண்டிக்கக் கூடிய பொறுப்பேற்றோ அல்லது மற்றவர்களுக்கு பொறுப்பை அளித்தோ சோஷலிச சமுதாயம், சமதர்மம், தேசிய சோஷலிசம் என்று சொன்னாலும் சரி அபேதவாதம், சமத்துவ நிலைமை, சம நீதி என்று எப்படி இருந்தாலும் மக்கள் சுக வாழ்வு வாழ்ந்து எல்லோரும் வாழ்வதற்குரிய வகை செய்யவேண்டும்.

மதுவிலக்குத் திட்டத்தை கடைசிவரை காப்பாற்றி ஏமாற்ற நினைக்கின்ற பர்மிட்டுக்காரர்களை அறவே ஒழித்து--ஆட்களை அல்ல பர்மிட்டை ஒழித்து நல்லது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவுக்கு எனக்கு வாய்ப்பு தந்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

***கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது பேசிய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் நிதானத்துடனும் பொறுப்புடனும்தான் பேசினார். நான் பொதுவாக அதை அவருக்கு தெரிவித்துப் பாராட்டுகிறேன். கடைசியிலே குறிப்பிட்டார்கள், நீதி நிர்வாகம் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும் என்ற விஷயத்தை. அதை எப்படி குறிப்பிட்டார்கள் என்றால் இங்கே நடைபெறுகிற சில வழக்குகள் சில சம்பவங்கள் இதைப்பற்றிக்

குறிப்பிடும்போது பொதுவாக நீதி, நிர்வாகம் சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கவேண்டும், சேர்ந்து இருக்கக்கூடாது, ஒன்றைத்தாங்கியதாக மற்றொன்று இருக்கக் கூடாது, என்று சொன்னார். ஒரு நீதிபதி ஓய்வு எடுத்தபிறகு மத்திய அரசாட்சியிலே அமைச்சராக இருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுகிற நீதிபதி ஏதாவது ஒரு தொழிலிலே ஈடுபடலாமா கூடாதா என்பது வேறு விஷயம். ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுகிற நீதிபதி வேறு கட்சியிலே சேரலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சியில் மட்டும் சேரவேண்டுமென்பதில்லை. ஜனநாயகத்திலே கட்சியில் சேர உரிமை இருந்தால் ஓட்டுவாங்குவதற்கு உரிமை இருந்தால், எந்தப் பொருப்புகளை வேண்டுமானாலும் வகிக்கலாம். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அதை ஒட்டியே அவர் கருத்து தெரிவித்திருந்தாலும் குறிப்பிட்டிருக்கமாட்டேன். ஆனால் இப்போது நடைபெறுகிற சில வழக்குகளும் சிலசம்பவங்களும் இந்த மாநிலத்திலே இந்த ஆட்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிற நடவடிக்கைகள் பற்றிக்குறிப்பிடும்போது நீதி, நிர்வாகம் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டதனால்தான் ஏதோ மறைமுகமாக அவர் சொன்ன அந்தக் கருத்து நீதி, நிர்வாகத்தைத் தொங்கியதாக தொனிக்கிறதாக இருக்கிறது. அதற்குக்கொஞ்சங்கூட இடமில்லை. நீதி நிர்வாகத்தை நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் முதலாக முழுமையும் பிரித்து விட்டோம். நீதிவேறு, நிர்வாகம்வேறு என்று இருக்கிறது. நீதி நிர்வாகத்தைப் பரிபாலிக்கிறவர்கள் ஹைகோர்ட்டார். இந்த ஆட்சி எதுவும் தனியாகச் செய்ய முடியாது. ஒரு சப்மாஜிஸ்ட்ரேட் மீது எவ்வளவு புகார்கள் வந்தாலும் கூட இந்த ஆட்சி அவர் மீது தனியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு முடியாது. ஹைகோர்ட்டு கவனிக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நீதி இலாகா நிர்வாகத்திற்குக் கொஞ்சங்கூட சம்பந்தமில்லாமல் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்:** நான் சொன்ன இரண்டு விஷயங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நீதி என்று சொன்னபோது அதிகார வர்கத்தினரைக் குறிப்பிட்டேன் என்பதைக் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நீதியை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்கள், பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் அதிகாரவர்கத்தினர். நீதியை நிலைநிறுத்த பரிபாலனம் செய்கிறவர்கள் நீதி மன்றத்திலே இருப்பவர்கள். இன்றையதினம் ஒரு குற்றச் சாட்டைப்பற்றி யாரிடம் சொல்லுகிறோம் என்றால் போலீசு அதிகாரியிடம் சொல்லுகிறோம். அந்தப் போலீசு அதிகாரிகள் நீதியை விட்டுவிட்டு ஒரு சார்புடையவர்களாக மாறிவிடுவார்களானால், முதலிலேயே பாதுகாப்பு கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. மதுரையிலே அரசியல் சட்டத்தை எரித்த பிறகு கைது செய்தார்கள். இங்கே முன்னாலேயே கைது செய்தார்கள். இந்த எண்ணத்தைச் சொல்ல நீதி நிர்வாகத்தைப் பற்றி சூசகமாகச் சொன்னேன். இப்போது நடைபெறுகிற நீதி மன்றத்திலே அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. போலீசு நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். போலீசு

அதிகாரத்திலே இருப்பவர்கள் சிலர் கோளாறு செய்கிறார்கள் என்று சமீபத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி எடுத்துக் காட்டுகிறது என்று இதை வைத்துக்கொண்டுதான் சொன்னேன் என்பதை முதலமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீதியைக் குறை கூறினேன் என்றோ நீதி, நிர்வாகம் பிரித்தது எனக்குத் தெரியாது என்றோ கருதிவிட வேண்டாம்.

* **கனம் திரு. எம். பக்வத்சலம்:** போலீசாரைப் பொறுத்த மட்டில் தவறு செய்யலாம். எல்லோரும் தவறு செய்கிறார்கள். உத்தியோகப் பற்று இல்லாதவர்கள்கூட தவறு செய்கிறார்கள். போலீசாரைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. எந்தக் கட்சிக்காகவும் பணியாற்றுகிறவர்கள் அல்ல. ஆனால் கட்சிக்காக அவர்கள் தவறான காரியத்தில் ஈடுபடமாட்டார்கள் என்று உறுதியாகக் கூற முடியும். போலீசார் மதுரையிலே ஒரு நடவடிக்கையும் காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்தார்கள் என்றால் அது அவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு மேலும் நிலைமை எவ்வாறு அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என்று பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு, உரிமை, போலீசாருக்கு உடையது. போலீசார் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் நீதி இலாகா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசியபோது பண்புள்ள கலைஞராக இருந்தும் தெரிந்தோ அல்லது மறந்தோ அவர் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்கிறபோது பழைய கலைஞர்கள் மது அருந்திய கலைஞராகப் பிரசாரம் செய்தார்கள், மது விலக்குப் பிரசாரம் செய்த போது மது அருந்தாது மது விலக்குப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது, கலைஞர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது பழைய காலத்து கலைஞர்களை அவமதிப்பதைப் போன்று இருப்பதனால் கலைஞர் என்ற முறையிலே சட்டசபை நடவடிக்கை குறிப்புகளிலிருந்து அதை நீக்கி விடுவது நலம் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* **திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்:** சில உண்மைகளை பேசித்தான் ஆகவேண்டும். நான் முதலிலே சொல்லியிருக்கிறேன் மனம் விட்டுப் பேச வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உண்மை விளக்கம் காண முடியாது. நாம் எந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோமோ அவை உண்மை; காங்கிரஸ் தியாகிதான் நண்பர் கனம் அங்கத்தினர் ராமசாமி. அவர் காங்கிரஸ் அரசாட்சியிலே உள்ள ஊழல்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் பெரியவர்கள். இருக்கிற நிலைமைகளை உண்மையை சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். மறைக்கவே கூடாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரப் பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் கூட தவறு செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரப் பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் தவறு

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [21st January 1964

செய்வது தன்னை பாதிக்கிறது, தனி மனிதனை பாதிக்கிறது. ஆனால் அதிகார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்தால் அது அரசாங்கத்தையே பாதிக்கிறது. மக்களை பாதிக்கிறது.

கலைஞர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். தவறு செய்யாதவர்கள் அல்ல மனிதர்கள். ஆனால் தவறு செய்வதைச் சொல்லுவதிலும் தவறு இல்லை. மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, the Address that His Excellency the Governor has been pleased to give to this House affords an opportunity for the Members of this House to survey the position of this State and also the position of the country as such. It has been said that on an Address like this, one can survey from China to Peru. As it is rather dangerous to survey from China to Peru, I will confine mysef to a survey from Cape Comorin to the Himalayas. But I feel certain that whatever may be the position of this State or any other State, there are certain fundamental factors associated with the position in the whole of this country which have their bearing on the citizens of any one State, and it is, therefore, necessary, when we are surveying the progress of this State, we must consider also the repercussions on account of certain policies of the Centre and also on account of the circumstances under which this State is permitted to function as a State. I have always made it clear that so far as this State is concerned, and perhaps other States also, there is a certain amount of limitation which it is necessary in certain respects to observe. But when this limitation exceeds the permissible limit, I would say that the functions of this State deteriorate because on every one of these occasions, a certain amount of direct or indirect interference is placed on the State by the Centre. No State can possibly function under such inhibitions and I venture to suggest (and I shall later prove it to the hilt) that if this State had been permitted without those inhibitions to proceed further, we could certainly have achieved much better results even within the last ten years. Let me now refer to the statement in the Address that there will be a mid-term appraisal of the plan some time in February. I welcome that opportunity and I propose to limit myself to only a few fundamental observations on this occasion, leaving the rate of the details of the mid-term appraisal of the plan to a later occasion. It has been said that for an integrated progress of the country, it is essential that some sort of planning should be kept in view. I entirely agree with this. But, Sir, let me respectfully state that under the present conditions and with the Planning Commission constituted as it is, I have grave doubts whether the plans will be such as will prove to be really satisfactory. I do fundamentally believe that the first thing that ought to be taken into consideration is that the Planning Commission should be a responsible body, whatever its composition. And by 'responsible' I mean that the planning body and every member of that planning body, should be responsible to a legislature—to the Lok Sabha, to the Rajya Sabha, etc. Bereft of this responsibility, there can be

21st January 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

no question whatsoever that the Members of the Planning Commission, although they are supposed to be advisory, do take much greater responsibilities than they are capable of shouldering. This is one of the fundamental weaknesses of the Planning Commission themselves. The First Plan is over. The Second Plan is over, and now we have the Third Plan. These plan projects are of various natures. Certain of them are Centrally sponsored and are for the benefit of the whole of the country. Certain of them are sponsored jointly by the Centre and the States. And, therefore, they are of material advantage to the State or States concerned, and indirectly to the people of this country only to a limited extent. The third category of the plan projects are those which are entirely limited to the State and which therefore must get the maximum benefit. What our State is prepared to give later on as a dole to some other State, is a matter of conjecture. We have now during the First and Second Plan periods several projects that have been 11-30 a.m.
taken on hand, very good Projects indeed. But I do maintain that the responsibility for these projects, which are entirely for the benefit of the State, must fall on the State. Where loans are given, repayment of the amount and the interest thereon must be the responsibility of the State. I say that because it is unfortunate that the whole of the population should have to pay for something which directly benefits only the State of Madras. Supposing, for instance, there is a project which enables this State to get a large amount of electric grid and utilise it for the State, I do not think we are to shirk the responsibility. I do not think the State should shirk the responsibility of paying for this particular amenity because the amenity is restricted to the State. On the other hand, there may be some projects where two or more States are responsible. The Centre can come to their aid, but in proportion to the risk undertaken and to the advantage derived by each of the States, these States must be responsible to repay the loan and the expenditure incurred. It is on this basis that I think the plans have miscarried. I know—I shall not refer to details—where certain very large projects have been introduced. Crores, hundreds of crores of rupees have been spent with little or no benefit except to a very limited extent, and yet the funds are given by the Centre and all citizens of the country have to pay for it. It has led to increased taxation and fierce controversies as to the amount of money that one should have or the other should have. If we do not have any advantage, and if we have to pay for that from which we do not benefit even indirectly, I do feel that there is something amazing in the method of apportionment of the advantages and disadvantages in the whole country. I shall more specifically refer to this when I come to the Third Plan appraisal.

Let me next take up a question that has rocked the whole of the country for some time. Charges of corruption have been made, in many cases indiscriminately, in some cases with a great deal of exaggeration, and in other cases with no bearing at all. I fully realise that in a heated political atmosphere corruption charges may be made, but, on the other hand, by the admission of the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [21st January 1964

Government themselves it would appear that corruption is present not in the ordinary individual who probably goes about with a certain amount of feeling that he is not paid too well and that a couple of annas or half a rupee is something to his advantage, charges of corruption have been made against very high officials of the Centre and the States and against very high political authorities in the States. As one who has fortunately or unfortunately an opportunity to meet with very eminent people coming from other countries, I felt humiliated when this question was discussed at some length in our papers, in our Parliament and by our very Ministers of the Centre. Now what do we do? The Minister in charge of Home Affairs summoned the Chief Ministers and some of the Home Ministers and the representative of the Madras State had also to go there. I put a question to the Leader of the House—I hope I may be permitted to say so not in a Legislative Council but in confidence —what is the object of going to this conference. Is there corruption in the high officials and the Ministers of this State so that you have to go there and learn a lesson as to how to put down corruption? I can say as one sitting on the Opposition side and even claiming to be the Leader of the Opposition that at no time, under no circumstances has there been within the last ten years at least any charge of corruption against any high official of the State, much less against any political authority. Why is it that you went to this conference? Is it because some people are anxious to create the impression that this State is tarred with the same brush as many other States so that it may appear that this is not confined to this or that particular State or sector? I do feel that it would have been quite consistent if they had said, " We are not faced with this problem. Please let us know what you are going to decide. If there is any such thing, we shall come and contact you. " Now, it may be said, " Because there is no corruption, we wanted your advice." That is the sort of thing that we generally do. On the whole, I must confess that it was unfortunate that a committee like this should have been constituted. We do not want a conference of Ministers to discuss what is necessary to put down corruption. But worse still, I must confess that I was shocked when the Home Minister called for a conference of Sadhus to consider how this corruption should be put down in the country. Are we a secular State or are we not a secular State? What have the Sadhus got to do with corruption? Do they know anything about corruption? If they do, they cannot be Sadhus. Why then call for a conference of Sadhus? If the Hon. Minister wanted to do it or adopt any other form of finding out who the corrupt people are, he could have used his individual capacity to do it. I think this has led to a great deal of unnecessary and hilarious comment from foreign countries. We have to know that India has a place and has to keep up its respectability. In this connection, let me tell you that I was indeed shocked when the Home Minister said that it would take two years to put down corruption. What does it signify? It signifies that we are going to have corruption allowed on a much greater scale within these two years so that afterwards everybody would purify himself and thereafter there would be no

21st January 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

corruption. Well, these statements do not redound to the credit of any Government and I am sorry to speak with a certain amount of feeling.

Let me tell you how corruption was put down in the olden days. In the year 1921, there was a Member of the Viceroy's Council by name Sir Thomas Holland. He was a Member in charge of Commerce. It was brought to the notice of His Excellency the Viceroy, who was no less a person than Lord Reading, one of the most famous Viceroys, that Sir Thomas Holland was guilty of a step in withdrawing a case that had been instituted against a firm. There was no question of any corrupt monetary practice. Corruption can exist in many forms, corruption in patronage, corruption in not taking notice of some offences, corruption in positively encouraging certain offences, corruption in regard to monetary loans. Lord Reading sent his A.D.C. to Calcutta to book Sir Thomas Holland by the first train leaving Calcutta to Bombay and saw to it that he was practically deported from Bombay by the first boat leaving for England. That created a great sensation in the whole country and people, high and low, knew that corruption was certainly not there. That is the attitude that is required on the part of the Government. It is no use calling for a conferences and asking Ministers to attend them as if they have not got any other work to do in their own State. Central Ministers may probably find plenty of time to travel all over the country and yet do what is required of them. I have no doubt that they feel that they are quite competent. But so far as our Ministers are concerned, they have so many local problems which they have to tackle. Before Independence, the cry was " Delhi ko Chalo " (Go to Delhi). Today the cry is " Delhi ko bulao ". I was recently present at a conference where Ministers of Education and the poor Vice-Chancellors were called for—for what reason I do not know. The person that summoned the conference, the Education Minister, was deprived of his office before the conference met. The person who presided over the conference for the first two days was relieved of the portfolio of Education before the conference ended.

(Deputy Chairman in the Chair)

The Ministers who came there, many of them were, what may be called 'Kamraj Plan' Ministers. I hope you know the significance of that term. I do not think I have ever spent three days more wastefully than I did in attending the conference. Every one of those new Ministers irrespective of what had gone before—I am not making it as a criticism naturally because they had not come to realise what had been done in the previous conference in spite of the assistance from behind—began to ask for grants from the Centre for all educational purposes. What happened to the grants given in the First Plan? What happened to the grants given during the Second Plan? Nobody dared to ask that question because all of them, most of them, at any rate, were good friends, and so they did not want to ask this inconvenient question. And I was very glad that the only Minister who never asked for any grants from 11-40 a.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [21st January 1964

the Centre who stood his ground well was the Minister of Education and the Chief Minister of the Madras State. It seems to me some of these conferences, at any rate, need not take up much of the time of the House and of the Ministers.

Let me next refer to this question which has already been referred to. Let me refer to the three most important safeguards that this Constitution has given in furtherance of the freedoms that have been vouchsafed for us in the Constitution. The three principal safeguards, I am not at all tired of repeating them, are, first and foremost, an independent judiciary of integrity, secondly a Public Service Commission of integrity and the third and the last, the Comptroller and Auditor-General who with rare courage will dissect out everything whether fair or foul in the administration from the Prime Minister down to the last Ministers. These are the only three safeguards that have been given in the Constitution and it is up to us to see that these three safeguards are always maintained. What is the position today? The discussions in Parliament do not give me any hope that somehow or other the powers and the duties of the Public Service Commission will never be taken over by Parliament, in trying to change the methods of selection, in trying to dictate the policy which the Commission ought to adopt and even in trying to dictate who should be the members of the Commission. I think it will be a most unfortunate state if this is allowed to continue.

As far as the Comptroller and the Auditor-General's position is concerned, I was one of those who hieved a great sigh of relief when the very unfortunate and the very intemperate criticism was levelled in some quarters about the high post and ultimately Parliament decided that it would not interfere with the functions of the Comptroller and the Auditor-General. He is the one pivotal force who will with unfailing accuracy detect, not with reference to any particular State, not with reference to any position occupied by any Minister, not with reference to any other consideration, whether what has been done is in the interest of the general tax-payer or not. I, therefore, feel that it is most urgent for us always whenever there is such an opportunity not to hesitate to give expression to the view that they ought not to be interfered with.

Let me now come to the judiciary. Sometime ago this House was asked to approve of a measure that had been introduced in Parliament and in spite of whatever we could say, that measure had to be accepted. It was a measure arming the political power of the State or the Centre, in the interest, of course, of the judiciary, to transfer a Judge from one High Court to another and vice versa, from Cape Comorin to Srinagar so to say. I then said, and I now repeat that this is a very Damocles sword that is kept hanging over the head of Judges, this sort of transfer from one High Court to another. As one who has served the former Government for over 33 years, I know what a transfer means and I know what transfer is. It is one of those powers which should be used with discretion and which should be used only when the necessity

21st January 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

arises. However, I had hoped that it will possibly be the last of the interference from the executive in the affairs of the judiciary. But it was recently reported that the Law Ministry of the Government of India had prepared a Bill to regulate investigations into the conduct of the Chief Justice of the Supreme Court, High Court Judges and other Judges according to the provisions of the Act. The Bill, it is also understood, authorises Parliament to present an address. I want to know why this sudden enthusiasm has taken over the Law Ministry of the Government of India. Is it because we are talking of corruption in all other spheres that it will be as well for this Bill to be brought in now? I take strong exception to the fact that after ten years of the promulgation of the Constitution, a Bill like this should be contemplated just at a time when the atmosphere is surcharged with grave and, shall I say, unfortunate discussions about the Bill? What does the Act say? I have the Act here and it says: 'Parliament may by law regulate the procedure for the presentation of an address and for the investigation and proof of the misbehaviour or incapacity of a Judge under clause (4)' and clause (4) says: 'A Judge of the Supreme Court shall not be removed from his office except by an order of the President passed after an address by each House of Parliament supported by a majority of the total membership of that House and by a majority of not less than two-thirds of the members of that House present and voting has been presented to the President in the same session for such removal on the ground of proved misbehaviour or incapacity'. Now this has been in existence for over thirteen years since 26th January 1950. And in the beginning of the 14th year of the implementation of the Constitution the Law Ministry wants to prepare a Bill, or has actually prepared a Bill and is going to present it and it is needless to say it will be passed. But is the procedure correct even granting that this was considered necessary? Could we not have allowed the silent dogs to rest? Granting that this procedure is necessary I will venture to make the submission in all humility that the Law Ministry was the least to be responsible for the preparation of a Bill like this. We know, what the law Ministry of the Government of India is. If it had been allowed, it would have sent away all the officers who have been appointed and it would have taken all the functions of the officers. It was not allowed to do so because of the tremendous protest and I congratulate the party in power on that. This particular measure was, I do not know, deferred, postponed or given up. Now if this was necessary, my contention is that the Chief Justice of the Supreme Court and the Chief Judges of the High Courts should have been requested—I use the word very logically—they should have been requested to suggest ways and means by which Parliament could be apprised of this measure and it should not have been left to the Law Minister who might have been an advocate in some remote period, of some ancient eminence. He should not have been given this power to present this Bill. I hope and trust that even now better counsels will prevail and the Bill will be kept in cold storage till the Chief Justice of the Supreme Court and the

Chief Judges of the High Courts have been summoned and requested to consider this Bill and prepare their views on that. Then this may be considered by Parliament. I do agree that Parliament must be the sole arbiter. Under the Constitution there are enough safeguards now but the method by which this is sought to be done is undoubtedly, to my thinking, very unfortunate.

Sir, recently a great deal has been said about the necessity to
11-50 a.m. curb the middleman's profit. Everybody is at the middleman. Who that middleman is, I do not know. But in a way it has been stated and quite rightly that the middleman's profit should be curbed. What is the obvious inference? It is that the State should take over all these things, and that it should be the one and only authority to distribute these things. It is said that rice mills should be taken over, the purchase of grains and sale of grains should be taken over, and so on. In fact, even all of us must be taken over and adopted as the State's children (laughter). That undoubtedly is the feature of a particular type of State which has come into existence. But let me give you some facts and figures about what the State has done in those activities, where it has taken over full control. It has been reported that the State Trading Corporation, one of the huge leviathan corporations floated by the Government to promote trade in non-basic but highly profitable articles which include betel nuts—I hope the lady members present here are listening to me—cloves, cinnamon, camphor and mercury, is making a profit which ranges between 135 per cent and 200 per cent. This State Trading Corporation is a public sector project. In fact, it has been the experience that whatever may be the arguments that are advanced, the consumer finds himself in a pitiable position consequent on the very high profits at which this Corporation is selling these commodities. Once it is said that it is State Trading, no question should be asked. If one asks anything, it means that one is disloyal to the State or one must belong to those fanciful rich fellows who ought to be put down to the lowest corner of that place to which those unfortunates, who commit sin, may have to go. However, Sir, let me give you some figures about the State Trading Corporation. It has been reported in Parliament (and therefore by a Minister of the State) that the State Trading Corporation pays a rental of Rs. 73,900 per month for one single building that it occupies in New Delhi, which is its headquarters. In other words during the last five or six years, the State Trading Corporation has paid anything between Rs. 45 lakhs and Rs. 50 lakhs as rental for this one building. Let me tell you that the State Trading Corporation has many other buildings spread all over the country. Naturally, therefore, this heavy overhead cost is transferred to the poor consumer (about whom so much sympathy is being expressed) who has to groan and pay, because the State Trading Corporation is a State enterprise and nobody can question it. People were immensely shocked while there was a cry that the State Trading Corporation should take over the trade in foodgrains, etc., Sir, they have taken over the control of cement. I think the Hon. the Leader of the House knows about

the position of cement. They have immediately increased the price of cement. Not only that. They have complete control over the persons who should get the cement. With what result? Cement is now available to the great mansions that the Government of India is building everywhere—air-conditioned mansions of seven and eight storeys all over the State and everywhere. But to the unfortunate people who want to build a school or a college, no cement is available. We say that there is pressure for admission in schools and colleges. I am greatly conscious of that pressure and I have myself begged of the Government to see whether any little dole of cement can be given—a few hundreds of tons— to these institutions to build schools and colleges for admitting the large number of students.

Sir, it has been reported in the Audit Report (Commercial) issued in 1963 that in 1963 the Hindustan Insecticides made a profit of 17 per cent. The Hindustan Insecticides are required to protect our crops. It is not for the rich man to have the delicacy of swallowing the very edible things! We often speak of the paucity of the foodgrains that are now brought to the market. The Hindustan Insecticides made a profit of 17 per cent. The Travancore Minerals, Limited, made a profit of 21.6 per cent. The Hindustan Antibiotics made a profit of 27 per cent. Let me tell my friends here that antibiotics are the most important drugs to cure many of the diseases. The other day they were blaming that the doctors were prescribing medicines of very high value. Are the doctors responsible if the Hindustan Antibiotics makes a profit of 27 per cent? The State Trading Corporation made a profit on the whole of 56.7 per cent in 1961-62, not on their equity capital but on the total capital employed in business.

Sir, I need not go further. All that I will say is that the consumer demands that there should be a public enquiry into the activities of this State Trading Corporation to know what exactly are the causes of the high prices. It is no use saying that the State Trading Corporation is developing either the industries or is contributing to this or that. The poor consumer, about whom so much is said, has got to be told what it is.

Let me next refer to the Life Insurance Corporation. I was very glad that on the occasion of the opening of the Central Building in Bombay, a Policy statement was made by the Life Insurance Corporation. It is good indeed that wide publicity has been given. It is my hope that with improved methods of administration, the Life Insurance Corporation units in this country will pave the way for a progressive measure of insurance among the general public. There is a demand that all people should insure themselves. It is gratifying that the Corporation has about ten million policies in force, and their value is Rs. 3,186 crores. But, Sir, it has not mentioned the number of policies that have lapsed. The number of lapsed policies is increasing. Seven lakhs of policies are supposed to have lapsed two years ago,

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [21st January 1964

the policies of the poor who, in the hope ultimately of getting some return for the insurance, have taken them. The company has benefited but not the poor people who invested their money. As a matter of fact, the percentage of lapsed policies has increased from 6.6 in 1960–61 to 8.1 in 1962-63. In other words, the lapsed policies must undoubtedly belong to the poorer sections—at least a large majority of them. It is very hard indeed for the poor persons to lose the little that they hoped to get later on.

I am glad that the Life Insurance Corporation have now decided to give some loans to those of the Policyholders who want to build houses. While they are satisfied with the return of 4½ per cent from other people, so far as their policyholders are concerned, they require 7½ per cent interest and a rebate of 1 per cent on certain conditions. Even this I welcome. Perhaps the other concerns in which they invest are also useful for the national welfare. But, Sir, in other countries the Life Insurance Companies do much more. They maintain hospitals for the insured people. They maintain medical centres for consultation for the insured. In a variety of ways they see to it that the insured people are kept in better health so that they may continue to be in good health for a long time, and if they have taken limited insurance policies, at least for the period for which they have insured.

Sir, there has been a good deal of criticism with regard to the rise in the cost of commodities. I am afraid that so long as a large amount of money is circulated and so long as we are benefiting ourselves of doles and gifts from other nations, it is inevitable that there should be a certain rise in prices, because the purchasing power of the individual has increased. That is, they can make purchases. But the purchasing power of those who cannot purchase is lowered.

Recently, the Government have suggested—and I am very glad of it—that the dearness allowance of the Central Government servants will be increased and certain other facilities also will be increased. While appreciating this gesture, I do feel that it is my duty to draw the attention of the House to the fact that there are varying grades of Government servants living side by side, and they feel that they are treated differently from others and that the Central Government servants have the highest priority. The next-door neighbour, who is a State Government servant, has to content himself with much less. Then there are the quasi-public institutions like the University. There are the other people in the
12-00 noon. other sectors also. Any policy with regard to the Central Government servants must be consistent with the repercussions that will be produced in other sectors. In the former days Central Government servants who were liable to transfer anywhere in India were treated on a particular scale. Those that were limited to the State had to follow the State scales of pay and the State allowances. If the Government of India want to follow a different policy, then

21st January 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

I feel that they should take note of these matters also so that there may not be this amount of extreme discontent in the Services of the country.

Sir, let me next come to the question of industries. I am very glad and I do wish to offer our thanks to the Industries Minister for the policy that he has pursued, of developing small-scale industries and encouraging industries, not on a mammoth scale but on a moderate scale. I was glad indeed that the Government of India have given permission to our Industries Minister to start if the total amount required is Rs. 25 lakhs or less. What is wanted in this State is the dispersal of industrial enterprise to a very large number of people, not to a few top people. And I should like to take this opportunity of expressing our thanks to the Hon. the Industries Minister who has within the last five years changed the face of the State in many respects. I had been on the Avadi road five or six years ago and only last month I had to go there. A number of industries that have sprung up and the busy life of the people there and the social amenities that have been provided like schools, hospitals, medical relief centres, etc., were admirable. But I can only say that they could not have come up perhaps without some encouragement from the State. Recently one of our Central Ministers who had been a Minister of the State referred to the fact that Madras was very soon becoming a Detroit. Detroit is a famous place where the cars are being produced and I can tell you it is one of the busiest centres. There is no reason why Madras should not develop its industries provided that as the Hon. Minister has stated in another place, the necessary encouragement is given. I think be did an admirable service to small-scale industrialists when he remarked that there was no need for mammoth plans to be started and small articles can be manufactured to suit the ultimate requirements of the people.

We welcome the social security plans of the Government which are calculated to secure equality of opportunity—old age pensions, mid-day meals, free education, etc. I am very glad indeed that the Employee's State Insurance Scheme has made significant progress in this State, more than in any other State. As one who was, fortunately or unfortunately, responsible to draw up a report four or five years ago on the Employee's State Insurance and as one who has made some seathing remarks which necessarily led to the report not being published or placed before Parliament, I am glad to say that some States, at any rate, have taken the criticism in the right spirit and I think Madras is one of the first States which has started Employee's State Insurance Hospitals and medical centres.

Let me state that I am equally happy about the educational policy which is now being pursued. Hon. Members will remember that sometime ago I had probably been rather disappointed and I had a tale of woe to tell them. I am glad that the whole thing has been changed and that both at the Centre and in the State there

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [21st January 1964

is a reasonable degree of appraisal of what may be called factors which have to be taken into consideration. I was very glad that the Education Minister had so definitely given his views with regard to how education should be progressive in the State. I was also equally glad to read in the papers how he had given his views about the three language formula. He left it absolutely to the schools and to the parents and to the children to choose any three languages provided one place was given to English, one place was given to the regional language and one place to another language. I hope and trust that this will stimulate in many schools and in many managements the readiness to start teaching the classical languages of the country, particularly Sanskrit and then Persian and Arabic. Nothing has pained me more than to see progressively the diminishing returns so far as Sanskrit education is concerned. Even those who were habitually inclined to start with Sanskrit in their earlier years have now switched off, shall I say, to more material languages of the country. The ultimate material value will be evanescent but we should attach more importance to the fundamentals of education.

Mr. Deputy Chairman, some of us can only look back on the past and have little of the future to look to. If, therefore, we feel that the time has come when a great deal of heart searching is necessary, when we cannot afford to be dragooned by persons with ulterior motives, who come forward with slogans, when the immediate objective should be to stabilise and progress in an orderly manner, it is because there are discordant elements always trying to disrupt what has been attempted towards progress and unnecessarily to sow seeds of discord in the population. Let me remind myself that in all democracies, there is an element of disruptive force and that element naturally tries to assert itself if it is of the disgruntled group, whether that group belongs to those who aspire for office or who have been thrown out of office. It is a well-known disease of democracy which democracy has got to guard against.

12-10 noon. Mr. Deputy Chairman, the shades of evening are falling fast, the leaves of autumn are dropping one by one. The great leaders of the older generation are passing. Those who have been in the forefront of the era of Independence are now vanishing. Those leaders who were pillars of strength have unfortunately passed away and it is to this generation that we should look to for stability, for independent thinking, and to see to it that the interest of the country in a world that is torn with dissensions is safeguarded. It is not an easy task. We see all round us what calamities are taking place. I do hope and trust that whatever may be the differences amongst ourselves, whatever may be the reactions here and there, whatever may be the temptations, we shall always put the country first and the party afterwards whichever party it may be. It has been well said that self-government is no substitute for good government. It is only when self-government and good government go together that there can be any progress in the country. And I look

21st January 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

forward to this State, a practical minded State which has its eye always on achievements rather than on slogans to see to it that now and hereafter, whatever may be our differences with the other parts of the country we shall stick reasonably to good, efficient methods of administration. Thank you, Sir.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன் : மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய அயல் நாட்டினர் அநீதியிலும் ஆக்கிரமிப்பிலும் ஈடுபட்டு நம்முடைய முன்னேற்றத்தைக் கண்டு பொறுமைக் கண்ணோடு நமக்கு எந்த சமயத்திலும் தீமையை விளைவிக்கக்கூடிய வகையில் காத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் மறந்துவிடமுடியாது. நாம் எல்லோரும் நம்மிடையே உள்ள பல்வேறு வித்தியாசங்களை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி ஒற்றுமை உணர்ச்சியையும் உறுதிப்பாட்டையும் கட்டுப் பாட்டையும் கடைபிடித்த காரணத்தால் நாம் இன்றைய தினம் அண்டை நாட்டான் நம்முடைய பலத்தைத் தெரிந்து ஓரளவுக்கு நம் நாட்டின் மீது பயம் ஏற்பட்டு ஒதுங்கியிருப்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர் ஏழை எளியவர்களின் நலனுக்காகவே சேவை செய்து ஒன்பது பத்து ஆண்டுகாலம் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்று நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற பாடுபட்டு தம்முடைய பதவியை விட்டு விலகியதும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்த ஒப்பற்ற தியாகத்தின் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு அகில இந்திய தலைவராகப் புகழ் பெற்று இன்று விளங்குகிறார்கள். அந்த உயர்ந்த பண்பை மற்றவர்களும் பின்பற்றி நாட்டில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கும் எண்ணம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது.

நாம் போட்ட மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் விவசாயம், தொழில், மருத்துவம், கல்வித் துறை, மின்சாரம் இன்னும் பல துறைகளிலே வளர்ச்சியடைந்திருப்பதை நாம் யாரும் மறக்க முடியாது. ஆனால் சில வளர்ச்சிகளிலே மக்கள் அதிருப்தி பெற்றி ருக்கின்றனர் என்பதைக் காண்கிறோம். சென்னை நகரில் சேரிகளின் வளர்ச்சி, பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ச்சி, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி வளர்ச்சி போன்ற அநீதியான வளர்ச்சி களை ஓரளவுக்கு நாம் கட்டுப் படுத்த வேண்டிய கடமையிலே இருக் கிறோம். நம்முடைய பெரியவர்கள் சொன்ன மாதிரி உள்ளொன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசுகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை அதே மாதிரி அதிகரித்து வருவதால்தான், நாம் எவ்வளவு முன்னேறி வந்தாலும்கூட, வறுமையில் வாடுகின்ற மக்களுக்குப் பலன் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. சாதாரணமாக நம் மக்க ளுடைய குடும்பப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அவர்கள் இருக்க வீடு, உடுக்க உடை, உண்ண நல்ல உணவு என்ற ஒரு கட்டத்திலே நடுத்தர வகுப்பு மக்களுக்கும் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் வீடு கட்டும்

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்] [21st January 1964

பிரச்னையில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு சிறிய அறை இருந்தாலும் கூட, அது மிக நன்மை தருமென்று கருத வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் நிதி வசதியைப் பெருக்க, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த நல்ல பிரசாரம், விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் ஓரளவு பயன் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நம்முடைய சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நகர மக்களுக்கு காய்கறி உணவு பக்கத்திலுள்ள நிலங்களிலே பயிர் செய்யாத காரணத்தால் நூறு இருநூறு மைல்களிலிருந்து காய்கரிகள் வந்தாலும் கூட அது நகர மக்களுக்குப் பற்றுக்குறையாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். நகரத்திலுள்ள பங்களாக்களில் உள்ள வெட்டவெளிகளிலே 'கிச்சன் கார்டன்' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை வளர்த்தால், இந்தக் காய்கறிப் பற்றுக்குறை ஓரளவு தீரும் என்றும் அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பதில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் ஏறக்குறைய எட்டாயிரம், ஒன்பதாயிரம் கால்நடைகள் லைசன்சு இல்லாத மாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மூலமாக வியாபாரிகள் நேர்மை அற்ற முறையில் பாலில் தண்ணீர் விடுவதா அல்லது தண்ணீரில் பால் விடுவதா என்ற நிலைமையில் இருந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். அதைத் தீவிரமாக திட்டம்போட்டு லைசன்சு இல்லாத மாடுகளினால் போக்குவரத்துகளுக்கு உண்டாகும் ஆக்சிடெண்ட்டுகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு கூட ஓரளவுக்கு தீவிரமாக இதில் நடவடிக்கை எடுப்பதாக இல்லை என்பதை மக்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தில் நம்முடைய மாதவரம் திட்டத்தை அதிகப்படுத்தி அதன் மூலமாக சென்னையில் இருக்கிற இத்தகைய லைசன்சு இல்லாத மாடுகள் பயனற்றுப்போகாமல் பார்த்துக்கொண்டால், ரோடுகளில் போக்குவரத்துக்கும் இடைஞ்சல் இல்லாமல், அத்துடன் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பால் வினியோகமும் ஏற்படும் என்பதைச் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12 20 p.m. அத்தியாவசியமான பண்டங்களை அதன் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த நியாயவிலைக்கடைகளைக் கூட்டுறவு சொஸைடிகள் மூலமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பது மிகவும் உயர்ந்த ஒன்று. இதில் உண்மையாகவே தனிப்பட்டவர்கள் அதிக லாபம் வைத்து மக்களுக்குப் பண்டங்களை விற்பதைவிட நியாயவிலைக் கடைகளின் மூலம் நல்ல பொருள்களைக் கிடைக்கச் செய்யமுடியும் என்ற காரணத்தால், ஏறக்குறைய 500 கடைகள் திறந்திருக்கிறார்கள். அதிகமான நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பண்டங்களை கிடைக்கச்

21st January 1964] [திரு. கே. கமலக்கண்ணன்]

செய்ய தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிற ஏழை
மக்கள் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற
மக்கள் ரசாயன உரம், மற்ற உரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுவதைக்
காண்கிறோம். நல்லமுறையில் அவைகளை வினியோகிப்பதற்கு
ஒரு கமிட்டியோ அல்லது நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களையோ ஏற்
படுத்தி அதில் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அர
சாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு பாசனத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்
கும், அதை ஆராய்வதற்கும், ஒரு நல்ல குழு ஏற்படுத்தி, அதன்
மூலமாக சிறு பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும்,
பழைய குளங்கள், ஏரிகள் முதலியவைகளை நல்ல முறையிலே
செப்பனிட்டு, கூடுதலாக இதற்காக நிதி வசதி ஏற்படுத்தி. கிராமங்
களிலே இன்னும் அதிகமாக விவசாயம் பெருகுவதற்கு. தீவிரமாக
அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷனைப் பற்றிய வரையில், இந்த ஆண்டு ஒரு
கோடி 30 லட்சம் ரூபாய் முதியோர்களுக்காக வழங்கியதைப்
பாராட்டுகின்றேன். ஆனால், சில முதியவர்கள், அவர்களைக்
காப்பாற்றுவதற்கு, மற்ற உறவினர்களோ அல்லது நெருங்கியவர்
கள் இருந்தாலும் கூட, பயன் பெறுகின்றார்கள் என்று சிலர் கூறிக்
கொள்கின்றார்கள். அதில் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்
பிராயம், முதியோர் கல்விச் சாலை போல், முதியோர்களுக்கு விடுதி
கள் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக, திக்கற்ற முதியோர்களுக்கு நல்ல
முறையிலே இதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த விடுதிகளை ஏற்படுத்தி
னால், சாதாரணமாக முதியோர்கள்—அவர்களுக்கு செல்வாக்கு
உள்ளவர்களோ அல்லது அவர்களைக் காப்பாற்றுகின்றவர்களோ
அந்த விடுதிக்கு வரமாட்டார்கள். உண்மையான திக்கற்ற
முதியோர்கள் அந்த விடுதிக்கு வருவார்கள் என்ற காரணத்தாலே,
என்னுடைய தாழ்மையான யோசனையை ஓரளவுக்குக் கவனிக்க
வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு குறிப்பாக நம்முடைய சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்
கொள்வோமானால், 20 லட்சம் மக்கள் வாழும் இந்த நகரத்தில்,
6,000, 7.000 பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கின்றார்கள். அங்கங்கே ஜன
நெருக்கமாய் இருக்கிற இடங்களில், ரயில்வே. கேட், பஸ்
ஸ்டாண்டு—இவைகளில். இவர்களுடைய தொல்லையைப் பார்க்கின்
றோம். கடும் வெயிலில் அவர்கள் இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு
ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்குக் கூட பிச்சை எடுக்கும் நிலை, வருவாய்
இல்லை என்று தான் நினைக்க வேண்டிய அளவிலே இருக்கிறது.
ஆகவே மேல் நாட்டிலிருந்து வந்து பார்க்கின்ற முக்யஸ்தர்கள்
கூட இங்கே இந்த நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடைய
நாட்டுப் பொருளாதார நிலையைக் கேவலமாக நினைக்கின்றார்கள்
இதற்குப் பிச்சைக்காரர் விடுதிகளைக் கொஞ்சம் அதிகரித்து, அதன்
மூலமாக சென்னையிலும், மற்ற இடங்களிலும் பிச்சைக்காரர்களே

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்] [21st January 1964

இல்லாமல் இருக்கும் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்து, அரசாங்கம் இதற்குத் தீவிரமாக ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட, இதில் வியாதியஸ்தர்கள், பெரும்வியாதி உள்ளவர்களும் கூட இருக்கின்றார்கள். அவர்களையும் இந்தத் திட்டத்தில் கூட்டி, பிச்சைக்கார விடுதிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு கூட, நம்முடைய கவர்னர் பெருமானுடைய உரை நல்ல முறையிலே, சிறந்த முறையிலே நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி, நாட்டின் நன்மையைக் கோரி இருப்பதைப் பாராட்டி, இதோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் முக்கியமாக நம்முடைய பழைய முதலமைச்சர் அவர்களையும், மற்றும் இன்றுள்ள அமைச்சர் குழுவையும் பாராட்டிய செய்தியைப் பார்க்கின்றோம். அதைப் பார்க்கின்றபோது, வாஸ்தவத்திலேயே தென்னகத்தின் சிறப்பு இந்தியா பூராவும் இருக்கின்ற மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருப்பதை உணர்கிறோம். பாரதியார் அன்று "எட்டுத் திக்கும் வெற்றி முரசு கொட்டடா" என்று பாடினார். அப்படிக் கொட்டுகின்ற முரசு இன்று தமிழகத்திலிருந்து, டெல்லிக்குச் சென்று இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு இருக்கிறபோது, இன்று ஒரு சாரார் முன்னாள் முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டுமா என்ற பிரச்னையைக் கூட எழுப்புகின்றார்கள். அதைப் பார்க்கின்றபோது, ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ஒரு காலத்தில், தான் ஆண்டவனைக் காண முடியும் என்று சொல்கிறபோது, படித்துப் பட்டதாரியான விவேகானந்தர் காட்ட முடியாது, ஆண்டவன் எங்கே இருக்கிறான் என்று சொன்னபோது, கல்வி அறிவு இல்லாத ஒரு பரமஹம்ஸர் கண் எதிராகக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னார். அந்தச் சக்தி ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸருக்கு இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு, இன்றைக்கு பட்டம் பெறாதவராக இருந்தாலும், படித்தவர்களை எல்லாம், தனக்கு இருக்கிற சக்தியால் மாற்றி அமைத்து, உலகமெல்லாம் சேர்ந்து ஒன்றாகப் புகழ்கின்ற, உயர்ந்த திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற அளவுக்கு, இன்று நம்முடைய தமிழகத்தின் பெருமையையும், சிறப்பையும் வளர்த்து வந்திருக்கின்ற மாவீரன் காமராஜ் அவர்களை நாம் பாராட்டுவது நன்றிக் கடன் நவில்வதாகும். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று வந்தார். காமராஜர் திட்டம் என்று உங்கள் தேசத்தில் சொல்கின்றார்களே, காமராஜர் திட்டம் என்ன என்று எல்லோரும் அடுக்கடுக்காக அவரைக் கேள்வி கேட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு, மேலை நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாத் துறையிலும் உயர்ந்திருந்தாலும் கூட, இன்று காமராஜர் திட்டம் என்ன என்று கேட்கின்ற அளவுக்கு, சக்தி உடையதாக காமராஜ் திட்டம் இன்று உலகத்தில் ஒளி வீசி வருகிறது. அந்த அளவுக்கு இருக்கின்றவர் கட்சிக்குத் தலைவராகி இருக்கின்றார் என்று சொல்கிறபோது, கட்சியை வைத்துத் தான்

21st January 1964] *[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்]*

உலகம் போற்றுகின்றது. எனக்கு முன்னால் M. G. R. சகோதரர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, காந்திய லட்சியத்தைப் பற்றிப் பேசினார். காங்கிரஸே காந்திய லட்சியம். அந்த அளவுக்கு, காந்திஜி எது செய்யவேண்டும் என்று இந்த நாட்டுக்கு உத்தரவு இட்டார்களோ, அந்த உத்தரவுப் பிரகாரம்தான், இன்று காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் நடந்து வருகிறது. அதனால், கட்சி உயர்ந்த லட்சியத்தை வைத்ததன் காரணமாகத் தான், இன்று உலகத்தில், இந்தியாவினுடைய ஆலோசனையே உலகிலே சிறந்தது என்று, இன்று நேருஜியின் ஆலோசனையை உலகம் போற்றுகிற அளவுக்கு இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு M G.R. அவர்கள் சொன்னாலும், விவேகானந்தரைப் போல், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரைப் போல காமராஜர் நமக்கு இந்தக் காலத்தில் தோன்றி இருக்கின்றார். இன்று காலையில் பத்திரிகையைப் பார்க்கின்றபோது, காமராஜர் அவர்களிடத்தில், டெல்லியினுடைய மந்திரி சபை பற்றி ஆலோசிக்கின்றார்கள் என்கிற போது, என் உள்ளத்திலே இது தான் எழுகின்றது. நன்றாக உலக அறிவை எல்லாம் திரட்டி வைத்திருந்தாலும்கூட, ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் போல, அந்த இடத்தில் இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு, இப்போது காமராஜர் இருக்கிறார். அந்தக் காரணத்தை ஒட்டித்தான் மற்ற மாநிலங்களுக்கே வழிகாட்டியாக, நம்முடைய அரசாங்கமும் நன்றாக, சிறப்பாக, ஒற்றுமையாக நடந்து வருகிறது என்பதைப் பற்றி, நம்முடைய கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே, மிக அழகாகத் 12-30 p.m.
தீட்டி இருக்கின்றார்கள். ஆதலால் மற்றவர்களுக்கு இது ஆச்சரியமாய் இருக்கும். ஒரு காலத்திலே, லட்சிய விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம், சிறை என்று சொல்கிறபோது, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலுள்ள அத்தனை பேரும், எந்தவிதமான தியாகத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு, தேசம் விடுதலை அடைவதற்காக, தங்களைத் தாங்களே அர்ப்பணித்தார்கள். சிறை என்று சொன்னால், சிறையில் மனைவி இறந்தாலும்கூட, குழந்தை இறந்தாலும் கூட, முத்துரங்க முதலியார் அவர்களுடைய தாயார் இறந்தாலும் கூட, சிறையிலிருந்து பார்க்க முடியாத அளவுக்கு சட்டங்கள் அன்று இருந்தன. அந்த அளவுக்கு, எல்லாவற்றையும் மறந்து துறந்து, தாய் இறந்துவிட்டாள் என்றாலும் கூட, தாயைப் பார்ப்பதற்குக்கூட தயாராய் இல்லை. தேசத்துக்காகத் தியாகம் செய்து, சென்ற முத்துரங்க முதலியாரை நாம் நினைக்க வேண்டி இருக்கிறது. அன்றுள்ள அரசாங்கத்தின் சட்டங்களையும், இன்றைக்கு உள்ள அரசாங்கத்தின் ஜனநாயகச் சட்டங்களையும் பார்க்கும்போது, கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால், சகோதரி மஞ்சுபாஷிணி அவர்களிடம் இன்று சிறைக்குப் போவதற்கு எனக்கு ரொம்பப் பிரியமாய் இருக்கிறது என்றேன். அந்த அளவுக்கு அன்று இருந்த சிறைக்கூடத்தையும் இன்று உள்ள சிறைக்கூடத்தையும் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது. இன்று உள்ள சிறை கூடத்தைப் பார்க்கிற போது உடம்பை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம், நிம்மதியாக இருக்கலாம், ஆனால் அன்று அப்படி அல்ல. ஒருவரைக் கூட வெளியில் பார்க்க முடியாது. குழந்தைகள் இறந்தாலும் கூட பார்க்க முடியாதபடி அன்று

சட்டம் கடுமையானதாக இருந்தது. இன்றைய ஜனநாயக சர்க்காரிலே மக்களுடைய வாழ்வைச் சட்டம் பாதுகாக்கிற முறையிலே மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மையெல்லாம் இன்று பெறுகிறோம். அந்த அளவுக்குத்தான் நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் உரையில் சட்டத்தைப் பாதுகாக்கிற முறையிலே சட்டத்தைப் பாதுகாப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அரசாங்கம் கண்டிப்பாக வட சென்னையில் பெண்கள் கல்லூரியை இந்த ஆண்டிலாவது ஏற்படுத்தும் என்று நம்புகிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளாக இதை நான் சொல்லி வருகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய பகுதியிலே ஐந்து எம்.எல்.ஏ. தொகுதி, ஒரு பார்லிமெண்டு தொகுதி, அத்தனை மக்களைக் கொண்ட பகுதியில் பெண்களுக்கு ஒரு கல்லூரி கிடையாது. ஒரு கல்லூரி அமைப்பதற்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நான் சொல்லி வருகிறேன். இந்த ஆண்டு எவ்வாறாகிலும் அரசாங்கம் செவி சாய்ந்து உடனடியாக இங்கே மகளிர் கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவுடனே மாணவிகள் கல்லூரிக்குச் செல்லாவிட்டாலும்கூட ஆசிரியர்கள் பயிற்சிப் பள்ளியிலே செல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு வட சென்னையில் செகண்டரி கிரேட் டீச்சர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு இடம் கிடையாது. அவசியம் இந்த ஆண்டிலே பெண்களுக்கு அரசாங்கம் பயிற்சிப் பள்ளி திறக்க வேண்டும். இடமில்லை என்று சொல்ல முடியாது. பாலிடெக்னிக் இருக்கிற அதே இடத்திலே கல்லூரி அமைத்து விடலாம். வட சென்னையிலே ஐந்து ஏக்கர் கொண்ட பரந்த இடமிருக்கிறது. செல்லப்பிள்ளை ராஜா என்று ஆந்திராவிலே அமைச்சர் இருக்கிறார். அவருடைய இடம் வட சென்னையிலே இருக்கிறது. அவரிடத்திலே அரசாங்கம் எழுதிக் கேட்டு அந்தக் கட்டிடத்தை வாங்கி திறந்து பயிற்சிப் பள்ளி அமைத்து விடலாம். வட சென்னை வாழ் மக்கள் ஏழை மக்கள். அதுவுமல்லாமல் தினம் எட்டு அணா கொடுத்து மற்ற ஏனைய இடங்களுக்கு பஸ்ஸில் சென்று படிப்பதற்கு கூட வசதியற்ற நிலையில் இருக்கிற தொழிலாளர்களிடத்தில் மிக அவசியமாக நம்முடைய அரசாங்கம் இதைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும்.

அதுவுமல்லாமல் கூவம் நதித் திட்டம் இருக்கிறது. கூவம் நதித் திட்டம் மிக உயர்ந்த திட்டம். சென்னை ஒரு பெரிய அழகு வாய்ந்த இடம். இந்தக் கூவம் நதியில் ஓடுகிற நீரை சுத்தப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி படகுகளை விடுவோமானால் போக்குவரத்து நெருக்கடி, பஸ்ஸில் இருக்கிற நெருக்கடி ஆகிய சங்கடங்களைக் குறைக்கும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு வெளியிலிருந்து வருகிற மக்கள் எண்ணிக்கை வளர்ந்து வருகிறது. போக்குவரத்து நெருக்கடியைத் தீர்க்கவேண்டுமானால் கூவம் நதித் திட்டத்தை விரைவாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பணம் எங்கே கிடக்கின்றது என்று அரசாங்கம் கேட்கலாம். அல்லது நினைக்கலாம். நாம் பஸ்

ரூட்டையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கினோம். பஸ் முதலாளிகள் பணத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அணுகி "10 ஆண்டுகள் உங்களுக்கு எதுவும் தடை செய்ய மாட்டோம். ஒரு 5-10 விதமாக நீங்கள் ஸ்டேட் லோனுக்கு விட உத்தரவு தருகிறோம்" என்று சொல்லலாம். பத்து ஆண்டுகளை கழித்து பிறபாடு நம்முடைய அரசாங்கம் அதை தேசிய மயமாக்கிக் கொள்ளலாம். அந்தக் காரியத்தைச் செவ்வனே நடத்தி வெற்றி காண முடியும். போக்குவரத்து நெருக்கடி நம்முடைய சென்னையிலே அதிகம். மற்றும் கூவம் நதி நாற்றத்தாலே சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. வட சென்னையிலே தண்டையார் பேட்டை பகுதியில் மக்கள் வாழக்கூடிய மக்களுக்குக் கஷ்டம், அத்தனை அசுத்தமான நீர்களும் அங்கே கடலிலே கலக்கிறதால் அங்கே தான் காலரா எல்லாம் முதலில் ஆரம்பமாகிறது. இந்தக் கூவம் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்தால், போக்குவரத்து நெருக்கடியைக் குறைத்து விடலாம். சுகாதாரமாக வட சென்னை பகுதிகள் இருக்கும். சுகாதாரத்திற்கு ஒதுக்குகிற பணத்தில் கூட சேமிப்பு காட்டுகின்ற அளவிலே இந்தத் திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும். மக்களுடைய உடலையும் உள்ளத்தையும் பாதிக்கிற அளவிலே நோய் வாய்ப்பட்டு கிடக்கிற மக்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாக ஆவோம். இந்தத் திட்டம் வெற்றியடைந்தால், பார்க்கும் இடம் எல்லாம் பூங்காவாக இருக்கும். இந்தத் திட்டம் அடையாறிலிருந்து சென்னையை அளக்கிற அளவிலே திருவொற்றியூரைக் கடந்து செல்லுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முதியோர்கள் பென்ஷன் கொடுக்கிற திட்டம் உயர்ந்த திட்டம். நம்முடைய அரசாங்கம் முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்தது. இந்தத் திட்டத்தைப் பெருவாரியான மக்கள் வாழ்த்துகிறார்கள். நாம் நினைக்கவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் நம்மைத் தேடி நம் வீட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்று வாழ்த்துகிறார்கள். இவ்வாறாகக் கிடைக்கிறபோது வாஸ்தவத்திலே சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் பிள்ளையற்ற குடும்பத்திலே கதியற்ற நிலையிலே இருக்கிற முதியோர்களுக்குச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால், பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். ஆயிரம் பேர்கள் மனு செய்தால், 250 பேருக்குக் கிடைக்கிறது. மீதி 750 பேருக்குக் கிடைப்பது கிடையாது. ஆனால் இந்த 750 பேர்களும் உண்மையிலேயே விருத்தியாப்பியர்கள்தாமா என்று பரிசீலித்து இந்த மானியம் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, குழந்தைகளுக்கு வைத்திய வசதி. குழந்தைகளுக்கு தனியாக வைத்தியசாலை அமைக்கவேண்டும். இந்த வைத்தியசாலையிலே குழந்தைகளுக்கு மட்டும் வைத்திய வசதி கவனிக்கலாம். ஒவ்வோர் வைத்திய சாலையிலும் ஒரு வார்டு

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்] [21st January 1964

குழந்தைகளுக்காக வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் குழந்தைகளுக்கு நன்றாக கவனித்து வைத்தியம் செய்ய முடியாது. தனியாகக் குழந்தைகளுக்கென்று வைத்தியசாலை சென்னையிலே கண்டிப்பாக அமைத்துத் தீர வேண்டும். சகோதரி அமைச்சர் ஜோதி அம்மையார் கடந்த ஆண்டு கோடம்பாக்கத்திலே ஒரு இடம் பார்த்து இருக்கிறேன், விரைவாக நான் அமைத்துவிடுவேன் என்று சொன்னார். ஆனால் அவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுத்து நம்முடைய அமைச்சரவை குழந்தைகளுடைய வாழ்வுக்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். அந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்களை வைத்து இந்த வைத்தியசாலையைத் திறக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே பேசிய ஏனைய சகோதரர்கள் விவசாயத் துறையிலே உரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காந்தியார் நினைத்த உரம் குப்பைகள். சென்னையிலே 20 லட்சம் மக்கள் ஜனத்தொகை இருந்தால் ஒரு ஆள் ரூபாய் 2 வீதம் கணக்கு பார்த்தால் கூட ஒரு ஆள் இரண்டு ரூபாய் குப்பை சேர்க்க முடியும். இருபது லட்சம் என்றால் 40 லட்சம் பெருமான உரங்கள் சென்னையிலே இருக்கிறதை நகராண்மைக் கழகம் எங்கே பள்ளம் படு குழி இருக்கிறதோ அங்கு கொட்டி மூடி விடுகிறார்கள். இந்த உரத்தைப்பற்றிப் பேசுவதால் நான் மேல் 12-40 p.m நாட்டு உரத்தைப் பற்றி குறைவாகப் பேசவில்லை. இந்தக் குப்பை உரங்களை நாம் சேகரித்து நிலத்தில் போட்டால் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும். மேலும் இந்த மேல் நாட்டு உரங்களையெல்லாம் போட்டால் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்குமே ஒழிய உறுதியும் பலமும் இருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்தக் குப்பை உரத்தைப் போட்டு விளைச்சல் குறைவாக இருந்தாலும் கூட, சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த உரத்தைப் போட்டால், சத்து குறைவாக இருக்கிறது. நம் அரசாங்கம் இதற்கு உடனடியாக பக்கத்தில் இருக்கிற ஏரிகள் நிலங்களிலே இநத எருக்களையெல்லாம் தினம் அப்புறப்படுத்த ஏற்பாடு செய்வார்களானால், இந்த உரம் நம் விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தேவைப்படும்.

அதே விதமாக கைக்குத்தல் அரிசி. அது சத்து உள்ள உணவு. செயற்கை அரிசி செய்வார்களா என்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி சகோதரர் கேள்வித்தாளில் கேள்வி கேட்டிருக்கிறார். நமக்கு இருக்கும்படியான உணவுதானியங்களைப் பார்க்கும்போது அதிகமான உற்பத்தி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிறபோது பயங்கரமாக இருக்கிறது. குடும்பம் நடத்துகிறவர்களுக்கு ஏறியிருக்கிற விலைகளைப் பார்த்தால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் அரை ஆழாக்கு கைக்குத்தல் அரிசியில் உள்ள சத்து ஒரு படி பாலிஷ் செய்த மில் அரிசியில் இல்லை என்பதை பார்க்கவேண்டும். மில் அரிசியைச் சாப்பிடுவதால் அது மனிதனுக்கு சத்துக்குறைவைத்தான் உண்டாக்குகிறது.

21st January 1964] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்]

கைக்குத்தலை ஆதரித்தால், மிகப் பெரிய நெருக்கடி தீரும். இன்று கூட்டுறவுத் துறையில் கைக்குத்தல் அரிசியை நிறையக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் நல்ல பிரசாரம் இல்லாமல் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் அதைப்பற்றி மக்களிடம் நன்றாகப் பிரசாரம் செய்து அதை வினியோகம் செய்யவேண்டும். அதனால் மக்களின் உடல் நலத்தைக் காப்பாற்றும் அளவுக்கு அரசாங்கம் செய்தால் அதனால் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

முக்கியமாக நம்முடைய சென்னையைப் பொருத்த வரையில், கல்வித்துறையிலே கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறது. மானியம் கொடுக்கிறபோது, அதற்கு வேண்டிய பட்டியலைத் தீட்டி அனுப்பவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறார்கள். உத்தரவிட்டவுடன் அந்த பிளானும் அதற்கு வேண்டிய பட்டியலும் அனுப்பினால், ஆறு மாதம் கடந்து அந்த பிளான் வருகிறது. வருகிறபோது மார்ச்சு 30-க்கு உள்ளாகக் கட்டிடம் கட்டிமுடிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுகிறது. சிமிண்டு கிடைக்காத குறையால் அதற்கு அனுமதி பெற்று அது கைக்கு வர இரண்டு மாதமாகிறது. இதற்குள் கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு கஷ்டம் அதில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் 50 ஆயிரம் இந்தக் கட்டிடத்திற்கு என்று இருந்தால், அந்தத் தொகையை மானேஜ்மெண்டுக்கோ அரசாங்கம் நடத்துகிற ஒரு குழுவிற்கோ அனுப்பிவைத்தால் அரசாங்கம் அதைப் பார்த்து 25 ஆயிரம் நாங்கள் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறோம், மானேஜ்மெண்டு உடனடியாக 25 ஆயிரம் எங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் நாங்கள் அதைக் கட்டி முடித்துத் தருகிறோம் என்று சொன்னால் அது நன்றாக இருக்கும். அரசாங்கத்திடம் எத்தனையோ இஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். திறமைசாலிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்துக்கொண்டு மிக நல்ல முறையில் விரைவாகவும் அதைக் கட்டி முடிக்க அரசாங்கத்தால் முடியும். அனாதை இல்லங்கள் * இருக்கின்றன. விடுதலை பெறுவதற்கு முன் இந்தியாவில் ஒரு குழந்தைக்கு எட்டு ரூபாய் மானியம் கொடுத்து வந்தோம். இன்று 10 ரூபாய் நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுத்து வருகிறது. இருந்தாலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்ற நேரத்தில் அது போதாமல் இருப்பதால் அந்தக் தொகையை 15 ரூபாயாக அதிகரித்துக் கொடுத்தால் குழந்தைகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொண்டு என்னைப் பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திருமதி டி. எல். திரிபுரசுந்தரி :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதன் முதலாக நம்முடைய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்த வேண்டுமென்ற ஒரு அவா இருக்கிறது. எப்படி மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் சொன்னதுபோல நாயினும் கடையேன் என்றது

போல கடையாளிலும் கடையாளாக இருப்பதால் அவர்களை வாயார வாழ்த்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் உதித்ததினால் அவரைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார், பிறந்தால் புகழுக்காகப் பிறக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிறக்காமல் இருப்பதே மேல் என்று, 'தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று' என்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை நடத்திக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி எல்லோருக்கும் வர இயலாது. ஏனெனில் அவரவர்களுக்கு ஒரு சிறு பதவி இருந்தாலும் கூட, அதைத் தியாகம் செய்வதற்கு முன்வரமாட்டார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இரண்டு பீரியடு இருந்தவர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பது இல்லை என்று கார்ப்போரேஷனில் நிபந்தனை இருந்தது. அப்படியிருந்தும் நான் எனக்கு மீண்டும் வேண்டுமென்று கேட்டேன். அது ஆசை. அதை விட்டுக்கொடுப்பது இயலாத காரியமாக இருந்தது. சிலர் சொல்வார்கள் இது பிரமாதமா என்று. அது முடியாது. இன்றைய தினம் அவர் சம்பளத்திற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய பெருமை, எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு நான் முதன்முதலில் ராஜினாமா செய்கிறேன் என்று முன் வந்தது மிகமிகப் பாராட்டதக்கது. அது எல்லோருக்கும் வராது. தன்னலம் அற்று தியாகத்தின் சின்னமாக இன்றைய தினம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக விளங்குகிறார்கள். காரணம் அந்தப் பண்பும், தியாகமும், உண்மையும்தான். தமிழ் வேண்டும் இந்தியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். மற்றக்கட்சிக்காரர்கள் இந்தியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதை எனக்கு முன்பாகப் பேசிய நமது எம். ஜி. ராமசந்திரன் அவர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். வடநாட்டுக்குச் சென்று அங்கு தன்னுடைய தலைமை உரையை தமிழிலேயே வழங்கியிருக்கிறார் என்றால் அது எவ்வளவு பெரிய காரியம் என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர நடத்த முடியவில்லை. அவர் அதை நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார். ஆகையால், அவர் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து நம் நாட்டுக்கு நல்ல சேவை செய்வதற்கு நல்ல திடகாத்திரத்தையும் பண்பையும் மேலும் மேலும் ஆண்டவன் அருள்புரிய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு அத்தோடு இவ்விலைவாசிகளைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாததால் சொல்கிறேன்.

12-50 p.m. டி.யு.சி.எஸ். ஸ்டோரில் நம்முடைய அரசாங்கம் அரிசி கொடுத்து வருகிறது. நியாய விலைக்கடைகள் என்று 500 திறந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் திறந்தும் கூட மக்களுக்குச் சரியானபடி போதிய அளவு அரிசி கிடைப்பது மிகமிகக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு லிட்டர் அரிசி 53 பைசாவாக கவர்ன்மெண்ட் கொடுக்கிறது. அதே அரிசி அவர்களுடைய அரிசியை 77 பைசா என்று விற்கிறார்கள். அப்படி 77 பைசாவிற்கு வாங்க முடியாமல் எத்தனையோ குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைய தினம் நான்கைந்து குழந்தைகள் வைத்துக்கொண்டு ஒருவருக்கு 100 ரூபாய் ஊதியம் கிடைக்கிறது என்றால், அவர் எப்படி அவற்றைக் காப்பாற்ற முடியும்?

ஒரு ரூபாய் எட்டணா, ஒன்பது அணா கொடுத்து அரிசி வாங்கி அவர்களால் காப்பாற்ற முடியாது. அது மிகவும் கஷ்டம். என்னைப் போல குழந்தைகள் இல்லாதவர்களாக இரண்டு பேர்களாக மட்டும் இருந்தால் அரிசி கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் ஏதோ இருப்பதைச் சாப்பிடலாம் என்று இருக்கலாம்.

ஆனால் இன்றைய தினம், நமது நாட்டிலே, இந்தியாவில் உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதிகமாக குழந்தைகள் உற்பத்தி, அது வேண்டியது தான். அது கூடாது என்று சொல்வதற்கு, அந்த அளவுக்கு நான் வரவில்லை. எப்போதும் குழந்தைச் செல்வம்தான் பெரிய செல்வம் என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். ஒரு மனிதனுக்கு, ஆணுக்கோ, பெண்ணுக்கோ, திருமணம் ஆனபின், "உனக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?" என்று தான் கேட்கின்றனர். உனக்கு எத்தனை சொத்து இருக்கிறது? நிலம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறதில்லை. ஆகையினால் குழந்தைச் செல்வம்தான் பெரிய செல்வம். அப்படி ஒரு பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதற்கு யான் அருகதை இல்லாமல், பெரிய பாவம் செய்து விட்டேன். ஆகையினால் 4, 5 குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு குடும்பம் இந்த அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடுவதென்றால், மிகவும் கஷ்டம். அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? குறைச்சல் ஊதியம், போய் க்யூ வரிசையில் நின்று கொண்டு வாங்க வேண்டி இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு சிந்தாதிரிப்பேட்டை வழியாகப் போனால் பார்க்கலாம். தினம் எனக்கு அந்த வழியாகப் போக வேண்டிய வேலை இருக்கிறது. T. U. C. S.-ல் இந்தப் பெண்கள் நிற்பதைப் பார்த்தால், மிகவும் மனக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கே இருந்த எனக்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள், சில பெண்கள் எல்லாம், "அந்த அம்மாள் போகிறார்களே, நமக்கு ஒரு வழி செய்யக்கூடாதா?" என்று சொல்லி, எங்களுக்கு ஒரு வழி செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், முன்னைப்போல் ஒரு கார்டு கொடுத்துவிட்டால், வாரத்துக்கு ஒரு முறை வந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற முறையை அனுசரித்து அவர்களுக்குக் கார்டு கொடுத்தால், நன்றாய் இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். தினம் 2 லிட்டர் அரிசி தான் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக நிறைய க்யூ வரிசை. இந்த அரிசியை வாங்கி எப்படிக் குறைஞ்ச சம்பளத்திலே வாழ முடியும்? தாய்மார்கள் க்யூவில் நின்று வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது? குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டும், கணவரை வேலைக்கு அனுப்பிய பிறகு, வந்து க்யூவில் நின்று வாங்குகிறார்கள். ஆகையால், இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் யோசனை செய்து, கார்டுக்கு இத்தனை படி அரிசி என்று சொல்லி விட்டால், ரொம்ப நன்றாக இருக்கும்.

இன்னும் புளி, மிளகாய், கொத்தமல்லி விலை கூடி இருக்கிறது. விறகு எடை ஒன்றுக்கு 2¼ ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. மகாத்மா காந்தி சொன்னார். 'ஏழைகளுக்காகத்தான் ஜனநாயக அரசாங்கம் முன்னேற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகையினால் அதில்

[திருமதி டி. எல். திரிபுரசுந்தரி] [21st January 1964

நம் சர்க்கார் வேலை செய்து, அதற்காக பாடுபடுகிற முறையில், ஏழை மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே, இந்தத் தேவைப் பண்டங்களான அரிசி, புளி, மிளகாய், நல்லெண்ணெய்—இவைகள் சரியான முறையில் கிடைத்தால், அதுவே போதும். மகாத்மா காந்தி சொன்னார், நல்ல திட்டம் அதைத்தான் அரசாங்கம் இன்றைய தினம் செய்து கொண்டும் இருக்கிறது. ஆகையினாலே, இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நன்றாகச், சீர்தூக்கிப் பார்த்து, இந்தச் சாமான்களுடைய விலையை இறக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். நியாய விலைக் கடை கூட, இப்போது விறகுக் கடை வைத்து இருக்கிறார்கள். அதிலும் போய், க்யூவில் நின்று தான் வாங்க வேண்டும். ஏழைகளுக்காக நாம் பாடுபடுகிறோம். அவர்களுக்காக பெரிய திட்டம் போட்டு, பணத்தை ஒதுக்குகிறோம். ஆனால் ஏழைகளுக்கு இதைச் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை. அதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். பழங்காலத்தில் சேர, சோழ பாண்டியன் இருந்த அந்தக் காலத்தில் எல்லாம், "நெல் களஞ்சியம்" என்று வைத்திருப்பார்களாம். அதிலே கவர்மெண்டு நிறைய நெல் வாங்கிக் கட்டி வைத்திருப்பார்கள். ஏதாவது ஒரு பஞ்சம் வந்தால், அதை மக்களுக்கு எடுத்து வினியோகிப்பார்கள். அந்த மாதிரி வாங்கி வைத்திருந்தாலும் கூட, நன்றாய் இருக்கும். இப்போது இருக்கும்படியான அரிசி விலையும், மற்ற சாமான் விலையும், சர்க்கரை விலையும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதே கிடையாது. அதில் அதிசயம் என்ன வென்றால், வெள்ளைச் சர்க்கரை விலை குறைவு, நாட்டுச் சர்க்கரை விலை அதிகம். இது எந்த நாட்டிலும் இப்படி இருக்காது. ஆகையினாலே, இதை எல்லாம் நாம் பார்க்கணும். இப்போ, பாதம் அல்வா வாங்கிச் சாப்பிட்டு, வயிற்றை நிரப்பப் போகிறது இல்லை. அதெல்லாம் பெரிய பணக்காரர்கள், சாப்பாட்டுக்கு மேல் அது எல்லாம் செய்து சாப்பிடுவது. நமக்கு முக்கியமானது, அரிசி, புளி, மிளகாய், விறகு, எண்ணெய்—இது தான். இதற்காக நாம் நல்லபடி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னொரு வகை கூட செய்யலாம். அதாவது இப்போது 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், எது அதிக விலைக்குப் போகுமோ என்று அதைப் பயிர் செய்கிறார்கள். 10 ஏக்கர் நிலத்தில், அவர்கள் கட்டாயமாக 5 ஏக்கர் நிலத்தில் நெல் பயிர் செய்ய வேண்டும், இல்லாவிட்டால், எதில் அவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறதோ அதை அவர்கள் பயிர் செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அப்படிச் சட்டம் இயற்றினால் அவர்கள் அதில் கட்டாயமாக நெல் விளையச் செய்வார்கள். ஆகவே, இதை எல்லாம் நமது அரசாங்கம் தீர்க்க யோசனை செய்து, கட்டாயம் இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் எல்லாத் துறையிலும் அப்படித் தானிருக்கிறது. அதிலே அரசாங்கம் இன்னும் சரியாக பணம் ஒதுக்கி, சட்ட திட்டத்தோடு வேலை செய்தாக வேண்டும். ஆனால் எனக்கு முன்பாக, நேற்றைய தினம் பேசிய நமது தியாகி ராமசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, அதிலே இருக்கப்பட்ட சில பேர்கள் சரியான முறையில் செய்வது இல்லை.

21st January 1964] *[திருமதி டி. எல். திரிபுரசுந்தரி]*

விவேகானந்தர் ஊர்வலத்தைப் பார்ப்பதற்காக, நானும் நமது சகோதரி சர்ஸ்வதி பாண்டுரங்கம் அவர்களும் ஐஸ் அவசுக்குப் போயப் பார்த்தோம். 24-வது நெம்பர் பஸ்ஸில் ஏறினோம் எல்லோரும் உட்கார்ந்தாய் விட்டது. நிற்கிறவர்களும் அங்கே நிறைஞ்சு போய்விட்டது. 5 நிமிடம் பொறுத்து, கண்டக்டர் வந்து நீங்கள் எல்லாம் இறங்குங்கள் என்று சொன்னார். வேறே பஸ் ஏதாவது பிடித்துப் போகலாம் என்று எல்லோரும் இறங்கி, அப்புறம் நின்று இருந்த 24-வது ரூட் பஸ்ஸில் ஏறினோம். அதுவும் நிறைய full ஆகிப் போச்சு. உடனே கண்டக்டர் வந்து எல்லோரும் இறங்குங்கள் என்று சொன்னார். "என்னய்யா, இப்படி பண்ணுகிறீர்கள், அக்கிரமமாக இருக்குதே" என்று சொன்னோம். எங்களுடைய இஷ்டம்; நாங்கள் அப்படித்தான் செய்வோம் என்று மோசமாக அந்த கண்டக்டரும், டிரைவரும் பேசினார்கள். பிறகு மூன்றாவது பஸ்ஸில் ஏறினோம். இது புறப்படவே புறப்படாது, இது போகாது என்று சொல்கிறார் அந்த டிரைவர். என்ன ஐயா இது என்று கேட்டால், நிற்கிறவர்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் இறங்கித் தள்ளுங்கள் என்றார். கொஞ்சம், கொஞ்சமாகத் தள்ளி, ஒரு வழியாக ஷெனாய் நகருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். என்னப்பா இப்படி என்றால் "நாங்கள் என்ன செய்கிறது, அப்படி அனுப்புகிறார்கள். காலையிலேயே போகாது என்று தெரியும், இருந்தாலும் அந்த பஸ்ஸைப் போட்டு அனுப்பிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதில் எல்லாம் நம்முடைய கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். நாம் திட்டவட்டமாகச் சட்டம் இயற்றிச் செய்கிறோம். காலையில் ஒரு பஸ்ஸை அனுப்பினால், அது காலையிலிருந்து இரவு வரையிலும் சரியாகப் போகுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரித்தான் மற்றதெல்லாம் கூட ஆஸ்பத்திரி, கல்விச்சாலை கல்வித்திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இப்படித்தான். நல்ல பராமரிப்பு இதில் வேண்டும். பலன் நல்ல முறையில் ஜனங்களுக்குப் போய்ச் சேராமல், வேறு யார் யாருக்கோ அது போய்ச் சேர்ந்து போகுது. ஆஸ்பத்திரியிலும் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய பிஸ்கட், ஹார்லிக்ஸ், பழம் இதெல்லாம் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேராது. மத்தியிலிருக்கும் ஆஸ்பத்திரி சிப்பந்திகள் விழுங்கிவிடுகிறார்கள். எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு வணக்கம் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 75. *Administration report on the working of the co-operative societies in the Madras State for the half-year ending 31st December* **1962.**

*** Kept in the Legislature Library for perusal by Members.**

* 76. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1640, Public (General-M), dated 19th October 1963, regarding introduction of Tamil in certain offices in the Co-operative Department up to the district level.*

* 77. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3438, Home, dated 29th October 1963 regarding amendments to the Madras Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1959.*

* 78. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2921, Revenue, dated 1st October 1963, regarding amendments to the special rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service.*

* 79. *Government Review on the working of the Travancore Minerals, Limited, Quilon, for the year ending 31st March 1962 together with the company's annual report.*

† 80. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2448, Rural Development and Local Administration, dated 19th November 1963, regarding amendments to the Madras Panchayat Union Councils Contracts (Mode and Conditions) Rules, 1961.*

† 81. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1581, Public (Services-A), dated 9th October 1963, regarding inclusion of certain temporary posts of the Madras Industries and Agricultural Subordinate Services within the purview of the Madras Public Service Commission.*

† 82. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4369, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th September 1963 regarding amendments to the Madras Mineral Concession Rules, 1959.*

---

* **Sent by post to all M.L.Cs. on 7th January 1964.**
† **Laid on the table of the House on 17th January 1964.**

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 22nd January 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Recruitment during Emergency

* 25 *Q.*—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any instructions have been issued by the Government to the effect that during the period of emergency no recruitment should be made;

(*b*) whether any directions have been received from the Government of India in this regard; and

(*c*) whether any cases of violations of the instructions have been brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (*a*) & (*b*) The Government of India have requested this Government to consider the recommendation of the Administrative Medical Officers' Conference to suspend recruitment to all permanent posts in the Medical Service until the emergency is over. The Government have decided to keep all substantive vacancies in the cadre of Assistant Surgeons which may arise during the present emergency unfilled with a view to encourage medical officers to take up service in the Armed Forces. No instructions have been issued to suspend recruitment to other services under this Government.

(*c*) Does not arise.

SRI L. S. KARAYALAR: May I know, Sir, whether it is not a fact that the doctors are not recruited for permanent posts and, therefore, they are not coming forward to take up Government service and take to private practice?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no such difficulty now. But unless we do this, it will be very difficult to encourage people to go to the army service.

[22nd January 1964

Madras Public Service Commission

* 26 Q.—SRI VENKATACHALAM (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the post of any Member of the Madras Public Service Commission has fallen vacant; and

(b) if so, whether there is any proposal to fill it up?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) The vacancies caused by the expiry of the term of office of Sri A. M. Allapichai and Sri V. Ratna Mudaliar have been filled up.

Text books

* 27 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Government of India regarding the text-books that have been prescribed for use in various schools in the State, and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes, Sir.

(b) The rules relating to the Text-book Committee have been suitably amended to exclude books which are likely to promote separatist tendencies, or over-emphasise provincialism. The Government have also constituted a Sreening Committee which will weed out such books.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : There was a text-book prescribed for the VIII Standard, I think, to which the attention of the Government was drawn by me at the time of the National Integration Committee meetings. Has that book been taken out?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have specific information on that. But Government have taken notice of the fact that some books have been prescribed. I think it is the book which the hon. Member mentioned '*Nam nattu kurikkol*'. The Director of Public Instruction has stated that the scrutiny will be more strict hereafter.

N.C.C. Training

* 28 Q.—SRI R. VENKATACHALAM (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of (i) boys, and (ii) girls in the colleges who are receiving military training under the new scheme as on 1st August 1963; and

22nd January 1964]

(b) whether there is any proposal to extend this scheme to high schools also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) (i) Boys—37,563.

(ii) Girls—The scheme of compulsory N.C.C. Training does not apply to them. They are enrolled on voluntary basis only and their strength was 2,667.

(b) No, Sir.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : *தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆன செலவு எவ்வளவு? ஏன் இதை உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு விஸ்தரிக்கக்கூடாது?*

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : *செலவு சம்பந்தமான புள்ளி விவரம் என்னிடம் தற்போது இல்லை. தனிக்கேள்வி கேட்டால் சொல்ல முடியும்.*

State Aid to Industries Act, 1923

* 29 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the names of industries which have been granted aid of Rs. one lakh and more under the State Aid to Industries Act, 1923, during the last five years; and

(b) the amount of loan (i) granted and (ii) recovered during the above period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement[a] is placed on the table of the House.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : May I know whether there was any difficulty in recovering the defaulted amounts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not to my knowledge, Sir. I do not think there has been any default.

SRI S. K. SAMBANDHAN : For some of the companies mentioned here loans have been given in 1961–62. Will the Hon. Minister tell us why the annuity has not been fixed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Particulars furnished in column (4) are in respect of recoveries made. Only in respect of items (6) and (7) it has not been fixed by the department by the time the answer was prepared. The rate of interest is well-known but the life of the machinery is also taken into account in fixing the annuity. Supposing the machinery will last for 15 years, the annuity will be based on 15 years. If it is ten years, then it will be fixed on the basis of ten years. It is because the life of the machinery has not been fixed.

[a] Printed as Appendix on page 184.

[22nd January 1964

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is the assistance given in cash or is it given in machinery?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The aid is given as loan out of which they can purchase the machinery.

SRI S. K. SAMBANDHAN: If instalments are paid on the due dates, what are the steps taken to recover the amounts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Revenue Recovery Act is applicable to them.

Retirement age

* 30 *Q.*—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to raise the age of retirement for technical and scientific personnel in Government service to 58; and

(*b*) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER: In view of the fact that there is dearth of scientific and technical personnel, will it not be proper for the Government to reconsider the decision to raise the age of retirement of the Government servants to 58?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In view of the dearth of technical personnel, they are given re-employment and this decision has been taken based on a number of considerations. Where there is really dearth of qualified personnel and where a person is physically fit and can continue to work and if the person has special qualifications and training, these are taken into account and in deserving cases re-employment is given.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is it not a fact that there is dearth of scientific and technical personnel in Government service?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It cannot be said generally that there is dearth of personnel in Government departments. There are specific fields in which there is dearth.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: In view of the fact that the age of retirement of Government servants has been raised in some other States and in the Centre, will this Government consider this favourably and raise the age to 58?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The State Government have considered it and they have taken the decision that the age of retirement need not be raised.

22nd January 1964]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Are the Government aware of the fact that there is a difficulty in re-employing people in the case of certain posts which are to be filled by promotions? If a man already in service is re-employed, it blocks the prospects of people down below and this does not encourage people to work very well. Will the Government consider this aspect also and see whether the age could not be raised to 58?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the age of retirement is raised to 58, then the chances of the people down below will be delayed by another three years. Therefore, Government have very carefully considered this and come to the conclusion that except in rare cases re-employment should not be given.

Bye-elections

*31 *Q.*—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether travelling and daily allowances have been claimed by the Ministers during the three bye-elections held recently in the State; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): Presumably the hon. Member wants to know whether any of the Ministers drew Travelling or Daily allowance for touring the Constituencies concerned during the period of the three bye-elections held recently in this State. If so, the answer to clause (*a*) is in the negative and clause (*b*) does not arise.

Urdu speaking Muslims

* 32 *Q.*—SRI R. VENKATACHALAM (on bedalf of Sri K. S. Abdul Wahab): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any representation has been received from the Urdu speaking Muslims to enlist them as backward community; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (*a*) Yes, Sir.

(*b*) It has been decided that no action need be taken in the matter.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[22nd January 1964

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE REPORTED DEATH OF ELEMENTARY SCHOOL CHILDREN AT SIVAKASI CONSEQUENT ON THEIR PARTAKING OF FREE MIDDAY MEALS.

Sri M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the reported death of seven elementary school children on December 13th at Sivakasi consequent on their partaking of free midday meals supplied to them at school.

* The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I beg to make the following statement for the consideration of the House :—

10-40 a.m. There were reports in the press on 15th and 16th December 1963 that nine children studying in the Municipal Muslim Higher Elementary School, Sivakasi, died between 11th and 14th December 1963 after partaking of the middday meals served in the school. On 11th December 1963, rice, rasam prepared with multipurpose food and chutney were served. Milk was also served along with food. On 12th December 1963, corn-meal *uppuma* was served. No multipurpose food was used. Official reports were called for from the Director of Public Instruction and the Director of Public Health. The Collector of Ramanathapuram was also asked to personally investigate into the incident and send a report.

Fifty pupils were supplied with midday meals in the Municipal Muslim Higher Elementary School during the period from 11th December 1963 to 14th December 1963.

(At this stage the Hon. Minister stopped his speech as the Assembly Division bell was ringing powerfully in the lobby of the Council Chamber. After the bell stopped, he continued his speech.)

Mr. Chairman, I am sorry for the interruption. Twenty children were reported to be affected by alleged food poisoning after taking midday meals. Of these affected, one child of 2½ years of age started vomiting and purging at about 10 p.m. on 11th December 1963 and it died at 7 a.m. on 12th December 1963. It was given treatment at the Government Hospital. Motion and vomit culture could not be taken in this case. His elder sister had an attack of severe diarrohea a few days earlier and died. One other boy, who was not on the rolls of the school started vomiting and purging at about 4 p.m. on 12th December 1963 and he died at 8 p.m. on 13th December 1963 though he was treated in the Government Hospital. Thus the remaining 18 children out of the 20 affected were on the rolls of the school. Among them, two did not take the food or milk served in the school. Of those two, one started vomiting and purging on 13th December 1963 and the other on 14th December 1963. Both of them responded to treatment and recovered.

22nd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

Of the sixteen children who were midday meal beneficiaries, a boy, eight years old, started vomiting and purging at midnight on 11th December 1963. He was given treatment and he recovered. Two others started vomiting and purging at about 8 a.m. on 12th December 1963. They were also given treatment. One recovered and the other died. The remaining thirteen children had their midday meal in the school on 12th December 1963. Only three children took milk on that day and they were not among those affected. The time these children started vomiting and purging ranges between 4-45 p.m. on 12th December 1963 and the forenoon of 14th December 1963. Though all these thirteen children were given treatment, six died and the others recovered. Thus the total number of deaths was nine. Of these only seven were midday meal beneficiaries.

The motion culture of one of the victims was sent for examination and it was found to be positive to cholera. Unfortunately, in the remaining eight cases motion culture was not sent for examination. But samples of the uncooked food articles ravai (corn meal) milk powder, multipurpose food and hydrogenated vegetable oil were sent for examination at the King Institute, Guindy. The Government Analyst has reported that the articles were found to be free from chemical poisons. The place where the food was prepared and the utensils used for cooking were inspected by the officers and there was nothing wrong with them. The cook and the two pupils who regularly serve food were found to be free from skin diseases. The statistics for the months from August 1963 to December 1963 of the out-patient cases in the Government Hospital, Sivakasi, who were treated for stomach disorders revealed that there was an unusual spurt in the number of cases in December 1963 and some of them were found positive to cholera.

Taking all the facts into consideration, the Government have come to the conclusion that the deaths of the children were not due to food poisoning but were probably due to cholera.

After the food poisoning incident in the Basic Elementary School, Athipatti, in February 1963, the Government have issued instructions that strict hygienic standards should be observed in the preparation and service of meals and that the Public Health Staff should pay surprise inspection to the midday meal centres.

III.—DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, I want to say a few words about the presentation of the Supplementary Estimates in this House. For the last three or four years the Supplementary Estimates used to be presented at this part of the year. This year the Hon. the Chief Minister who is in charge of Finance presented

[Sri S. K. Sambandhan] [22nd January 1964

the Estimates without explaining the salient features of the Budget to the House. Usually, the Finance Minister used to explain the salient features, though not fully as in the other House. This year this practice was not followed, and I do not know the reason behind it. I request the Government to stick to this old custom, at least in future, of explaining the salient features of the Supplementary Estimates in this House also instead of laying the speech of the Finance Minister on the table of the House.

This year the Supplementary Estimates cover a sum of Rs. 26·89 crores of which a sum of Rs. 20·33 crores goes for meeting the Ways and Means Advances from the Reserve Bank of India. I do not understand why such a huge demand of Rs. 20 and odd crores should come under Supplementary Estimates. Though these are repayments of loans, etc., to the Reserve Bank of India or to the Government of India, the departments ought to have known such repayments even before. The loans have been taken long before and the instalments are due every year. Why the Government departments should omit this item in the original Budget and bring it in the Supplementary Estimates, I am unable to understand. I hope the Government will explain this matter.

Sir, I want to mention one other thing. An additional provision of Rs. 84 lakhs over and above the Budget provision of Rs. 236 lakhs is made for distribution to panchayats. Even when the General Sales Tax Act was amended for enabling the panchayats to levy this tax on entertainments, it ought to have been foreseen by the departments what the expenditure would be on the collection of this tax. If the department had been careful enough, this additional provision need not have been brought forward in this Supplementary Estimate. Thank you, Sir.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, I find from the Supplementary Estimates that the Gold Control Order makes it a part of the duty of the Gold Control Officer to look to the rehabilitation of goldsmiths who have lost their jobs. It is well that it is so. May I, in this connection, urge the need for the rehabilitation of goldsmiths in the coastal area of Ramanathapuram district who are anxious to know the technique behind the conversion of chanks into bangles? The chanks are collected in the Ramanathapuram district and sent to West Bengal for conversion into bangles. If these goldsmiths who have lost their jobs now are put on the job of making bangles out of these chanks—they have the necessary dexterity—they would become very good bangle-makers. If only the State Government, through the Gold Control Officer, take up this question with the West Bengal Government either to arrange for those technicians to come here or send some of the goldsmiths here to West Bengal and get them trained in the art of making bangles, it would very well serve the purpose for which we are creating this post.

22nd January 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

Another thing, which is a more welcome feature is that 200 District Board High Schools are to be selected for giving grants for construction of buildings. We have been pointing out that the district board schools lack the necessary requirements and accommodation. I do not think that it should stop with 200 schools only. There is provision for Rs. 10 lakhs this year. It is explained that it would be spent in the current year. On the whole, the 200 high school buildings may cost Rs. 25 lakhs in all. I do hope that every year 200 high schools will be taken up for constructing buildings so that in a five-year period about a thousand district board high schools in the remote villages will have the necessary equipment and buildings. In most of these villages only elementary 10-50 schools have been styled as high schools. They have been upgraded a.m. as higher elementary schools and converted into board higher elementary schools.

On page 17 of the Statement of Supplementary Demands, I find that 200 high schools have been selected this year under the scheme for sanction of matching grants from State Funds towards construction of buildings to Board High Schools. While welcoming it, I would urge that this should be extended to all the high schools under the District Board management, most of which do not have any building of their own. There, again, we must insist upon a particular type design to be followed in the construction of these buildings for high schools. Otherwise, for the Rs. 25,000 they might just construct a cement concrete terraced building with just two or three class rooms. If a pucca tiled building conforming to a particular type design were to be insisted upon, there would be five or six class rooms which would serve the purpose much better than a terraced building. The other day Dr. Adiseshayya, in his illuminating address, was telling us how in Africa he found money wasted on corridors of educational institutions. I think we may take the cue from them and see to it that there is a type design for the Rs. 25,000 which these high school buildings are going to cost us. Rs. 12,500 are to be given out of the State Funds and for the other Rs. 12,500 Government have directed panchayat unions to contribute Rs. 10,000 only. But actually having posed the question to a number of panchayat unions round about Ramanathapuram, I find a lot of apathy. They are not very enthusiastic about contributing to high schools for the simple reason that secondary education does not form part of their obligation. I do hope that the Government will send round a circular to all panchayat unions asking them to take interest in high school buildings, buildings for district board high schools also.

Thirdly, a very welcome feature is the proposed project for publication of a Children's Encyclopaedia in Tamil. I find a famous daily of Madras this morning had just anticipated me in underlining the need for such a publication. We have Arthur Mee's Book of Knowledge in English. Many of our present-day children understand it because of the pictures contained therein. They

[Sri M. Rajah Iyer] [22nd January 1964

cannot go through them and understand them and get the benefit of the valuable Book of Knowledge. It is a very laudable enterprise on the part of the Tamil Academy to come out with this project. But it is a very difficult project indeed. While I find the Government are going to contribute a grant of Rs. 2 lakhs spread over four years in four annual instalments of Rs. 50,000 each—and the Government have laid down three conditions there, and all of them very necessary and sufficient business conditions—I would like the Government to go a step further and ensure the quality of the Encyclopaedia. Without meaning any disrespect to the very eminent men who constitute the Tamil Academy, may I be permitted to point out that the publication of a Children's Encyclopaedia is a very difficult job? It is one for specialists in children's literature. We do not have very many people who can write very good books for children here. If any of the scholars set themselves to the task of producing an encyclopaedia for children, it might defeat its very purpose. They have to indent on the services of specialists who know the art of writing and appealing to the young. And on top of it, there must be a high power body which will scrutinise the contents of the Encyclopaedia. Just now a question was raised about the communication from the Government of India regarding the contents of text-books. Likewise, we should see to it that no biassed or prejudiced or controversial half-truths enter into the Encyclopaedia, which will twist the minds of the young. I do not in the least mean that any such thing would happen. But by way of abundant caution, I do feel that the Government must have a say in the constitution of the board of editors of this Encyclopaedia because so much of Government grant is being given for the purpose. That will ensure the purpose behind the publication.

Thank you, Sir.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜட்டின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக அரசாங்கம் நம்முடைய டிஸ்ட்ரிக்டு போர்டு ஹைஸ்கூலுக்கு, ஹைஸ்கூல் ஒவ்வொன்றுக்கும் 12,500 ரூபாய் உதவித் தொகை அளித்து கிராமங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனும் கிராமப் பொதுமக்களும் அதே அளவு தொகை கொடுத்து ஒரு பள்ளிக்கூடத்துக்கான கட்டிடத்தைக் கட்டவேண்டும் என்ற நல்ல வழிவகுத்திருப்பதற்கு நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இன்று எடுத்திருக்கிற 200 பள்ளிக்கூடங்கள் அல்லாமல் டிஸ்ட்ரிக்டு போர்டு ஹைஸ்கூல்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்த நிலையில் அந்த பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் வசதி செய்தால் நல்லது.

வீடு வசதி திட்டத்திற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மேலும் **Life Insurance Corporation** 145 லட்சம் ரூபாய் உதவித்தொகை கொடுப்பதாக இருக்கிறது. வீடுவசதியைக் குறித்துச் சொல்லும்போது சென்னையைத் தவிர இதர நகரங்களில் திருச்சி, மதுரை, கோயம்

22nd January 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

புத்தூர் போன்ற நகரங்களில் அதிகாரிகளுக்கே வீடு கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. அவர்கள் குடும்பங்களுடன் வந்திருந்து பல நாள் கஷ்டப்படுகிற நிலைமையில் ஓட்டலிலேயோ அல்லது நண்பர்கள் வீட்டிலோ இருந்துகொண்டு அவஸ்தை பட்டுக் கொண்டு, கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கே இந்த நிலைமையிருந்தால் பாக்கி உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வேறெ வேலைகளிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இன்னும் அதிகமான கஷ்டம்தான். திருச்சியில் ஒரு 200 ஏக்கரா தஞ்சாவூர் ரோடில் **Housing Board acquire** பண்ணுவதற்கு முடிவு கட்டிவிட்டது. முனிசிபாலிடியிலே உள்ள அங்கத்தினர்களுடைய கட்சி மனப்பான்மையிலே இருக்கிற நிலைமையில் அதை விட்டுவிடக் கூடிய நிலைமையில் அரசாங்கத்தின் முடிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அந்த வேலை தடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுமாதிரி காரியங்களில் அரசியலை மறந்துவிட்டு அரசாங்கம் எது செய்வது நன்மை என்று தெரிந்து உடனுக்குடன் முடிவு எடுத்தால் வீடு வசதி வர அது நன்மையாக இருந்திருக்கும். இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தால் 2,000 வீடுகள் ஏற்பட்டிருக்கும். நடைமுறையில் இந்தக் காரியம் தடுக்கப்பட்டு வருவதால் அரசாங்கம் அதற்கான உத்திரவைப் போட்டு வீடுகள் கட்டுவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கூட்டுறவு **Textile Stores-** ஐ பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நல்லமுறைதான். கூட்டுறவு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய திட்டம்தான். நடைமுறையில் பலவித ஊழல்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இடம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அது மத்திய அரசாங்கப் பணமாக இருக்கட்டும்—மாநில அரசாங்கப் பணமாக இருக்கட்டும்—ஜனங்களுக்கு அனுகூலம் பண்ணுவதற்கு நிறைய சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவில், ஊழல்களைப் பொறுத்த அளவில் சாதாரண வியாபாரி என்ன செய்கிறானோ அதற்குக் குறைவில்லாமல் கூடுதலாகச் செய்கிறார்கள். அரிசியோ, சர்க்கரையோ கண்ட்ரோல் திட்டத்தின்கீழ் கிடைக்கக்கூடிய சாமான்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு **Stores-** இன் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. உரம் நிறைய இருக்கிறது. விற்கவில்லை என்று இங்கே பேசுகிறோம். ஆனால் உண்மையில் உரம் வாங்க முடிகிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டும் அதை வாங்க? கூட்டுறவு சொஸைடிக்குச் சென்றால், அதை ஒழுங்கான முறையில் விநியோகம் செய்வதில்லை. இந்த ஊழல் கண்டிப்பாக ஒழிக்கப்படவேண்டும். நாம் செலவழிக்கும் பணம் நல்லபடி செலவழிக்கப்படவேண்டும். உணவு தானியம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் தான் விநியோகம் செய்யப்படும் என்று அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும்போது சர்க்கரைக்கு உள்ள தொந்தரவு உரத்திற்கு இருக்கக்கூடிய தொந்திரவு அரிசிக்கு வந்து சேரப்போகிறது. குறைந்த அளவில் நமது வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பச்சை அரிசியைத் தான் விநியோகம் செய்கிறார்கள். நம்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [22nd January 1964

மாநிலத்தில் இங்கு உற்பத்தி ஆன இங்கு உண்டாக்கக்கூடிய புழுங்கல் அரிசியை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து இறக்குமதி செய்யக்கூடிய பச்சரிசியை விற்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக்கூட சபையில் பெண் M. L. A. ஒருவர் சொன்னார். அரிசி வாங்குவது சிரமமாக இருக்கிறது என்றும் வாரம் ஒரு முறை கொடுத்தால் நலம் என்றும் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. இந்த மாதிரி காரியங்களில் எல்லாம் ஊழல்கள் இருந்தால் அது வருந்தத்தக்கது. தனிப்பட்ட நபருக்கு கண்காணிப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு சொஸைட்டியில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷமாக பணம் இருப்புத் தொகை கணக்கில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இருப்புத் தொகை கணக்கில் இருக்கிறதேயொழிய சமீபத்தில் அதை அந்த நேரத்தில் செக் செய்தால் பணம் இருப்பதில்லை. இந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு சொஸைடியில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைக் கொண்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் கிடையாது. தனிப்பட்ட நபர் தவறு செய்தால், Complaint செய்தால், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். கூட்டுறவு சொஸைடி மேல் தவறுதல் நடந்துவிட்டது என்று காரணம் காட்டி போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. கூட்டுறவு சொஸைடிகள் இந்த Criminal சட்டத்திலிருந்து விலக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஜனங்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக எவ்வளவு பணம் திருடினாலும் பரவாயில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஏன் கூட்டுறவுக்கு சலுகை கொடுக்கிறார்கள்? பொது மக்களுக்கு என்ன சட்டம் இருக்கிறதோ அதை ஏன் இதற்கும் அமுல்படுத்தக் கூடாது? இதையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, இந்தமாதிரி கிடைக்கக்கூடிய தொகை ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் போகும்படி செய்யவேண்டும். அதிகமான வரி போட்டு அந்தத் தொகையை இந்த மாதிரி வீண் விரயம் செய்வது நல்லதில்லை. அரசாங்கம் வரிபோட்டு செலவழிக்கக் கூடியவைகளுக்கு கண்காணிப்பு அதிகமாக வேண்டும். ஒரு சாராருக்கு ஒரு சட்டமும் இன்னொருத்தருக்கு ஒரு சட்டமும் என்பதை நீக்கி கூட்டுறவுச் சட்டத்தை இந்த நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றி வணக்கம்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I want to express my concern about these supplementary demands
11-00 a.m. as I have been here for a number of years. I find more and more the budgets are becoming merely tentative proposals. Something like Rs. 26 crores are being asked for under these supplementary demands. We had already a first supplementary statement presented to us. Even the plans, go on exceeding Rs. 30 crores, Rs. 55

22nd January 1964] [Sri Balasubramanya Ayyar]

crores and so on. These schemes and the plans for which money is required may be good. But the principles on which budgets are being prepared and budgeting is done should be adhered to. We should, as far as possible, stick to the various heads of expenditure and receipts. Now these things are being given the go-by. As we proceed, we add various other things. They may be necessary. But I would like to express the view that budgets and plans if they should deserve the name of budgets and plans should adhere to the limits laid down and whenever there is necessity for additional expenditure, the reasons should be explained. In the case of new services, they say that the expenditure will be met from out of the savings. In the case of the Housing Board, the Governor in his last Address said that on account of the National Emergency and other social services, the Government were not going to spend much on housing. Now this year when the Life Insurance Corporation has given something like Rs. 145 lakhs, it is not, I think, very necessary that our Government also should add to it Rs. 80 lakhs. After all, the Life Insurance Corporation can invest their money in housing and house properties. That is very good investment. The Government may, I think, leave this to the Life Insurance Corporation instead of their sanctioning additional funds for housing. Another thing is, the Government have asked for a sum of Rs. 56 lakhs for grant of advances to cultivators for purchase of fertilisers. From the Address of the Governor we find there has not been much of demand for fertilisers. There is, therefore, no necessity to ask for more funds for this purpose. I am not saying fertiliser is bad. But in the Governor's Address it has been stated that there has not been much demand for these fertilisers. Why and what for is a matter on which I will dwell when I speak on the Governor's Address? Now I wish to ask whether it is absolutely necessary to have such a large amount for this at any rate when there is no demand for fertilisers. I am not saying that the expenditure is bad but the timing of it must be a little later.

The Government want something like Rs. 26 crores and this is to be taken from out of the Consolidated Fund of the State. I feel all these things as far as possible should have been anticipated at the time of the Budget. That is my submission so far as this supplementary statement is concerned.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் திருச்சி போன்ற ஊர்களில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமுலாக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் தூத்துக்குடி போன்ற நகரங்கள் சென்னையைவிட பெரிதாக வரக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. சில Slum area என்று சொல்லப்படுகிற இடத்தை நாங்கள் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு எடுக்கப் போகிறோம். அதனால் ஒன்றும் அமைக்க வேண்டாம் என்று சற்றேறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லி நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அங்கு வாழுகிறவர்களுக்கு முனிசிபாலிடியார் வீடு

களுக்கு ஓடுபோடக்கூட அனுமதிப்பதில்லை. அந்த இடம் வீடு கட்டும் திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அங்கே உள்ளவர்கள் கூரைகளை எடுத்துவிட்டு ஓடுகளோ அல்லது மற்றவைகளோ போட அனுமதிப்பதில்லை. மேய்கிற மாட்டை நிற்கிற மாடு தடுத்தது போல இருக்கிறது. சோஷலிஸத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிற நாம் எல்லா ஊர்களிலும், நல்ல விரிவு படுத்த வேண்டும். சென்னை மாதிரி திருச்சி போன்ற நகரங்களும் எவ்வளவு முக்கியமோ அதைபோல நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய நகரமாக மாற இருக்கிற தூத்துக்குடி நகரத்திற்கு இந்த வீடுகட்டுகிற திட்டத்தை விஸ்தரித்தால் மெலும் நன்றாக இருக்கும். அங்கு, பம்பாயில் நடக்கிற சட்டா வியாபாரத்தைப்போல நல்ல வியாபாரங்கள் நடக்கிறது 5 அணா 4 தம்பிடிக்கு அரசாங்கத்தில் வாங்கிய நிலங்கள் இன்று 500 ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாயுக்கு விற்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து சிலருக்கு வீடு கட்ட வழங்கப்பட்ட நிலங்கள்கூட திரும்ப 4 ஆண்டுகள் கழித்து அதே நபருக்கு அதே விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஏழை எளியவர்களாக இருக்கிற அவர்களுக்கு இந்த நிலத்தை வாங்கிய மனிதர்கள் திரும்ப உங்களுக்கு 300 ரூபாய் கிரயத்தில் தருகிறேன் என்று சொன்னவர்கள்கூட இப்போது 3,000 ரூபாயுக்கு கூட விற்க மனம் இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may make all these observations on the general debate on the budget, because they are not related to any demands on the supplementary grants, placed before the House.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : ஆக இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை தூத்துக்குடிக்கும் விஸ்தரித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.
11-10 a.m. திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஜாகை வசதி செய்து கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் இன்னொரு விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் பள்ளிகள் ஏராளமாக ஆரம்பித்திருந்தாலும் கூட, சில குக்கிராமங்களில் ஆரம்பித்திருந்தாலும்கூட, அந்த இடங்களில் வாத்தியார்கள் போய் இருப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்றாலும், சில இடங்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கின்றன. முதுகுளத்தூர், திருவாடானை போன்ற தாலுகாக்களில் உள்ள பள்ளிகளைப் பார்த்தால், அங்கு வாத்தியார்கள் இருப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் இருப்பதால், அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் டவுன்களில், விருதுநகரை ஹெட்குவார்ட்டர் என்று போடவில்லையே தவிர ஹெட்குவார்ட்டர் மாதிரி தினம் ஒவ்வொரு ஆபீசாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. கேந்திரமான நிர்வாகத்தை வகிக்கும் ஆபீசர்கள் அங்கு வந்து வீடு இல்லாமல் அலைகிறார்கள்.

சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர் வந்து வீடு இல்லாமல் அலையும்போது, அவர் பெரிய பணக்காரரிடமோ, வியாபாரிகளிடமோ போய்த்தான் வீடு வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள முடிகிறது. பிறகு அவர் வகிக்கும் சேல்ஸ் டாக்ஸ் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கும் என்று நினைக்கவேண்டும்? பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அந்த ஆபீசர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்துகொடுத்திருப்பது போல சில முக்கியமான டிபார்ட்மெண்டிற்கும் அவர்கள் தயவு தாட்சண்யத்தோடு இல்லாமல் வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் தக்க வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் :** கனம் சேர்மன் அவர்களே, முதலில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிய அறிக்கையை வாசிக்காதது பற்றி திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் எடுத்து சொன்னார்கள். ஒரே நாளில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இரண்டு சபையிலும் சமர்ப்பித்தால், அந்த சபையில் முதலில் படிப்பார்கள். அன்றைக்கே இங்கும் படிப்பார்கள். ஆனால் இந்த முறை முதல் நாள் கீழ் சபையில் இந்தத் திட்டம் படிக்கப்பட்டது. மறுநாள் தான் இந்த சபையில் வைக்கப்பட்டது. பத்திரிகையிலும் வந்துவிட்டது. மேஜை மீதும் வைத்தாகிவிட்டது. அதனால்தான் அது அவசியமில்லை என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தார்கள். இது வழக்கத்திற்கு மாறானது அல்ல. ராஜ்ய சபையில் கூட இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கும்போது, அவர்கள் மேஜை மீதுதான் வைப்பது வழக்கம். நான் மேஜையில் வைக்கிறேன் என்று சொல்வதுதான் வழக்கம். ஒரே நாளில் வாசித்தால் அங்கு என்ன பேசினார்கள் என்று புத்தகம் கிடைக்காது. பார்க்கவும் முடியாது. இந்த இடத்திலும் அதனால் திரும்பப் படிப்பது வழக்கம். ஆகவே இதைப் பெரிய தவறாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும் போது இந்த சபையிலும் ஒரு சிறிய அறிக்கை படிப்பதுண்டு. ஆனால் சட்ட மன்றத்தில் முதலில் சமர்ப்பித்த பிறகு இங்கு மேஜையிலும் வைத்து விட்டதால் திரும்பவும் அதைப்படித்து இருந்தால் சபையின் நேரம் வீணாகியிருக்கும். புதிதாக நன்மை ஏதும் ஏற்பட்டிருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, கனம் சம்பந்தன் அவர்களும் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்களும் அதிகமாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால் உண்மையாகவே அதிகமான துணை மதிப்பீடு வைக்கப்படவில்லை. 20 கோடி 89 லட்சம் என்று போட்டாலும் அதில் அதிகப்படியாக செலவழிப்பது ரெவின்யூ அக்கவுண்டில் 4 கோடி 74 லட்சம் முதலீடு அதாவது காப்பிடல் அக்கவுண்டில் 1 கோடி 82 லட்சமும் தான். மற்றவை எல்லாம் அட்ஜஸ்ட்மெண்ட் தான். நாம் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து அதிகமாக செலவுக்காக வாங்கியிருந்தோம். அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம். அதனால் உண்மையாகவே பார்த்தால் 20 கோடி என்று இருந்தாலும் சற்றேறக்குறைய ஐந்து, ஆறு கோடி தான் அதிகமான செலவாக இருக்கிறது. அந்த விவரங்களை இந்தப்

புத்தகத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை தயவு செய்து பார்த்தால் ஒவ்வொன்றும் அத்தியாவசியமானது, அதைத் தவிர்க்கமுடியாது என்பது நன்றாகத் தெரியும். துணை மதிப்பீட்டில் புதிதாக அதிகமாக செலவழித்திருப்பதைத் தவிர்த்திருக்க முடியுமா என்று அங்கத்தினர்கள் பார்த்தால் ஒன்றுகூட தவிர்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தவிர்க்க முடியாத செலவினம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாலும் சில இனங்கள் முதலில் கொடுக்கிற நிதி அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கலாம். அது இப்போது ஏன் வரவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கேள்வி.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதை நம்முடைய பட்ஜெட் புரசீஜர் சம்பந்தமாக தெளிவாக்குவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஆண்டு தோறும் பிளானிங் கமிஷன் இந்த ராஜ்யத்திற்கு இவ்வளவு தொகை பட்ஜெட்டுக்கு என்று ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள். நாம் தயார் செய்கிற பட்ஜெட்டில் அந்த அளவுக்குத்தான் செலவுகள் போட்டு சமர்ப்பிக்கிறோம். ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய வரவு செலவு எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நமக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ஒதுக்கிய தொகை திட்டத்தைவிட அதிகமான திட்டம் வருஷாவருஷம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். சென்ற ஆண்டு 60 கோடிக்குத் திட்டம் இருந்தது. நிறைவேற்றியது 68 கோடிக்கு. ஆகையால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாக நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பதால், புதிதான மதிப்பு வருகிறது. உதாரணமாக மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சென்ற பட்ஜெட்டில் அதற்காக 20 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு உள்ள மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் கொடுக்கப்படுவது 25 கோடி. கடைசியாக கணக்குப் பார்க்கிறபோது, 27 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. திட்டத்திற்கு அதிகமாக வேலை செய்து வருவதால், துணை மதிப்பீடு வைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தாற்போல், என்டர்டைன்மெண்ட் டாக்ஸ் பற்றி குறிப்பிட்டு முன்கூட்டியே இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று மதிப்பீடு செய்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். புதிதாக சர்சார்ஜ் போடப்பட்டது. சர்சார்ஜ் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் போடுகிறார்கள். அதில் யார் போடுகிறார்கள், யார் போடமாட்டார்கள் என்று தெரியாது முதலில். சர்சார்ஜ் போடுகிற உரிமையைப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் போட்டபிறகுதான் எவ்வளவு அதில் வந்திருக்கும் என்று கணக்குப் பார்க்க முடியும். பஞ்சாயத்து எவ்வளவு போட்டார்கள், எவ்வளவு வசூல் செய்தார்கள் என்று தெரிந்தபிறகு, அது கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் இப்போது சம அளவுக்கு சர்சார்ஜ் போடக்கூடும். 100 சதவிகிதம் போடலாம். எல்லோரும் அப்படி 100 சதவிகிதம் போடவில்லை. சிலர் 25 சதவிகிதமும், சிலர் 50 சதவிகிதமும், சிலர் 100 சதவிகிதமும் போட்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் பின்புதான் கணக்கு எடுத்து சமர்ப்பிக்க முடியும்.

கனம் ராஜா அய்யர் அவர்கள் பொற்கொல்லர்களுக்கு வளையல்கள் சங்கை வைத்து செய்யும்படியான ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது நல்ல யோசனை சர்க்கார் இதை பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, ஆண்டுதோறும் 200 பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது நாம் 200 பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் கட்ட ஏற்பாடு செயதிருக்கிறோம். ஆண்டுதோறும் அது நிதிநிலையை பொருந்திருக்கிறது. அது வருகிற பட்ஜெட்டில்தான் பார்த்துச் சொல்லமுடியும். டைப் டிசைன் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் பி.டபிள்யூ. டிபார்ட்மெண்டால் அப்ருவ் செய்த பிறகுதான் கொடுக்க முடியும். கச்சாவாக கட்டிவிட்டு பணம் வாங்கும் நிலைமை ஏற்படாது என்று தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்காக விடுகள் வேண்டுமென்ற யோசனை சொல்லப்பட்டது. அதற்கு முன்பே ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலில் இருந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் ஜில்லாதோறும் வீடுகள் கட்டவேண்டும், ஜில்லா தலைநகரங்களில் வீட்டுப் பிரச்னை கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் இப்போது திட்டங்கள் எல்லாமே கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு கனம் சுப்பையா செட்டியார் பதில் சொல்லிவிட்டார். 145 லட்சம் எல்.ஐ.சி. பண்டு கொடுத்தால்கூட 80 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டுமா என்று பாலசுப்ரமணிய அய்யர் கேட்டார்கள். காரணம், ராஜ்யத்தில் பல ஜில்லாக்களில் திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற ஜில்லாக்களிலும் 200, 300, 400 என்று ஏக்கர் கணக்கிலே நிலம் வாங்கி கொஞ்சம் கொஞ்சம் வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு இந்த டவுன் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் செய்து கொண்டிருப்பதால் அதிகமான தொகை . ஒதுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குத்தான் இந்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சி-தஞ்சாவூர் ரோட்டில் உள்ள வீடு கட்டும் திட்டம ஏன் கைவிடப்பட்டது என்று கேட்டார்கள். நேரில் நான் போய் அந்த இடத்தைப் பார்த்தேன். அந்த இடம் பசுமையான வாழைத் தோட்டமுள்ள இடம். இருநூறு ஏக்கர் நிலம் காவிரி பாசனம் பெற்று நல்ல வாழை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்தவுடனே யார் இந்த நிபுணர் இந்த இடத்தைப் பார்த்து வீடு கட்டவேண்டுமென்று நினைத்தார்களோ என்று நான்தான் அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்திவைத்திருக்கிறேன். அதை நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கூடுமான அளவுக்கு நஞ்சை நிலத்தில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது நம் ராஜ்யத்தின் கொள்கை. உணவு பயிர் செய்யும் திட்டத்தில் இது ஒன்று. மறுபடியும் அந்த மாதிரி 200 ஏக்கர் நிலத்தில் வாழை போட வேண்டு

மென்றால் அதற்கு 20 வருஷமாகும். அந்த ஊரில் இதுபற்றி சண்டை இருப்பது எனக்குத் தெரியும். நான் நிறுத்தி வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் அதை நேரில் பார்த்து பிறகு அதனால் உணவு நிலை கட்டுப்படும் என்று தெரிந்துதான்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, is the Hon. the Leader of the House aware that as far back as 1949 or 1950 a law was passed by both Houses of the Legislature saying that no house building should be constructed in any place where crops were grown? Have the Government given any permission for any of these lands to be utilised for house construction? If so, on what grounds?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, years ago this Thillainagar scheme was initiated. It was not done recently. I have objected to house construction on wet lands. We have a rule—an administrative rule—that as far as possible no wet lands should be assigned for purposes of house building. In fact, only in stray cases when it forms part of a larger scheme (where it is 5 or 10 acres in a scheme of 100 or 150 acres) that an exception is made. I can tell the House that in the last six years no wet land and no land with crops on was given either by assignment or by acquisition for the purpose of house building.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சின்ன சந்தேகம். மந்திரி
1-20 a.m. அவர்கள் சொன்னார்கள். நல்ல வாழைத் தோட்டம் இருக்கிறது; அதனால் வீடு கட்டக் கூடாது என்று. ஆனால் அதைவிட இன்னும் அதிகமாக மதிப்புள்ள நிலங்களையும், மஞ்சள் விளைச்சலாகியுள்ள நிலங்களையும், சுமார் 400, 500 ஏக்கர்களை சமீபத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொடுக்க சம்மதித்தார்கள். பல ஜில்லாக்களுக்கும் ஒரே மாதிரி as a policy of the Government ஆக, நஞ்சை நிலங்களில் வீடு கட்டக்கூடாது என்று மந்திரி அவர்கள் உத்திரவிட்டால், அது உணவு உற்பத்திக்கு வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

***கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் :** அதைத்தான் நான் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் முன்பு நடந்ததைச் சொன்னார். மேலும், நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டபோது, கொடுக்கவில்லை என்பது அவருக்கும் தெரியும். அந்த ஜில்லாவில் என்ன நடந்து என்பதும், திருச்சியிலே அதைப்பற்றி controversy இருப்பதும் எனக்குத் தெரியும். எனக்கும் அந்த controversy க்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஆனால் நிறுத்தி வைத்திருப்பதை நேரில் பார்த்து, இந்த இடத்தை வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்குமாறு நிபுணர் சொன்னார். அதை நான் நிராகரிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

அடுத்தாற்போல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தவறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தவறுகள் ஒரு இடத்தில் மட்டும் இருக்கவில்லை. தவறுகள் இல்லை என்று சொல்வதும் சரியல்ல.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று சொல்வதால், எல்லாம் தவறுகள் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. தவறுகள் எங்கே ஏற்பட்டாலும், அதை நாம் கண்டிக்கவேண்டும். இந்த முறையில் பார்க்கும்போது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு என்று எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. தவறு செய்தால், prosecution போடுகிறோம், தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆகையால் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பதற்காகத் தனிச் சலுகை காட்டுவதாக நினைத்தால், அது சரியல்ல. அப்படி ஏதாவது இருந்தால், சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பினால், அதை நான் கவனித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், fertilizer உரம் பற்றி இப்போதே அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, மேற்கொண்டு என்னத்துக்குப் பணம் என்று கனம் பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் கேட்டார்கள். உர வினியோகம் இந்த வருஷம் காலாகாலத்தில் நடக்கவில்லை என்று ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது, உர வினியோகத்துக்கு வேண்டிய பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அது உண்மையாக இருக்குமானால், அதை அதிகமாகக் கொடுத்து, அதற்கான வழியும் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், நாம் இந்த 56 லட்சம் ரூபாய் பணம் கொடுத்தோம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாகத்தான் உரம் கொடுப்பது, வேறு ஒருவரும் உரம் சப்ளை செய்வதற்கில்லை. அப்படி இருந்தும், காலா காலத்தில் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், எப்படி? இப்போது நல்ல முறையில் வினியோகம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், அது யாராய் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து, stocks கொடுத்து, அரசாங்கம் வினியோகம் செய்வதற்கு வேறு வழி செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறதா? இல்லை, கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் நாங்கள் செய்யப் போகிறோம், அதன் மூலமாகத்தான் ஜனங்கள் வாங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சில புகார்கள் வருகின்றன. தனியார் செய்கின்ற முறையில் வேறு விதமான புகார்கள் வருகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் விற்கவேண்டும் என்ற அக்கறை இல்லாத காரணத்தால், அதிகமாக வியாபாரம் செய்யவில்லை, அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில், குப்பை கலந்தார்கள், மண்ணைக் கலந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வரவில்லை. ஆனால் தனியார்கள் மீது, இந்தக் கலப்படம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் நினைப்பது, கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குக் கடன் கொடுக்கிறது என்றால், அந்தக் கடன் கொடுப்பது (in kind) உரமாகவும்,

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [22nd January 1964

விதையாகவும் கொடுப்பதன் மூலமாக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அதனால்தான் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம். பற்றாக்குறை இருக்கிறபோது, உபரியான பண்டங்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் வினியோகம் செய்வதால் நன்மை இல்லை என்று இருந்தாலும், இந்தப் பிரச்னை இப்போது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு அதிகமாக உரம் வினியோகம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக உர உபயோகம் ஏற்படுத்துவதென்று முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சிகள் வெற்றிபெறும் என்று நினைக்கின்றேன்.

கடைசியில், விருதுநகரில் வீடுகள் இல்லை என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். விருதுநகரில் 100 தொழிலாளர்களுக்கு **tenements** கட்டினோம். அதை யாரும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நாம் அந்த வீடுகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டுவிடவில்லை. எந்த விதத்தில் யாராய் இருந்தாலும் அதை உபயோகித்தால் சரி, ஓலியானிக் ஹோட்டல் பக்கத்தில், சர்க்கார் செலவில் வீடு கட்டிக் கொடுத்தோம். மீனவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றார்கள். அதை சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம். பணம் எப்போது கிடைக்கிறதோ அப்போது வீடு கட்டிவிடுகிறோம். பிறகுதான் அதை எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அந்தந்தப் பகுதியில் தனியான பிரச்னை இருந்தால், சர்க்கார் கவனிக்கும், இருந்தாலும் விருதுநகரைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு இடமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

IV —DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

11-30 a.m. * SRIMATHI S. MANJUBHASHINI : Mr. Chairman, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor's Address moved by Sri J. Ponnuswamy Villavarayar, the other day. He has made reference to the services of Sri K. Kamaraj to this State, as Chief Minister, and to the contribution he has made for the stability of the Government in the State. We, as Members of the Treasury Benches, are very proud of the fact that during his period as Chief Minister he has brought a great name to this State as the best administered of all the States in India. In his successor, Sri M. Bhaktavatsalam, we have a man of vast experience in almost all the portfolios in the Ministry. His record as Education and Religious Endowments Minister is well-known and his contribution in the field of education and the changes that he has made taking into consideration the wishes of the people, are very greatly welcomed by one and all including the Members of the Opposition party also. The introduction of free elementary education and the midday meal scheme was during the period of Sri Kamaraj's Chief Ministership. It is ably implemented by Sri Bhaktavatsalam

22nd January 1964] [Srimathi S. Manjubhashini]

as Education Minister. This is just a part of the comprehensive plan for the child for the future. It has been envisaged in International Child Council that there should be a charter for the child in which all aspects of child welfare should be covered. The plan for free midday meal and free education is just a part of it. But if only the Government would consider implementing another aspect of the plan, which is as necessary and as good as the giving of midday meal or the giving of free education, then I think the plan would be complete in itself, and, that programme is the medical check-up of the child from the pre-school age right up to the high school. If only the Government would consider the introduction of a medical check-up of the child in the pre-primary stage and follow it up in the primary school stage, I think, it would be a most welcome measure, and the most constructive of all measures that this State has introduced. Introducing this measure might mean allocation of fund in the Budget for the purpose. I assure the Government on behalf of some of the parents, at least, that no parent in this part of the world or country, would grudge, even if he is as poor as the proverbial 'Church mouse', to contribute, say, a rupee or two rupees from his meagre earnings towards the welfare of his child. As you are well aware, Sir, if proper medical examination is made available for the small child, we will in a very large measure be preventing certain diseases prevalent among children and which if neglected later make them physically handicapped. If this medical check-up could be introduced, and a fee levied for this purpose, in case it is not possible for the Government to provide for it in the Budget, I feel, it should be feasible for the Government to carry out this measure even in the coming year.

Hon. Members who spoke earlier talked of indiscipline in schools and colleges. I am a lay person and I have had not much of education. Recently many of the colleges joined in the strike to oppose the introduction of some language or other. It is a well-known fact that it is easy for young students to learn many languages. In many parts of the world young people do not resent the learning of this language or that language, because it is only when one is young, one is receptive. It is not possible either for myself or for those sitting opposite, to learn a new language though many persons in the past have made an effort even after 66 years to learn a new language. Why should these boys be encouraged and instigated to fight against the learning of a language? You know, generally the college authorities have encouraged the formation of unions in colleges, like History Union, Sciene Union, etc. Presidents and Secretaries for these unions are elected. As I was coming along to attend the Council meeting, I saw a huge crowd in one of the colleges the other day and I was told on enquiry that there was a campaign going on for election. On closer enquiry, I learnt that quite a large amount of money was being spent for conducting the election—some Rs. 600, Rs. 700, Rs. 800, Sir, it is shocking to hear that such large amounts are being spent by the students in colleges for election, where they are sent to

[Srimathi S. Manjubhashini] [22nd January 1964

study and learn. It is equally shocking to find out that parents encourage these things. I am sure all students are not able to spend this amount. How do they come by this amount? Will the University and the school authorities try some methods by which this can be stopped? One of the members of the Opposition yesterday, a famous actor, Mr. M. G. Ramachandran in his speech said that his party did not approve of this indiscipline in colleges. This sort of conducting election, I think, does not conform to any discipline whatsoever. I wish the Government, the University and the educational authorities would take note of this matter and see that this sort of thing is stopped. On enquiry, I found that this was prevalent mostly in Government institutions. Private colleges have more control over the students. I cannot give you more details about this.

Then, Sir, many of the teacher-members have spoken about accommodation for schools and that cement should be given for putting up buildings and hostels. I heartily endorse all the remarks made by them, because many of us who run schools have to accommodate the students in semi-pucca buildings. Semi-pucca buildings mean a lot of money to be spent on renovation every year. The Government should make an effort to help the non-official organisations in getting cement through proper channels and not by the back-door. It is the only way, they say, we can get it. The Government should enable us to get the proper quantity of cement. With the little grant that we get from the Government, we may be able to put up pucca buildings. We assure the Government that we will try to maintain discipline in our schools.

Then, Sir, I come to the question of high prices. I speak as one of the consumers and a house-wife. It is very difficult to make both ends meet for any one of us. It is not the fault of the Government. They are trying their level best to keep prices down. It lies elsewhere. Once the price of a commodity goes up, whatever may happen later on, it does not come down. That is a fact. I think the Government should make an effort to see that something is done to help us to make both ends meet. None of us wants to save. But the poorer people who do not belong to the labour class (they have not got to maintain certain standards) or do not belong to the very high strata of society to whom it does not matter at what prices things are sold but who want to lead honest lives are not able to make both ends meet. It is very, very difficult for them. I know the Government are doing a lot. But how are they going to solve this problem? Whether it is to be done by the State or by the Centre, something must be done to reduce prices.

Sir, I now switch back to the care of children. That is an obsession with me. There are a large number of children who are thought not fit to be kept with their parents and who are children to be taken care of by an institution. There are many Government institutions in this State which cater to this class of children.

22nd January 1964] [Srimathi S. Manjubhashini]

They have got approved schools and they are kept in these schools for a number of years. Education is given. These Government homes are so terribly overcrowded. There is a Home in Madras where children are kept for days before they are taken to the court. This period of waiting before they are taken to the court and sent to an institution, is a long one. The building in which these children are kept—I know Mrs. Jadhav also will support me here—is a very dilapidated one. It is so overcrowded. A child is brought to the institution because it is considered not proper for the child to remain with its parents. But the atmosphere in the institution to which it is brought is very much less helpful than that of the parents in its own house, because 400 or 500 or 600 children are kept in a very small place with hardly place to sleep in, and where they have nothing to do and no occupation until they are sent to various approved institutions. Sometimes they have to be kept there for a long period even after certification by the court when boys have to be sent to the various other institutions. This is a thing which the Government should take note of. There should be no home where more than 50 are kept at a time. Otherwise, the Government should make it possible for these children to provide more accommodation.

11-40 a.m.

I think I may leave the rest of my remarks to the Budget speech. I finish, Sir, with your permission.

Sri L. S. KARAYALAR: Mr. Chairman, it is indeed a privilege to be associated with the Motion of Thanks for the Address which the Governor gave us the other day which was ably moved by the hon. Member Sri Ponnusamy Villavarayar. It is right that the Governor's Address should begin with a reference to the Chinese aggression as also the Third Five-Year Plan, because no one can afford to ignore these two major events in this country. Some time back I had the pleasure of moving a Resolution in this House supporting the Prime Minister's stand as far as the Chinese aggression is concerned. It is now well-known how far the Prime Minister was farsighted and how far his policy of non-alignment paid dividends in the course of the events that had taken place during the last one or two years. We are in the midst of the Third Five-Year Plan and we understand that there is to be an appraisal and probably a re-appraisal of the Plan some time in the Budget session and I am sure that this House will have as good an opportunity as the other House to discuss the Third Five-Year Plan during its mid-term. In fulfilling this Plan, the Governor goes on to say that along with the widely shared feeling of satisfaction about the Plan, there is an under-current of uneasiness about the rise in prices of essential commodities. He adds, " We have always kept in view the possibility of a measure of strain on prices in the context of the growing population. . ." Yes, Sir, we want more rice for the growing population in this country. We have been doing family planning. I have said once before that we are doing it so well that we have lost some seats in the Lok Sabha. From 41 seats it has come down to 39. I am not against family planning. I am

[Sri L. S. Karayalar] [22nd January 1964

all for family planning. Unless the growth of population in this country is put down mercilessly and with a strong hand, none of these plans will be of any effect in this country. But while great regard is being paid to family planning family planning should be done in all its aspects, I mean vasectomy, sulpingectomy, Foam tablets, etc., this Government should get an assurance because family planning is not a thing that should be done by one State alone. Suppose you are doing family planning very well. In fact, we do well. Suppose the population of this State is static for some decades together; if the other States do not follow it, what is it that you get out of it? It is an all-India affair. If the other States are not equally anxious and equally enthusiastic about family planning, by the family planning that we do we only lose seats in the Lok Sabha. Therefore, whether it is by an amendment to the Representation of the People Act or to the Constitution of India, we should get our seats that were given to us according to the 1951 Census. Even whatever the strength of population according to the 1961 Census or even the 1971 Census, the seats that we had according to the 1951 Census might be kept constant as a prize for our doing family planning.

As far as the price line is concerned, it is to keep the stability in prices procurement is to be done through the millers and dealers. I am not against procurement. But procurement is so difficult. We know what sort of price these millers and dealers will demand What is the machinery to procure this? We have done it before and we have suffered about this procurement. Then in its wake there is a talk in the air that the rice mills are to be nationalised. Well, as far as nationalisation is concerned, I am for nationalisation. But why nationalise these poor rice mills? After all, rice mills are owned by a large number of middle class people or lower middle class people. If you are thinking of nationalisation, nationalise by all means iron and steel. I was talking the other day with an industrialist of eminence whose knowledge of industries in this country as well as in many other countries is very high and respect and regard for him is very high. He said, "If nationalisation is to be done in this country, it is iron and steel that might be nationalised. It is cement that might be nationalised. Iron and steel industry is in the hands of half a dozen people. Cement industry is in the hands of about 70 or 80 people. If you want to go further, with nationalisation, take over the textile mills. Then come down to rice mills or things like that. It might be possible to raise the standard of living of this country then."

Taking about irrigation, the Governor goes on to say in his Address. "As hon. Members are painfully aware, we are at the end of our tether on water resources for major irrigation projects." In fact, we have exhausted all our resources in this State. But in the neighbouring State of Kerala—even as the Parambikulam-Aliyar Project in which the Kerala State had to play a part—there are many schemes by which the waters of the Western Ghats could be got over to this State. Right in Tirunelveli and Ramanathapuram districts, there are the Giriar and Kallar Schemes. These schemes

22nd January 1964] [Sri L. S. Karayalar]

were investigated even 80 years back. At the time of the British rule, they were given up because they were not remunerative. They were reinvestigated later in 1937–39 and even after 1946. Though not exactly remunerative in the sence that we may not get 6, 8 or 12 per cent of the outlay, they are schemes which could be attempted. If waters could be got from Kerala to irrigate lands in Tirunelveli and Ramanathapuram districts, large tracts could be irrigated and statements like "Hon. Members are painfully aware, etc.," would not be necessary; all the pain would vanish and pleasure would be in the face of many of us.

Next, I would refer to the social security measures that have been taken in the State. The Governor says, "The Government are aware that this crucial objective can be realised only by a bold programme of social security covering, to begin with, the most vulnerable sections of our population."

The very bold programme has been enunciated by giving pension to about 62,000 old people. As far as old age pension is concerned, I think many more are eligible. Only the other day we found in the House the Hon. Minister replying to a supplementary question, said that nobody in South Arcot district had got old age pension. A whole district without any recipient of old age pension is something to be marvelled at. Are there no people above 65 in the South Arcot district who did not want the aid from the Government? That is a question to be put and the Hon. the Leader of the House probably in his reply will answer that.

Then, talking about social security measures, we have free education, and up to S.S.L.C. free education is going to be given in the next academic year. That is a thing that has to be welcomed. But as far as these scholarships that are being given to Backward Classes are concerned, I find that a large number of students in the colleges go without these scholarships. About 15 lakhs are being given by the Government of India as scholarships that are being administered by the Director of Harijan Welfare and another Rs. 150 lakhs are being spent by this Government for Backward Classes and Harijans by way of giving scholarships. I would like to say that this Department of Harijan Welfare is the meanest department that is going on in this State. I do not mean any disrespect to anybody. Even as Nadkarni, the cricket bowler, is the meanest bowler—he bowls 20 overs, 30 overs, etc., but does not give runs—even so the Harijan Welfare Department is the meanest department in the State because it does not give scholarships to all. I do not mean 11-50 a.m.
any disrespect to anybody. As a matter of fact, I have got great regard for the department because it gives at least 80 per cent as scholarships. If only the Government would give one crore of rupees, it would be all right. After all, they have increased the betting tax recently. Whatever money they get from Guindy, if only they turn over to the Harijan Welfare Department.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is hardly Rs. 20 lakhs.

SRI L. S. KARAYALAR : At least that Rs. 20 lakhs could be given. It would go a long way. It will be about 20 per cent.

My plea is for larger allotment for Harijan Welfare Department.

I won't take much time, Sir, I will finish in two or three minutes. I know you are indulgent to me without being partial. I will not abuse that indulgence.

As far as prohibition is concerned, it is a very controversial point. I am for prohibition, absolute prohibition. It is true it has been tried in Finland, in the United States of America and so many other places and they found it a failure. Not that we should find it a failure. Probably we might succeed. Possibly we might not. But that is a policy that was nearest to Bapuji's heart. If Gandhiji dreamed of anything, it was about Prohibition. Therefore, we must give honest and sincere trial for at least the next 10 years. We must enforce it with a very strict hand and still even after such a sincere and honest attempt for the next ten years, we find it a failure, we must admit it, and then scrap it. But let us not scrap it now. Let us try it in a hones, efficient Congressman like way and enforce it for another ten years.

Sir, this Address started by saying that the Chief event in the State was the relinquishment of his office by Sri Kamaraj. He has now been elevated to the Presidentship of the Indian National Congress and is presently engaged in consultations with the Prime Minister and the other people on the delicate task of expansion of the Central Cabinet. He had served this State as President of the Tamilnad Congress Committee and as Chief Minister of this State for a long period. He was called the greatest of the commoners, a man who understood the masses of the country much better than anybody else. He was called the man of the masses and he had always an uncanny knack of putting his fingers on the faults either in the organisation or the governmental machinery. Of course, in relinquishing his office he had followed the great religious preceptors of our country like Buddha. We should all be glad that he is now in a higher sphere guiding the destinies of not only this State but also the whole of India.

Sir, I would also refer in this connection to the heart warming news that we got in the papers, especially today and yesterday that our Prime Minister is getting better and better and is able to attend to visitors. May God bestow on him good health and long life. May he be our Prime Minister for decades together. Mr. Chairman, I have done.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆசாரி : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தை பேச விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், நூற்பு ஆலைக்கு ஆரம்ப வேலைகள் நடப்பதை அறிந்து மிக மகிழ்ச்சியோடு, அந்த மாவட்டத்தின் சார்பாக நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயிகளுக்கு இப்போது இருக்கிற கஷ்டத்தோடு திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்கார் நிலத்தீர்வையால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்குப் பெரிய துன்பம் ரொம்ப ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன என்றால், அடிப்படை கரம்போக, மணியங்கரம் என்று திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கத்தில் அது வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது.

இந்த கரமானது ஏக்கராவுக்கு இப்போது இருக்கிற அடிப்படை கரம் தவிர, ஏக்கராவுக்கு 1 கோட்டை முதல் 4 கோட்டை நெல்லோ அதனுடைய விலையை அங்கு செலுத்த வேண்டும். அது தவிர பணமாகவும் அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தது. இது நடப்பில் இருந்துகொண்டு வந்தது. சுமார் 10-15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக திருக்கொச்சி சட்டசபையில் வாதங்களை நடத்தி அந்த அரசாங்கமானது கனம் தாமோதரன் ஆசான் என்பவரை தலைவராகக் கொண்ட கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியானது பல இடங்களுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கும் சமயத்தில் நமது கன்னியாகுமரி மாவட்டமானது இந்தத் தமிழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த நேரத்தில் என்ன தகராறு இருந்ததோ அது நாளது வரையிலும் இருந்து வருகிறது. அந்தக் கடனைச் செலுத்தவில்லை. அதற்கு சங்கேதம் தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் அதற்குக் கீழே உள்ள Revenue Officers -களை எல்லாம் அந்த அரசாங்கம் நியமித்திருந்தது. அவர்கள் நமது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள கலெக்டரை அணுகி அங்கு வசூல் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்தும் இதுவரைக்கும் வசூல் செய்யவில்லை. நமது விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களை ஜப்தி செய்து விடுவார்களோ என்று நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தி தடைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் நமது அரசாங்கம் உடனடியாகத் தலையிட்டு அதற்கான மசோதா கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த கரத்தை பிரச்னையை தீர்வு செய்து கொடுக்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற 1963-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 10-ஆம் தேதியிலிருந்து தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்திரவு பிறப்பித்ததிலிருந்து இந்த நாட்டிலே பொற்கொல்லர்கள் படும் அவஸ்தையும் அதன் காரணமாக எத்தனையோ பேர்கள் தற்கொலை செய்துகொண்டு அவஸ்தைப் படுவது பற்றியோ பொற்கொல்லர்களுடைய எதிர்காலம் பற்றியோ கவர்னர் பெருமான் உரையில் ஒன்றுகூட இல்லாததை அறிந்து நான் மிக வருந்துகிறேன். நமது அரசாங்கம் பொற்கொல்லர்களுக்குச் சில விஷயங்களை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல நோக்கங்களை நமது அதிகாரிகள்

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆசாரி] [22nd January 1964

நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவில்லை. தனிநபர் ஜாமீன் பேரில் 1,000 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று நமது அமைச்சரவர்கள் 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லி எல்லா இடங்களிலும் நடைபெற்று வந்திருக்கிறது என்றுலும் பொற்கொல்லர்களுடைய கடன் நிவாரணத்திற்காக ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. Village Officers-கள் தாங்கள் கொடுக்கும் சர்டிபிகேட்டில், இவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால் திரும்பி வராது, அதற்கு தான் பொறுப்பு இல்லை என்று எழுதினால் அந்த மனு கான்சலாகிவிடுகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து அனுமதிக்கிற இந்தத் தனி நபர் ஜாமீன் கடனுக்கு Village Officers கெட்டி வைக்கவேண்டுமென்று நியதி இருக்கிறதா என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பல மனுக்களிலே சரியான முறையில் கடன் கொடுத்தாலும் நல்ல விதத்தில் பயன் படுத்துவதாக இல்லை என்று அவைகள் மூலம் தெரிகிறது. ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள தொழில் வர்த்தக உதவி இயக்குனரை அணுகிக் கேட்டேன். அவர் சொன்னார். இந்த மாற்றுத் தொழிலுக்கு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற பட்டியலில் வெற்றிலை, பாக்கு வியாபாரம் செய்கிறேன் என்று மனுவில் கொடுத்திருக்கிறார். வெற்றிலை, பாக்கு வியாபாரம் செய்வதற்கு சுமார் 50 ரூபாய் போதுமானது. ஆனால் நாம் 300 ரூபாய் வரைக்கும் உத்திரவு கொடுத்து ஆரம்ப கடனாக 100 ரூபாய் கொடுத்திருப்பதாகப் பதில் சொன்னார். அந்த ஆளின் குடும்ப நிலைகளை விசாரித்தீர்களா என்று கேட்டேன். 7 குழந்தைகள், ஒரு மனைவி உண்டு என்றார். நான் சொன்னேன். 300 ரூபாய் கடன் என்று ஆரம்பக் கடனாக 150 ரூபாய் கொடுத்தால் கிராமத்தில்கூட ஒரு கடை வைக்கவேண்டுமானால் அட்வான்ஸாக 100 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். கடை வாடகை கொடுக்க வேண்டும். சாமான்கள் வாங்க வேண்டும். எப்படி வியாபாரம் நடத்துவார் என்று கேட்டேன். எப்படியாவது நடத்திக் கொள்ளுவார் என்று பதில் சொன்னார். இப்போது இருக்கிற நிலையானது அவர் 7, 8 மாதமாகக் கஷ்டப்பட்டு அவர் கைப்பணத்தை செலவழித்து அலைந்து திரிந்து வாங்குகிற கடனில் கைமாற்றாக வாங்கின கடனைக் கொடுத்த பிறகு அன்றாட வாழ்க்கை வசதி இல்லாத நிலைமை ஆகியிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக அரசாங்க அதிகாரிகள் சென்று அதை வசூல் செய்யப் பார்த்தால் அவர்கள் வீட்டு வாடகைக்கூட கொடுக்காமல் வீட்டைப் பூட்டிவிட்டு அடுத்த கிராமத்திற்குச் செல்லக்கூடிய நிலைமையிலிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதை கொண்டுவருகிறேன். மத்திய அரசாங்கமானது எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறது. புனர்வாழ்வு அளிக்க வேண்டும். தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் அமுலில் வரவேண்டுமென்று ஆசையோடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆக நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி பொற்கொல்லர்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நிலைமை பரிதாபமாக இருக்கிறது. வேலைக்கு ஏற்ற கூலி கிடைப்பதில்லை. விலைவாசியினுடைய உயர்வானது இன்று உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது. சோஷலிஸத்தின் முதல்

22nd January 1964] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆசாரி]

படியாக அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கு ஒரு தனி இலாகா அமைத்தாலும் கூட சந்தோஷப்படுவேன். இல்லையேல் இந்தச் சமுதாயம் அழியும் தறுவாய்க்கு வந்துவிடும். ஆகையால் இதை முதல் வேலையாகக் கவனிக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு survey நடத்தினால் அது விளங்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக லைஸன்ஸ் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொற்கொல்லர்கள் ரொம்பப் பரிதாபமான நிலைமையில் ஒரு ஆண்டு காலத்தை அவர்கள் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு லைஸன்ஸ் வாங்குவதற்கு போட்டோவும் 1 ரூபாய் ஸ்டாம்பும் வேண்டும். அபாயகரமான தொழிலாகிய பட்டாஸ் தொழிலை நடத்துகிற தொழிலாளர்களுக்கு லைஸன்ஸுக்கு போட்டோ கிடையாது. ஆனால் இதுக்கு போட்டோ வேறே. கிராமத்திலே எல்லாம் இந்த லைஸன்ஸ் பற்றித் தெரியாது. இந்த மாதம் 31-ம் தேதியோடு இந்த லைஸன்ஸ் வாய்தா முடிவு அடைகிறது என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் இதற்காக இன்னும் இரண்டு மாத காலம் கொடுத்து இனிமேல் லைஸன்ஸுக்காக மனுபோடக் கூடியவர்களுக்காவது free licence போட்டோ இல்லாமல் கொடுப்பதற்கு இங்கில்லை என்றாலும், மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்து உத்திரவாதம் வாங்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களையும் பிற்போக்கு பிற்பட்ட சமுதாயம் என்ற நிலையில் சேர்த்து அவர்களுக்கு எல்லா சலுகைகளும் வழங்க வேண்டுமென்று பல கூட்டங்களிலும் இந்த அவையிலும் சொல்லியும் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் செய்யவில்லை என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு கட்டிடங்கள் வேண்டும். எல்லா மாவட்டத் தலைநகர்களிலும் அரசாங்க அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் அமைந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வாடகை கொடுக்கப்படுகின்றது. ஒரு அலுவலகத்திலிருந்து இன்னொரு அலுவலகத்திற்குப் போகவேண்டுமானால் 2, 3 மைல் இருக்கிறது. அதைவிட ஒரே compound-க்குள்ளே மாடிக் கட்டிடம் கட்டி எல்லா சர்க்கார் காரியாலயங்களும் அமையுமானால் சர்க்காருக்கும் பணம் மிச்சம். பொதுமக்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சமயம் தந்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. SESHACHARIAR: Sir, while associating myself with the motion of thanks moved by my hon. Friend, I want to refer to only one or two things.

Firstly in regard to increasing agricultural production, there was some truth in what the hon. Member Sri Thangavel Mudaliar said yesterday. In spite of the fact that we use fertilizers and other improved methods, production does not increase. There is one thing that has got to be attended to and that is the question of certain deficiencies in the soil. That is a matter which has got to be considered and take note of. Very often the agriculturists do not know what is deficient in the soil and what kind of inorganic manure he has got to use. For that I think they have been sending the soil

[Sri M. Seshachariar] [22nd January 1964

for testing. But the results are not given in time. And no advice is given in regard to that. There are agricultural extension officers the agricultural demonstrators in the blocks. Most of them have no equipment for analysing soil. If they had it, it would be much better.

In regard to fertilizers we have reached the position when it is now available in plenty. The position was of course bad last year. This year there is absolutely no trouble. There is copious supply of it with the result that the wholesale co-operative are not in a position to lift the entire stock alloted. That is the complaint now. There is also another difficulty in that. Number of private people have been given permits for preparing manure mixtures. Some of them purchase the ammonium sulphate from the co-operative societies for the purpose of preparing the manure mixture. That is another difficulty that has got to be attended to. As I said Government should see that the people are in a position to understand the real deficiency in the soil. That could be done only at the block level by the Agricultural Demonstrators. But they are practically engaged in selling seeds and other things. They do not have that time to attend to other business. We found in the Delhi Exhibition a kind of machine that could easily analyse soil samples. That kind of equipment should be supplied to all the Demonstrators.

DEPUTY CHAIRMAN : There are at present only two institutions in the State to analyse soil samples.

SRI M. SESHACHARIAR : Even if samples are sent to the research stations, the results are not given soon. It takes three or four months. In some cases the results do not reach the party at all.

There is some proposal now to start a factory for tractors. Now, a number of tractors have been sold. After they are sold, the trouble is they do not get the necessary spare parts and the agriculturists have to depend on the plough cattle, especially those who have 5 to 10 acres of land. In agriculture seasonal ploughing is more important than anything else and you have got to transplant in the proper season. Even if it is delayed by 10 or 20 days, the yield will fall down. Therefore, we must have tractors and spare parts available readily. The Government give loans but still the tractors and the spare parts are not available. Therefore, I say that a tractor factory is absolutely necessary. The supply of a large number of tractors would be very helpful to the ryots.

12-10 p.m. One word about small-scale industries. It has been the policy of the Government to start a number of small-scale industries. Number of private persons who have passed the engineering examinations, who hold engineering degrees and others, who are hereditarily blacksmiths and artisans, have taken to this. With the little amount available with them they do put up buildings. They do obtain the licence. The difficulty for them is in getting the loans. In spite of the State Aid to Industries Act, the Finance Corporation,

22nd January 1964] [Sri M. Seshachariar]

and the guaranteed loan from the Reserve Bank, there is so much delay in getting loans. I find that in other countries three weeks is the maximum time-limit within which loans are given. But here it is three months or much more. The delay may be due to the parties themselves who apply for the loans. They may require encumbrance certificates, legal opinion, etc. But a little amount of expedition on the part of the Government departments would surely go a long way to help them start a number of industries. But in making them to go into production, the difficulty of non-availability of raw material comes in. This difficulty is always there. The position is somewhat better now. As regards the issue of the loan, I say that it is better that it is given in time.

The other thing is about the industrial co-operatives. Every kind of facility is given to them. The engineer is given. The mechanic is given. They also are given clerks. But in spite of giving all these, they are not able to make a profit. That is because there is no person who can do cost accounting work. There is no person who knows business management. The person given is either a mechanic or an auditor. The auditor is not in a position to manage the business. That is the difficulty in regard to the co-operative industries as well as other industries. In addition to these difficulties, the difficulty of marketing comes in. Sir, I am the President of a Bolts and Nuts Factory started with Government aid. With very great difficulty we have started this factory. Bolts and nuts are being manufactured. But the question of marketing them is a problem. We have to go to the commission agents. The Government can purchase them. The railways can purchase them. A liaison officer can be appointed to see that the Government agencies purchase these nuts. But I think that somebody must certify the quality of the nuts. There must be a Board or a body of experts to certify the quality of the nuts. Otherwise, these nuts will not be purchased. Such a system prevails in other countries, and I think the Government must to some extent at least see that the marketing of the nuts is made easy, and the small scale factory owners are helped. We have given licences and several other facilities to bigger industries. They may be asked to purchase some of their components from these small industries. They may be even compelled to purchase them. At the time of issue of licences, there should be a condition that they should purchase some of their components from these small industries. They may complaint about the quality of the goods. Here again the Government should help the small industries by certifying the quality of their products. To this extent the Government's help in marketing the goods is absolutely necessary for the co-operatives.

There is one other point which I would like to mention. Many hon. Members have complained about the rise in prices. It has almost become the fashion to complain about the rise in prices. It is there. It is working in a vicious circle. We want people to produce more. If we want to produce more, we require more labour. If we want more labour, we have got to

[Sri M. Seshachariar] [22nd January 1964

pay a large amount of wages. Higher wages mean increase in the cost of production. This will be always there. Labour organize collectively and get their wages. As regards the producer, he gets a little profit. The difficulty is only in regard to the fixed income groups or probably the lower middle classes. They will be the real sufferers. In regard to the labourer, he gets higher wages. We have to pay higher wages, because we want to increase production. Therefore, the whole thing is working in a vicious circle. Once the Government think of starting consumer societies, that may be of some use. But I do not mean to say that consumer societies in every place would be useful. In big cities surely they will be useful. Because, members there may be generally loyal to the organization. If a co-operative organization has to thrive, the members thereof must be loyal to it, and this very often we do not have. In spite of the bad quality of the stuff that is sold elsewhere, if only it is at a lesser rate than that of the co-operative society, the members would go there and make purchases. Then the co-operative society cannot thrive. The members have really to be loyal to the society. Then the society will surely thrive. The Government's action in trying to start consumer co-operative societies is very welcome and would be of much use to the fixed income group.

I thank you, Sir.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாழியாகிவிட்ட காரணத்தால் என்னைக் கூப்பிட மாட்டீர்கள் என்று நினைத்தேன். என்னைப் பேச அனுமதித்ததற்கு மனமார்ந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அறிக்கையைப் பார்த்து அதில் முழு மகிழ்ச்சி அடைய முடியாத நிலையில் நான் இருக்கிறேன். அதற்காக வருந்துகிறேன். இதைப் பேசுவதற்கு முன்னால் முக்கியமாக ஒன்றைப் பேசவேண்டி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு இந்த இடத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற சந்தேகம் எழுந்து நம்முடைய அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக்கொள்வது போல தோன்றுவதாக ஆசிரியர்கள் எல்லாம் முறையிட்டார்கள். நான் ஆசிரியராக இல்லாதவன். அவர்கள் முறையிடுவது சரி. இருந்தாலும் அவர்களுக்காக நானும் இதுபற்றி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள முன்வருகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நல்லது என்று முடிவு கட்டவேண்டும். பத்து வருஷமாக ஆசிரியர்கள் செய்த வேலைகளைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வது போல மற்றவர்கள் சொல்ல வராது. அவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லத் தெரியும். மற்றவர்களும் அதை அறிந்திருந்தாலும் எப்படியிருந்தால் என்ன என்று இருக்கத் தோன்றும். ஆசிரியர்கள் குறைகளைச் சொல்ல அவர்களுக்குத் தான் தகுதி உண்டு. அவர்களுக்குத்தான் அதைபற்றிய விஷயம்

22nd January 1964] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்]

தெரியும். அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிக்க அவர்களுக்கும் மதிப்பு கொடுக்க ஏற்பட்ட சபை இது. அதனால்தான் நாமக்கல் கவிஞர் போன்றவர்களை எல்லாம் இந்த சபையில் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆகையால் அதை மாற்றக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையை பற்றிப் பேசுவோம். முதலில் தற்காலம் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை பற்றி கொஞ்சம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ரொம்ப மங்களமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்று கல்கத்தாவில் நடந்துகொண்டிருக்கும் சம்பவம் எல்லாம் பார்க்கும்போது நம்முடைய பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் நமக்கும் உள்ள மனப்பொருத்தம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. மத வெறி, ஜாதி வெறி எல்லாம் கலந்து கொள்கிறது. அதனால் பல உயிர்ச்சேதம் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய நாட்டிலிருந்துகூட அமைதியைக் காப்பதற்காக அங்கு போகவேண்டுமென்று சிலர் ஆசைப்படுவதாக நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். யாராவது போய் அங்கு வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். அமைதி குலையக் கூடாது. அந்தமாதிரி சச்சரவுகள் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடாது. பாகிஸ்தானுக்கும் நமக்கும் மனப்பொருத்தம் வரவர குறைந்துகொண்டே வருகிறதே தவிர இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சொல்வோம் என்றால்கூட ஒப்புக்கொள்வதாய் இல்லை அவர்கள். தனியாகப் பேசுங்கள் என்கிறார்கள். நமது எல்லையில் தொந்தரவு இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. காஷ்மீர் எப்போதும் தலைவலி. சைனாக்காரன் ஆக்கிரமிப்பு பகுதியை விட்டு நகரவே இல்லை. கவர்னர் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் அதுபற்றி கவலை தெரிவித்தார்கள். இந்தத்தடவை சொல்லவில்லை என்பது வருத்தமாக இருக்கிறது. இன்னும் அவர்கள் படைகளை அப்புறப்படுத்தவில்லை. அதுவரையில் நமக்குப் பெரிய கவலைதான். அதை அப்படியே மறந்துவிடக்கூடாது. இப்போது ஆசாத் காஷ்மீரை மறந்துவிட்டோமா, இல்லை. நமது தேசத்தில் இருந்தது என்பது கூட மறந்து விட்டது. அப்படி போனதையெல்லாம் மறந்துவிடுவோம். அதை ஜனங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கலாமென்று நானும் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய சேஷாச்சாரியார் அவர்கள் விலைவாசி பற்றி சொல்வது வழக்கமாகப் போய்விட்டது. 'பாஷாணக்'ப் பேய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர் இதில் சிரமப்படவில்லையோ என்னமோ தெரியவில்லை. இப்போது இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் இந்த ஒரு மாதத்திற்குள் 'காஸ்ட் ஆஃப் லிவிங் இண்டெக்ஸ்' பேப்பரில் பார்த்திருப்பீர்கள். டிசம்பர் 1962-ல் 468, நவம்பர் 1963-ல் 495, டிசம்பர் 1963-ல் 508. காரணம் என். அரிசி, காய்கறிகள், நல்லெண்ணெய், உப்பு இவைகளெல்லாம் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. 70 லட்சம் டன் நாம் உற்பத்தி செய்வதாக மூன்றாவது திட்டத்தில் தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். 53 லட்சம் டன்-ஏற்கனவே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது எப்படி அரிசியின் விலை உயருகிறது என்று புரியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். [illegible]

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்] [22nd January 1964

சீர்திருத்தம் செய்தோமே அதில் வந்த விளைவுதான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதனால் பொறுப்பு யாருக்கும் இல்லை. நிலச்சுவான்தார்கள் எதற்கு உரத்தை வாங்கிப்போட்டு செலவு செய்யவேண்டும். செய்தால் அவன் எடுத்துப்போகிறானே என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். பல இடங்களில் இதுபற்றி மனு கொடுத்தால் அது தீர்மானமாகாமலே இருந்துவருகிறது. சாகுபடி செய்கிறவர்கள் ஏன் செய்யவேண்டும், குறைந்தால் கொடுக்கவேண்டாம், தானே எடுத்துக்கொண்டால் போகிறது என்று இருக்கிறார்கள். யாருக்கு இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகையால் அதில் பொறுப்பு யாருக்கு என்று தீர்மானம் செய்கிறவரையில், இது சரியாகப் போவதில்லை. சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்ட அறிக்கையில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள், நமக்கு உரம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, அதனால் உற்பத்தி பெருகவில்லை என்றார்கள். வந்தால் பண்ணலாம் என்றார்கள். இப்போது சட்டசபைத் தலைவர் பேச்சில் உரம் நமக்கு அதிகமாக வந்துவிட்டது என்கிறார்கள். ஆகையால் 70 லட்சம் டன் தாராளமாகச் செய்துவிட முடியும் என்றார்கள். ஆனால் இப்போது என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், வாங்குகிறவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையைச் சொல்லவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. 70 லட்சம் டன் வாங்குவதற்கு சட்ட சபையில் பேசியிருக்கிறார்கள். உரம் நிறையக் கிடைத்தால் 70 லட்சம் டன் கிடைத்துவிடும் என்று தைரியம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அது எனக்கும் தைரியமாக இருக்கிறது. இப்போது அவர்களே சொல்கிறார்கள்.

-20 n. இதில் ஏழாவது பாராவில்:

"There is, however, no room for complacency on the agricultural front, particularly so since the use of chemical fertilizers has not picked up to the extent desired. The off-take of fertilizers during 1962–63 was only 2·5 lakhs tons against the target of 3·22 lakhs tons. In the current year also, the consumption may reach a level of only 3 lakhs tons even though large stocks are available. Our main endeavour in the remaining two years of the Plan should be to remove the institutional and other bottle necks in the flow of fertilizers to the field."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(Mr. Chairman in the Chair.)

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: What is the time allowed, Sir?

MR. CHAIRMAN: Fifteen minutes.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The time-limit was not mentioned when I began my speech.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, it depends on the number of speakers. We can meet even in the afternoon and continue if there are a large number of speakers.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may continue.

22nd January 1964]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I request you, Sir, to give me a little more time. I would have spoken on the very first day, but on account of the fact that I was not well, I did not attend the meeting. Otherwise, I would not make this request. I will speak only relevantly, Sir.

So far as fair price shops are concerned, I request the Government to give as far as possible the best rice of our own country. I am told, in America sometime the Government give subsidies to producers of rice.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: On a point of order, Sir. Can a Member speaking in Tamil suddenly switch over to English?

MR. CHAIRMAN: Yes, he can. Let not the hon. Member be disturbed. Let him continue his speech.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: அங்கங்கே அப்படித் தவறுகள் இருக்கிறதாக அவரே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதனாலே, இந்தத் தவறுகளினாலே, உரம் சரியாகப் போய்ச் சேராது, யூனியனிலிருந்து போய்ச் சேராது. அவர்கள் பூமியைப் பரீட்சை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், ரொம்ப ரொம்ப தோண்டித் தோண்டி, கெட்டுப் போய் விடுமே தவிர, இனிமேல் பரீட்சை ஒன்றும் பண்ண முடியாது. North Arcot ஜில்லாவில் எல்லாம், இப்போது போய் உரத்துக்கு ஏற்றதா என்று இன்னும் பூமியை பரீட்சை செய்து கொண்டிருந்தால், அது ரொம்ப நாள் ஆகிவிடும். நாம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். நாம் கண்டு பிடித்த பிறகு தானே முடியும். இது எல்லாம் நடக்கக் கூடிய காரியமாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இன்று உரங்களை வாங்குபவர்களுக்கு பொறுப்பு இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதிலே அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்லும்படி, கவர்னர் பெருமான் கேட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதில் சரியான முறையில் செய்யாவிட்டால், 70 லட்சம் டன், இந்த மூன்றாவது திட்டத்தில் உற்பத்தி ஆகும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அப்படி இருந்தானால் தான், இப்போது நமக்கு உற்பத்தி குறைவாகப் போகும். அப்போது விலைவாசிகள் தான் அதிகம் ஆகும்.

காய்கறிகளைப் பற்றி எனக்கு ஆச்சரியம். விலையைக் குறைப்பதற்காக ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சென்ற ஆண்டிலே சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி இந்த ஆண்டிலே பேச்சே இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, இப்போது urban towns -ல் வீடு கட்டும் பூமியாக அங்கே வைத்து, அதில் காய்கறி வைப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணினார்களா என்று தெரியவில்லை. காய்கறிகளின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும். பூமி விளையாதிருக்கிற சமயத்திலே, காய்கறிகளைப் போடலாம். நமது மந்திரி மன்றாடியார் அவர்கள் அழகாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி அதிகமானால், ஒருவேளை விலை குறையலாம். பதியம் போடும்படி

யான முறையில், என்னத்துக்கு காய்கறி சாகுபடி பண்ணுவது என்று session நடந்தபோது இவர்களே வழி காட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதில் அநேக திட்டங்கள் வேண்டுமென்று கூட நேற்று நடந்த பொறுக்குக் கமிட்டியில் நான் வாதாடினேன். அந்த மாதிரியாக காய்கறி நன்றாகப் பண்ணுகிறோம் என்று அவர்களுக்குக் காண்பித்து, அவர்கள் பார்த்துப் பரிசீலனை பண்ணியான பிறகு, அதற்கு ஏதாவது வழி பண்ணினால் தேவலை என்று நினைக்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும் இப்போது சாகுபடி நன்றாகச் செய்யப்படவில்லை. முதல் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சாவூர் போய் வந்து அந்த மாதிரி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேப்பரில் வந்திருக்கிறது. ரொம்ப சாகுபடி குறைஞ்சு இருக்கிறதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது, அவர்களுக்கு வரி வஜா கொடுத்து, water tax என்று இன்று இருக்கிறதை நிறுத்தி வைத்துவிட வேண்டும். இப்போது புயல் காற்று ஏற்பட்டு, எல்லா வாழையும் போய்விட்டது. வாழை காற்றுக்கு நிற்காது போய்விடும். அதனால் தான் "வாழையடி வாழை என வந்த திருக் கூட்டம்" என்று ராமலிங்க சுவாமிகள் பாடினார்கள். வாழை என்றால், காற்று அடிச்சால் போதும், விழுந்தால் குலையோடு விழும். புயல் காற்று அடிச்சதுக்கு அப்புறம் பழம் 2½ அணா 3 அணா விலை, கும்பகோணத்திலே. அப்படியும் வாங்கிச் சாப்பிட்டார்கள். அங்கே வாழைப்பழமே சாப்பிட வேண்டாமென்று ஒன்றும் தீர்மானம் பண்ணவில்லை. ஊரில் இருக்கிற வாழை எல்லாம் போய்விட்டது. வாழையானது உயர்ந்த ரகமான சத்துள்ள வாழை. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலையிலே, வேண்டிய பரிசீலனை பண்ணி, அவர்களுக்கு வேண்டிய பரிகாரங்களைச் செய்யத்தான் வேண்டும். அதில் ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை.

இரண்டாவது அரிசி விலையைக் குறைக்க Fair Price Shops
12-30 p.m. ஏற்படுத்தி விற்கிறதை நான் பார்க்கிறேன். அதிலே ஒரு ஆச்சரியம் நம் ஊர் அரிசியே காணோம். American Rice இவ்வளவு ஒரு லிட்டருக்கு என்று போட்டிருக்கிறது. ஏன், வாங்கினவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வாங்கினவர்களும் குறைவாகத்தான் போட்டு வாங்குகிறார்கள். அந்த நிலையிலே இருக்கிறது. ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. நெல்லூர் அரிசியை எவனும் கொடுக்க மாட்டான். இப்போது சிரமப்பட்டு, நெல்லூர் அரிசியை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். நம்முடைய ஊர் அரிசியைக் காணோம்.

கீழ் சபை என்றால், கோவித்துக் கொள்வார்கள். இங்கே சட்டசபையில் இருக்கப்பட்டவர்கள் ஏதாவது கேட்டால், எல்லாம் நீங்கள் எல்லாம் Bengal-க்கு அனுப்பி விடுகிறீர்கள், எங்கே இருக்கிறது அரிசி என்றெல்லாம் கூட அங்குள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், நம்முடைய தேசத்துக்கு இல்லாமல், அங்கே அனுப்புவதாலே ஏற்பட்ட குறை இது.

அமெரிக்க அரிசியைத் தவிர நம்முடைய அரிசியையும் உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்களிடம் இப்போதே வாங்கி, அந்த அரிசியைக் கொடுக்கிறதுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யலாம். பல தேசத்தில் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். பணம் கொஞ்சம் அதிகம் என்றாலும், இனிமேல் அதிலேயும் கொஞ்சம் அரசாங்கம் கவனிக்கணும் என்று சொல்கிறேன். அது ரொம்பவும் முக்கியமானது.

அடுத்தபடியாக, நெல்லை அதிகம் உற்பத்தி பண்ணுவதற்கான ஏற்பாடு செய்வது. உற்பத்தியானவர்களுக்கு முக்கியமாகப் பணம் இல்லை. அதைத் தான் முக்கியமாகக் கவனிக்கணும். அதுவும் காலாகாலத்தில் உதவி பண்ணணும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், விவசாயிக்கும் காலாகாலத்தில் பணம் கொடுக்கணும். Crop insurance பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு crop Securing ஆக வைத்து, இதை முக்கியமாகப் பரிசீலனை பண்ணணும். அந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமாக, பணத்தை சீக்கிரமாக, Co-operative society அந்த முறையில் ஆசை இருந்தால், அந்த முறையிலேயே செய்யுங்கள். எந்த முறையில் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அது உடனடியாகக் கிடைக்கும்படியான நிலை ஏற்படவேண்டும். என்கிறதை முக்கியமாக வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். அது என்றைக்கு அமுலுக்கு வருகிறதோ, அன்றைக்குத்தான் உற்பத்தி அதிகம் ஆகும், அதைப் பற்றிச் சந்தேகமே கிடையாது. அது இன்னமும் வரவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அதனால் தான் நாம் முன் பணம் கொடுத்து, பின்னால் வாங்குவதற்குப் பல முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் என்பது முதல் காரியம். இரண்டாவது crop security முக்கியமான காரியம்.

இந்த 17-வது அமெண்டுமெண்டைப் பார்த்தால் பயமாக இருக்கிறது. புதுப் புது சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து ஜனங்களுக்கு கவலை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். நான் வணக்கமாகக் கேட்பது வாய்மூடிண்டு இருந்தால் தேவலை என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் தேசத்திலே ஒரு பெரிய குறை இருக்கிறது. ஆரோக்கியத்திற்குக் கெடுதல் வருகிற சமயத்தில் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனால் நோயாளிகளைப் பார்க்கிற கவனம் குறைந்து விடுகிறது. பல பேர் சொல்வதை நான் சொல்றேன். யார் பேரிலோ தப்போ என்னவோ சொல்ல முடியாது. ஜனங்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போறது என்று சொன்னால், கடைசி காலத்தில் போறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, திரும்பி வருவோம் என்று பேசுவதாக இல்லை. ஏழைகள் எல்லாம் என்கிட்டே வேலை செய்யறவங்க ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு லெட்டர் கொடுங்க என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய மோட்டார் ஓட்டுகிறவனுக்குக் கெடுதல் வந்த சமயத்திலே, இவாள் பிள்ளை நான் வேலையில் இருக்கிறார், கடுதாசி கொடுத்தேன். அங்கு ஏகக் கூட்டம் இருப்பதால் பார்க்க முடியவில்லை போல் இருக்கிறது. ஒருத்தருக்கு கையில் அடிப்பட்டது.

டாக்டரிடம் போனால் சுத்தி வெச்சுக்கோ நாளைக்கு வா பார்க்கலாம் என்கிறார்கள். நாளைக்குத் திரும்பி வரும் நிலையில் இருக்கிறார்களோ என்னவோ. அப்படிச் சொல்லுவது தப்பாகப் பட்டது. சாதாரணமாக பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்திலே ஆஸ்பத்திரியிலே ஏழைகளாக இருப்பவர்களைக் கவனிப்பதில்லை என்ற குறை தான். இதைப் பரிசிலனை பண்றதுக்கு கூட்டத்தை பிற்பாடு ஒரு தடவை வெச்சுக்கிட்டால் கூடத் தேவலை. நல்லது கூட்டம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது, அதனால் அவர்களால் கவனிக்க முடியவில்லை.

தவிர்த்து திருச்சி, நார்த் ஆற்காடு எல்லா ஊர்களிலேயும் காலரா. ரொம்ப நஷ்டம் ஏற்பட்டது. காலரா இல்லை என்ற காலம் வந்து விட்ட சமயத்தில் இப்படி இருப்பது கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்று நினைக்கிறேன்.

டெமாக்ரஸியில் சோஷலிஸம் என்பது சாத்தியம் இல்லை. சோஷலிஸம் என்ற வார்த்தைக்கு என்ன அர்த்தம். யு.எஸ்.எஸ்.ஆர். யுனைடெட் சோவியத் சோஷலிஸ்டு ரிபப்ளிக். சோஷலிஸம் என்பது அவர்களுடைய வார்த்தை. சோஷலிசம் என்பது கம்யூனிஸத்திற்குத்தான் வரும். அதன்கிட்டே தான் போய்ச் சேரும். கொஞ்சம் என்று சொல்றது சாதாரணமான பேச்சு.
12-40 p.m. சோஷலிஸம் என்ற சொல்லை டெமாக்ரடிக் பிரேம்வொர்க்கில் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்றேன்.

ஜனங்களுடைய முயற்சி அதிகமாக இருந்தால், எல்லாம் சாதிக்க முடியும். ஸ்டேட் எல்லாம் மனுஷன் தான். ஸ்டேட் என்றால் 3 பேர் 4 பேர் செய்யற முடிவு தான். போன தடவை நம்முடைய தலைவர் எழுதினார். இந்த மாதிரி டாக்மாவை விட்டு விட்டு நீங்கள் யார்யார் வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றார். ஏதாவது ஒரு காரியம் பண்றதுக்கு முன்னாலே பேசற பேச்சு அந்தப் பேச்சினால் நாம் மாறக் கூடாது. ஜப்பான் செய்யறது என்றால் நம்மால் செய்ய முடியாதா. நாம் கொஞ்சம் பெரிய ஸ்டேட். அதனால் இந்த டாக்மாவை விட்டு விட்டு யார் எவ்வளவு செய்யறாளோ அதற்குப் பணம் கொடுத்தா நல்ல திட்டம் வரட்டும் எல்லாம் செய்யட்டும். இந்த ஏற்பாடு பண்ணினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த கவர்னர் உரை அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் சொல்லியதை நான் ஆதரிப்பதோடு மற்ற பேச்சுகளையும் முழுதாக ஆதரிக்கிறேன் என்றும் சுருக்கமாகப் பேசுவேன் என்று முன்னறிக்கையாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையிலே திட்டங்கள் எல்லாம் துரிதமாக நிறைவேறி வருகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனக்கு அதிலே ஒரே ஒரு சந்தேகம் தான். திட்டங்கள் மக்களுடைய நன்மைக்காக நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பணம் செலவழிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பணம்தான் துரிதமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது.

செலவழிக்கப்படுகிற பணம் மக்களுக்குப் பிரயோசனப்படுகிறதா, துரிதமான அளவுக்கு என்ற சந்தேகத்தைத்தான் நான் இப்போது கிளப்பி அதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும்படி சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக விவசாயத்தைப் பற்றி எல்லோருமே குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக விளை பொருள்களுடைய விலைவாசிகளைப் பற்றி எல்லோருமே குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதிகமாக அதைப் பற்றி மேலும் விவரித்துக் கொண்டு போக விரும்பவில்லை. இன்று தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே விவசாய அபிவிருத்திக்கு, மற்ற விளைபொருள்களுக்கு மான்யூர்—எரு கொடுத்து வரப்படுகிறது. இந்த எரு முக்கியமாக ஒரு சில பகுதிகளிலே மாதிரி பிளாக்குகளுக்கு எடுத்துக் கொண்டு மணிலாக்கொட்டைக்கு இரண்டு முறையாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த எருவைப் போட்டு எந்த விதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை என்று மாவட்டம் பூராவிலும் அபிப்பிராயம் கொண்ட கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்டத்தில் உள்ள மக்கள் மட்டும் இந்த எண்ணத்தோடு இல்லை. விவசாய இலாகாவினரும் இந்த எண்ணத்திலே இருந்து கொண்டு முன்னாலே கிடைத்த எரு சரியான எரு அல்ல வேறு எரு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சரியாகப் பரீக்ஷார்த்தம் செய்யாமல் முன்னாலேயும் பரீக்ஷார்த்தம் செய்யாமல் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு அவ்வளவு பணமும் செலவழித்து விட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால், மக்களும் திருப்தி அடைய முடியாது, அரசாங்கமும் திருப்தி அடைய முடியாது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்திய அரசாங்கம் சொல்பவைகள் மாநில மக்களுக்கு உகந்ததாக இல்லையென்றாலும் அவற்றைத் தட்டிக் கேட்காமல் அல்லது எடுத்துச் சொல்லாமல் வந்துவிடுவது கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் தொழில் துறையில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது. இன்னும் அதிக அளவில் தொழில் துறையில் முன்னேறியிருக்கும். மத்திய அரசாங்கம் நமது அரசாங்கம் கேட்பதை நியாயமானதைத்தான் இவர்கள் கேட்கிறார்கள், அவற்றை கொடுத்திருந்தால் இன்னும் அதிகமாக முன்னேறியிருக்கும். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நியாயமானவற்றைத்தான் அவர்களிடம் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பல தடவைகளை ஏற்படுத்தி பல சாக்குபோக்குகளைச் சொல்லிக் கொண்டு சரியான காரணம் காட்டாமல் இருந்துவருகிறார்கள். ஆகையல் இதில் நமது அரசாங்கம் தீவிரமாக தைரியமாக இருந்து அவர்கள் போக்கை எடுத்துச் சொல்லி சண்டை போட்டு கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுபவை நமது மாநிலத்தில் சரியான வழியில் செய்யப்படுகிறதா என்றும் யோசிக்கவேண்டும். எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள் 'டாக்மேட்டி

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1964

சம்' என்று, அப்படியில்லாமல் சாத்தியப்படக்கூடியவற்றை எல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நமது மாநிலம் தான் இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களைவிட நூற்பு ஆலைகள் அதிகம் உள்ளது. மேலும் மேலும் நூற்பு ஆலைகள் ஏற்படவேண்டும். அதில் தயாராகக்கூடிய நூல்கள் செலவாவதற்கு நமது மாநிலத்தில் தான் சாத்தியக் கூறுகள் அதிமாக உள்ளன. நமது அரசாங்கம் அதிகமான கதிர்களைக் கேட்டு மத்திய அரசாங்கம் மூன்றுவது திட்டத்தில் 75 ஆயிரம் கதிர்கள் தனியார் துறையில் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதித்திருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் கேட்டது மிகமிகக் குறைவுதான். அப்படி இருந்தும் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் போய் விட்டாலும், இன்னும் அந்த 75 ஆயிரம் கதிர்களை எப்படி நமது மாநிலத்தில் உபயோகப்படுத்துவது என்ற முடிவுக்கு வராமல் இருப்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதுதான் கடந்த இரண்டு மாதங்களில் ஏதோ சிபாரிசு செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதுவும் எந்தவிதமான சிபாரிசு என்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவைகளை அமைச்சர் அவர்களது பேச்சிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு உரிய முறையில் கூடியவரையில் புள்ளி விவரங்களுக்கு ஒரு சில காரியங்களைச் செய்தாலும் அதைவிட நல்லமுறையில் செய்யப்போகிறோம் என்று சங்கத்தின் மூலமாக விண்ணப்பம் அனுப்பி பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அதற்கு நாளது வரையில் எந்தவிதமான தகவலும் அரசாங்கம் அனுப்பாதது மிக வருந்தத்தக்கது. அந்த மாதிரி விஷயத்தில் திருத்தமான நடவடிக்கை எடுத்து உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்றால் கொடுக்கலாம். கூட்டுறவுத் துறையில் அல்லது வேறு வகையில் செய்யப்போகிறோம் என்று முடிவானால் அதையும் சொல்லிவிட வேண்டும். அனாவசியமாக இரண்டு ஆண்டுகளாக இவ்வளவு கதிர்களை வைத்துக்கொண்டு தொழில் துறையில் திட்டம் வகுப்பது தவறு. ஆகையால் எவ்வளவு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறமுடியுமோ அதைப் பெற வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் பல துறைகளில் பல கோடிக்கணக்கான பணத்தை விரயம் செய்யாமல் பொதுநல உணர்வோடு செயல்புரிய வருகிறவர்களுக்கு இடையூறாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக திட்டங்களை அமுல் படுத்துவதில் அப்படி நடந்துவருகிறது. முக்கியமாக நமது அரசாங்கம் கைத்தறியாளர்களுக்குக் கஷ்டம் வருங்காலத்தில் பண உதவி செய்வதற்கு ஹாண்ட்லூம் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத் திட்டம் தயார் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டு அவர்களுடைய ஆதரவைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. இது நியாயமான கோரிக்கை. கோடிக் கணக்கான பணம் தேவையில்லை. ஒரு சில லட்சக்கணக்கான பணம்தான் தேவை. ரிசர்வ் பாங்கு தடை போடுகிறது என்று அரசாங்கம் எங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பதில் சொல்கிறது.

22nd January 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

மத்திய அரசாங்கம் ஏன் இதுபோன்ற சிறுசிறு விஷயங்களுக்கெல்லாம் தடைபோட வேண்டுமென்பதை எடுத்துச் சொல்லி காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-50 p.m

அடுத்தபடியாக, பொதுவாகவே டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்களும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிற நண்பர் எஸ்.ஆர்.பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டிலும் அயல் நாட்டிலும் நமக்கு அதிகமான வாய்ப்புகள் இருந்துவருகின்றன. அதைக் கவனித்து நல்லமுறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் கூட ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி மாநில ரீதியில் இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அகில இந்திய ரீதியிலே ஏற்றுமதிக்காக ஆலோசனைக் குழு இருக்கிறது. அதை நிர்வகிக்க அதில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் அது சிரிப்புக்குள்ளாகும் ஒன்று ஆகும். சென்னை மாநிலத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யும் துணியில் 90 சதவிகிதத்துக்கு மேல் பருத்தி நூல் துணிகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. அப்படியிருந்தும் அந்தக் கைத்தறி ஏற்றுமதி ஆலோசனைக் குழுவில் ஒரு அங்கத்தினர் கூட நேரடியாக ஏற்றுமதியில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இல்லை என்று சொன்னால், இதைவிட வெட்கக்கேடான சிரிப்புக்குள்ளான சமாசாரம், வருந்தக்கூடிய சமாசாரம் இருக்கமுடியாது. மத்திய அரசாங்கத்திலுள்ள அமைச்சர்களுக்கோ அல்லது அலுவலர்களுக்கோ வேண்டியவர்களாக இருந்தால், கைத்தறிக்கும் அவர்களுக்கும், சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் அக்குழுவில் போட்டு நடத்தி வருகிறார்கள். இப்படி காரியங்களைச் செய்தால், எப்படி ஏற்றுமதி விஸ்தரிப்பு அடையும் என்று புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. சென்னையில் கூட வீவர்ஸ் சர்வீஸ் செண்டர் என்று மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியினால் ஒரு நிறுவனம் நடந்துவருகிறது. நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு அது இருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய நிறுவனம். , அதற்கு எக்சிகியூடிவ் டைரக்டர் முக்கியமாக இருக்கிறார். அந்த அம்மையார் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று வந்தாலும் கூட அமெரிக்காவுக்கு எந்த விதமான துணிகள் தேவை என்பதைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் இன்றுவரையிலும் சொல்லியதாகத் தெரியவில்லை. என்றுமே தொழிலுக்கு உதவியாக இல்லாத நிறுவனங்களில் மத்திய அரசாங்கம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து கைத்தறிக்குத்தான் அவை செலவழிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பார்த்துக்கொண்டு நமது அரசாங்கம் சும்மாயிருக்கலாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் பயமின்றி எடுத்துச் சொல்லி அதனால் பயன் பெற்றால் மாநிலத்திற்கு நல்லது. இல்லாவிட்டால் அதை எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்தால் நல்லது.

அடுத்து, சமதர்ம சமுதாயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சமதர்மத்தின் மீது உண்மையாகவே அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கையிருந்தால், முதலில் மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் மாநில

அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடுகளும் இல்லாது செய்தால், அவர்களுடைய உண்மையான எண்ணத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சிப்பந்திகளுக்கு அதிகப்படியாக 10 ரூபாய் மாதத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றார்கள். அதற்கு முன்பே மத்திய அரசாங்க, மாநில அரசாங்க சிப்பந்திகளிடையே பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரே வேலையை, ஒரே நேரங்களில் செய்கிற ஒரே அரசாங்க அதாவது இந்திய அரசாங்க வேலையைச் செய்கிறவர்கள் என்று அவர்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்களுக்குள்ளே வேறுபாடுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் மக்களிடையே சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிப்பது வீணான முறையில் முயற்சிப்பது ஆகும் என்றும் அது சரியில்லை என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக இந்த வித்தியாசம் ஏன் இருக்கவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் மாநில ஊழியர்களுக்கும் வித்தியாசம் அதிகம் இல்லாத அளவுக்கு, முதலில் இந்த இரு அரசாங்கங்களும் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியார் துறையில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் அப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் கூறுகிறார்கள். தனியார் துறையில், அரசாங்க சிப்பந்திகளை விட அதிகக் கடுமையாகவும், உண்மையாகவும் வேலை செய்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்தவாறு அதிக ஊதியம் பெறுகிறார்கள், உழைக்காமலே பெற்று விடவில்லை என்பதை நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம். திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் ஊழியர்கள் குறைவாகப் பெறுவதைப் பற்றிச் சொன்னார். தனியார் துறையில் கூட வித்தியாசம் இருக்கத் தான் செய்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : நம் நாட்டில் **S.S.L.C.** படித்தவர்கள் தான் பெரும்பாலும் அரசாங்க வேலைகளுக்குப் போக வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்களே தவிர, மற்ற அதிகம் படித்தவர்கள் இதற்கு வருவதில்லை. சாதாரணமாக டாக்டருக்குப் படித்தவர்கள் எப்படி அரசாங்க வேலைக்குப் போகாமல் தனிப்பட்ட முறையில் தொழில் நடத்த விரும்புகிறார்களோ, அதே போல் தான் தனியார் தொழிலில் நன்கு படித்தவர்கள் சேர்ந்து கொள்ள விருப்பப்படுகின்றார்கள். இப்போது படித்தவர்களுக்கு அரசாங்க வேலை வேண்டுமா, **Burma-Shell,** பாங்குகள் போன்ற நிறுவனங்களில் வேலை வேண்டுமா என்றால், தனியார் நடத்தும் நிறுவனங்களுக்குத் தான் செல்வார்களே தவிர, அரசாங்க வேலைக்கு வரமாட்டார்கள். அங்கே தான் உழைப்புக்குத் தகுந்த மதிப்பும், அதற்குத் தகுந்த ஊதியமும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த மாதிரி நம்பிக்கை அரசாங்க அலுவலகங்களில் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் தேர்தலைக் குறிக்கோளாக வைத்து, செயலுக்கு ஒவ்வாத மக்கள் நலத்துக்குப் பயன்படாத காரியங்களை எல்லாம் மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் செய்வதில் ஈடுபடுகின்றன. கண்டிப்பாக அவ்வாறு ஈடுபடக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கிற அரசாங்கம் பொதுத்துறையில் உள்ள நிறுவனங்களை விட, தனியார் துறையில் இயங்கும் நிறுவனங்களைப் பல துறைகளில் அரசாங்கம் தேசீயமயமாக்க வேண்டும் என்று கூறி வருகிறது. இது சாதாரணமாக தேர்தலுக்கு வேண்டுமானால் பயன்படுமே தவிர, உண்மையில், மக்களுக்குப் பயன்படுவதற்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. உண்மையாக இருந்தால், எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்குவதை கண்டிப்பாக ஆதரிக்க முடியும். அதனால் மக்களுக்கு எந்த விதத்திலாவது நன்மை ஏற்படுமானால், எந்தத் திட்டமானாலும் அதை முழு மனதோடு ஆதரிப்பேன். இப்போது தேசீய மயமாக்கப்பட்ட தொழில்கள் அல்லது பொதுத் துறையில் நடத்தப்படுகின்ற தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். பொதுத் துறையில் என்ன சலுகை கொடுக்கின்றோமோ, அதையே தனியார் துறைக்குக் கொடுத்தால், மக்களுக்கு அது பயன்படும். அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருவாய் பெருகும் என்று சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அப்படிச் செய்தால் மக்களுக்கும் நன்மை, அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்துக்கும் வருமானம் பெருகுமானால், அதற்கு எந்த விதமான தடையும் எவராலும் சொல்ல முடியாது. எல்லா உடைமைகளையும் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசிய மயமாக்குவதானால், இந்தக் குறிக் கோளுடன் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நேற்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பெடுத்துக் கூறினார் புள்ளி விவரங்கள். இன்னும் ஒரு சில புள்ளி விவரங்களைத் தினசரி பேப்பர்களில் பார்த்தோம். மத்திய நிதி அமைச்சர் தந்த புள்ளி விவரம், 43 நிறுவனங்கள் பொதுத் துறையில் உள்ளதை எடுத்துக் கொண்டு பரிசிலனை செய்ததில், ஒரே ஒரு நிறுவனம் தான் லாபகரமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது என்று மற்ற துறைகள் எல்லாம் என்ன வாயிற்று? ஏன் இவ்வளவு நஷ்டத்தில் வேலை செய்கின்றனர் என்பதைப் பற்றி அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன். மக்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தினால், தனியார் துறை செய்வதை விட அதிகப்படியான நன்மை ஏதாகிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தோமானால், நிச்சயமாக இல்லை. ஒரு **Per cent** கூட கூடுதலாக நன்மை கிடையாது. அதை விட பாதகம் தான் என்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பாங்குகளைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று முழங்குவது, அல்லது இது போன்ற தொழில்களைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருவது, விரும்பத் தக்கது அல்ல. அதை நமது மாநில அரசாங்கம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நண்பர் கரையாளர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், முக்கியமான Steel Industries போன்ற தொழில்களை முதலாவதாக எடுத்துக் கொண்டு பிறகு படிப்படியாகப் போகலாம் என்று. அப்படிப்பட்ட காரியத்தை, நாட்டிலே தொழில்களைத் தேசியமயம் ஆக்குவதற்கு இந்த முறையைத்தான் கடைப் பிடிக்க வேண்டும். பஸ்களை ஓட்டுவது, அரிசி மில்களையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்பதில், அரசாங்கம் மக்கள் நலத்துக்கு விரோதமாகச் செயல் படுத்தக் கூடாதென்று சொல்லிக் கொண்டு, மேற்கொண்டு, ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், சட்ட சபைக்கு ஆசிரியர்கள் சார்பாக தேர்ந்து எடுப்பதில், அந்தத் தொகுதி பற்றி ஏதோ மாறுதல் செய்வதற்கு நமது அரசாங்கம், தங்களுடைய ஒப்புதலைத் தெரிவித்து இருக்கிறது என்று. அப்படி இருக்குமானால், அது மிக மிக வருந்தத்தக்கதுதான். ஆசிரியர்களின் நலனை அனுசரித்து, இந்தச் சட்டசபையின் மெம்பரை ஏற்படுத்தி இருக்க, அதை மாற்றுவதற்கு எந்த விதமான காரணமும் இல்லை. என்னைப் போன்றவர்களால் என்ன காரணம் என்று புரிந்து கொள்வதற்கில்லை. ஏதாவது மாற்ற வேண்டுமென்றால், முன்னாலேயே சொல்லி இருந்தால் கூட, மாற்று யோசனை தெரிவித்திருக்கலாம். தனிப்படச் செய்வது உகந்ததல்ல. அந்த மாதிரி ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும் அரசாங்கம் என்று கூறிக் கொள்வதோடு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமகனாருடைய உரையினை மெத்த மகிழ்ச்சியோடு ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். அதிர்ஷ்டவசமாக, நம்முடைய கவர்னர் பெருமகனார் கண்யம், தெய்வ பக்தி ஆகிய பண்பு வாய்ந்தவராக இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. நமக்கு வரும் கவர்னர் எல்லாருமே பொரும்பாலும் அப்படியே தானிருக்கிறார்கள். அது நாம் செய்த புண்ணியம் என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். கண்யத்தால் உயர்ந்தவர் என்பதை இந்த உரையே நன்கு காட்டுகிறது. இங்கே நேற்று. எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் M. G. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூட புகழ்ந்து பேசினார்கள். பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் கொடுத்துள்ளார்கள் என்ற கருத்தை கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதிலிருந்து உண்மையிலேயே எவ்வளவு தூரம் கண்யமும், பண்பாடும் உள்ளவராக இருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது. ஆனால் அதை அடுத்து ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் கவர்னர் பெருமானுடைய மனதைப் புண்படுத்தி இருக்கிறது என்பது மிக நன்றாகப்பிரதிபலித்து இருக்கின்றது. இந்த நாட்டு அரசாங்கம் பூரண பேச்சு உரிமையும், செயல் உரிமையும் தொடர்ந்து வழங்கி வரும். ஆனால் நமது அரசியல் சாஸனத்தில் வழங்கப்பட்டிருப்பதை எந்தக் கிளர்ச்சியினாலும்

அழிக்க முடியாது என்று அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதை மிக மிக நன்றாக ஆழ்ந்து அலசிப் பார்க்க வேண்டும். பார்த்து உணர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சில முக்கியமான வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லாம், தங்களுடைய கல்லூரிகளிலிருந்து வெளி வந்து, ஊர்வலம் செல்ல ஆரம்பித்தது, உண்மையிலேயே புண்படுத்தக் கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சி. நம்முடைய கல்லூரி மாணவர்கள், ஒழுக்கத்திலும் கட்டுப்பாட்டிலும், நல்ல உயர்ந்த பண்பாட்டிலும் மேம்பட்டவர்கள், அதை யாராலும் மறுக்க முடியாது, மறைக்கவும் முடியாது. அதெற்கெல்லாம் காரணம் நம்முடைய மதிப்புக்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர், முதலியார் போன்றவர்கள் இப்போது பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக பணியாற்றுவதுதான் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. இவ்வளவு ஒழுக்கத்திலும், பண்பாட்டிலும், கட்டுப்பாட்டிலும் சிறந்த கல்லூரி மாணவர்கள், இப்படி எல்லாம் அண்மையில் நடந்து கொண்டதால், அவர்களுக்கு என்ன பயன்?

ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படியெல்லாம் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. இவ்வளவும் செய்து விட்டு மாணவர்கள் அரசியலிலே பங்கு கொள்ளக் கூடாது, அரசியலியே ஈடுபடக் கூடாது என்று பேசவும் செய்கிறார்கள். சொல்லுவது ஒன்று செய்வது ஒன்றாக இருக்கிறது. படிப்பது திருவாசகம் இடிப்பது சிவன் கோயில். மாணவர்கள் விஷயத்தில் அரசியல் வாதிகள் தலையிடாமல் இருப்பது நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் இந்தியை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். எனக்கு அது புரியவில்லை. நம்முடைய இந்த மாநிலத்திலே மாநில அரசாங்கம் தாய் மொழியான தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகிறது. மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் அளிக்காத அளவுக்கு ஆதரவு அளிக்கிறார்கள். படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர வற்புறுத்துகிறார்கள். மறைமுகமாக திணிக்கிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு. இந்தியைப் படிக்கிறவர்கள் படிக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். திணிக்க வேண்டும் என்று எப்போதும் சொல்லவில்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸிக்குப் பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பாடத்தில் தகுதிக்குரிய மார்க்கு வாங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை கிடையாது. அப்படிச் சிறந்த முறையிலே இந்தி படிக்கிற மாணவர்கள் படிக்கட்டும் என்ற பெருந்தன்மையோடு வைத்திருக்கிறார்கள். இதை எடுத்துக் கொண்டு தப்பான முறையிலே அரசியல் வாதிகள் திணிக்கிறார்கள், வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று சொல்வது பொருந்தாத வாதம். ஏதோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு அடித் தளத்திலே எதையோ வைத்துக் கொண்டு பழி சுமத்த நினைப்பது நேர்மை ஆகாது, நியாயம் ஆகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்க் பஸ் போக்குவர்த்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள். அந்தப் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் நிர்வாகத்திலும் சிறந்தவர். அவருடைய

முன்னிலையிலே சொன்னால் தக்க பலன் இருக்கும் என்று ஒருசில கருத்துக்களை வெளியிட விரும்புகிறேன். நான் வாரத்திலே 15—20 மணி நேரம் பஸ்சில் பிரயாணம் செய்கிறவன். இப்போது நூற்றுக்கணக்கான பஸ்கள் விட்டிருக்கிறார்கள். ஜனங்களுடைய நெரிசலை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சமாளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையிலே அதிகப்படியான முறையிலே எவ்வளவு சௌகரியம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்திருககிறார்கள். ஆனால் பலகுறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அடையாறை எடுத்துக் கொண்டால் 21-பி, 5 என்ற பஸ்கள் இருக்கின்றன. எந்த பஸ் முதலிலே போகிறது என்று யாருக்கும் தெரிவதில்லை. அது பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு முறையும் போய் டைம் கீப்பரிடம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர் கூட மரியாதையாகச் சொல்லுவதில்லை. முன்னாலே இருக்கிற பஸ்சில் ஏறி உட்கார்ந்தால், கடைசியில் இருக்கிற பஸ் புறப்படுகிறது. ஒரு விளம்பரப் பலகை இருந்து, இந்த பஸ் இத்தனை மணிக்குப் புறப்படும் என்று குறிக்க ஏற்பாடு செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். பொது மக்கள் கஷ்டப்படாமல் இருப்பார்கள். கண்டக்டருககு என்று தனி சீட்டு ஒதுக்கி வைததது இருக்கிறார்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக பஸ்சிலே நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஏற வேண்டியிருக்கிறது. நான் கவனித்திருக்கிறேன். வயதான பிரயாணிகள், நோயாளிகள், பெண்கள் எல்லாம் வார்ப் பட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் போது கண்டக்டர்கள் அவர்களுடைய சீட்டுகளிலே நிம்மதியாக உட்கார்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இது மிக சங்கடமான நிலைமையை உண்டாக்குகிறது. உட்காருவதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை என்றாலும் அவர்கள் அந்த சீட்டுகளில் உட்கார்ந்து கொண்டே கை நீட்டி பிரயாணிகளிடம் டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். நான் அனுபவித்து இதைச் சொல்கிறேன். கண்டக்டர் சீட்டு எது, பிரயாணி சீட்டு எது என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. தவறி கண்டக்டர் சீட்டில் உட்கார்ந்துவிட்டால் 'முன்னே போ' என்று விரட்டுகிறார்கள். நான் இதை ஒரு நாள் டைரக்டரிடம் சொன்னேன். தொலைபேசி மூலம் சொன்னேன். இந்த மாதிரி ஒரு சீட்டு இருக்கிறதே. ஒரு சீட்டு அப்படி இருப்பதைக் குறை கூறவில்லை. வயதானவர்களும் பெண்களும் நோயாளிகளும் ஊசலாடி வரும்போது கண்டக்டர் உட்கார்ந்து வருவது நல்லதல்லவே என்றேன். அவர் என்னைத் திடீரென்று கேட்டார்.

"How many of you, gentlement are prepared to get up and offer seats to women and old people if they come and get into the bus?" என்று.

அவர் ஆங்கிலத்திலே சொன்னதைச் சொன்னேன். எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. பழகிய ஆள்போல் நினைத்தார்போல் இருக்கிறது. தனி சீட்டு இருப்பதைப்பற்றிக் கூடச் சொல்லவில்லை. அந்த சீட்டு தனியாகக்கூட இல்லை. பிரயாணி சீட்டு கூட இருக்கிறது. எல்லோரும் உட்கார்ந்து இருந்தால் கண்டக்டரும் உட்கார்ந்து போகட்டும். மற்றவர்களுக்கு சௌகரியம் இல்லாதபோது கண்டக்டர் உட்காருவது சரி அல்ல

சர்க்கார் நீண்ட தூர பஸ்களை விட்டிருக்கிறார்கள். பாராட்டத் தக்க விஷயம். எந்த கஷ்டமும் இல்லாமல் சுகமாக அதில் பிரயாணம் செய்ய முடிகிறது. அதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அதிலே ஒரு சிறு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று பிரயாணிகள் சொன்னார்கள். அந்த வண்டிகளிலே தனி இடமாக 'யூரினல்' போன்ற ஒதுக்குப் புறம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். பஸ் ஒரு இடத்தை விட்டு இன்னொரு இடம் போய் நிற்க 3 மணி, 4 மணி நேரம் பிடிக்கிறது. அந்த இடத்திலும் 5 நிமிடத்திற்கு மேல் நிற்பதில்லை. எல்லோரும் அதற்குள் சென்று வர முடிவதில்லை. இந்த மாதிரி ஏற்பாடு அமைக்கவேண்டுமென்பது எல்லோருடைய விருப்பம் என்று சொல்லி மேலும் ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மீன் துறையைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பட்ஜெட்டிலே இதையெல்லாம் சொல்லலாம்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : அக்டோபர்-நவம்பர் மாதத்திலே படித்திருப்பீர்கள், 4 மீனவர் விசைப் படகிலே போனவர்கள் இறந்து விட்டார்கள். பரிதாபமாகச் செத்தார்கள். ஒரு படகு 28 நாட்களுக்குச் சிலோனில் 15 மைல் தூரத்திலே அலைந்து கொண்டிருந்து இருக்கிறது. நான் தேட வேண்டுமென்று சொன்னேன். 6-வது நாள் ஒருவர் இறந்தார். 15-வது நாள், 24-வது நாள், இப்படி 25-வது நாள்தான் ராமன் என்பவர் தப்பித்துக் கொண்டு வந்தார். ஜப்பான் கப்பல்—மலேயா சென்று கொண்டிருந்த கப்பல்—அதில் வந்து அவர் பிழைத்து வந்திருக்கிறார். முன்னே இப்படி நடக்கும் என்றால் எந்தப் படகாவது அடித்துக் கொண்டு போயிற்று என்றால் 'ஏரியல் சர்வே'—ஆகாய விமானத்தில் சென்று தேடுவார்கள். அப்படிச் செய்திருந்தால் அனாவசியமாக இந்த 4 உயிர்கள் போயிருக்காது. டிசம்பர் 29-ம் தேதி ஒரு விசைப் படகு—ஆளே இல்லாத விசைப் படகு கடலிலே மிதந்து கொண்டிருந்தது. இதையெல்லாம் நினைக்கிறபோது இந்த மீன் இலாகாவிலே சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று தெளிவாகிறது. இதையெல்லாம் சரி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN : Sri A. Sambasiva Reddiar may now speak. He will conclude his speech by half past one.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையினைப் பாராட்டி சுருக்கமாக சிறிது பேச விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உரையிலே நெருக்கடி நிலையை நினைவுபடுத்தியது மிகவும் முக்கியமானது. எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களும் அதைப்பற்றி வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். அடுத்தபடியாக, முன்னாள் முதலமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய காமராசர் அவர்களைப் பற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறார். அதற்குச்

சொல்லியிருக்கும் காரணம் மிகவும் பொருத்தமானது. ஏழை எளியவர்களிடத்தில் இயல்பாகவே பரிவு உணர்ச்சி கொண்டவரென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த சமயத்தில் நாடு முழுவதும் தேவைப்படும் உணர்வை அவர்கள் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நம்முடைய மாகாணத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் 400, 500 என்பதிலிருந்து 1,500 என்ற அளவில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதில 11-வது வரை இலவசமாக கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்பது எங்களைப் போன்றவர்களின் கோரிக்கை. இன்று 10 சத விகிதம் மாணவர்கள்கூட முழுச் சம்பளம் கட்டுவது இல்லை. அதற்கு எல்லா மாணவர்களும் போய் தகுதித் தாள் பெறவேண்டியிருக்கிறது. எழுத்தாளர்கள், தலைமை ஆபீசர்கள் இவர்களைப் பார்க்க தாலுகா ஆபீசுக்குப் போக வேண்டியிருப்பதால் அதில் மிகவும் சிரமம் இருப்பதால் இந்தக் குறையைப் போக்க அரசாங்கம் 11-வது வரையில் இலவசமாகச் செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் வளர்ந்த அளவுக்கு கல்லூரிகள் பெருகவில்லை. சமீபத்தில் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். கேரளாவில் 25 ஜூனியர் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் தனியாராலும் அரசாங்கமாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாமென்றும் அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. நம் அரசாங்கமும் கல்வித் துறையில் உயர் நிலைப் பள்ளிகளின் மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு படுகிற துன்பத்தை நோக்கவேண்டும். சேலம் மாவட்டம் எல்லாவகையிலும் பின்தங்கியதாக இருக்கிறது. மகாத்மா காந்திகூட அங்கு வந்தபோதுதான் முழங்கால் வரை துணி உடுத்தத் தொடங்கினார். மாகாணத்தில் எட்டு அல்லது ஏழில் ஒரு பங்கு கொண்ட ஒரு பெரிய ஜில்லா, 40 லட்சம் மக்களைக் கொண்டிருக்கிறது. தொழில் வளம் இல்லாத நிலையில் இருப்பதால் சமீப காலத்தில் அரசாங்கம் திட்டம் வகுக்கும்போது தொழில் துறையில் அப்பகுதி முன்னேற நல்ல வழிகளைத் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களை உங்கள் மூலம் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே மாதிரி வட சேலத்தில் கல்லூரி என்ற வாசனையே இல்லை. தெற்கு சேலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜூனியர் காலேஜ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். 40 லட்சம் மக்களைக்கொண்ட மாவட்டத்தில் நான்கு ஐந்து கல்லூரிகள் தேவைப்படும். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில், தொழில் துறை இரும்புத் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக சேலம் மக்கள் சார்பில் இந்த சபையின் மூலம் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடியானவர்கள் சார்பில் சில சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நாம் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ செய்திருக்கிறோம். அவ்வளவு செய்திருந்தாலும் எங்கள் பக்கத்தில் இருந்த மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கனம் கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் நேற்று பேசிய பேச்சு கிராமிய பாஷையிலே இருந்தாலும் அது வெறுப்புணர்ச்சியிலோ அல்லது வேண்டாத எண்ணத்திலோ சொன்னதில்லை. வாழ்க்கையில் அவர்கள் அனுபவித்த தொல்லைகளைத்தான் சொன்னார்கள். உழவர்களுக்கு இருக்கிற துன்பம் அவ்வளவு கொடுமையாக இருக்கிறது. விதை கிடைப்பதிலும் உரம் கிடைப்பதிலும் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் பேசும்போது சொன்னார்கள். எவ்வளவோ வயல்கள் தண்ணீரில் மூழ்கிப்போய்விட்டன. சமீபத்தில் ஒரு நிலச் சுவான்தாரைக் கண்டேன். 45 மூட்டை காணவேண்டிய இடத்தில் 20 மூட்டை விளைந்தது என்று சொன்னார்கள். இயற்கை மாற்றத்தால் சிறிது குறைந்தாலும் அரசாங்கம் கொள்முதல் காரணமாக தற்போது வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்குவதில்லை. அவசரப்பட்டு நெல் விற்க வேண்டியவர்கள் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறார்கள். கடந்த ஒரு வாரமாக நாம் எல்லோரும் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். தஞ்சாவூரில் நெல் விலை சரிவு என்று போடுகிறார்கள். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுப் பாடுபடுகிறவர்களுக்கு நெல்விலை சரிவு என்றால் எப்படியிருக்கும்? உழவுத் தொழிலில் ஊக்கமே இருக்கமுடியாது. அரசாங்கம் எவ்வளவோ திட்டங்களுக்குச் செலவு செய்கிறார்கள். விவசாயக் கண்காட்சிக்கு ஐம்பது லட்சம் செலவு என்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஐம்பது லட்சம் சேர்த்து ஒரு கூட்டாக மூட்டைக்கு பத்து, ஐந்து உழவர்களுக்கே கொடுத்துவிட்டால் வியாபாரிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தொல்லை இருக்காது. இடைவணிகர்களுக்கு இடமிருக்காது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். உழவனுக்குத் தன் தொழிலில் ஊக்கம் உண்டாக்க வேண்டும்.

விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். நானும் 1-20 p.m.
உணர்கிறேன். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு கட்டுமா என்று பார்க்கவேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு குமாஸ்தாவாக வந்து மாதம் 100 ரூபாய் பெறுகிறவர்கள் வாழுகின்ற வாழ்க்கை ஐந்து ஏக்கர் நிலமுள்ள ஒரு விவசாயி வாழமுடிகிறதா என்று கிராமத்திலிருந்து வந்த கனம் உறுப்பினர் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கட்டுமா என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். நாம் எல்லோரும் சிந்திக்கவேண்டும். சோஷலிசம் பற்றி அடிக்கடி பத்திரிகையில் வருகிறது. எல்லோரும் விமர்சனம் கொடுக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள்கூட இப்போது எழுந்துபோய்விட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள். சோஷலிசம் புதிது அல்ல. அவர்கள் பாராயணம் செய்கிற வேதத்தில், ஆகமத்தில் இருப்பதைத்தான் சோஷலிசம் என்று சொல்கிறோம்: ஒருவர் எல்லோருக்கும், எல்லோரும் ஒருவருக்கு. தனி மனிதன் பசியோடு பட்டினியோடு இருப்பதை சமுதாயம்

பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. சமுதாயத்தின் நன்மைகளை எல்லாம் தனி மனிதன் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இதுதான் சோஷலிசம். அந்தச் சொல்லைக் கேட்ட அளவில் பயந்து ஏதேதோ பேசுகிறார்கள். இது வருந்தத்தக்க செய்தி. பொதுவாக தொழிலில் கல்வியில் வெற்றியடைந்திருந்தாலும் விவசாயத் துறையில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். அதற்காகத்தான் விவசாயத்துக்கு ஏதாவது செய்ய தீவிர முடிவெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஒரு வீட்டில் கிராம சேவக் என்று ஒரு போர்டு போட்டிருந்தது. பெயருக்கு கீழே ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட் என்று எழுதியிருந்தது. நாம் இருப்பது கிராமத்திலா, பட்டணத்திலா என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டது எனக்கு. அந்த கிராம சேவக் தன்னை ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் போல நினைத்துக்கொண்டு அப்படி எழுதி மாட்டியிருக்கிறார். அவரை கிராம சேவக்காக நியமித்து இருக்கிறோம். சமுதாய வளர்ச்சி என்பது வெறும் கட்டிடங்கள் மாத்திரம் அல்ல—மக்கள் மனப்பான்மையை மாற்ற அதற்காக பயிற்சி கொடுத்து சில ஊழியர்களை கிராமத்திற்கு அனுப்பினால் கிராம மக்களை மாற்றுவதற்கு பதிலாக மேலும் கீழ்த்தரமாக்குவது போல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவப்பு நாடா முறை என்பது ரொம்ப தொந்திரவு கொடுத்து வருகிறது. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்த வரை எந்தவிதமான தொழில் வாய்ப்பும் இல்லை. வெளியிலிருந்து ஆந்திரா, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு போன்ற இடங்களிலிருந்து வாங்கி அரிசியாக அரைத்து கேரளாவுக்கு அனுப்பி தொழில் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் போட்ட உத்திரவுப்படி எங்கள் தாலுகாவில் அரைவைத் தொழில் நடப்பது தடைப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் சேலத்துக்கும் சென்னைக்கும் அடிக்கடி அனுப்பி ஏதோ தொழில் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் காரணமாக விண்ணப்பித்தது 1958-லிருந்து இதுவரையிலும் முடிவு எடுக்கப்படாமல் பேப்பர்கள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் தீவிரமாக முடிவெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்தவரை, அரிசி அரைவைத் தொழில் முக்கியமானதாக இருப்பதால், அதை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிற பட்ஜெட்டில் எங்கள் ஜில்லாவில் தொழில் வசதி பெறவும் கல்லூரிகள் அதிகம் ஏற்படவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 83. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2401, Rural Development and Local Administration, dated 11th November 1963, regarding amendment to the rules relating to payment of travelling allowance by Panchayat Union Councils to their Chairman, Vice-Chairman, Members and Members of their Committees.*

* 84. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3347, Food and Agriculture, dated 11th November 1963, regarding amendments to the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962.*

* 85. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3165, Food and Agriculture, dated 22nd October 1963, relating to regulation of trade in paddy, cotton, groundnut and chillies in Madurai district.*

* 86. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3365, Food and Agriculture, dated 12th November 1963, regarding amendment to the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962.*

† 87. *Short review of the activities of the Electrical Inspectorate for the half-year ending 30th September 1963.*

† 88. *Short review of the activities of the Weights and Measures Department during the period from 1st April to 30th September 1963.*

‡ 89. *Notification issued with G.O. Ms. No. 55, Legislative Assembly, dated 27th November 1963, regarding amendment to the Madras Legislature Travelling Allowance Rules, 1955.*

---

* Laid on the table of the House on 17th January 1964.

† Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

‡ Laid on the table of the House on 18th January 1964.

APPENDIX.

[*Vide* answer to starred question No. 29 on page 135.]

List of Industries which have been sanctioned financial assistance of Rs. one Lakh and the particulars of recovery.

Serial number and name and address of the borrower. (1)	Industry aided. (2)	Amount of loan sanctioned. (3)	Particulars of recovery. (4)
	1958–59 *Nil.*		
	1959–60 *Nil.*		
	1960–61.		
1 Messrs. Rapid Industries, Madras.	Manufacture of cycle and cycle parts.	One lakh.	Principal Rs. 15,961 Interest Rs. 11,176.
	1961–62.		
2 Messrs. Srinivasa Engineering Company, Industrial Estate, Guindy, Madras.	Manufacture of aluminium Raurrel roof water tanks, battery boxes handles etc.	One lakh.	Principal Rs. 10,786 Interest Rs. 5,500.
3 Southern Alloy Foundries G. N. T. Road, Madavaram.	Foundry. ..	One lakh.	First instalment due only on 17th February 1964.
4 Ideal Foundries, Madras Factory at Chingleput.	Manufacture of tubular structures tubular furniture etc.	One lakh,	First instalment due on 28th June 1963 not yet paid.
5 Koilpatti Steel Rolling Industries (P). Ltd.	Steel Rolling Mill.	One lakh.	First instalment due on 15th January 1964.
6 Messrs. Microprecision Madras (P), Ltd., Maras-28.	Manufacture of jigs, fixtures, etc.	One lakh.	Annuity not yet fixed.
7 National Electricals, A. 14, Industrial Estate, Madras-32.	Manufacture of electric fans, house hold electric appliances.	One lakh.	Annuity not yet fixed.
	1962–63. *Nil.*		
	1963–64. (Up to 16th January 1964.)		
8 Packiam Roadways Ltd., Palayamkottai.	Manufacture of King pins, bushes, U. clamps etc.	One lakh.	Annuity not yet fixed.
9 Sri K. G. Govindarajulu, Proprietor, Premier Electro Mechanical Fabricator, Madras.	Manufacture of Electrical equipments.	One lakh.	Annuity not yet fixed.
10 Messrs. Indo-French Pharmaceutical Company.	Manufacture of drugs and patent medicines.	One lakh.	Annuity not yet fixed.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 23rd January 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Sri Kapaleeswarar Devasthanam

* 33 *Q.*—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the number of residential houses owned by Sri Kapaleeswarar Devasthanam, Mylapore, as on 1st April 1963;

(*b*) the income derived from such buildings and the expenditure incurred therefor during 1962–63;

(*c*) the number of house sites owned by the Devasthanam on which residential buildings can be built; and

(*d*) the steps, if any, taken to construct houses in the sites?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) 110 houses.

(*b*) Income—Rs. 78,150·20.

Expenditure—Rs. 8,719·43.

(*c*) Land measuring 21 cawnies, 10 grounds and 2,201 square feet is suitable for construction of residential buildings. The number of house sites available can be determined only after a layout is prepared for these lands.

(*d*) In respect of vacant sites in the possession of the temple, proposals are being submitted by the temple authorities to the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department for construction of houses.

In respect of house sites already occupied by tenants by paying rent, proposals are being submitted by the temple authorities to the Commissioner for sale by forming co-operative societies.

In respect of house sites encroached upon by squatters, steps are being taken by the temple authorities to evict them.

SRI L. S. KARAYALAR : Compared to the number of houses owned by the Devasthanam, the rent obtained is very small. Will the Devasthanam authorities try to increase the rent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think the suggestion may be popular.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : On what basis do these buildings come under rent control? How is the rent determined? Is there any permanent basis for fixation of rent?

[23rd January 1964

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The rent is determined by the House Rent Controller, and they are all subject to the House Rent Control Act.

* 34 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Kapaleeswarar Devasthanam has constructed shops in the North Mada Street, Mylapore; and

(b) if so, (i) the number of shops constructed, (ii) the cost of construction and (iii) the procedure adopted by the temple authorities in the matter of construction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes.

(b) (i) 11 Shops.

(ii) Rs. 25,538.

(iii) The works were executed departmentally after calling for tenders for purchase of materials and on labour contract.

SRI L. S. KARAYALAR : How were the shops let out?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They have been given to shopkeepers and the amount to be realised is Rs. 1,245 per mensem.

SRI L. S. KARAYALAR : My question has not been answered. How were the shops let out?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are let out to the shopkeepers who apply.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are they given to the highest bidder or is any favouritism shown in this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Unless in these matters a specific question is put as to how a particular shop has been let out, it will be impossible for Government to give information.

Fire accidents

* 35 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of fire accidents in the State during the year 1962–63;

(b) the number of residential houses affected; and

(c) the relief measures taken by the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) 2,491.

(b) 1,191.

(c) A sum of Rs. 4,08,810·36 nP. was spent by way of grant of cash relief to the victims of the fire accident.

23rd January 1964]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What is the grant given to each house as it differs from place to place?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The amount given in the case of each accident is Rs. 30 to rebuild or repair houses.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Do the Government think that it is enough to rebuild the house or a portion of the house?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is only as a first help. But if people affected by fire or floods apply for Government loan, they get about a thousand rupees per house.

Loans for House Construction

* 36. Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers, who have been granted loans for construction of houses in the City of Madras during the last five years, (i) by the Government; (ii) by the Co-operative House Construction Societies; and (iii) by the State Housing Board;

(b) the number of Gazetted Officers who have built more than one house; and

(c) the member of Gazetted Officers who have not occupied the houses built by them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The number of Gazetted Officers who were granted loans for construction of houses in the City of Madras is—

(i) by the Government—83;

(ii) by Co-operative House Construction Societies—25; and

(iii) by the State Housing Board (built houses)—121.

(b) The number of Gazetted Officers, who have built more than one house with the loan assistance of the Government, the Co-operative House Construction Societies and the State Housing Board, is ' NIL '.

(c) The number of Gazetted Officers, who have not occupied the houses built by them is—

(i) with the loans obtained from Government directly—No information is available;

(ii) with the loan assistance from Co-operative House Construction Societies—20; and

(iii) with the loan assistannce of the State Housing Board—All houses have been occupied by the allottees themselves, except in the case of 13 Gazetted Officers, who were granted permission to let out the houses allotted to them consequent on their transfers elsewhere after allotment.

[23rd January 1964

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are these houses allotted by the Rent Controller or do owners of the houses have freedom to give them to whomsoever they like?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The usual law will apply to that, that is, the first letting will be by themselves; thereafter it will be by the Accommodation Controller.

State Housing Board

* 37 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a retired I.A.S. Officer has been re-employed as Chairman of the Madras State Housing Board; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes Sir.

(b) The officer was re-employed in view of his past experience in the fields of Local Administration and Housing and with a view to complete expeditiously the items of work already taken up.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is there no other officer now serving the Government to serve in that post?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In our opinion, the officer is very competent and his services were required.

Drugs

* 38 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state the procedure adopted for the procurement of drugs for the Government hospitals and dispensaries?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The requirements of drugs, except antibiotics, sera and vaccines and quinine for the Government hospitals and dispensaries are obtained on indent from the Medical Stores Depot, Madras. Antibiotics, sera and vaccines and quinine are obtained from Hindustan Antibiotics Ltd., Pimpri, the King Institute, Guindy, and the Central Jail, Coimbatore, respectively. Such of the drugs as could not be supplied immediately by the Medical Stores Depot, etc., are locally purchased under proper sanction after calling for competitive quotations in the open market.

Medical Officers

* 39 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any medical officers in Government service have taken a second spouse while the first spouse is alive; and

if so, the action taken or proposed to be taken against

23rd January 1964]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Three medical officers are reported to have taken second spouses while the first one was alive and one Woman Medical Officer married a person who had a wife living.

(b) Action was proposed to be taken against the Woman Assistant Surgeon for contracting a bigamous marriage. She however obtained an annulment order from the Court and further action against her was dropped. Under the rules, no action could be taken against the other three officers, who took second spouses several years ago.

Government hospital at Kancheepuram

*40 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently by the Government about the maladministration of the Government Hospital at Kancheepuram; and, if so, the action taken or proposed to be taken thereon;

(b) whether it is a fact that the medical officers do not attend the hospital at stated hours according to standing orders of the hospital; and

(c) whether any representation about the non-availability of materials for treatment and nursing in the hospital has been received by the Government and, if so, the action proposed to be taken in the matter?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes. The staff concerned including the Medical Officer in charge of the hospital have already been transferred from the institution.

(b) Some of the medical officers, who were not previously attending the hospital in time, were warned to be punctual in their attendance. They are now attending the hospital regularly as per the hospital standing orders.

(c) No.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is there any time fixed for attending the hospital with respect to the Honorary Surgeons?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There is no time fixed. They have special days for admission and they are supposed to be early in the morning by 7-30 on those days and on other days they come after 10 o' clock.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Will the Hon. Minister visit the General Hospital and other hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I read the hon. Member's speech yesterday and I would like to tell him that almost every other week I visit the hospital.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கீனம் என்று சொல்கிறார்களே அது என்ன ஒழுங்கீனம் என்று தெரிய

[23rd January 1964

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is not a question of maladministration. There were some reports about the doctors neglecting certain duties.

'மால் பிராக்டீஸ்' என்று சொல்வதற்கில்லை. சில பேஷண்ட்கள் அங்கு வந்தபோது சரியாக அவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்ற கம்ப்ளைண்ட் அரசாங்கத்திற்கு வந்தது. அதையெல்லாம் பார்த்து சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும், சில ரிஜிஸ்டர்கள் கேஸ் ஷீட்டுகள் காணாமற்போய்விட்டது என்றும் சில பேர்கள் கம்ப்ளைண்ட் கொடுத்தார்கள்.

MR. CHAIRMAN : A question like this came up before the House some time before which the Hon. Minister answered.

Questions are over.

[**Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II—ANNOUNCEMENT *RE* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964), as passed by the Assembly, and signed by him, for the concurrence of the Council.

III—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont*

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am grateful to all
10-40 a.m. the hon. Members of this House for the admirable manner in which the debate on the Governor's Address was carried on and the large number of suggestions for improvement in the administration that were offered in the course of the debate. In fact the whole atmosphere was one of harmony. There was no bitterness or rancour in any of the speeches. It might well become a model of a Legislative Assembly debate. It does not mean that either the criticism was less sharp or the manner of expressing them as well as making the suggestions was less forceful. The way in which the hon. Members expressed their points of view really struck me and it is my duty to convey my feelings to the House.

First of all, I would like to thank the mover of the Motion for the clear manner in which he has explained the policies of the Government and put forward various suggestions of his own for improvement. The Leader of the Opposition in his own inimitable manner, in a speech full of charm, explained how in certain fields, the activities of the Government of India were disturbing the economy of this country. At the same time he paid handsome compliments to the State Administration in the field of education, industrial development, etc. I am grateful to the Leader of the Opposition for the very warm appreciation expressed by him for the Government's work. Rather than taking individual speeches

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

and then dealing with them, I propose to classify the various suggestions made by the Members during the debate and deal with them under several heads. If I do not mention about any particular member who has made suggestions, it is not because that I have not taken note of his particular suggestion, but because it comes under the classification which I propose to adopt.

In the first place, the matter which is of deep concern not only to the Government but also to the country at large and to every one of us, is the disturbing spiral of prices that we witness in the country today. We cannot mince matters; we cannot hide the fact and we cannot draw any gloss over a situation which really calls for a certain amount of deep thinking and concentrated action. But in doing that we have got to analyse what is the cause of the present tendency. Though every one of us criticises the increase in prices and the tendency for the price-level to go spiralling up we are not agreed as to the cause of such phenomena. To some people it looks as if the spiralling prices is the result of the various activities which the Government of India and the State Governments have embarked upon and the plans which they have drawn and the policies they have pursued in the implementation of them. To some others it appears that this is an exploitation by certain classes, that the control necessary for keeping down the price-level is not properly exercised, and that the Government have not done their duty in the matter of controlling prices. In some others there is a feeling that the basic economic structure itself is wrong, and that if, instead of the private enterprise which now prevails and which is allowed to sell and distribute the commodities in accordance with the existing practices, the whole of the economic structure is changed and the entire production and distribution of commodities and services could be channelled through the Government activity in the shape of nationalisation, the problem may be solved. It often happens, in all these cases, there is a grain or element of truth in every one of these things. Very often people pick that one little grain of truth and build up a whole theory on it and say that that particular thing is a panacea for all our ills. I have always held and I have repeated in this House that the tendency for a rise in prices is inevitable in a developing economy with the increasing investment which takes place. In the field of industry, in the field of social welfare like education and health, in improving agriculture and in the construction of irrigation and power projects, a larger investment than what the country can absorb takes place. But if the larger investment goes into the hands of a large body of people, the effect is to increase the prices since the production of any commodity or any service, be it electricity service or the medical service for which people pay, cannot always keep pace with the tempo of investment which takes place during a period. Now the tendency is not new to India alone. I have watched two other countries where the development is at a higher rate or at a higher tempo than would normally take place in similar circumstances. Two such countries are West Germany and Japan. Both in West Germany and Japan, the rate of investment, though it may be in the private sector, is much larger than what has taken place in

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

these two countries in a decade at any time of comparable period in history. The result is to-day that both these countries are very bitterly complaining of a rise in prices.

Last year, when I was in Germany, one of the points which most of the economists in Germany raised was the rather disquieting tendency in Germany for the prices to rise. They said that this was the result of the greater tempo of activity and one had to choose between the two evils, namely, either one would have a higher tempo of activity and consequent increase in prices or content oneself with lower tempo of activity and then remain at more or less a static price level. The same thing was also noticed in Japan. Sir, two months back when I was in Japan, I happened to discuss this with some people. But more than that I saw an editorial in one of the important dailies of Japan, in which they have complained of the same thing. When the Prime Minister Mr. Ikada disclosed that he was going to dissolve Parliament and seek re-election, the paper wrote, after a general review of the policies of the Prime Minister as follows :—"but still we have to admit the fact that the Prime Minister, inasmuch as his Press Conference is concerned, remained aloof from the sentiment of the people distressed over the rising cost of living." They went further and said that " unless this matters is tackled, it will not be possible to the average man to be happy with the state of affairs. '

Therefore, Sir, I want to submit for the very kind consideration of the economists and administrators in this country, whether the criticism that the level of prices has risen and that therefore the administration has failed in its responsibility to the people, could be fully justified. I do not want to say that the criticism is not at all justified. Certainly there are differences in the degree of inflation. Th price level increasing by 10 per cent can be considered to be reasonable. The price level going up to 100 per cent would be considered to be a disturbing increase. But the price level which goes up by a thousand per cent is chaotic. It used to be said that after the First World War, in Genrmany, the people carried all their money in bags and baskets and brought back things in purses and packets. Then the whole situation changes. Therefore the question that we have got to see is, whether the present level of prices in the country is out of all proportion to the other advantages accuring out of the investiment and the tempo of activity that has taken place in this country. My humble submission in this. In the field of industry, it is recognized that our progress has been fairly remarkable. In the field of social services, again,
10-50 a.m. we have achieved considerable success. It is these very things—the success of these plans—that have created and accentuated the problem. Take, for instance, increase in education every year a lakh of students are passing the S.S.L.C., then the unemployment problem of the educated youth increases. Can anybody say, " Because the problem of educated unemployment has increased the country has gone down, notwithstanding the fact that lakhs of people are educated? " It is a country which is changing over from a medieval economy to a modern economy. Where the spurt of activity is very great and intense, a certain measure of price increase and a certain measure of this problem of unemployed educated youth and a certain measure of shortages of what is called trained personnel notwithstanding a large measure of unskilled unemployment are inevitable. Unless we reconcile ourselves to a lower tempo in which the industrial development would be reduced to half, educational opportunities would be reduced to half, hospital and other facilities would be reduced and every one of the services which we render are reduced, it will not be possible—in history no economy, no great country has been able—to find a solution for two concomitant features, namely, higher tempo of investment and rising prices. If you want the one, the other is inevitable. Without the one you cannot have the other. Therefore, the problem has to be tackled from the point of view of trying to minimise the rigours of the rise in prices rather than from the point of wiew of preventing rise in prices How can we minimise the rigours of the rise in prices? That is the problem which we have set before ourselves. If it is possible to supply to our people the necessaries of life at comparatively cheaper prices, leaving the prices of other commodities to take the turn according to the laws of supply and demand, that would be one solution. In completely controlled economies like the Soviet Union people's necessities are sold at riduculously low prices and at the same time, luxuries are sold at ridiculously large prices. I have seen the worker's boots which even in Madras might cost about Rs. 50 being sold at a price equivalent to Rs. 25 or Rs. 30. At the same time, one of the Oxford shoes, for instance, a fashionable shoe, is sold at Rs. 250 or Rs. 300. But there the State controls the entire structure of prices. In fact, the concept of the cost of production is totally controlled economy with the result that it is possible for people to sell certain things like necessities at lower prices, and certain things at very high prices, thereby equating the cost of both. I submit that is not possible in our country without giving up all the ideals which we have set before ourselves, without giving up all the principles which we have set before ourselves and without completely going back on the very basis on which we fought for our independence. It would be appropriate to recall on this occassion the basis of the movement for Independence in this country. The very basis is a democratic set-up and in a democratic set-up it is not possible to effect controls of the kind which has been done there. If this is not possible, then the only other way is to see that the distribution channels are so arranged that we are able to give to the people their primary necessities of life at comparatively reasonable prices—we cannot say ' lower prices—based on the absence of middlemens profit. If this can be done either through State distribution which has got its difficulties or through co-operative institutions, is a matter that had to be examined. It is after examining all the possible aspects of this question that the Government thought that by starting consumer co-operatives we may be able to alleviate to some extent the suffering of the people by way of increased cost of living that

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

goes on. One suggestion was made that the Government might think of subsidising food, we all know that enormous cost it would mean and what heavy taxation we will have to impose in order to subsidise food. Also we know what are the enormous opportunities for abuse in the subsidised scheme. A person may buy the food-grain, as often happens in the case of art silk yarn or cement, at a subsidised rate and again sell it at a higher rate which means the entire action taken by the Government in this behalf would be negatived or nullified. The best that could be done under the circumstances is to approach the co-operatives for the purpose of distributing the primary necessities so that they may be able to get the basic necessities of life at reasonable prices without there being any exploitation, without anybody cornering the commodities and without any person artificially inflating the prices. I am not one of those who think that in order to bring down the price level we should reduce the tempo of activity in this country. The consequece of such a reduction would be that our education will decrease, that our industrial employment would go down and the unemployment will increase in a much larger measure than it has done. Merely because there are more educated men to-day unemployed than there were about ten years ago, it does not mean that the country has gone down. On the other hand, it may be that the number of educated men has increased. Some critics always point out, "Oh !what have you done? In spite of your planning, unemployment has increased. But they forget that in the meanwhile employment has increased enormously. Notwithstanding that increase, the employable persons have increased much more and that is really an index of the increase in education rather than an index of the decrease in the employment position. The criticism that as a result of the plan employment has been reduced cannot bear any scrutiny whatsoever. So, my submission is that while every effort should be made to see that the prices do not go beyond a reasonable level, do not go up to the level of inflation, as I have mentioned, the people have got to reconcile themselves and we have got to reconcile ourselves to a certain level of increasing prices consequent on the increased activity and the increased employment that one has. If a large number of people in this country are unemployed, it does not matter to them whether the price is low or high because they do not have the wherewithal to buy anything. The question of prices arises only to the man who has something to buy, who has some purchasing power in him. Of what use is all the wealth of the world at dead cheap prices if the person has not even a single copper to buy it? The endeavour of the Government, in this connection, is to increase the purchasing power among the people by greater and larger employment opportunity. That will explain why Government have not taken more drastic action with regard to the control of prices. I am not one of those who think that any amount of regulation or control will convert a deficit into a surplus. There are some people who think that merely by effective control of all articles, or of the channels of distribution, they can solve the problem. They always complain that the Government have not done it and that they are not sufficiently socialistic in their outlook in coming forward to control all the channels

of distribution. I submit that we cannot by any amount of regulation, however honest it may be, convert a deficit into a surplus. All that it can do is that the deficit is equitably distributed over a large number of people instead of being concentrated in one place.

The third suggestion made is that if we nationalise the whole of the industries then we shall be able to control the prices. This again is I am afraid not practicable in the current context of our economy. In the first place, if we calculate how much we would require to pay compensation to all existing industries, we would require an enormous amount. Even assuming we can find the money, is it worth spending the money on buying existing industries not adding a single ounce of additional production and not adding a single additional employment in the country? Let us take the one familiar instance which has been repeated in our legislature. 'Nationalise all the buses'. Let us take that there are about 4,000 buses in the State. To nationalise all the buses you will have to pay compensation to the tune of Rs. 200 million. But if you give me Rs. 50 crores I would run air-conditioned buses throughout the State. If you pay Rs. 200 crores and nationalise the bus industry you do not add one bus more to the country nor do you add one more additional employment to the existing number of drivers and conductors. It is therefore necessary that the small amount of available capital should be so invested as to provide, (a) additional production and (b) additional employment. And this can be done only by investing the resources in new units, in additional units rather than on buying existing units. This is our basic approach to that question. The same number of people will continue to be employed and there will be no addition to the existing production if you buy existing units. On the other hand, if you put in additional units, you will employ another hundred persons and to that extent, you will be adding to the increase in the standard of living of the people and there is addition in production also. That is why I think that the best way in which we can increase the economy of the country is by adding to the volume of investment in new industries in whatever sector you may like. The Government can go into it, the co-operatives can go into it, the private sector can go into it. We are so short of all kinds of commodities in this country that there is no fear for another fifty years of having a surplus or a glut. This is one of the few countries in the world which can go on expanding without any fear of a depression coming in the near future. In fact, the vast masses of people in the country are an asset in the sense they provide the market unknown or unheard of in western countries which have industrially advanced. And this gives a great opportunity that if only we increase the standard of the people, we will be able to create a market which will absorb all of our production. While that is the state of affairs in our country, why take existing industries and why think only of duplicating the same thing? People can go into all these new fields. The Government can go into industries and start new industries. I am glad the hon. the Leader of the Opposition drew attention to

11-0 a.m.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

the fact: 'Until now Government industries meant only Central Government Industries. Why not allow the State Governments to go ahead with medium sized industries which can be very well managed by them?' The Government can start industries. The co-operatives can start industries. The private sector can start industries. It is only by enthusing all the three sectors in this country that we can maximise production. And what is our primary objective today? It is not nationalization as such, it is not control as such, it is not free economy or undisturbed economy as such but it is the maximisation of production by whatever available means that may be found in the country. Therefore, the problem, we have to face, as far as the State is concerned is to give encouragement to production in every field by all the three sectors so that we may be able to show a way in the field of increasing production to the country as a whole.

Sir, I must confess in this connection that our progress in the field of agricultural production has not been as good or as high as it should have been. And agricultural production, unfortunately, does not depend entirely on human endeavour. To a very large extent, it still continues to be dependent on the vagaries of the monsoon and various other factors such as pests, floods, famines and so on. But taking an overall picture, nobody can deny that there has been an increase in the volume of production. If you take only our State, you will find that between the years 1950–51 and the year 1960–61 there has been more than nearly 80 per cent increase in the food production in the State. In 1950–51, the rice production in the State was 1·95 million tons and in 1960–61, it has risen to 3·5 million tons. People ask the question: How in spite of the increasing production is there still an increase in price, should not higher production decrease the prices because of the larger supply? There again I hope the House will not misunderstand me if I take a little time to explain the position, how the price is fixed in an economy like ours. If you want to produce 20 lakhs tons of foodgrains at a particular point, we may be using lands which can produce this 20 lakhs tons, at a particular price. But if you want to increase this 20 lakh tons to 25 lakh tons, then you have to go to lands which are not economic at that price and when you bring the additional acres required to increase the production, you go to lands which are below the margin of cultivation. Only if you give additional price, these lands which are below the margin of cultivation will come under cultivation. Otherwise, the man will not cultivate. Therefore, the price increases when these marginal lands are brought under cultivation. Even then if the food production is found to be inadequate and you want to increase the productoin still further, other lands just below the margin of cultivation are again brought into cultivation. After all, it is the marginal cultivator who determines the prices of commodities. The man who is above the margin gets profit but the price of the commodity is largely determined only by the marginal cultivator without whose co-operation production cannot be improved or increased. If you take that into account, you will find that the land which was lower and lower in fertility in cultivation, in its resources,

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

which at one time would never have been cultivated because the land was not worth cultivating has now been newly brought under cultivation. This marginal cultivator's cost increased. The result is there is increase in prices and it continues. If the prices go down, many of the lands which have been recently brought under cultivation will go out of cultivation. That again is the answer to some of the people who say; "Why not fix the prices of agricultural commodities at low rates?" If you assume for argument's sake—it is nobody's case—that we fix the price of paddy at Rs. 10 per bag, nearly two or three lakhs of acres will go out of cultivation. It does not mean that the same number of acres will be under cultivation, the same quantity will be produced. At Rs. 15 a bag certain number of acres can be cultivated economically. At Rs. 20 certain more acres can be cultivated economically. Therefore, if the additional acreage has got to be brought under cultivation, the marginal 11-10 a.m.
cultivator's price has got to be paid. This is the reason why the prices are increasing in spite of the fact that our producton has increased. The way in which the countries have met the increasing prices is by making people earn more rather than making the prices go down. No country in the world, and after the second world war, no country has been able to reduce prices except in industries products where automation has come in. In agricultural products, the cost does not come down in any country. In any country it cannot be done. The cost of agricultural products depends on larger and larger acreage being brought under cultivation, which requires again a higher incentive for the people in order that the demand may be met. As I submitted before, the fact that there has been an increase in production is not negatived by the higher price. It is compatible with the rise in prices and the increase in production. If the price have risen, it is because of the uneconomic cultivation of a much larger area. The future is a matter on which we should try to do our best. We have set a target of having 5 lakhs tons of surplus rice in the State. Our present surplus is 3 lakhs tons. This surplus goes to other States. Since we have a common economy in which there is no control over the distribution of the foodgrains throughout the country, a certain variety of rice, which people like in Madras, comes from Andhra. For instance, I was surprised to find that in a place like Neyveli, which is very near to the best rice producing area, namely, Chidambaram, people prefer Nellore rice and Nellore rice is being bought and sold there. This is so because the people there like Nellore rice. It is not because there is no rice at Chidambaram that people bought the Nellore rice. Some of the rice produced in Thanjavur and Chidambaram is taken to Kerala and other parts, were they like it. The mere fact that rice comes from another State to this State is no index that there is shortage of production here. It is because of tastes that a variety of rice goes from one place to another. We have distributed our rice to other States.

Sri Subbiah Chettiar in the course of his speech the other day said that the rice which was bought in Madras at the rate of Rs. 15 per bag was being sold in Calcutta and other places

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

at a very high price and that somebody was profiteering. I can tell him that we exported to West Bengal 5,723 tons of rice from Madras. This was taken by the Regional Director of Food and this has been released in Bengal at the same price. The difference between the purchase price and the sale price, namely, the incidental charges, etc., was borne by the Government of India. Probably the hon. Member is thinking of the recent developments in which rice from certain parts of Andhra went to Bengal in the last one month, when there was acute scarcity everywhere and the trade was sending rice from one place to another. There was no question of procurement anywhere. Therefore, my submission is that nobody is really exploiting the situation and the Government of India have taken care to see that rice procured in the State is distributed in other places at the procurement price plus the incidental charges. The transport charges are being borne by the Centre itself.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: On a point of information, Sir. The rice procured in Madras State is working at the rate of Rs. 18 per maund. With the incidental charges, it may come to Rs. 20 in West Bengal. I would like to know at what price it is sold in West Bengal. The Central Government give to West Bengal at cost price. At what price is it sold to the consumer?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have it on authority here. It has been ascertained from the Regional Director of Food that the release price is the same in all the States in India and that the difference in the purchase price and the sale price, namely, the incidental charges, are borne by the Government of India. The hon. Member may be confusing between two things, namely, the rice procured by the Government and distributed and the rice which the market is buying and selling. If the Andhra rice is being bought and sold at a higher price, it is the market transaction. It is not rice procured by the Government at the lower price and sold at higher price. Five thousand seven hundred and twenty-three tons of rice was procured in this State by the Government of India and distributed to West Bengal at the same price. If the market bought and sold it, then they would have paid the current market price. The market cannot buy at controlled price as the Government can do.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: On a point of information, Sir. The Government purchase here at the rate of Rs. 18 per maund of rice. The other incidental charges like gunny, etc., come to about 80 nP. per maund. This works out to Rs. 15 per bag. So the millers were forced to supply it at Rs. 15 per bag. Ultimately, the Madras millers have to lose Rs. 75 lakhs on account of supply made to the Government. This loss of Rs. 75 lakhs is compensated by selling the other quantity of rice with the millers at the higher price. What is the benefit that the Madras State people have on account of this procurement policy? The Government should have enquired into all these things. Where is the necessity for the people in Madras State to pay the higher price because the Government are procuring rice at a lower rate?

23rd January 1964]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the same question can be asked by people of Bengal and Bihar. They can ask why iron should be controlled and why it should be sold in Madras at the same price as in Bihar. The same question can be asked about the supply of fertilisers. If we accept the concept of a country as the union of India, then we will have to share not only our advantages but our disadvantages and our problems also. Certainly if we think of functioning as the Indian Union in which all the people of this country are brethren, then the surplus States will have to go to the help of the deficit States. Surplus States in certain commodities will have to help the deficit States. The deficit States in certain commodities will be surplus in certain other commodities. If the same attitude should be taken by Bengal and Bihar, there would be no engineering industry at all in Madras State. Therefore, I venture to submit that while there may be a case for giving a fair price to the cultivator nobody will object to the economy of the agriculturist being sustained—it would be wrong to say that we should not procure and distribute rice to other States, because this is the very basic concept of the unity of this country. We were getting rice from other States when we were in deficit. It is only in the last few years that we have become surplus. The point raised by Sri M. Subbiah Chettiar in the course of the debate was that our rice was procured at a lower price and sold at a higher price elsewhere. I have cleared that it is not so.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: On a point of information, Sir. I want to know why the rice which the people like in this State is not being sold here and only American rice is sold. Another point is that the price fixed by the Government is Rs. 15 per bag. Do the Government feel that this price will help the producer and give him the incentive to produce more? Is this price workable? Is it advantageous? Why should not this Government approach the Central Government to increase this price so that there may not be large disparity between the controlled price and the open market price?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this is a matter which will be discussed during the debate on the budget. This is an entirely new field where the whole question has to be gone into and I do not think I have the time to do that. It is a real debate on agriculture. The question asked relates to the whole administration of agriculture and the policy relating to Agriculture not only in this State but in the whole of the country. All that I wanted to clarify was this. The hon. Member made it appear (the papers also carried it) and it also created a misleading impression among the people that rice was procured in Madras State at a lower price and sold at a higher price in Bengal. This is not correct. The procured rice was sold at the rate at which it was procured plus the incidental charges. The market would have sold it at a higher price, because it would have bought it at a higher price. That is my answer to the question.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

The next question I would like to touch upon is the State-Central relationship. There can be no two opinions on this matter, namely, that a large measure of latitude should be given to the State as well as local administrations in the implementation of the Plan. That is the view that this Government have taken all the time and have pressed it. But there are compulsions of planning which require in certain matters an all-India policy. In those matters the Government of Madras naturally act in consultation with and in unison with the Central Government. Wherever we have felt that certain matters should be left to our sphere of action, we have never hesitated to put it forward and I can say with confidence that there has been a fair measure of success in the point of view that we have raised before. The only question is what would be the position in regard to the future when larger and larger Plan finance would be coming from the Centre to the States. In the Second Plan period practically our contribution was 50 per cent and the Central contribution was 50 per cent. Therefore, we could do things as the State Governments thought fit. During the Third Plan period the contribution of the Centre has become two-thirds and our own contribution to the finance is one-third. Therefore, there is a certain measure of Central co-ordination and a certain pattern set by the Centre in the administration of those funds. If in the Fourth Plan it becomes one-fourth State contribution and three-fourths Central contribution, it is a matter for serious consideration how far we would be able to have our own way when the finances are coming from the Centre and when the Centre would like to have some pattern in respect of the distribution of that fund to all the States. This is one in which the Government, I wish to say, are quite alive to the problem, and I can assure the House that in all matters where the State thinks that its programme and its activity is sound and it is justified, it will not hesitate to stand up to it. Our past experience, if it is any guide for the future, shows that the position taken by us is sound and reasonable. We have always been acommodated by the Centre by making even a few deviations from the pattern set by them. The Central-State relationship in a federal Constitution has always had these problems (?) and it is inevitable. But one need not on that account get the impression that the whole autonomy of the State, the discretion of the State, the latitude of the State to carry out its economic programme would be greatly curtailed. We have not got that impression and we do not think that would be the position. Therefore, I submit that we may, with reasonable confidence, look forward to a greater measure of co-operation from the Centre in all these things.

In this connection, I presume the Leader of the Opposition meant partly in joke the attending of the conference on corruption by the Home Ministers. I am grateful to the hon. the Leader of the Opposition for the emphatic statement he made that as far as this State is concerned, there is no whisper of corruption either at the higher official level or at the political level. (Interruption) I am sure it would be satisfactory to all of us. But when the various States come together to discuss the policies, it is much better that

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

we are represented there and we put forward our point of view, Very often we have been able to bring to the attention of the other Ministers as well as the Central Government certain policies which we have pursued and which have yielded good results. So, I think there is a great deal to be said in favour of attending such conferences and preventing them from taking a rather queer or one-sided view of things by putting things in their proper perspective. I do not think the Leader of the Opposition meant it as a criticism. I am glad he said that the State could boast of a fairly good administration without the canker of corruption going to the top.

The next question which was debated at some length and on which I do not want to waste my time is Prohibition. This is a matter in which much can be said on both sides. So far as this State is concerned, my feeling is that the enforcement of Prohibition is of a much higher degree and the offences under Prohibition are of a much lower degree than perhaps in any other State in India. I had the occasion to discuss with the Chairman of the Prohibition Enquiry Committee, Dr. Tehchand who incidentally was my colleague in Parliament. He wanted to know how it was that he found that this Act was administered in Madras with a greater measure of success than he had found in other States. My answer was that our administrative machinery was sound and efficient. On the question of philosophy, we believe very firmly that during the initial period of our developing economy, it is better that we prevent people wasting away their resources on the evil. As I said, it is much better that we give them an opportunity to spend the money on more useful, healthy and hygienic needs than on drink. As one who has had something to do with one class of people, the agricultural labour, the plantation labour and industrial labour, I can say with confidence that they now eat better food than they did before Prohibition. They see more cinemas—whether it is right or wrong I do not know—than they did before Prohibition, and their womenfolk are more happy than they were. I was asked by the then Chief Minister Sri C. Rajagopalachari to go and look into the condition of tenants in Tanjore district in 1953 and when I went there to make the enquiry, I found a large number of women who were better dressed than they were five or six years before. We talked to them about various things and one of the things that the women complained was that their husbands wanted two meals then, because there was Prohibition, instead of one meal which they used to take before. I cannot think of a better proof of the advantages. There is no doubt that there is a certain measure of illicit distillation, violation of the laws and so on. It is unfortunate that the hon. Member Sri Nallaswami's neighbour happened to be an illicit distiller (Interruption). My submission is that these violations do not negative the virtue of the law. A time may come when our standard of living may increase as in America and then we may think if doing away with it. Until that stage is reached, it is very necessary that it has got to be enforced properly.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

11-30 a.m. Then there is also one thing to which I would like to make a reference. There is the far greater violation of food adulteration laws in this State than of the Prohibition laws, and the load of the social opporbrium against the person who violates the food adulteration laws is not as great as against the person who violates the Prohibition laws. I think we ought to work up a very vigilant public opinion in which any person who violates the laws will be looked upon as a social evil and would not be accepted in society simply because he is able to command money and wears good clothes and comes in a car. It is not possible for the Government to enforce all these things. In other countries the public opinion is so effective that many of the social evils are prevented. Similarly we should build up public opinion against those who violate Prohibition laws, the food adulteration laws, and so on.

There is a fallacy that if you repeal Prohibition, you will get more money. Let us compare States which have complete Prohibition and which have not. In States which have got total Prohibition, the sales tax revenue is very high. The entertainments revenue is very high. The money, which the people would have spent on drink, used now in buying food, articles and goods. They spend on entertainments such as cinemas and so on. At one of the meetings we sat down and compared the receipts. We stand the foremost. Our sales tax revenue went up. Our entertainment revenue has gone, very high. I think the money which would have come through excise duty on drink is now coming to us through the proper and better channels like sales tax and entertainments tax. I do not, therefore, think there is very much to be gained in that direction.

Then, Sir, I want to deal with the point raised by the hon. Member Sri Rajah Iyer who referred to the representation of teachers in this Council. This is a matter in which the Madras Government have taken the view not only now but even at the time this was dicussed in the Constituent Assembly that no special representation for the teachers was necessary. It is not because we think that the teachers have no interest or point of view to place before this House. On the other hand, our experience in the past ten years of the representation of teachers in the Council has been not only very happy but very useful. But it produces or creates certain problems which I would like the House to consider. If we say that teachers can stand for elections, then we must allow all teachers to stand for elections. But we cannot allow the teachers in the Government colleges and Government schools to stand for elections because it is a violation of the Government Servants' Conduct Rules. Even if you say that clause 193 of the Peoples' Representation Act could be modified so as to allow teachers working in these institutions to stand for election, the same question will be raised by other people who are also Government servants saying that they should be allowed to stand for elections. Sir, we are safe in this democracy because we have an independent judiciary, we have an independent executive and we have an independent legislature. If we allow people in the services to go into the legislature, that

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

day the domocracy will be completely ruined. The Government servant has to carry out whatever is the policy laid down by the legislature and accepted and put forward by the executive. He should not have any opinion in the matter of coming and saying that the law is either good or bad. Even though he may be expressing that valuable opinion, he has to do it not as a citizen but as a Government servant which is the main difficulty which the Government have to face in these cases. We also think the representation of the teachers causes a lot of heart-burning among those who are not of the same class and who are not able to stand for election under the present law. (Sri S. K. Sambandhan rose in his place) I will finish this idea. I am quite sure that the teachers will be able to get elected because the same number of seats is proposed to be transferred to graduates and not to others. The teachers will be able to get through and be represented here. It is also open to the Governor under the Constitution to nominate a person to the Council if he thinks that special representation of their point of view is necessary. Therefore, I am quite sure that their interests will in no way suffer. But the problem is, as I have said, one of principle in which we find there are a great many difficulties.

SRI S. K. SAMBANDHAN : It is not as if only teachers can contest from the teachers' constituency. Anybody can contest from that constituency. It is only representation of teachers on the Council. It need not be that teachers alone should represent the views of the teachers. Why should the teachers' constituency be abolished?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would have been happy if teachers alone were allowed to represent on behalf of the teachers. There is no point in giving representation to somebody else who is not a teacher saying that it is a specialised constituency. Anyway that is apart and my points is not answered. If I give representation to class of teachers a certain and refuse representation to other classes of teachrs in Government Service then I submit myself to discrimination which I cannot justify in law. I have placed these points for the general consideration of the House.

Now, I have to deal with only one or two minor items. I have already said that the Government are not very happy about nationalisation or eager about it and it includes also the fact that the Government are not eager or keen about nationalisation of rice mills. If at all any nationalisation should be thought of, it should be of the basic industries such as iron and steel of the country, the defence industries if necessary. But nobody can think of nationalising rice mills. Even according to the resolution of the Congress, the idea was not that the rice mills should be nationalised. All that was said there was that in order to see that there was proper distribution of food grains, the rice mills which served as the focal points for receipt and distribution of the food grains may be controlled in such a way that the paddy or rice may be received, and distributed in a proper fashion. ... said that it may be done ...

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

possible, it may be done by the State. But somehow it has given the impression that we are all for nationalization of rice mills. I can assure the house that it would be the very, very last thing if anything happens at all, and there is no such idea with the Government at present.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: An hon. Member suggested the nationalisation of cinema.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I believe that it is an industry, whether it produces pictures for distribution or produces something else for sale. I do not think any special mention need be made of it as it is one of the industries like many other industries. Therefore, nationalisation of the cinema must have the very, very low priority in the scheme of things.

I want to say only a few words about the language. It has been said by hon. Members in this House that what the present agitation does, namely, burning a part of the Constitution, is not disrespect to the Constitution but it is only a mark of protest. This Government will not stand in the way of anybody showing protest within the limits of law. In fact, in every country where the utmost liberty and freedom exist, the freedom is limited to the four corners of the law. If you violate the law of the country, you are liable to be punished. If a person goes and says, "We do not want Hindi" delivers any number of lectures, no action

11-00 a.m. has been taken or will be taken against him. But if one person goes and prevents another from entering his office, it becomes an offence. It may be his intention to show that the use of Hindi should be prevented But what he actually does is the physical prevention of a person from entering his office and this is an offence under the laws of the country. Punishment is not given for protest. I want to make it abunduntly clear that any amount of propaganda against Hindi will not incur any punishment by the Government, but any act done which comes within the operation of the four corners of law will have to be dealt with under the law.

Then, Sir, when certain steps are taken by the police, people are under the impression that certain things are done by the Minister for Home or the Chief Minister. Sir, there is a wide discretion given to the local authorities. Some persons may be arrested earlier, some may be arrested in the act, and some may be arrested later on. These are all things which no legislature can control; not even the executive in my opinion should contol. Because if the executive goes on saying who should be arrested, how he should be arrested, and where he should be arrested, it will be impossible for any State administration to be carried on. Therefore all the criticisms that were levelled against the Government that some people were arrested before the act and some people were arrested later and all that are no criticisms of Government. It is a matter within the discretion of the particular officers depending on the local circumstances and environment.

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

coming within the offences mentioned in our statute. If this is followed, no action will be taken. But if the offence is committed, whatever the purpose for which it is committed, action will have to be taken. People ask the question, "Did you not burn foreign cloth? Did you not burn certain things? How is it now you are trying to stop these things and arrest people? and so on. Sir, there is a great difference between a country which is under the colonial domination of another country and a country which is free. It is an accepted political philosophy that there is a right of rebellion in the people who are dominated by others without their consent. The African people are fighting for their freedom, because they want to throw out their administrators—the foreigners who are governing them. The people under colonial domination have found support and sympathy and have also found every encouragement from other countries, in the United Nations and elsewhere, with this philosophy, namely that there is a right of rebellion against an authority which is a colonial authority controlling it. But in democratic countries, the Government can be changed by the vote of the people. One can change the administration even by the force of public opinion. It would be wrong to say that the same thing which was done justifiably in the colonial administration would be justified in a democratic country. Sir, I do not want to take any more of the time of the House in explaining this. It should be abvious and fundamental and everybody should be able to understand it.

Lastly, Sir, there was some criticism of the State Transport by the hon. lady Member Srimathi T. L. Thirupurasundari. The lady Member is one of the keenest Members of our House relating to the traffic problems and transport. I think of all the people in the whole of the State, she has written to me more letters than anyone else on transport (Laughter). In all these cases we have immediately tried to enquire into and just find out what the fact was. But merely because a bus stopped on one day, we cannot draw the inference that all the buses stop on all the days. Our operational efficiency is 85 per cent to-day. Some buses are bound to stop. It happens all over the world. It happens in the case of our own cars. Many of us have pushed our cars, because we thought that those cars were ours. Because we think that the bus belongs to somebody else, we think it is a shame to push the bus. Sir, one instance of this kind cannot be magnified into a big thing to be brought into the Legislature to condemn the transport system as bad. We have great difficulties in transport. We were not able to get vehicles last year because of the complete commandering of all the Beny vehicles for Defence purposes. We must understand the difficulties in which we are now placed. Merely because some stray instance occurs somewhere, people jump at it either as an argument against nationalisation or to condemn the whole system. Sir, the same fallacy exists all over. The person who does not want State enterprise seizes two or three instances and then exaggerates the mistakes to the point of ridicule and then says that the whole thing should go. The man who wants natianalisation takes one passage from the

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1964

Company Law Report and another passage from the Vivian Bose Report and then condemns everybody and the private enterprise in the world. I think that we must have a sense of balance in all these matters. Whoever runs an industry will have its problems. Merely because certain mistakes occur either in the private sector or in the public sector or even in the co-operative sector, it cannot be an argument against the whole system. That is the thing which we forget, each one of us in our enthusiasm. I have seen people who were great advocate of nationalisation taking out there or four items which are really bad. These misdeeds are done only by three or four people. But the country does not consist of only three or four people any more than one bus which had to be pushed shows that all the 1,200 buses have to be pushed. Therefore we must have a sense of balance in these matters. I trust, in looking at the problems of the nation as a whole, we shall bring to bear an objective view in respect of these things and try to help the administration.

Sir, I am grateful to the House for the patient hearing given to me. It is usual in this House not to press the amendment to the Motion of Thanks and I do hope that in accordance with this convention and in accordance with the spirit that is prevailing in this House, the hon. Member will withdraw his amendment.

Thank you, Sir.

The amendment of Sri S. K. Sambandhan was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That an humble address be presented to the Governor that the Address delivered to the Members of the Legislature on the 16th January 1964".

The motion was put and carried.

IV—GOVERNMENT BILL

THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION, DISTRICT MUNICIPALITIES AND PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 3 OF 1964)

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 3 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

Hon. Members are aware that during the last Session of the Legislature, the Madras City Municipal Authorities (Term of Office and Election of Councillors) Act, 1963, was passed by the Legislature and it was brought into force from the 6th December 1963. Proceedings for the conduct of elections to the Madras City Municipal Corporation and mufassal municipal council based on the provisions of this Act have been started already. Polling

23rd January 1964] [Sri R. Venkataraman]

will take place in the month of February 1964, and, after the results are announced, the new councillors will have to come to office on 2nd March 1964.

At present, the councillors of the Madras City Municipal Corporation have to take the oath of allegiance before they assume office in the form prescribed in sub-section (1) of Section 53-A of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919). The councillors of the municipal councils leave to take the oath in the form prescribed in section 2 of the Madras District Municipalities and Local Boards (Amendment) Act, 1921 (Madras Act II of 1922). The oath of allegiance to be taken by the members of the panchayat is also as prescribed in Madras Act II of 1922. The forms of oath or affirmation to be made by the councillors or the members of the panchayat is based on the form of oath or affirmation to be made by the members on the State Legislatures which is prescribed in Third Schedule to the Constitution of India. This form of oath has recently been amended by the Constitution (Sixteenth Amendment) Act, 1963 requiring members of the State Legislatures also to swear or solemnly affirm that they would uphold the sovereignty and integrity of India. It is therefore considered that the form of oath or affirmation to be made by the members of the local authorities should also be in the form now prescribed for the members of the State Legislatures. It is therefore proposed that the form of oath or affirmation provided for in Madras Act IV of 1919 should be suitably amended and that suitable provision should be made in the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), and the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958). In view of the povisions proposed to be made in the said Acts, it is considered that there is no need to retain the Madras District Municipalities and Local Boards (Amendment) Act, 1921 (Madras Act II of 1922) in force. It is therefore proposed to repeal that Act.

Sir, I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 3 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I welcome this Bill. It is really implementing what we have already decided about the oath and the amendment of the oath including the provision as regards the upholding of the integrity and sovereignty of India. The City Municipal Act has already a provision that before taking his seat, a Member should take the oath. Therefore, that oath has to be altered now on account of the fact that we added the words "Upholding the integrity and sovereignty of India" 11-50 a.m.

also there. Therefore it is really a consequential amendment to the principle which we have accepted that there should be this oath by which a person who takes the oath or makes the affirmation says that he will " uphold the sovereignty and integrity of India ". In regard to oath taking in legislatures, I find there is a provision in the Constitution that every person who is elected shall, before taking his seat, make an oath or affirmation. But it is not mentioned in the Constitution as to what should happen if he does not do it. Should it be taken that because it is stated that before taking his seat, he shall make the oath, if he does not take the oath or affirmation, he won't take his seat and as he does not take his seat, the seat is vacant? That is why I think that there is no special provision in the Constitution. But in sub-section (2) of the proposed section 50-A we find it stated—

" Any person who, having been elected to be a councillor, fails to make, within three months of the date on which his term of office commences or at one of the first three meetings held after the said date, whichever is later, the oath or affirmation laid down in sub-section (1) shall cease to hold his office and his seat shall be deemed to have become vacant. "

I am not quarrelling with the merits of it. But evidently it is assumed that he may continue to take his seat even though there may be no oath or affirmation. That is why this further provision becomes necessary. They are not satisfied with the first statement " shall, before taking his seat, make . . . . on oath or affirmation."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The thing is this. In the Legislature he will not be allowed to come and participate. He will still continue to be a member and if he does not attend the meeting for sixty consecutive days, he will cease to be a member. So, the time allowed in the Legislature is what is provided in the Constitution. Here we have made a specific provision because there is no such provision as there is in the Constitution.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Here for three months, if he do does not attend . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : He might argue, " I have not taken the oath. Therefore, I have not become a member. " Therefore, the provision made is that only a member who does not make the oath within three months or at one of the first three meetings will cease to be a member. This specific provision is made here because there is no such provision here as in the Constitution.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Taking his seat is necessary. That is why it is stated " shall, before taking his seat, make . . . . an oath . . . . ". Therefore, he cannot take the seat if he does not take the oath.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The matter is very simple, Sir. In the existing Act there is this provision. It is, therefore, repeated here.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I know that. But simply because there is a provision in the existing Act, we cannot repeat it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The point is this. In the existing Act, there is a provision and it is repeated here. Otherwise, the Court might put an interpretation that it was deliberately omitted and it may give rise to another interpretation. Therefore, it is repeated and the view of the Government is that even without this provision, the person, if he does not take the oath, cannot take his seat.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The second provision assumes that he can take his seat even though there is no oath taking. It detracts from the strength of the previous provision " shall, before taking his seat, make an oath ". That statement loses its value if it is said that after three months if he does not make the oath, his seat will become vacant.

MR. CHAIRMAN : What about the Bradlaugh case?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : There he did not take the oath. He did not take his seat and it was declared vacant. Another election was held. There he refused to take the oath.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have explained the position. The view of the Government is that even without this specific provision, the person will not be a member. But this provision is made since it already exists in the District Municipalities Act and there is an interpretation possible that it was dropped for some other reason. Therefore, by way of abundant caution this provision is made.

MR. CHAIRMAN : The question is—

' That the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 3 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

' That the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 3 of 1964), as passed by the Assembly, be passed '. 12-00 noon.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

' That the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill Nos 3 of 1964), as passed by the Assembly, be passed '.

[23rd January 1964

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the provisions of section 53 (a) of the City Municipal Act were passed before the Constitution came into force. Therefore this is a matter which may be considered by the department.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 3 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIMAN : The House will now adjourned and meet again at 10-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 90. *Annual Report and Audited Accounts of the Madras State Warehousing Corporations.*

* 91. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3430, Home, dated 29th October 1963, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 station wagon bearing Registration No. MDH 3421, belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the District Medical Officer, Chingleput.*

* 92. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2384, Rural Development and Local Administration, dated 6th November 1963 relating to Manoor Development Block in the South Tirunelveli Development District.*

* 93. *Statement XXXVIII showing action taken on assurances, promises and undertakings given during thirteenth to twentieth Sessions, 1958-62 of the Madras Legislative Council.*

†† 94. *Notification issued with Ms. No. 2487, Rural Development and Local Administration, dated 23rd November 1963, regarding dissolution of Manapparai Panchayat, Tiruchirappalli District for a period of one year.*

‡ 95. *Speech of Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Chief Minister, presenting the Second Supplementary Estimates for 1963–64 to the Madras Legislature.*

* Laid on the Table of the House on 20th January 1964.

† Laid on the Table of the House on 21st January 1964.

‡ Laid on the Table of the House on 18th January 1964.

APPENDIX.

[Vide item IV on page 207.]

L.A. Bill No. 3 of 1964 (As passed by the Assembly),

A Bill further to amend the Madras City Municipal Corporation Act, 1919, and the Madras District Municipalities Act, 1920, and to amend the Madras Panchayats Act, 1958.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

PART I.

PRELIMINARY.

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Act, 1964.

PART II.

AMENDMENT OF THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1919.

2. *Amendment of section 53-A, Madras Act IV of 1919.*—In section 53-A of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919), for the marginal note thereto and sub-section (1), the following shall be substituted, namely :—

" *Oath or affirmation to be made by councillors.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Indian Oaths Act, 1873 (Central Act X of 1873), every person who is elected or co-opted to be a councillor shall, before taking his seat, make, at a meeting of the council, an oath or affirmation in the following form, namely :—

'I, A.B., having been elected a councillor, co-opted a councillor of this council do swear in the name of God/solemnly affirm that I will bear true faith and allegiance to the Constitution of Indian as by law established, that I will uphold the sovereignty and integrity of India and that I will faithfully discharge the duty upon which I am about to enter.' "

PART III.

AMENDMENTS OF THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920.

3. *Insertion of new section 50-A in Madras Act V of 1920.*—After section 50 of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) (hereinafter in this Part referred to as the principal Act), the following section shall be inserted, namely :—

" 50-A. *Oath or affirmation to be made by councillors.*—(1 Notwithstanding anything contained in the Indian Oaths Act, 187

[23rd January 1964

(Central Act X of 1873), every person who is elected to be a councillor shall, before taking his seat, make, at a meeting of the council, an oath or affirmation in the following form, namely :—

'I, A.B., having been elected a councillor of this council, do swear in the name of God/solemnly affirm that I will bear true faith and allegiance to the Constitution of Indian as by law established. that I will uphold the sovereignty and integrity of India and that I will faithfully discharge due duty upon which I am about to enter.'

(2) Any person who, having been elected to be a councillor fails to make, within three months of the date on which his term of office commences or at one of the first three meetings held after the said date, whichever is later, the oath or affirmation laid down in sub-section (1) shall cease to hold his office and his seat shall be deemed to have become vacant.

(3) Any person who has been elected to be a councillor shall not take his seat at a meeting of the council or do any act as such councillor unless he has made the oath or affirmation as laid down in sub-section (1).

(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (3), a chairman or a member of a committee constituted under this Act, who has not made the oath or affirmation as councillor shall be entitled to act as such chairman or member :

Provided that he makes the oath or affirmation and takes his seat at the first meeting of the council which he attends within two months after he is elected as, or becomes entitled to exercise the functions of, the chairman or member, as the case may be.

Explanation.—For the purposes of this section, 'chairman' includes a vice-chairman exercising the functions of the chairman under sub-section (6) of section 12 and a revenue divisional officer who is *ex-officio* chairman under sub-section (7) of that section.".

4. *Amendment of section* 51, *Madras Act V of* 1920.—In sub-sections (1) and (2) of section 51 of the principal Act, after the word and figures " section 50 ", wherever they occur, the word, figures and letter " section 50-A " shall be inserted.

PART IV.

AMENDMENTS OF THE MADRAS PANCHAYATS ACT, 1958.

5. *Insertion of new section* 27-*A in Madras Act XXXV of* 1958.—After section 27 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) (hereinafter in this Part referred to as the principal Act), the following section shall be inserted, namely :—

" 27-*A. Oath or affirmation to be made by members.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Indian Oaths Act, 1873 (Central Act X of 1873), every person who is elected or co-opted to be a member or who becomes a member shall, before taking his

23rd January 1964]

seat, make, at a meeting of the panchayat or the panchayat union council, as the case may be, an oath or affirmation in the following form namely :—

I, A.B., having been elected a member/having been co-opted a member/having become a member of this panchayat/panchayat union council do swear in the name of God/solemnly affirm that I will bear true faith and allegiance to the Constitution of India as by law established; that I will uphold the sovereignty and integrity of India and that I will faithfully discharge the duty upon which I am about to enter.

(2) Any person who, having been elected or co-opted to be a member or who, having become a member, fails to make within three months of the date on which his term of office commences or at one of the first three meetings held after the said date, whichever is later the oath or affirmation laid down in sub-section (1) shall cease to hold his office and his seat shall be deemed to have become vacant.

(3) Any person who has been elected or co-opted to be a member or who has become a member shall not take his seat at a meeting of the panchayat or the panchayat union council, as the case may be, or do any act as such member unless he has made the oath or affirmation as laid down in sub-section (1).

(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (3) the president of a panchayat or the chairman of a panchayat union council or the member of a committee constituted under this Act who has not made the oath or affirmation as a member shall be entitled to act as such president, chairman or member :

Provided that he makes the oath or affirmation and takes his seat at the first meeting of the panchayat or the panchayat union council, as the case may be, which he attends within two months after he is elected or appointed as, or becomes entitled to exercise the functions of, the president, chairman or member, as the case may be.

Explanation.—For the purposes of this section,—

(i) 'president' includes a vice-president exercising the functions of the president under sub-section (1) or sub-section (2) of section 34 and the temporary president appointed under sub-section (3) of that section; and

(ii) 'chairman' includes a vice-chairman exercising the functions of the chairman under sub-section (1) or sub-section (5) of section 37 or a revenue divisional officer who is *ex-officio* chairman under sub-section (2) of that section.".

6. *Amendment of section* 28, *Madras Act XXXV of* 1958.—In section 28 of the principal Act, for the word and figures " or 26 " in both the places where they occur, the figures, word and letter " 26 or 27-A " shall be substituted.

PART V.

REPEAL OF MADRAS ACT II OF 1922.

7. *Repeal of Madras Act II of 1922.*—The Madras District Municipalities and Local Board (Amendment) Act, 1921 (Madras Act II of 1922), is hereby repealed.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 24th January 1964.

The House met in the Council Chamber, *Fort St. George,* at half past ten of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Dr. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Burning of the Constitution.

* 1. S.N. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether it is fact that the Secretary of the Dravida Munnetra Kazhagam party in Madurai was arrested for burning a copy of Part 17 of the Constitution of India,

(*b*) whether it is a fact that he was arrested after burning copy of Part 17 of the Constitution of India,

(*c*) whether the Police were present at that time; and

(*d*) whether it is a fact that in other parts of the State the people who attempted to burn the Constitution were arrested before they did so?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Home): (*a*) *to* (*c*) Yes.

(*d*) Yes. In Madras City, Sri C. N. Annadurai and others were arrested before they actually burnt the Constitution.

DR. A. SREENIVASAN: I would like to know from the Government, Sir, whether they have issued any instructions to their authorities as to what they should do with the various persons who commit the same offence?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Normally we do not give instructons in respect of maintenance of law and order. But in this case Government had to issue instructions that Sri C. N. Annadurai should be arrested before he burnt the Constitution.

DR. A. SREENIVASAN: I would like to know from the Government in which order of seriousness will they place—

(1) attempt at burning the Constitution,

(2) witnessing the burning of the Constitution; and

(3) trampling over a piece of paper containing the relevant portion of the Constitution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member is referred to the Rules of Procedure of this House. Opinions from the Government cannot be asked.

DR. A. SREENIVASAN : Is it an offence for a Government servant to trample over a piece of paper which contains a section of the Constitution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That again is asking the Government to express an opinion about an offence. If it is an offence, it will be dealt with by the court of law.

DR. A. SREENIVASAN : Have the Government obtained any explanation from those officers some of whom were acting as passive spectators of the offence of trampling over a piece of paper containing the relevant section of the Constitution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is making an allegation. If he puts a specific question stating at which place, who and under what circumstances the trampling of the Constitution took place it will be easy to answer the question. A man may put his foot on a piece of burning paper to put out fire or something and it would not amount to trampling.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that a person burning a piece of paper containing the relevant section of the Constitution committing an offence?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have got the Act, Prevention of insult to National Honour Act. If it comes within it, it will be an offence.

DR. A. SREENIVASAN : Is trampling over a piece of paper containing the relevant section of the Constitution a less heinus offence?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Again Sir, I would like to point out to the hon. Member he may not ask the Government to answer a question with regard to law.

DR. A. SREENIVASAN : Is politics involved in the matter when the Secretary of the D.M.K. Party was allowed to commit the offence so that he may be booked properly and severe punishment secured?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no politics involved. Whoever does it, whether he belongs to the D.M.K. Party, the Congress Party or any other party, if it amounts to an insult to the National Flag, to the National Constitution as defined in the Act, then he will be dealt with according to the law.

DR. A. SREENIVASAN : Will it be in order for an officer to witness a murder being committed so that the murderer may be booked properly?

MR. CHAIRMAN : That has no connection with the main question.

Film.

a * 6 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether any film has been banned by the State Government after certification by the Central Board of Film Censors during the year 1962–63 and, if so, the number and names of such films?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHALLUM : No.

Koothanallur Mirasdar Sangam.

b * 13 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Koothanallur Mirasdar Sangam to survey 80 acres of wet and dry lands as house plots; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The Koothanallur Mirasdar Sangam had been making representations to the Deputy Tahsildar, Nidamangalam, for the sub-division of house plots as under occupation by each individual houseowner in the village.

(b) The Sangam was asked to pay the charges for the survey and sub-division of the plots but it did not take any action and so the Revenue authorities could not proceed further in the matter.

Black-marketing in cement.

b *14 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any suggestion by a Member of the Legislature has been received by the Government in 1962 for tracing black-marketing in cement; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: சிமிண்டு பிளாக் மார்க்கெட்டில் எப்படிக் கிடைக்கிறது? அது கண்ட்ரோலில் இருக்கும்போது எப்படி வெளியே கிடைக்கிறது?

கனம் திரு. வி. ராமையா: எப்படி நடக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்தால் அரசாங்கத்திற்கு எழுதினால் அதை கவனிக்கலாம்.

a Postponed question from the list of questions for 18th January 1964.
b Postponed question from the list of questions for 20th January 1964.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : எப்படிக் கிடைக்கிறது என்பது தெரியாமல் தான் நான் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : அரசாங்கத்தைப் பொருத்த வரையில் சிமிண்டு விநியோகம் முறையாக நடக்கவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். அப்படி இருந்தாலும் கூட சிலருடைய நினைப்பு அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற சிமிண்டு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் வெளியே கிடைப்பதாகப் புகார் செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பொருத்தவரை தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து முறையான புகார்கள் ஏதாவது வந்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தாராளமாக வெளியே எப்படி கிடைக்கிறது என்று புகார் எழுதினால் அதைப் பரிசீலனை செய்து அதைத் தடுக்க முயற்சிக்கலாம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அரசாங்கத்தின் சப்ளையை மீறி அப்படி வெளியே கிடைத்ததாக ஏதாவது புகார் வந்து அதன் மீது இதுவரை ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : அதைப்போன்ற புகார்களை அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்பது தான் எங்கள் கோரிக்கை. இதைக்குறித்து இதுவரை பொதுமக்கள் ஏதும் புகார் கூறவில்லை. புகார் வந்தால் கவனிப்போம்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : அவர்கள் தான் வாங்குகிறார்களே, அவர்கள் எப்படி புகார் செய்வார்கள் ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் யோசனையைப் போன்று மற்றவர்கள் அவற்றை அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சிமிண்டு அவசியம் தேவைப் படும்போது அதை வாங்கத்தானே வேண்டியிருக்கிறது ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : திருட்டுத்தனமாக விற்பவர்களிடம் வாங்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி வாங்குவதில்லை என்று நாம் எல்லோரும் நிர்ணயம் வைத்து விற்பவர்களுக்கு அந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும். முறையாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு சிமிண்டு கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் எடுத்து தீவிர பிரசாரம் செய்யவேண்டும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அரசாங்கம் அதனால் அதிக அளவில் பொதுமக்களுக்கு சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : இப்போது உற்பத்தி செய்யப் படுகிற சிமிண்டை அரசாங்கத்தினுடைய இலாகாக்கள் தங்கள் தேவைக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றவைகளை பொதுமக்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்கிறோம். அதைக்குறித்து திரும்பத் திரும்ப

பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். நெருக்கடி நேரமாகையால் அரசாங்கத்தினுடைய கட்டிடங்களை இப்போது நிதானமாகக் கட்டவேண்டுமென்றும் அதனால் மீதமாகும் ஏராளமான சிமிண்டை பொதுமக்கள் உபயோகத்திற்கு அளிக்கலாமென்றும் ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. மேலும், அரசாங்கத்தினுடைய கட்டிடங்களை சிமிண்டியினால் மட்டும் அமைப்பது என்றில்லாமல் மற்ற சுண்ணாம்பு போன்ற பொருள்களை உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதைப்போல பல கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சிமின்டைத் தவிர மற்ற பொருள்களையும் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று மற்றவர்களுக்கும் உத்திரவிட அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : மற்ற பொருள்களை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். சில கட்டிடங்கள் அத்தியாவசியமாக சிமிண்டினால் கட்டவேண்டியிருந்தால் அவற்றை இஞ்சினியர்கள் பார்த்து செய்வார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : கட்டுப்பாடு செய்வதால் ஒழுக்கமும் மட்டுப்பாடு ஆகிறது. ஆகையால் கட்டுப்பாட்டை குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யுமா ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : சிமிண்டு வினியோகத்தைப் பொருத்தவரையில் இப்போது இருக்கிற கட்டுப்பாடு அமுலில் இல்லாவிட்டால் இப்போது பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கும் அளவு கூட சாதாரண மக்களுக்கு கிடைக்காமல் போய்விடும்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : கண்ட்ராக்டர்கள் ஓவர் எஸ்டிமேட் போட்டு அதிகமாக சிமிண்டை வாங்கி அவற்றை ப்ளாக் மாக்கெட்டில் விற்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : அதைப்போல ஏதேனும் நடந்திருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் அதை எழுதி அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Pamban railway bridge

a* 15 *Q.*—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government of India consulted the State Government regarding the repairs for the Pamban railway bridge; and

(*b*) if so, the recommendations made by this Government in this regard?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

---

a Postponed question from the list of questions for 20th January 1964.

[24th January 1964

SRI M. RAJAH IYER: Was there a proposal to construct a road-cum-rail bridge across Pamban under the consideration of State Government and the Central Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The information is not readily available with me. If the hon. Member puts a separate question I will be able to answer it.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Do the Government feel that the present Pamban bridge is safe enough for use for some more time?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, experts have looked into the question and whenever repair works are necessary they are being carried out. As far as my information goes I do not think there is any danger now to the bridge.

Disposal of dead bodies

ª * 16 *Q*.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the procedure adopted for the disposal of dead bodies of destitute Muslims in Government hospitals in the City;

(*b*) whether it is a fact that the Stanley hospital medical authorities refused to hand over the dead body of a destitute Musilm to his relatives on 28th August 1962; and

(*c*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (*a*) to (*c*) A statement * is placed on the table of the House.

Party flags

10-40 a.m. ª * 41 *Q*.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that political parties in the State have their own flags; and

(*b*) whether there is any proposal to ban the use of party flags in public places?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (*a*) Yes.

(*b*) No.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இந்தமாதிரி பார்ட்டி கொடி இதர தேசங்களில் இருக்கிறதா? நம் நாட்டுக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறதா?

ª Postponed questions from the list of questions for 20th January 1964.

* Printed as Appendix I on page41.

24th January 1964]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் தேசியக் கொடி ஒன்றுதான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பார்ட்டி கொடி என்று கண்ட மாதிரி எதுவும் உபயோகிப்பதில்லை. பழைய முதன் மந்திரி அவர்கள் இஃதுள்ள எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து இது சம்பந்தமான ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கூறினார்கள். அதற்குப் போதுமான ஆதரவு இந்த நாட்டில் ஏற்படவில்லை.

DR. A. SREENIVASAN: Is not India a national, when the Government say that in all the other countries there is only one flag? Are we not a nation? Why not we have one flag and be done with it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We are entirely in favour, but it is for others to agree. Under the Constitution, there is the right of association. The Constitution gives every individual the right to form associations and if the associations are formed, they may have flags. We can, by law, prevent only the hoisting or flying of flags in public buildings. If every person thinks and asks "When you are flying your own flag, why not I fly my own?" it becomes very difficult to stop it. Unless the leaders of parties agree not to fly party flags, it will be very difficult to control it.

DR. A. SREENIVASAN: Why not the ruling party show the way for other parties?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If others also agree, 'yes'. Why sould the ruling party alone be placed at a disadvantage while others are flying their own flags?

DR. A. SREENIVASAN: Why not the ruling party show the way by abandoning their party flag?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the hon. Member does not know history. When this country was under foreign domination a flag was flown, but after we have attained independence, the position completely changed. If he thinks that the same state of affairs which obtained at the time when the country was under colonial domination, should continue now also I leave him to have the benefit himself.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அரசாங்கம் ஜனங்களின் உரிமையைப் பறிக்க எத்தனையோ சட்டங்கள் செய்கிறார்கள். இது போன்ற மக்களிடத்தில் குழப்பத்தை உண்டாக்குகின்ற காரியங்களுக்கு அரசாங்கமே முன்வந்து பார்ட்டி கொடி எதுவும் இருக்கக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கக்கூடாதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு உட்பட்டுத்தான் எந்த உரிமையும் பறிக்கமுடியும். அரசாங்கம் உரிமையைப் பறிக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டால்கூட அதையும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் நிறைவேற்ற முடியும்.

[24th January 1964

பார்ட்டி கொடியைப் பறக்கவிடக்கூடாது என்று தடுப்பதற்கு பரிசீலனை செய்துபார்த்ததில் முடியாது என்று தெரிகிறது. அதற்குத்தான் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டால் செய்யமுடியும் என்பது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: கான்ஸ்டிடியூஷனை எதற்கெடுத்தாலும் அமெண்ட் செய்யும் போது இதற்கும் அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்தால் என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அதற்கும் எல்லோருடைய சம்மதமும் வேண்டும். பெருவாரியான மக்களின் சம்மதம் பெற வேண்டும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : இதர திருத்தங்களையெல்லாம் மக்களைக் கேட்டு அவர்களுக்குத் தெரிந்தா செய்தார்கள். அவர்களைக் கேட்காமலே தானாகவே செய்ததாகத்தான் தெரிகிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : ஜனநாயக அமைப்புப்படி பார்லிமெண்டில் ஒன்று நிறைவேறினால் அது மக்கள் சம்மதம் பெற்றது என்பதுதான்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இந்த மாற்றம் பொருத்த வரையில் பார்ட்டி கொடி பற்றிய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதால் மாநில அரசாங்கம் இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்து இதில் குழப்பம் நேராமல் இருப்பதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷனை மாற்ற சிபார்சு செய்யுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இதற்கு ஓரளவு மற்ற அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவு இருந்தால்தான் அதைச் செய்ய முடியும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : ஆளும் கட்சி தற்போது பார்ட்டி கொடி என்று இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதால் தானே முன்னின்று இதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் இதர கட்சிகளை அழைத்து மகாநாடு போட்டு முடிவு எடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதே கருத்தை தெரிவித்தார்கள். அப்போது இந்த நோக்கத்தை, அபிப்பிராயத்தை எதிர்ப்பதாகவும் கிண்டல் செய்தும் தெரிவித்ததால் அதை அவரவர்களுக்கே விட்டுவிடுவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : பொது இடங்கள், ரோடு முனைகள் இங்கெல்லாம் அன்-ஆதரைஸ்டாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற அரசியல் கட்சிக்கொடிகளை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அதை அந்தந்த ஸ்தாபனங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

4th January 1964]

திரு. கே. ராமதாஸ் : சென்னை நகரத்தின் பகுதிகளில் அப்படி இருப்பதால் நகரசபைக்குத் தெரிவித்து அவை போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பதால் அவற்றை அகற்ற சர்க்கார் லைசென்ஸ் ஏற்படுத்துமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : லைசென்ஸ் தருவது என்ப தில்லை. அந்தந்த ஸ்தாபனத்திற்கு பொறுப்பிருக்கிறது. விரும்பினால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சாதாரணமாக பொதுமக்கள் கலியாணம் போன்ற விசேஷ காரியங்களைச் செய்யும்போது முனிசி பாலிடிகளுக்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல எந்த கட்சியாக இருந்தாலும் அவர்களும் இதுபோல கொடி போடவேண்டுமென்றால் வாடகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தை முனிசிபாலிடிகளுக்கும் கார்ப்பரேஷனுக்கும் அரசாங்கம் போடுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போதிருக்கிற விதிகளின் படி அவர்கள் அனுமதி வாங்கித்தான் போடவேண்டுமென்று இருக்கிறது. விதிகளின்படி அவர்கள் செய்யவில்லையென்றால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு அந்தந்த ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தது என்று சொன்னேன்.

Merit scholarships

* 42 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of merit scholarships given by the State Government to students in the State during 1962–63?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : 2,658.

Burma rice

* 43 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the agencies through which Burma rice is distributed to the fair price shops;

(b) whether it is a fact that Burma rice distributed to the fair price shops is being exported to Kerala State; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : (a) By the Central Government through the Regional Director (Food), Madras.

(b) & (c) The matter is under investigation.

[24th January 1964

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இது ஜனங்களுக்கு யார் வினியோகம் செய்கிறார்கள் ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : புரக்யூர்மெண்ட் செய்ய மத்திய ரீஜினல் டைரக்டரிடத்தில் கொடுத்துவிடுகிறோம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : பர்மா அரிசியைப் பற்றி கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பர்மா அரிசி ஆங்காங்குள்ள நமது நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் வினியோகம் செய்யப்படுகிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நியாயவிலைக் கடைகள் என்பது கூட்டுறவு ஸ்தாபனமா ? இதர வியாபாரிகளும் செய்துவருகிறார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாரும் செய்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இதுவரையில் பர்மா அரிசி நியாயவிலைக் கடைகளில் வினியோகம் செய்யப்படாமல் வெளியே தவறாக விற்கப்படுவதைக் கண்டுபிடித்து அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுதான் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருப்பதாகச் சொன்னேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : ஒரு வருஷமாகிவிட்டது. இன்னும் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்றால் எப்போது தான் முடிவு ஏற்படும் ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சுலபமாக கண்டுபிடிக்கக் கூடிய குற்றங்களாக இருந்தால் சீக்கிரம் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது. இந்தக் குற்றத்தில் நாம் வினியோகம் செய்யும் அரிசி யாரிடத்திலிருந்து வந்தது என்று தெரியவில்லை. அது ராஜ்யத்திற்கு வெளியே இருக்கிற கன்சைனி பேருக்கு அனுப்பப்பட்டது. விஷயம் தெரிந்த பிறகு இடையிலே அதை மறித்து நிறுத்தப்பட்டது. யார் அனுப்பினார்கள், எப்படி வந்தது என்பது இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது 5—6—1963-ல் தான் இந்த புகார் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது இப்போது இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது.

* 44 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether there was any seizure of Burma rice in the City of Madras recently; and

(*b*) if so, how the persons concerned were able to procure it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon the Minister for Food) : (*a*) Yes.

(*b*) The matter is under investigation.

24th January 1964]

Ambar Charkas

* 45 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the amount spent on the manufacture of Ambar Charkhas during 1961–62; and

(*b*) The number of Ambar Charkas manufactured so far is—

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : (*a*) Rupees forty-two thousand one hundred and fifty only.

(*b*) The number of Ambar Charkhas manufactured so far is—

Ambar Charkhas—8,043.
Ambar Belnis—7,955.
Composite Charkhas—15,197.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இந்த மாதிரி அம்பர் சர்க்கா செய்வதில் தவறு ஏற்பட்டு அவை சரியாக இயங்கவில்லை என்பதாக வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. அதை திரும்பவும் சீர்திருத்தம் செய்தார்களா ? அப்படி செய்ததில் எவ்வளவு செலவானது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இடையிலே அந்த அம்பர் சர்க்கா சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதைக் கண்டுபிடித்து அதை திருத்தியமைத்தார்கள். பிறகு இப்போது சரியாக வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனால் ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டதா இல்லையா. அது எவ்வளவு என்பதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : எவ்வளவு தயார் செய்தார்கள் ? எவ்வளவு வினியோகம் செய்யப்பட்டது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இங்கு உற்பத்தியான கணக்கு தான் இருக்கிறது. அதற்கு தனியாகக் கேள்விப் போட்டால் பார்த்துச் சொல்லமுடியும்.

Essential commodities

* 46 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to subsidise the prices of essential commodities; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon the Minister for Food) : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Rice.

* 47 *Q.*—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the quantity of rice procured in the State as on 1st June 1963;

(*b*) where it is stored; and

(*c*) when it is going to be distributed to the public?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): (*a*) 34,163 tonnes.

(*b*) & (*c*) The quantity of rice so procured are despatched to the destinations as indicated by the Government of India through the Regional Director (Food), Madras. Information as to where the rice is stored and in what quantities and how it is distributed cannot be readily furnished as the storage and disposal of the procured rice is the responsibility of the Government of India.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இந்த மாதிரி புரகியூர் மெண்ட் செய்த அரிசியை நம்முடைய ஸ்டேட் அரசாங்க அதிகாரி கள்தான் ரயிலில் புக் செய்து அனுப்புகிறார்கள். எந்த ஊருக்கு புக் செய்யப்பட்டது என்பது தெரியும். எந்த எந்த ஊர்களுக்கு அனுப்பியது என்று அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: புரகியூர்மெண்ட்டுக்குத் தான் எங்களுடைய அதிகாரம் இருக்கிறது. மற்றவைகள் ரீஜினல் ஃபுட் டைரக்டரிடத்தில் இருக்கும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: புரகியூர்மெண்ட் செய்து ரீஜனல் ஆபீசருக்குக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் ரயிலுக்கு இவர்கள் தான் டெஸ்பாட்ச் செய்து அந்த ரசீதைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். டெஸ்பாட்ச் செய்த விவரம் ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டுக்குத் தெரிந் திருக்கும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தனிக்கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

High Court of Madras

* 48 *Q*.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the number of cases pending in the High Court of Madras as on 1st April 1963; and

(*b*) the number of cases pending for over (i) two years; and (ii) five years?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (on behalf of the Hon. the Minister for Food): (a) 14,616 cases in the Appellate Side and 741 cases in the Original Side.

(*b*) Pending for over two years—

Appellate Side—1,343.

Original Side—101.

Pending for over five years—

Appellate Side—68.

Original Side—78.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1964, and the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1964, as passed by the Assembly. 10-5 a.m.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Assembly, and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India:—

(1) The Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964).

(2) The Madras (Added Territories) Extention of Laws Bill, 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963.)

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964) as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

III—CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLFRA IN EPIDEMIC FORM IN MANY DISTRICTS OF THE STATE.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் 42-வது விதியின்கீழ் விசாரணைக்கு உட்படுத்த, முக்கியமான விஷயத்தை கனம் சுகாதார இலாகா அமைச்சரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர, மன்றத் தலைவரைக் கேட்டுக் கொள் கிறேன். சமீபத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் பல மாவட்டங்களில், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, திருச்சி, மதுரை, கோயமுத்தூர், சேலம் போன்ற நகரங்களில், கொள்ளை நோய் காலராவினால் பெருத்த அளவில் பீடிக்கப்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இறந்துவிட்டார் கள் என்று தெரிகிறது. இக்கொடூரமான நோய் பரவாமல் தடுக்க நாம் முழு அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது வேதனை யும், வெட்கமுமாய் இருக்கிறது. இது பாமர மக்களுக்கு அதிக சேதத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. எவ்வளவு நாட்கள் அந்த நோய் இருக்கிறது, அது பரவுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டு பிடித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement—

Madras State which was free from cholera infection since 1959 was once again infected in the third week of October 1962; Madras City suddenly reported an outbreak of cholera which soon assumed epidemic proportions and spread to Chingleput and then to South Arcot districts in 1963. In the last week of June 1963, Tiruchirappalli district also reported cases of cholera and the infection spread from Tiruchirappalli to Thanjavur, Salem and then to other districts. The incidence of cholera showed an increase since the week ending 14th September 1963 and a further increase during the period from 19th October to 9th November 1963. Thereafter there was a fall during the next two weeks and a sudden spurt in the last week of November and subsequent weeks in December 1963.

The details of the control and preventive measures taken are as follows:—

(1) Launching of mass anti-cholera inoculation campaign in the infected and surrounding areas.

(2) Thorough and systematic disinfection of the infected premises, materials, clothings, etc.

(3) Systematic and regular chlorination of all drinking water sources.

(4) Prompt removal of cases to the nearest hospitals and isolation in the Infectious Diseases shed, and their proper treatment under hospital conditions.

In addition to the staff appointed by the Panchayat Union Councils, 64 Epidemic Reserve Health Inspectors and 150 Additional Health Inspectors have been sanctioned to be appointed as and when required according to the exigencies of the situation, to augment the local resources in regard to staff to control the infection. The District Health Officers and their Personal Assistants have been constantly visiting every infected village and supervising the control measures. All Assistant Directors of Public Health have been visiting one district or another to instruct and supervise the preventive and control measures taken by the Public Health staff and issuing to them on the spot instructions in regard to the early control of cholera. In view of the heavy incidence of cholera in the Thanjavur district, one Health Officer from the Headquarters, the Regional Malariologist, Coimbatore, and the Personal Assistant to the District Health Officer, Madurai, have been diverted to assist the District Health Officer in supervising work, besides a selection grade Health Inspector deputed from Madras. This district has been divided into convenient cholera divisions and each cholera division has been placed in charge of a supervisory officer to facilitate effective supervision and prompt action wherever needed.

All the efforts of the Public Health Department are now dedicated to the early and effective control of the infection and reduction of mortality to the utmost extent possible. The latest reports reveal considerable decline in the incidence of cholera in a number of districts. Thanjavur district reported 80 attacks and 49 deaths during week ending 11th January 1964 as against 264 attacks and 126 deaths reported during week ended 4st January 1964. Similarly, Tiruchirappalli district reported 35 attacks and 18 deaths during the week ending 4th January 1964 as against 118 attacks and 57 deaths reported during the week ending 28th December 1963. Likewise, Coimbatore district reported 42 attacks and 27 deaths during the week ending 4th January 1964 as against 99 attacks and 30 deaths reported during the previous week. North Arcot district reported 61 attacks and 27 deaths during the week ended 11th January 1964 as against 95 attacks and 31 deaths recorded during the week ending 4th January 1964. South Arcot district has, however, shown an increase in the infection since the week ending 21st December 1963. As many as 47 Reserve Health Inspectors are working in this district. These staff were posted from the State Epidemic Reserve, Additional Reserve, etc., to augment the local staff for intensifying the inoculation campaign and other control measures. The Research Health Officer, Madras, has been deputed to this district. It is expected that the infection in this district will be controlled in the next few days.

The situation in the various parts of the State is being closely watched and appropriate instructions have been issued to the Public Health staff to redouble their efforts. Health Officers from the Research-*cum*-Action Project and from Madras have been deputed to the various districts to assist the District Health Officers concerned in their supervisory work. No effort has been spared to concert all measures to quell the spread of the infection.

VI—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 2 OF 1964).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Appropriation Bill[a], 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

[a] Printed as Appendix II on pages 41-42.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964), as passed by the Assembly, be passed"

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MOTOR VEHICLES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 1 OF 1964).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, I have brought forward this Bill as a measure calculated to tide over certain legal difficulties in the promotion of passenger transport.

Sub-section (8) of section 57 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939), deals with the procedure to be followed in regard to the variation of the conditions of any permit by the inclusion of a new route or routes or a new area or by increasing the number of services covered by a stage carriage
11-00 a.m. permit, above the specified maximum. The Regional Transport Authorities had been allowing extension or variation of existing routes with a view to serving the areas where transport facilities were not available. Such extension or variations were being granted in cases where improvements like the erection of bridges, construction of mortorable roads, etc., have been carried out. Consequent on the undertaking of various development schemes and the growth of industries, the need for connecting such areas is imperative and the sectors forming the variations or extensions of the route will not in many cases justify the opening of a separate route by itself. In such cases while the application for the grant of either extension or variation is pending with the Regional Transport Authorities, having regard to the public interest, the Regional Transport Authorities used to grant temporary permit to run stage carriages on that particular extended or varied route. While delivering judgment in Writ Petition No. 1259 of 1962, the High Court of Madras by a

majority has held that a route in regard to a stage carriage permit is not one of the conditions attached to it, but is a part of the permit itself and that there is no power in the Regional Transport Authority to vary the route in exercise of his powers of variation regarding the alteration or change of the condition in the permit. In coming to this conclusion, the High Court has examined the provisions of the law as it stood prior to the amendments introduced in the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939), by the Motor Vehicles (Amendment) Act, 1956 (Central Act 100 of 1956), and also the provisions as they stand after the said amendments. It has pointed out that before the amendment of the Motor Vehicles Act, 1939, by Central Act 100 of 1956, under section 48 (*d*) (ii-a) of the Act, one of the conditions of the permit which the transport authority was empowered to attach to a stage carriage permit was that the carriage should be used on specified routes or in a specified area and that such a condition could have been varied under section 48-A of the Act. The High Court pointed out that Parliament had made a departure from the provisions of the old Act introducing sub-sections (2) of section 48 which provides that every stage carriage permit should be expressed to be valid only for a specified route or routes or for a specified area. It also observed that it would not be proper to assume under sub-section (8) of section 57 that because a provision is made for treating an application to vary the conditions of any permit by including a new route, what is not prescribed as a condition of the permit should be attributed to have that character. Consequent on this decision of the High Court, there has been a sudden stoppage of buses running on temporary permits and the people who got used to transport facilities for some time past have been put to much inconvenience. This has resulted in a stalemate in the growth of transport industry. It has been observed that in actual practice, the existing procedure had been working satisfactorily. Representations have also been received that the legal difficulty should be resolved sooner by appropriate legislative measures. It has therefore been decided to restore the legal position obtaining under the Motor Vehicles Act, 1939, before the passing of Central Act 100 of 1956.

In Writ Petition No. 909 of 1963, the High Court of Madras has held that the curtailment of a portion of the route was in the nature of a variation of the route itself and that it was opposed to the provisions of the Motor Vehicles Act, 1939. This has caused difficulties in regard to grant of shuttle services on the existing routes in respect of certain trips so as to enable the stage carriages to cater to the needs of the public. It is considered necessary to confer specific power on the Regional Transport Authorities to curtail the route in suitable cases.

The Government have therefore decided that a local amendment may be made to the Motor Vehicles Act, 1939, to achieve the objects in view. In pursuance of this, the present Bill is before the House for consideration.

I commend the Bill for the consideration of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

SRI M. SESHACHARIAR : Mr. Chairman, Sir, I am really glad that the Government have brought in this measure so soon after the decision of the High Court. The decision of the High Court has naturally caused a great deal of confusion in our district at least and a number of bus owners have been put to difficulties. The routes were extended in certain cases for the convenience of the public, for instance, to places like Tiruttani. In certain other cases the routes were curtailed and new routes were given and the area being the same there was not much of a difficulty. But now when a decision of this kind has been given, the whole thing has been upset, as the Hon. Minister himself mentioned.

There is one point whichI would like to mention in this regard. There are certain cases in which you curtail and then extent also. I want that 'or' should be constructed as 'and'. It may so happen that another kind of construction may also be put. In the amendment the expression used is 6 or curtail'. The 'or' should be constructed as 'and'. That would be proper and better in the circumstances.

There is one point which I would like to mention in this or in regard to curtailment of routes certain orders have been issued by the Government. These are not envisaged under sub-clause 2. It is only in the matter of revision of powers of appeal to the State Transport Authority and the Regional Transport Authorities, all these things have been validated. The orders of the Government should also be validated in a retrospective manner, I think. (Interruption). They are orders issued by the Government themselves. I understand from certain persons that there are direct orders issued by the Government. These also may be thought of while providing for validation of prior orders that have been passed by the transport authority. These are the only matters I wanted to mention in regard to curtailment and extension of area.

As regards termini in the matter of extension, one termini is absolutely necessary, but in the matter of curtailment and variation both termini have to be kept up.

With these words, I support the Bill.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டத்தை நான் என் மனமார வரவேற்கிறேன். எங்கள் திருச்சி ஜில்லாவில், கிராமத்தில் உள்ள ரோடுகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், மந்திரி பேசிய

மாதிரி, தேவையான இடங்களில் ரோடுகளைப் போடுவதற்கும், உள்ள ரோடுகளை இன்னும் அதிக தூரத்துக்குக் கொண்டு போவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கும், இந்தச் சட்டம் உபயோகமாய் இருக்கும் என்று நம்பித்தான், இதை ஆதரிக்க முன் வந்திருக்கிறேன்.

இப்போது இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்து மைசூரும் சட்டம் செய்ய முன் வருகிறது. சமீபத்தில் பட்ஜெட் வருகிறது என்ற காரணத்தைக்கொண்டு, அரசாங்கம் சில காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். பஸ் ரூட்டு கொடுப்பதில் பஸ்காரர்களுக்கு இருக்கிற இடைஞ்சலைத் தடுக்க முயற்சி செய்தால் நலமாய் இருக்கும். சமீபத்தில் பஸ்ஸுக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள் 150 ரூபாய். இதைச் சமாளிக்க முடியாமல், அவர்கள் ரூட்களை எல்லாம் surrender செய்யவும், நஷ்டம் நிறைய வருகிறது என்று, பல பேர் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறதாக எனக்குத் தெரிகிறது. இவைகளுக்கு எல்லாம் இடம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு தொழிலை கூடியவரை கஷ்டம் இருந்தாலும், சமாளித்து முயற்சித்துப் பார்ப்பார்கள். கடைசி வரையிலும் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே தொழிலை யாரும் நடத்திக்கொண்டு போக மாட்டார்கள். இது பத்திரிகைத் தொழில்போல் அல்லாது, முதல் போட்டு, சிரமப்பட்டுச் செய்யும் தொழில். எல்லோருக்கும் தேவையாய் இருக்கிறது, ஜனங்களுக்கும் நன்மை. ஆகையால் வரும் பட்ஜெட்டிலாவது முடிந்த வரையிலாவது பஸ்காரர்களுக்கும், லாரிக்காரர்களுக்கும் வரிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். இதில் ரயில்வேயை நம்புவதால் பிரயோசனம் இல்லை. லாரி ஏற்றுமதியால் நகரத்தில், விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்கவும், வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் எவ்வளவு பேருக்கு இன்றைக்கு diesel களிலும், spare parts-லும், அரசாங்கத்தால் வரிபோட்டுள்ள காரணத்தால், தொழில் நடத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனித்து, ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, அவர்களுக்கு ஏதாவது மிச்சம் இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுத்தினால்தான், குறைந்த வருவாய் உள்ள பஸ் தொழிலும், லாரித் தொழிலும் நடக்க முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைன்று டீஸல் பஸ்களுக்கும், லாரிகளுக்கும், சீமெண்ணெய் விலை அதிகம் உயர்த்தியதன் காரணமாக, விலை குறைவாய் உள்ள மஞ்சள் சீமெண்ணெய் உபயோகிக்கிறார்கள். ரோட்டில் செல்லும் பஸ்களிலும், லாரிகளிலும் புகை எக்கச்சக்கமாக வருகிறது. இதை சுவாசித்தால் மக்களுக்குக் கெடுதி வருமென்று சிலர் சொல்கின்றனர். இப்போது சிகரெட் குடிக்கக்கூடாது, பீடி குடிக்கக் கூடாது, இதனால் தீமை வரும் என்று பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். ஆனால் இந்த [illegible] புகையால் எவ்வளவு தீமை? இந்த நிலைமையைப் பரிகாரம் செய்வதில் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த மஞ்சள் எண்ணெய் உபயோகிப்பதால் வரும் புகையால், மக்களுக்குக் கேடு ஏற்படும். அவர்கள் டீஸலை, அல்லது 11-10 a.m.

பெட்ரோலை உபயோகிக்கக் கூடாது என்பது அல்ல. ஏனென்றால், இன்று அதிக விலையில் விற்பதால்தான் குறைந்த விலையில் உள்ள மஞ்சள் எண்ணெயை உபயோகித்து, பஸ்களும் லாரிகளும் சிரமப் படுகின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் குறைந்த வருவாய் உள்ள அவர் களுக்கு ஏதாவது சலுகை காட்டி, நிரந்தரமான வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் புதிதாக நல்ல ரோடுகளைப் போட வேண்டும், ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு மன்றத் தலை வருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சா யத்து யூனியன் ஏற்பட்ட பிறகு கிராம பகுதிகளிலே பஸ் போக்கு வரத்து வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். அதே சமயத் திலே நம் நண்பர் சொல்லிய மாதிரி புதிய ரூட்டுகளிலே போகிற பஸ்கள் அவ்வளவு லாபகரமாக இல்லை. அநேகமாக ஐ surrender பண்ண யாரும் தயாராக இல்லை என்று ஒரு நண்பர் சொன்னாலும்கூட பல பேர் பஸ் வாங்கியவர்கள் இப்போது கடன் தொல்லைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்களென்பதை நாங்கள் அறிவோம். உதாரணமாக எங்கள் ஊரிலே இருக்கிற இரண்டு பேர் பஸ்கள் வாங்கினார்கள். இப்போது அந்த பஸ்களை என்னிடமும் சோம சுந்திர ரெட்டியாரிடமும் விற்க பார்க்கிறார்கள். எனக்கு தெரிந்த வரையிலும் பல பேர் Bus permit-களை surrender பண்ணப் போகிறார்களென்று தெரிந்து இருக்கிறது. Main route களும் long route -களும் பல இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட Bus கள் மிகவும் லாபத்திலே ஓடுகிறது. ஆனால் கிராமத்திலே போகிற பஸ்களின் spare part -கள் அடிக்கடி ஒடிந்து விடுகிறது. அதனால் தேய்மானம் அதிகமாக இருக்கிறது. Wear and tear அதிகமாக இருக்கிறது. சாமான்கள் சீக்கிரம் பாழடைந்து விடுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பஸ்களுக்கு கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். Taxation லே சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். எப்படியும் இந்த கிராமங்களிலே போகிற பஸ்களை நிறுத்தா மலிருக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். காரைக்குடி பகுதியிலே 5, 6 இடங்களிலே Bus Route permit கள் Surrender ஆகி இருக்கின்றன. Surrender ஆக இல்லை என்ற பிரச்னையே இல்லை. surrender பண்ணி இருக்கிறார்கள். எனவே இதிலே பாகுபாடு செய்து காரியம் செய்ய வேண்டும். லாபகரமான Route களும் இருக்கின்றன. Main Route களிலே ஓடுகிற பஸ்களுக்கு சலுகை அவசியமில்லை. ஆனால் கிராமத்திலே போகிற பஸ்களுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டு மான பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். எப்போதும் போல கிராமங்களிலே பஸ் போக்குவரத்து வசதி செய்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I thank the hon. Members for having welcomed this Bill. This will really help to meet a situation where the demands of the public are

growing and where extensions have become absolutely necessary in view of the development that is taking place. I am, therefore, grateful to hon. Members for the support which they have given to the Bill.

So far as the point raised by Mr. Seshachariar is concerned, I do not think there is any necessity to amend the Bill in the form in which he suggested. Because clause 5, which deals with the validation of some of the proceedings, clearly shows that any judgment or order of any Court, all proceedings taken for the grant of, and all orders passed granting . . ., etc., will be valid. If the Government had given a direction then the direction would naturally go under section 43-A, sub-section (2), to the Regional Transport Authority and it will become a proceeding taken by the Regional Transport Authority. Whether that person will get the permission or not will depend on the circumstances and on the decision of the Regional Transport Authority. So far as the Government are concerned, if they had given a direction that a route should be opened or a variation should be given, then that direction would now be validated and will go before the Regional Transport Authority, who is the initial authority who decides and against whose decisions there are a series of appeals, etc. Even with regard to clause 2, it is our advice that the words 'vary, extend or curtail', will include not only each one of them, but a combination of one or more of them. That is the advice which has been given to us on the basis of the interpretation of the statutes. Therefore, I request the Hon. House to accept this explanation.

So far as the other difficulties which the private operators are now experiencing on account of the various taxes levied both on the motor spare parts and vehicles as well as the diesel and other oils are concerned, the Government are seized of the matter and they propose to hear the representations of the concerned interests on the 28th of this month. After we have heard the representations, we will examine them and certainly we will do all that is necessary to encourage the development of the transport industry and see that this industry develops and flourishes. Somehow, there is a feeling that the Government (or the Congress people) are not well disposed towards this transport industry and that they think that because they are running a number of buses, they want it to be nationalised. I want to disabuse the minds of the people of any such impression. I am a firm believer in co-existence not only in the international field but also in the economic field. I think that the Transport as any other industry should increase, improve and expand, and it does not matter in which sector it grows, so long as we are able to provide more and more facilities and amenities to the people. The Government will certainly encourage the development of the industry in whatever sector it becomes necessary and see that the industry does not suffer.

Sir, I move that the Bill be taken into consideration.

[Sri R. Venkataraman] [24th January 1964

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 1 of 1964), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS (ADDED TERRITORIES) EXTENSION OF LAWS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 29 OF 1963).

11-20 a.m. * THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

"That the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, [a] 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, the Bill seeks to secure uniformity in respect of certain laws that are in force in the rest of the State and those that are in force in the territories that are generally known as the "Tiruttani area". The said area was transferred to this State from the State of Andhra Pradesh under the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959). But, before the formation of the State of Andhra in October of 1953). However, the said laws have been modified either by Madras. Accordingly, all the laws that were in force in the composite State of Madras immediately before the formation of the State of Andhra continue to apply to the Tiruttani area by virtue of section 53 of the Andhra State Act, 1953, (Central Act XXX of 1953). However, the said laws have been modified either by way of repeal or by way of amendment by the Legislature of the State of Andhra or Andhra Pradesh to the extent they were in force in the Tiruttani area and by the Legislature of this State to the extent they were in force in the rest of this State. For instance, the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937) included in the First Schedule to this Bill was amended by the Andhra Pradesh Legislature to the extent of its applicability in the Tirutani area

[a] Printed as Appendix IV on pages 44-50.

[Sri R. Venkataraman] [24th January 1964

and by the Legislature of this State to the extent of its applicability in the rest of this State. Besides those laws, certain new enactments have also been passed by the respective Legislatures. For instance, the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959 (Madras Act 25 of 1959) included in the First Schedule to the Bill was enacted by this Legislature subsequent to October 1953. Similarly, the Andhra and Andhra Pradesh enactments specified in the Third and Fourth Schedules to the Bill were enacted by those Legislatures subsequent to October 1953.

For the sake of avoiding the hardships that have been caused to the public of the Tiruttani area by the different sets of laws that are in force in that area and in the rest of the State and for administrative convenience, it is considered essential that the laws in force in both the areas are made uniform. Accordingly, all the laws that are in force in the Tiruttani area and those that are in force in the rest of the State are being examined and legislation has been undertaken from time to time since the alteration of boundaries either by way of separate enactments or by way of a consolidated Bill as in the instant case to secure uniformity.

The proposals for unification included in the present Bill have been explained in detail in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill and the provisions of the Bill do not, therefore, call for any special remarks.

I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I welcome this Bill which has been brought forward for the purpose of securing uniformity. But I want to refer to two things. One is the Treasure Trove Act. The other is the substitution of the words "District Magistrate" for the words "District Collector" in section 5 of the Police (Incitement to Disaffection) Act, 1922. The expressions in the corresponding Andhra Pradesh Acts seem to be reasonable and proper. For example, in the Treasure Trove Act, it is stated that the notice to be given should mention not only the place but also the circumstances in which the treasure was discovered. That is a proper and necessary provision. Now, in order to secure uniformity as regards the rest of the State, they want it to be amended. On the other hand, I feel that the expression in the Andhra Pradesh Act is necessary.

The second thing is this. In regard to the Police (Incitement to Disaffection) Act, according to the Andhra Pradesh Act, the sanction of the District Collector is required. Because we

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th January 1964

have the separation of the Judiciary from the Executive, it does not mean that we should not follow it. For the purpose of securing uniformity, they want to restore the expression "District Magistrate". I think it is the proper function of the District Collector. The Magistrate has nothing to do with it. What the Andhra Pradesh Act has done seems to be quite proper.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I am grateful to the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar for the very kind suggestions he made. He has always been of great assistance to this House as he goes through all these legislative measures very carefully and offers very valuable suggestions. So far as the first suggestion is concerned, namely, that the notice under the Treasure-trove Act should mention not only the place where the treasure is discovered but also the circumstances under which it is discovered, I shall have the suggestion examined. The question was examined by the Board of Revenue and they recommended that it was not necessary to include the circumstances under which the treasure was discovered. However, in the light of the observations made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, I shall have this point examined further.

As regards the other question, namely, whether the District Magistrate or the District Collector should give sanction in these cases, the principle we have followed is that as we have separated the Judiciary from the Executive, this function may very properly be given to the District Magistrate. Therefore, I think the present provisions are fairly satisfactory, but in the working of it, if any difficulty arises, Government will always look into it.

I am grateful to Sri Balasubramanya Ayyar once again for having thoroughly gone into this Bill and offered his suggestions.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 15 and the First, Second, Third and Fourth Schedules were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963), as passed by the Assembly, be passed."

24th January 1964]

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V—GOVERNMENT RESOLUTIONS.

(1) RESOLUTION *re* WARHOUSING CORPORATION.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, on behalf of my Hon. Colleague Sri N. S. S. Manradiar, I move the following Resolution:— 11-30 a.m.

'Whereas the Central Warehousing Corporation and the State Warehousing Corporation established under the Warehousing Corporations Act, 1962 (Central Act 58 of 1962), are empowered to run warehouses for the storage of agricultural produce, seeds, manures, fertilizers, agricultural implements and any notified commodity, being commodities with respect to which Parliament has power to make laws by virtue of Entry 33 of List III (Concurrent List) in the Seventh Schedule to the Constitution of India;

And whereas it appears to this Council to be desirable that legislation should be undertaken to enable the said Corporations to store in their warehouses other commodities also in addition to those mentioned in the aforesaid Central Act;

And whereas legislation for the purpose mentioned above is relatable to matters enumerated in Entry 26 and Entry 27 of List II (State list) of the Seventh Schedule to the Constitution of India with respect to which Parliament has no power to make a law for the States except as provided in Articles 249 and 250 thereof;

And whereas it appears to this Council to be desirable that such legislation should be undertaken by Parliament;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Council hereby resolves that storage of commodities other than those covered by the Warehousing Corporations Act, 1962 (Central Act 58 of 1962), in the warehouses run by the Corporations established under that Act shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

Sir, I may briefly explain the point. Under the present Act the Corporation can store only agricultural produce such as seeds, manures, fertilizers, implements, etc. There have been repeated suggestions from the people here as also elsewhere that they should be allowed to store commodities like tobacco, lac and wool, etc. These are not matters in respect of which Parliament can pass a law. Since the Warehousing Act is a Central Act the

[Sri R. Venkataraman] [24th January 1964

concurrence of the State is required to enable Parliament to pass a law whereby warehouses established under the Central Act could be utilised for storing articles like tobacco, lac, wool, etc. This is to enable the present warehouses to accommodate more commodities which are of use and demand in various parts of the country. For instance, if you take Bengal, there may be greater demand for warehouse space for lac. If you take Andhra, there will be greater demand for warehouse accommodation in respect of tobacco. Not only is it merely storing. If any commodity is deposited in the warehouse for storing, we can get accommodation from Banks by virtue of the deposit receipt issued by the Corporation. Therefore it enables the various industries to make further progress. Sir, it is in the interest of the agriculturists and the people of this country. I move that the resolution be adopted.

MR. CHAIRMAN : The resolution is before the House for discussion.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, விருது நகரிலே Central Warehousing Corporation என்று இருக்கிறது. அதிலே நான் ஆலோசகராக இருக்கிறேன். அது மூன்று வருஷமாக நடந்து வருகிறதென்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த Corporation ஆனது குறிப்பாக விவசாயிகள், வியாபாரிகள் சாமான்களை நீண்ட காலம் கெட்டுப்போகாமல் வைத்துக்கொள்வதற்காக நல்ல முறையிலே ரசாயன மருந்துக்களைத் தெளித்து பாதுகாத்து வைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம். அந்த மாதிரி ஸ்தாபனம் இந்தியா பூராவுமிருக்கிறது. ஆனால் நடை முறையிலே என்ன நடக்கிறதென்றால் நமது மாகாணத்திலே எந்த ஊரிலும் விவசாயிகளுக்காக Co-operative society-களோ விவசாய பாங்குகளோ இல்லாமலில்லை. சிறிய ஊர்களிலும் கூட இந்த மாதிரி ஸ்தாபனங்களிருப்பதினால், விவசாயிகள் யாரும் இந்த ஸ்தாபனத்திலே தங்கள் தானியப் பொருள்களை வைக்க முன்வரவில்லை. எந்தவகையிலும் ஒரு மூட்டை கூட வைக்க விவசாயிகளின் மனத்தை திருப்ப முடியவில்லை ஏனென்றால் அவர்களுக்கு கடன் வசதி கொடுக்க விவசாய பாங்குகள் இருக்கின்றன. இந்த ஸ்தாபனத்திலே என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்றால் வியாபாரிகள், விவசாயிகளின் சரக்கு போல் காண்பித்து அதிலே வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த ஸ்தாபனம் விவசாயிகளுக்கு பிரயோசனமில்லாமலிருக்கிறது. எந்தக் காரியத்துக்காக இந்த ஸ்தாபனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதோ அதற்கு பிரயோசனமில்லாமல் இருக்கிறதென்று Central Government -க்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். உண்மையைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆனால் அதிலே இருக்கிற ஆபீசர்கள் எல்லாம் "இதுவெல்லாம் வேண்டாம், Sir, இது இருந்துவிட்டு போகட்டும்" என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையிலே இந்த ஸ்தாபனம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்திலே மந்திரி அவர்கள்

24th January 1964] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்காக சிறந்த முறையிலே முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உணவுப்பொருள்களுக்காக bank- கள் advance கொடுப்பதில்லை. இது நண்பர் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் போன்ற பாங்கிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் இந்த warehousing corporation மூலம் வியாபாரிகளுக்கு பணம் கிடைத்து விடுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே Hoarding -ஐத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் :** தலைவர் அவர்களே Warehousing Corporation ஸ்தாபனத்தை பற்றி நண்பர் ஜெயராம ரெட்டியார் பேசினார். அவர் அந்த சட்டத்தை படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் மாத்திரம் warehouse இலே உணவுப் பொருளை கொண்டு போய் வைக்க வேண்டுமென்பது சட்டமல்ல. விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் அந்த warehouse லே கொண்டு போய் வைக்கலாமென்று சட்டமிருக்கிறது. அது ஏன் இருக்கிறதென்றால் நம்ப நாட்டிலே உணவுப் பொருள் போதாக் குறை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. போதாக்குறை ஜாஸ்தியாக இருப்பதினால், பொருள்கள் சேதமாகாமல் இருக்க warehouse லே சாமான்களை கொண்டு வந்து வைத்த பிறகு அவைகளுக்கு பக்குவமாக பூச்சி மருந்து அடித்து சுத்தமாக பாதுகாத்து வைத்திருக்கிற வேலையை warehouse செய்துகொண்டு வருகிறது.

* **திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் :** விவசாயிகள் என்று சொன்னால்தான் பாங்கிலே loan கொடுக்கிறார்கள். வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை.

* **திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் :** விவசாயிகள் என்று சொன்னால்தான் பாங்கியிலே loan கொடுக்கிறார்கள் என்பது அல்ல. warehouse லே உணவுப் பொருள்களை வைத்து அந்த ரசீதை கொண்டு போய் கொடுத்தால், பாங்கிலே எல்லோருக்கும் loan கொடுக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்கள் சேதமாகிறது. சரியான பராமரிப்பு இல்லாமலிருப்பதினால் சேதமாகிறது. உணவுப் பொருள்களிலே 100-க்கு 10 சதவிகிதம் சேதமாகிறது. நம்ப நாட்டிலே உணவுப்பொருள்கள் 10 சதவிகிதம் குறைவாக இருக்கிறது. சேதமாவதும் 10 சத விகிதம்தான். இந்த சேதத்தைக் குறைத்தால், நம் பத்தாக்குறை தீர்ந்து போகும். விவசாயிகளிடமிருக்கிற உணவுதான்யங்கள் மட்டுமல்ல, வியாபாரிகளிடமிருக்கிற உணவுப் பொருள் கெட்டுப் போனாலும் நாட்டுக்கு நஷ்டம். விவசாயிகளிடமிருக்கிற உணவுப் பொருள்களை சேதமில்லாமல் பாதுகாத்து வைக்கத்தான் இந்த warehouse இருக்கிறது. விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் சேதமில்லாமல் கொண்டு போய் உணவு பொருள்களை வைப்பதற்கும், வைத்த பொருள்களின் ரசீதை காண்பித்து loan வாங்குவதற்கும் இந்த ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. விவசாயிகளின் பொருள்களுக்கு மட்டும்தான் bank loan . கொடுப்

பார்கள் என்பது அல்ல. warehouse உணவுப் பொருள்களை கொண்டுபோய் வைத்து அந்த ரசீதை யார் கொண்டு போனாலும் loan பாங்கிலே கொடுக்கிறார்கள். அதாவது வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் மூன்று வருஷத்தில் எவ்வளவு கடன் வாங்கினார்களோ அதற்கு மேல் பாங்கில் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருப்பதால் அதிகமாக ஹோர்டு செய்வதாகச் சொல்ல முடியாது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பாங்கில் உணவுப்பொருள் 11-40 மு.ப. களுக்கும் வியாபாரிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதே பொருள் களுக்கு வேர்ஹவுஸ்சிங் கார்ப்பரேஷனில் கொடுக்கிறார்கள்.

*** திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் :** உணவுப் பொருள்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்பது ஒன்றுமில்லை. மூன்று வருஷங்களுக்கு எந்த அளவு வியாபாரம் செய்தார்களோ, எவ்வளவு கடன் வாங்கினார்களோ அந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறது. வேர்ஹவுசிங் ரசீதைக் காண்பித்தால் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதனால் ஹோர்டு செய்து பணம் வாங்குகிறார்கள் என்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு என்று அது இருக்கிறது, வியாபாரிகளும் அதை உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வியாபாரிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உணவுப்பொருள்கள் சேதமாகாமல் இருப்பதற்காகத்தான் சட்டம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இவர்கள் கன்ஃப்யூஸ் செய்து கொண்டார்கள். ஆகையால் இது இரண்டு பேருக்குமேதான் உண்டாக்கப்பட்டது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் காஞ்சீபுரத்திலும் இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவன் நான். அதுபற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் யார் அதிக லாபம் அடைகிறார்கள் என்றால் வியாபாரிகள் தான். உணவுப்பொருள்களை பிளாக்மார்க்கெட்டில் சரக்கை மறைத்து வைத்து வியாபாரம் செய்வதைத் தடுக்க சர்க்கார் இந்தத் திட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். இதில் வைத்துவிட்டால் பிளாக் மார்க்கெட் செய்யமுடியாது. இதனால் அதிக லாபம் அடைவது விவசாயிகளைவிட வியாபாரிகள்தான். ஷெட்யூல் பாங்கில் குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் கடன் வாங்க முடியும். இங்கு ஏராளமாகக் கொடுக்கலாம். அங்கே தீர்த்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு இங்கு வருகிறார்கள். இரண்டு இடம் கடன் பெற அவர்களுக்கு வசதி. சுங்க அதிகாரிகள் மக்களுக்காக வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்களே அவர்களுக்கு உட்கார்ந்த இடத்திலேயே நெல் வந்துவிட வேண்டும். இந்த கார்ப்பரேஷன் டவுனில்தான் இருக்கிறது. கிராமங்களில் இல்லை. கிராமத்திலிருந்து பொருள்களை இங்கே கொண்டுவர சங்கடப்படுகிறான் விவசாயி. வந்தவுடனே நேராக மார்க்கெட்டில் விற்பது தான் அவனுக்கு சுலபம். இங்கே வந்து வைத்துவிட்டுப் போவதில் அவனுக்கு சிரமம்தான் அதிகம். ஆகையால் இங்கே கொண்டுவந்து வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷனில் அவன் வைப்பதில்லை. கிராமத்தில்

போய் அறுவடை ஆகும்போது அங்கேயே வாங்கி வேர்ஹவுசிங்கில் சேர்க்க வேண்டும்: இவற்றை கிராமங்களில் வைக்கவேண்டும். அல்லது அவன் வருகிற மார்க்கெட்டிலே வைக்கவேண்டும். டவுனில் வைத்திருந்தால் அவன் டவுனுக்கு விற்பதற்கு வருகிறானே தவிர ஸ்டாக் வைக்க வருவதில்லை. அவனை இங்கே சேர்த்து வை என்றால் வைப்பானா? அவனுக்கு அதில் இஷ்டமில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு லாபமில்லை இதனால். இதனால் விவசாயிகளுக்கு லாபம் வரவும் உணவுப்பொருள்கள் சேதமாகாமலும் பாதுகாக்க வேண்டும். லாபம் அடைகிறவர்கள் வியாபாரிகள்தான் என்பது என் அபிப்ராயம்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு பேரும் சொல்கிற விஷயத்தைப் பார்த்தால் இந்தத் தீர்மானம் கூடாது என்று சொல்வது போலப் படுவதாக அர்த்தம் செய்து கொண்டேன். விவசாயப் பொருள்களோடு கூட இன்னும் சில புகையிலை, கம்பளி இதுமாதிரியான பொருள்களை அங்கு வைக்கலாம் என்பதற்கு இப்போது தீர்மானம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனால் அவர் சொல்வது போல வியாபாரிகளுக்கு வசதியிருந்தால்தான் பண்ணியிருப்பார்கள். விவசாயிகள் தவிர மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்று சட்டமிருந்தால் இந்தத் தீர்மானமே வேண்டியதில்லை. அவர் சொல்வது மற்றப் பொருள்களை கொண்டு போய் வைக்கக்கூடாது என்று சொல்வது போல நான் நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமேயில்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நடைமுறையில் ஸ்டேட் பாங்குக்கு இல்லாத சலுகையை நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம். ஸ்டேட் பாங்குக்கு அதைக் கொடுத்தால் நல்லது. இங்கே கொடுப்பதை அங்கே ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : பொதுவாக ஒரு விஷயத்தைப் பேசலாம் என்று தோன்றுகிறது. 282-வது சட்டமிருக்கிறது கான்ஸ்டிடியூஷனில். நாம் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். இன்னும் இதர ராஜ்யங்களும் தீர்மானம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு தான் இங்கு அமுலுக்கு வரவேண்டும். சட்டம் வந்த பிறகு நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று தீர்மானம் செய்யலாம். பார்லிமெண்டுக்கு இங்கு அதிகாரம் கிடையாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நாம் இன்னொரு தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். முதலில் செய்தபிறகு இரண்டு ராஜ்யங்களும் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆந்திரா, மைசூர் எல்லாம் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்க வேண்டும். அப்படி நடந்த பிறகு சட்டம் கொண்டு வருவார்கள். இப்போது அவர்கள் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதற்குக் கவலைப்படுகிறார்கள். இரண்டு பேருக்கும் அதிகாரம் உள்ளது. 26, 27 என்பது இரண்டு பேருக்கும் உள்ள அதிகாரங்கள்தான். ஆகையால் அதை நாமே கவனிக்கலாமே.

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்] [24th January 1964

நமக்கே கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கும்போது இந்தத் தீர்மானத்தை நாமே போட்டு மற்ற ராஜ்யங்களையும் கேட்டு அவர்களும் இதை ஒப்புக்கொண்டு பிறகு பார்லிமெண்டுக்குப் போய் அதன் பிறகு இங்கு தீர்மானம் செய்வது ஏன் என்று தெரியவில்லை. பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதுதான் நல்லது. சட்டப் பிரகாரம் மேற்கொண்டு அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பது தான் நல்லது. ஆகையால் இப்போது அவர்களை வரவழைக்க வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். அதை நாமே செய்யலாம். கன்கரண்ட் லிஸ்டில் சேர்த்திருப்பதால் நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வதையும் சேர்த்து செய்யலாம் என்று நீங்கள் சொல்லியதிலிருந்து தெரிகிறது. மத்திய அரசாங்கமே இங்கு ஒரு சட்டத்தை அமுல் நடத்தி அவர்கள் வந்து கவனிப்பதைக் காட்டிலும் நமக்கும் அதிகாரம் 26, 27-ல் சப்ஜெக்ட்டு 33 என்று இருக்கிறது. முக்கியமாக இந்தியா முழுவதற்கும் இருக்கிற சில சாமான்களைத் தவிர பாக்கி பொருள்களுக்கு நமக்கும் அவர்களுக்கும் தனியாக இருக்க' சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். ஆகையால் அதை நாமே செய்ய யோசிக்கலாமே. இந்த ஒரு தீர்மானம் மட்டும் இருந்தால் பிரயோஜனம் ஆகும் என்று தோன்றவில்லை. 282-ஐ அடிக்கடி உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்தால் தேவலை என்பது என் அபிப்ராயம். நமக்கு அதிகாரம் பூரணமாக இருப்பதால் அதை நாமே செய்யலாம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, ஸ்டேட் வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் பற்றி தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரே காரியத்தைச் செய்ய ஒரே ஸ்தாபனத்திற்காக மத்திய அரசாங்கமும் ஸ்டேட் அரசாங்கமும் எதற்காக போட்டி போட்டுக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று எனக்கு புரியவே இல்லை. முக்கியமாக வரும்படி வரக்கூடிய இடங்களையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் நிறைய இருப்பதால்தானோ அல்லது செல்வாக்கினாலோ அவர்களுக்கு கொடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஒரே இடத்தில் மத்திய அரசாங்கமும், ஸ்டேட் அரசாங்கமும் இணைந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது இந்த ஸ்தாபனத்தை ஸ்டேட் அரசாங்கம் மட்டும் வைத்து ஸ்டேட்டுக்கு தகுந்தவாறு ஏன் செய்யக் கூடாது? மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ஸ்தாபனமும் ஸ்டேட் அரசாங்கம் ஒரு ஸ்தாபனமும் எதற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. நானும் அதில் டைரக்டராக இருக்கிறேன். கனம் உப தலைவர் அவர்கள்கூட டைரக்டராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அந்த சிரமங்கள் தெரியும். ஸ்டேட் அரசாங்கம் நடத்துவதில் வேர்ஹவுசிங்கில் வாடகை குறைவாக வைத்து நடத்தியும் நஷ்டம்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் இன்னும் பல சரக்குகளை வைக்கலாம் என்று ஆசையும் இருக்கிறது. அதற்கு சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. அவைகளை நீக்க அந்தந்த ஸ்டேட் நடத்தும் அளவில் ஃபைனான்ஷியல் அசிஸ்டென்ஸ் மட்டும் சென்ட்ரலில்

24th January 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வைத்துக்கொள்வது பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. இரண்டும் ஒரே காரியத்தை ஏன் செய்ய வேண்டும்? மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு நிறைய அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அவைகளுக்குத் தேவைப்படி அந்தந்த மக்களுக்கு அனுகூலம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இதைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய இடம் முதலியவை சீக்கிரம் நமக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து கட்டிடங்களை ஏற்படுத்தினால் இன்னும் இந்த கார்ப்பரேஷனுக்கு வரும்படி நிறைய கிடைக்கும். இது பற்றி மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி இதை இரண்டுபேரும் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சிபாரிசு செய்யும் என்று நம்புகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நம்முடைய நிலைமை என்ன ஆகுமென்று பார்த்தால் நாம் எல்லோரும் முனிசிபாலிடிகள் பஞ்சாயத்துக்கள் போன்ற நிலைமைக்குத்தான் வர வேண்டியிருக்குமே தவிர மாநில அரசாங்கம் நினைத்த காரியங்களை நடத்த முடியாது. இதனால் மக்கள் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். அதனால்தான் இந்த மாநில உணவுப் பொருள்களை புரக்யூர் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம் மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் போகிறது. நாமும் சில காரியங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றாலும் நாமும் அதற்காக எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்பதில்லை. அகில இந்திய ரீதியில் பார்க்க வேண்டுமென்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பிறகு நமக்கு அவர்கள் இரும்பு கொடுக்க மாட்டார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மனிதனுக்கு உணவுதான் முக்கியம். நமக்கு மத்திய அரசாங்கமும் உதவி செய்துதான் வருகிறது.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : உழுவதற்குக் கூட இரும்பு வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நேற்று பதில் சொல்ல சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. நமக்கு அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த அரிசியை வங்காளத்திற்குக் கொடுத்திருக்கலாம். இங்கிருந்து அனுப்பினார்கள். அதை மத்திய அரசாங்கம் கூடுதலாக அங்கு விற்கவில்லை என்று நேற்று சொன்னார்கள். வங்காள அரசாங்கம் எவ்வளவுக்கு விற்பார்கள் என்று புரியாமல் இருந்தது. வங்காளத்தில் கொடுத்த அறிக்கையைப் பத்திரிகையில் பார்த்தால் அதில் ரூ. 30 குறைவாக விற்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடு எதிலும் ஜாஸ்தி இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு நாம் செயல்படட்டுக் கொண்டிருந்தால் நமக்கு ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை. அண்ணன் தம்பி போல இணைந்து அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுத்து அவர்களும் அதைப்போல நடந்துகொண்டால் நல்லது. இரண்டு

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [24th January 1964

ஸ்தாபனமாக இந்த கார்ப்பரேஷன் செயல்படுவதை நிறுத்தி மாநிலத்தைப் பொருத்தவரையில் மாநில அரசாங்கம் தான் இதை நடத்த வேண்டுமென்ற உரிமையைப் பெறவேண்டும்.

* **கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்:** சேர்மென் அவர்களே, இந்த விவாதம் தீர்மானத்தை ஒட்டியது மட்டுமல்ல: அது ஒரு விதத்தில் நல்லது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சாதாரணமாக, சட்டசபையில் இந்த விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாகக் கவனிப்பதன் மூலமாகத்தான், நம்முடைய வருங்காலத் திட்டங்களை அமைப்பதற்கும், நடைமுறையில் நல்ல வழியில் இவைகளை எல்லாம் நடத்திச் செல்வதற்கும் உதவிகரமாய் இருக்கும்.

முதன் முதலாக கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதற்காக இந்த இரட்டிப்பு இருப்பது, ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் Godowns எதற்கு என்று கேட்டார்கள். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஓரளவுக்கு நிதி வசதி இருக்கிறது, சில வசதிகள் செய்கிறோம். சில Godowns கட்டுகிறோம். மத்திய சர்க்காருக்கும் சில Godowns கட்டுகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்துக்கு எவ்வளவோ, அவ்வளவுதான். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நமக்கு உணவுப் பிரச்னையில் ஏற்படுகிற மிகக் கஷ்டமான நிலைமை என்னவென்றால், அறுவடைக் காலத்தில், உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு அதை விற்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து, மகசூலில் ஈடுபடுத்தி, வசதி செய்து கொடுத்தோம். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சேவை செய்தவர்களாக ஆவோம். ஆனால் அந்தச் சேவை எப்படி நாம் செய்வது? கிராமங்கள் தோறும் இப்போது நாம் Godowns அமைத்தால்தான் நல்லது. கிராமத்தில் இருக்கிற நெல் எல்லாவற்றையும் குறைந்தது மூன்று மாதமாவது store செய்யும்படியான அளவுக்கு, நாம் Godowns-ஐ அமைக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது முடியவில்லை, நம்முடைய நிதி நிலைமை இருக்கும் நிலைமையில் இதை இரட்டிப்பு என்று சொல்வதற்குப் பதில் "மேற்கொண்டு உதவி" என்ற முறையில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரிலும் செலவு செய்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிலும் செலவு செய்கிறார்கள். எனவேதான் மத்திய சர்க்கார் கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்கிறபோது சட்ட விதிகள் முறையில் அவர்கள் திருத்துவார்கள். இப்போது இருக்கின்ற வசதிகள் போதாது என்ற காரணத்தால் மேற்கொண்டு இந்த வசதிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இதை நாம் செய்கிறோம். அதை நமக்கு உதவி என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரட்டிப்புச் செலவு இருக்கிறது. ஆனால் இது வீணான இரட்டிப்புக் காரியம் அல்ல. நமக்கு உதவியானதுதான்.

இரண்டாவது, அப்படி நினைத்தால் பக்கத்தில் இருக்கிற மைசூர் ராஜ்யம் நமக்கு பட்டு நூல் கொடுக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு பட்டு ஏராளமாக இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏராளமான பட்டுத் தறிகள் இருக்கின்றன. இன்று நாம் அரிசியைப்

24th January 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பற்றி தடை செய்தால் அவர்கள் பட்டைத் தடை செய்வார்கள், அது அவர்களுடைய பேச்சுக்கும் பொருந்தும். தொடர்ந்து சொல்கிற வாதம், Bengal மற்ற இடங்களில் அரிசி அனுப்பியதால் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று. ஆனால் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல அவர்கள் கஷ்டப்படாமல், ராஜ்யங்கள் இருக்க வேண்டும், நஷ்டம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த வாதத்துக்கும் ஒரு எல்லை இருக்கிறது என்று மட்டும் நான் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், Warehousing Corporation பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்கு வைக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அங்கே பண்டங்கள் வைக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு அளவுக்குத்தான் கொண்டு வந்து பண்டங்களை வைக்கின்றார்கள். அதை முழுதும் பயன்படுத்தவில்லை என்றுதான் நாம் கொள்கிறோம். விலைவாசிகளைப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கும்படியான அளவுக்கு, இந்த Warehousing Corporation -ல் அந்தப் பண்டங்களை வைப்பதற்கு வசதிகள் கிடையாது. அது அந்த அளவுக்கு நடக்கவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் பண்டங்கள் பாழாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். பல இடங்களில் வசதி இல்லாத காரணத்தால், பண்டங்கள் கெட்டுப் போயும், அழிந்தும், பலவிதமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த விதமான நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். பண்டங்கள் கிடைக்காமல் இருக்கிறபோது, கொடுப்பதற்குத்தான் warehouse வைத்திருக்கிறோம். அதை யார் செய்தாலும் நமக்கு நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்களைக் கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது பல ராஜ்யங்களில் அப்படித் தீர்மானம் போடுகிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல, இன்னும் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் போடுகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் அந்த மாதிரியான வசதிகள் இருந்தால் நல்லது என்று ஒரு அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி செய்வதற்கு, எல்லா ராஜ்யங்களையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது, இந்தப் பண்டங்கள் விஷயம், தீர்மானத்தின் மூலமாக மத்திய சர்க்கார் செய்கிற சட்டத்தில் செய்தால்தான் பணவசதிகளை இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக கேட்க முடியும். ஏனென்றால் State Corporation -ஐ கேட்க முடியும் என்ற சட்டம் இருக்கிறது. அதுவும் 24-வது Section -ஐப் பார்த்தால், இந்த State Warehousing Corporation , பண்டங்களுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அது Agricultural Products ஆகத்தான் கொடுக்க முடியும். ஆகையால், மத்திய சர்க்கார் 12-00 noon
திருத்தினால்தான், நாம் அதைப் பெற முடியும். நாம் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கில்லை. Godowns -லிருந்து நாம் பணம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றால் மத்திய சட்டத்தைத் திருத்தினால்தான், அவர்கள் அதற்குப் பணம் கொடுக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் இந்த மாதிரி பண்டங்களுக்கு அவர்கள் பணம் கொடுக்க

[ஆர். வெங்கட்டராமன்] [24th January 1964

முடியாது. ஆகவேதான், இந்த மத்திய சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இந்த ராஜ்யத்துக்கு அதனால் எந்த விதமான கெடுதலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'Whereas, the Central Warehousing Corporation and the State Warehousing Corporation established under the Warehousing Corporations Act, 1962 (Central Act 58 of 1962), are empowered to run warehouses for the storage of agricultural produce, seeds, manures, fertilizers, agricultural implements and any notified commodity, being commodities with respect to which Parliament has power to make laws by virtue of Entry 33 of List III (Concurrent List) in the Seventh Schedule to the Constitution of India;

And whereas, it appears to this Council to be desirable that legislation should be undertaken to enable the said Corporations to store in their warehouses other commodities also in addition to those mentioned in the aforesaid Central Act;

And whereas, legislation for the purpose mentioned above is relatable to matters enumerated in Entry 26 and Entry 27 of List II (State list) of the Seventh Schedule to the Constitution of India with respect to which Parliament has no power to make a law for the States except as provided in Articles 249 and 250 thereof;

And whereas, it appears to this Council to be desirable that such legislation should be undertaken by Parliament;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Council hereby resolves that storage of commodities other than those covered by the Warehousing Corporations Act, 1962 (Central Act 58 of 1962), in the warehouses run by the Corporations established under that Act shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament.'

The resolution was put and carried.

(2) RESOLUTION RE FORMATION OF TOWNSHIPS.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, on behalf of my Hon. Colleague Sri S. M. A. Majid, I move the following Resolution :

"That in pursuance of sub-section (1) of Section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that each of the areas specified in column (1) of the Table below which is a health resort or a labour colony as specified in the corresponding entry in column (2) thereof, be declared to be a township".

24th January 1964]

Table.

Description of area.	Whether health resort or labour colony.
(1)	(2)
(1) The Mahabalipuram and the Poonjeri panchayats in the Chingleput district.	Health resort.
(2) The Highways panchayat and the area covered by the Cloudland Estate of the Narasingapuram panchayat in Madurai district.	Labour colony.

Sir, it is proposed to constitute the Mahabalipuram township comprising the areas of Mahabalipuram and the adjoining Poonjeri Panchayats. Mahabalipuram is a seaside area attracting a good number of tourists throughout the year. The area requires a special administrative agency for purposes of providing amenities. It is therefore proposed to constitute a township for the said panchayat areas under the Madras Panchayats Act, 1958 treating them as a 'Health Resort'.

It is also proposed to constitute another township in Madurai district. This township will consist of the highways tea estates comprising the entire highways, panchayat areas and the Cloudland Estate in the jurisdiction of the Narasingapuram panchayat. There have been frequent representations for the constitution of township for the above estates. It is therefore proposed to constitute the Highways township treating the area as a 'Labour Colony' for purpose of the Madras Panchayats Act, 1958. The Township Committee can be expected to administer the area better than the concerned panchayats.

MR. CHAIRMAN : The resolution is before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I welcome the resolution to convert these areas into townships. Certainly Mahabalipuram has become a very important tourist centre. I hope and trust that the township will be property constituted so that there will be architectural experts in the committee to see that there is no sea erosion and the monuments will not be affected by the salt waters. Some of the shore temples have been affected by the sea water and these things should be prevented. Therefore the township should be very properly constituted so that there may be one or two experts on the committee. They should be there in addition to the local inhabitants. The Government propose to constitute a township for the place. The sooner it is done the better. I also welcome the proposal to form a township for the labour colony in Madurai district.

One other matter I want to mention in this connection. On account of the fact that the Assembly and the Council are sitting simultaneously. I find that the Hon. the Leader of the House

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th January 1964

has been given more responsibility and more work than is proper. That is what I feel. He has been moving all these Bills and Resolutions, some of them difficult to manage. He has to sit and study them. Though he does them properly . . .

MR. CHAIRMAN : His shoulders are broad.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Of course his shoulders are broad but we should not make them heavy. Probably the other Ministers have to be in the other House. Therefore I would make this representation to the Hon. Chairman that if the Assembly is sitting there in the morning, let us go over to our old practice of sitting at 3 o'clock in the evening. It will be much better. I see the Hon. the Leader of the House is put to lot of trouble on account of the fact that we meet simultaneously. As I said they have to be there and they are bound to be there and the Hon. the Leader of the House is bound to be here. Some of these matters are very important. He has to look into the files. Why should he be given more trouble than is absolutely necessary? The other Ministers should hear what we say, the problems that we raise, the points we make. They should know all these difficulties. We are not finding fault with either the Leader of the House or the other Ministers. Therefore I submit that this matter may be considered by the Business Advisory Committee.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: *தலைவர் அவர்களே, இந்த* Township *அமைவதை நான் ஆதரிக்கிறேன். இப்போது கொடைக்கானல் முனிஸிபாலிட்டியை மாற்றி,* Township-*ஆக மாற்றி இருக்கிறார்கள். இன்னும் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமானால், இந்த* Township-*ல்* party politics *இல்லாமலிருந்தால் இதை வரவேற்கலாம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.*

ஒரு விஷயம் என் வேண்டுகோள் என்னவென்றால், நான் குடி இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீரங்கம் நல்ல சிறப்பு வாய்ந்த இடம், அகில இந்தியாவில் மட்டும் அல்லாது, உலகத்திலே மற்ற எல்லோரும் வந்து பார்த்துவிட்டுத்தான் போகிறார்கள். ஆனால் வரக்கூடியவர்கள் எல்லாம், நமது நாட்டைப் பற்றியும், அந்த நகரத்தைப் பற்றியும் நினைக்கிறபோது எப்படி நினைப்பார்கள் என்பது சந்தேகமாய் இருக்கிறது. நான் அடிக்கடி திருச்சி மலைக்கோவிலுக்குப் போவதில்லை. சமீபத்தில் போய்ப் பார்த்தேன். மலைக் கோவிலில் இருக்கக்கூடிய இடம் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அங்கே இருக்கிற குப்பை கூளங்களைக் கூட வருஷக் கணக்கிலே இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டுப் போகிறார்கள். திருவானைக்கோவில், ஸ்ரீரங்கம் கோவில்களைச் சுற்றிலும் இப்படி இருப்பது மிகக் கேவலமாக இருக்கிறது ஸ்ரீரங்கத்துக்கு All India importance *இருப்பதால், கூடிய சீக்கிரத்தில் அதை* Township *ஆக ஆக்கி, வெளி நாட்டுக்காரன் வந்து பார்க்கும் நேரத்தில், அதை ஒரு பூங்கா* (Park) *வாக ஆக்கி* improve *செய்யலாம். இப்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் பொது ஜன உபயோகத்திற்கு ஒரு பொது கக்கூஸ்கூட*

24th January 1964] *[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]*

கிடையாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன் ஒரு Rest House *கூட அங்கே முனிஸிபாலிட்டி மூலமாகவோ,* Endowment *மூலமாகவோ, அரசாங்கம் மூலமாகவோ கிடையாது. இதுவரையிலும் அதற்கு ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. அந்த ஊரில்* Rest House *கட்டுவதற்கு ஜனங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு, அரசாங்கம் மூலமோ, முனிஸிபாலிட்டி மூலமோ அல்லது* Temple Authorities *மூலமோ ஒரு ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. அத்துடன்* protected water supply *குடி தண்ணீர் சப்ளை ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் நான்கு* compound *க்குள் இருக்கிறதே தவிர, அந்த முனிஸிபாலிட்டியைச் சேர்ந்த மேலூர் அம்மா மண்டபம், திருவானைக் கோவில் போன்ற இடங்களில் எல்லாம்* water supply *கிடையாது. கூடிய விரைவில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால், காலரா வராமல் என்ன செய்யும்? இந்தத் திருவிழாக் காலங்களில் அங்கே எல்லோரும்* Inoculation *கண்டிப்பாகப் போட்டுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நிச்சயமாக காலரா வரும் என்ற பயம் அங்கு இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் காலராதான், இந்த வருஷம் அதிகமாகப் போய்விட்டது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் கவனித்து, கூடிய சீக்கிரம் ஸ்ரீரங்கம் ஒரு* All India importance *இருக்கக்கூடிய அந்த நகரத்தை, ஜனங்கள் அடிக்கடி வந்து கொண்டும் போய்க்கொண்டும் இருப்பதால், அதிலும், வரும் வெளி நாட்டு மக்கள் நம் நாட்டைப்பற்றி கேவலமாக நினைக்காமல் இருப்பதற்கும் இந்த மாதிரி* Township *ஏற்பாடு செய்வதை, பொது மக்கள் வரவேற்பார்கள். ஊரில் உள்ள கட்சிப் பூசல் ஒழிந்து ஒரு மாதிரி* (Model) *நகரமாக இந்த* Township *ஏற்பட்டால் பஞ்சாயத்தும் கவனித்து நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடத்த வசதியாய் இருக்கும். ஒரு ஊரில் அண்ணன்-தம்பிக்குள் சண்டை, தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் சண்டை, இந்தக் கட்சிப் பூசலால். இது பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து கட்சிப் பூசல்கள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள கடமை உண்டு. பல காரியங்கள் செய்வது போல், இந்த ஸ்ரீரங்கத்தையும், நல்ல முறையில்* Township *ஆக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக, நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.*

SRI M. SESHACHARIAR : Mr. Chairman, Sir, only one thing I would like to say in regard to the constitution of these townships. As regards Kodaikanal, when it was proposed to make it a township, I was one of those who were very enthusiastic about it. In regard to other areas nearer Madras—the suburban areas where industry is developing on a large scale—townships have to be constituted. Take for instance Ambattur, where we have got new industrial estates. In Avadi and Satyamurthi Nagar also a number of industries have sprung up and a number of houses are being built. It is better that a township is constituted including the Ambattur industrial area and the Avadi industrial area. In Ambattur we have got the T.I. Cycles, Tube Investments, Limited. and other industries. From experience, we find there is a lot of difficulty in administration. In several matters, the panchayat boards are

[Sri M. Seshachariar] [24th January 1964

not in a position to cope with the work. The panchayats may be major or minor. They are not very useful. I think that area at least has got to be taken up immediately. It happens to be a suburban area.

Sir, we want industries to grow not in Madras, but outside Madras. Madras is already congested in all respects. We feel that industries must go out to places like Tambaram and Pallavaram. In all these places, I think, we can have townships. Otherwise we cannot have goods and efficient management. I suggest to the Hon. Minister to bring forward a resolution at least in the next session to constitute these places as townships outside the City of Madras.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, from the type of speeches delivered here, it looks as if we are losing confidence in panchayats and panchayat administration and the townships are free from party politics and therefore are welcome. It seems to be the prevalent view. But I do not know whether it represents the real consensus of opinion.

As far as Ambattur is concerned, I wish to inform the House that the matter is already under consideration. The other suggestions made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, namely, that Mahabalipuram is a place of importance and that its township committee should consist of not merely local residents but others also, is very sound one and I shall pass on the suggestion to the Minister concerned when the Committee is constituted. So far as Srirangam is concerned, it is a place where the Hindu Religious and Charitable Endowments Board should take more interest and try to provide amenities. However, it is outside the scope of the present discussion, and I am unable to offer any concrete suggestion.

SRIMATHI S. MANJUBASHINI : What about Tiruvottiyur, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not at present.

MR. CHAIRMAN : The question is :

" That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that each of the areas specified in column (1) of the Table below which is a health resort or a labour colony as specified in the corresponding entry in column (2) thereof, be declared to be a township.

TABLE

Description of area. (1)	*Whether health resort or labour colony.* (2)
1 The Mahabalipuram and the Poonjeri panchayats in the Chingleput district.	Health Resort.
2 The Highways Panchayat and the area covered by the Cloudland Estate of the Narasingapuram Panchayat in the Madurai district.	Labour Colony.

24th January 1964]

The Resolution was put and carried.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn *sine die.*

The House then adjourned *sine die.*

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 96. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1586, *Public (Services-A), dated the* 10*th October* 1963, *regarding inclusion of certain posts of the Madras Harijan Welfare Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.*

* 97. *Note on the proposed Mahabalipuram and Highways Townships.*

* 98. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2629, *Rural Development and Local Administration, dated* 13*th December* 1963, *regarding date of expiry of term of office of existing members of Corporation of Madras and Municipal Councils and date of coming into office of newly elected councillors of Corporation of Madras and Municipal Councils.*

† 99. *Notification issued with G.O. No.* 1198, *Rural Development and Local Administration, dated* 30*th May* 1963, *regarding issue of rules under sections* 4, 5 *and* 14 *of the Madras Parks, Playfields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act,* 1959.

† 100. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1744, *Public (Services-A), dated the* 11*th November* 1963, *regarding exclusion of certain posts of the Madras Industries Subordinate Service from the purview of the Madras Public Service Commission.*

101. *Notification issued with G.O. No.* 1812, *Home, dated* 30*th May* 1963, *regarding issue of ' Management of the Special Home (Care Home) at Kancheepuram Rules. '.*

* Laid on the table of the House on 21st January 1964.
† Laid on the table of the House on 23rd January 1964.

Appendix I.

(Vide answer to Starred Question No. 16 on page220.)

(*a*) When a person dies in the hospital, the hospital authorities should immediately report the fact to the nearest relative mentioned in the records of the deceased patient. The dead body, which is not claimed by any of the relatives within 24 hours in cases where the nearest relative is a resident of the same district, or within 72 hours when he or she is a resident outside the district, will be handed over to the authority in charge of a teaching medical institution for purpose of conducting anatomical examination and dissection. Before this is done, the local head of the religious denomination should also be given an opportunity for claiming the body for disposal according to the custom of the community concerned.

(*b*) *and* (*c*) It has been reported that the dead body of one Abdul Sait who died in the Government Stanley Hospital, Madras, on 29th August 1962 was not claimed within the prescribed time, that the Police reported that the deceased was a destitute and that his identity could not be established. His address was not available in the hospital case-sheet also. The body was, therefore, sent for post-mortem examination and later to the Anatomy Department on 30th August 1962 evening. Only on 31st August 1962, one clerk of the Muslim Social Association enquired about the deceased, but before that, action had already been taken as mentioned above.

Appendix II.

(*Vide* item IV (2) on page 229.)

L.A. Bill No. 2 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1963.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation Act, 1964.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1963.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund

April 1963, a further sum not exceeding twenty-six crores eighty-eight lakhs sixty-eight thousand and six hundred rupees being moneys required to meet—

(*a*) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(*b*) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	*Services and purposes.*	*Sums not exceeding*		
		Voted by the Legislative Assembly.	*Charged on the Consolidated Fund of the State.*	*Total.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
	Debt charges	..	*1,02,60,500*	1,02,60,500
VIII.	Head of State Ministers and Headquarters Staff.	9,93,000	*30,500*	10,23,500
IX.	District Administration and Miscellaneous.	3,87,500	*34,300*	4,21,800
XII.	Police	1,41,500	*16,000*	1,57,500
XIII.	Education	32,31,000	..	32,31,000
XIV.	Medical	4,43,800	..	4,43,800
XV.	Public Health	100	..	100
XVI.	Agriculture	22,000	..	22,000
XVII.	Fisheries	3,900	..	3,900
XVIII.	Animal Husbandry	3,03.900	..	3,03,9 0
XIX.	Co-operation	8,99.500	..	8,99,500
XX.	Industries	30,600	..	30,600
XXIII.	Community Development Projects, etc.	81,63,000	..	81,63,000
XXIV.	Labour including Factories.	42,26,,	*83,30,02,400*	45,54,700
XXV.	Welfare of the Scheduled Castes, Tribes and other Backward Classes.	27.81,000	..	27,81,000
XXVII.	Public Works—Works ..	22,12,100	..	22,12,100
XXVIII.	Public Works—Establishments, Tools and Plant.	3,79,400	..	3,79,400
XXIX.	Public Works—Grants-in-aid.	500	..	500
XXXI.	Famine Relief	26,000	..	26,000
XXXIII.	Miscellaneous	27,32,800	..	27,32,800
XXXIV.	Stationery and Printing ..	4.00,100	*2,400*	4,02,500
XXXV.	Forest Department ..	9,20,000	..	9,20,000
XXXVI.	Other Miscellaneous Contributions and assignments.	84,00,000	..	84,00,000
XXXVIII.	Capital Outlay on Public Health.	100	..	100

[24th January 1964

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
1	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XL.	Capital Outlay on Industrial Development.	31,44,400	*32,500*	31,76,900
XLI.	Capital Outlay on Irrigation	1,09,16,800	..	1,09,16,800
XLII.	Capital Outlay on Public Works.	41,05,600	*24,900*	41,30,500
XLVII.	Loans and Advances by the State Government.	10,52,74,200	..	10,52,74,200
	Public Debt Repayment ..	..	*9,80,00,000*	9,80,00,000
	Grant Total ..	16,01,39,100	*10,87,29,500*	26,88,68,600

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, Madras, S. CHELLAPANDIAN,
23rd January 1964. *Speaker, Madras Legislative Assembly.*

APPENDIX III.

(Vide item IV (2) on page 16.)

L.A. Bill No. 1 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Motor Vehicles Act, 1939 *in its application to the State of Madras.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Motor Vehicles (Madras Amendment) Act, 1964.

2. *Amendment of section* 48, *Central Act IV of* 1939.—In section 48 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) sub-section (2) shall be omitted;

(ii) in sub-section (3),—

(*a*) clause (i) shall be renumbered as clause (i-*a*) and before that clause as so renumbered, the following clause shall be inserted, namely :—

" (i) that the stage carriage or stage carriages shall be used only on a specified route or routes or in a specified area;";

24th January 1964]

(*b*) for sub-clause (*a*) of clause (xxi), the following sub-clauses shall be substituted, namely :—

" (*a*) vary, extend or curtail the route or routes or the area specified in the permit :

Provided that in the case of—(1) variation, the termini shall not be altered, and the distance covered by the variation shall not exceed twenty-four kilometres;

(2) extension, the distance covered by the extension shall not exceed twenty-four kilometres from the termini;

(*aa*) vary any other condition of the permit;".

3. *Omission of sections* 48-*A*, 51-*A and* 56-*A*, *Central Act IV of* 1939.—Sections 48-A, 51-A and 56-A of the principal Act shall be omitted.

4. *Amendment of section* 57, *Central Act IV of* 1939.—In sub-section (8) of section 57 of the principal Act, after the words " by the inclusion of a new route or routes or a new area ", the words " or by the variation, extension or curtailment of the route or routes or the area specified in the permit " shall be inserted.

5. *Special provision in regard to existing stage carriage permits and validation of certain proceedings and orders.*—(1) Notwithstanding anything contained in the principal Act, the route or routes or the area specified in every stage carriage permit granted before the commencement of this Act shall be deemed to be a condition attached to such permit under sub-section (3) of section 48 of the principal Act, as if this Act were in force on the date of grant of such permit.

(2) Notwithstanding any judgment or order of any court, all proceedings taken for the grant of, and all orders passed granting, any variation, extension or curtailment of the route or routes or the area specified in a stage carriage permit before the commencement of this Act by the State Transport Authority or by a Regional Transport Authority or by an authority or person to whom the powers and functions of the State Transport Authority or a Regional Transport Authority have been delegated, or by an authority exercising the powers of appeal or revision against the orders of the State Transport Authority or a Regional Transport Authority, shall not be deemed to be invalid merely by reason of the fact that the State Transport Authority or the Regional Transport Authority, as the case may be, had no power to grant such variation, extension or curtailment and all such proceedings taken or orders passed shall be deemed always to have been validly taken or passed in accordance with law notwithstanding the distance covered by the variation or extension exceeded twenty-four kilometres.

[24th January 1964

APPENDIX IV.

(*Vide* Item IV (3) on page 22.)

L.A. Bill No. 29 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to extend certain laws to the added territories in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras (Added Territories) Extension of Laws Act, 1964.

(2) Section 12 shall be deemed to have come into force on the 3rd day of December 1960; and the rest of this Act shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(*a*) "added territories" means the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959);

(*b*) "existing law" means any law, Ordinance, regulation, order, by-law, or rule passed or made before the date of the commencement of this Act by Parliament, or by any Legislature, authority or person having power to make such a law, Ordinance, regulation, order, by-law or rule.

3. *Extension of certain enactments.*—So much of the enactments specified in the First Schedule as is in force on the date of the commencement of this Act in the State of Madras except in the added territories and relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State is hereby extended to, and shall be in force in, the added territories.

4. *Amendment of certain enactments.*—The enactments specified in the Second Schedule in so far as they apply to, and are in force in, the added territories are hereby amended to the extent and in the manner mentioned in the fourth column thereof.

5. *Construction of references to laws not in force in the added territories.*—(1) Any reference in any enactment specified in the First Schedule to a law which is not in force in the added territories shall, in relation to those territories, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in those territories.

(2) Any reference in any existing law which continues to be in force in the added territories after the date of the commencement of this Act to any law repealed by section 7 shall, in relation to those territories, be construed as a reference to the enactment specified in the First Schedule corresponding to the law so repealed.

6. *Construction of references to authorities where new authorities have been constituted.*—Any reference, by whatever form of words, in any existing law to any authority competent at the date of the passing of that law to exercise any powers or discharge any functions in the added territories shall, where a corresponding new authority has been constituted by or under any enactment now extended to the added territories, have effect as if it were a reference to that new authority.

7. *Repeal of corresponding laws.*—If, immediately before the date of the commencement of this Act, there is in force in the added territories any Act, Ordinance, regulation, order, by-law, rule or other law corresponding to an enactment specified in the First Schedule, whether such Act, Ordinance, regulation, order, by-law, rule or other law is in force by virtue of section 45 of the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959), or by virtue of any other legislative power, such corresponding law shall, on the date of the commencement of this Act, stand repealed to the extent to which the corresponding law relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State.

8. *Savings.*—(1) The repeal by section 7 of any corresponding existing law shall not affect—

(*a*) the previous operation of any such law or anything done or duly suffered thereunder, or

(*b*) any right, privilege, obligation, or liability acquired, accrued or incurred under any such law, or

(*c*) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any such law, or

(*d*) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(2) Subject to the provisions of sub-section (1), anything done or any action taken including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation, form, by-law or scheme framed, certificate, permit or licence granted or registration effected, under such corresponding existing law shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the enactment as now extended to, and

[24th January 1964

in force in, the added territories and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the said enactment.

9. *Powers of courts and other authorities for purposes of facilitating application of laws.*—For the purpose of facilitating the application in the added territories of any enactment specified in the First Schedule, any court or other authority may construe such enactment with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

10. *Extension of Madras Act III of* 1869.—(1) The Madras Revenue Summonses Act, 1869 (Madras Act III of 1869) as amended by sub-section (2) is hereby extended to, and shall be in force in, the added territories; and sections 5 to 9 shall apply in relation to that Act as if it had been included in the First Schedule.

(2) The Act aforesaid shall be amended as follows, that is to say,—

(i) in the preamble, for the word " documents " the words " documents or other articles " shall be substituted;

(ii) for the word " document ", wherever it occurs in the said Act, the words " document or other articles " shall be substituted;

(iii) in section 1, for the words " all persons resident within the district ", the words " any person " shall be substituted;

(iv) in section 3, for the words " or with the head of the village in which he lives ", the words " or by affixing it on the outer door or other conspicuous part of the premises in which he is known to have last resided or carried on business or personally worked for gain " shall be substituted;

(v) after section 5, the following sections shall be added, namely :—

" 6. *Officers to have powers of a civil court in certain matters.*—The officer issuing the summons or a subordinate deputed by such officer under section 5, shall have the same powers as are vested in a civil court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for—

(a) summoning and enforcing the attendance of any person and examining him on oath; and

(b) requiring the production of any document or other article.

7. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out all or any of the purposes of this Act.

24th January 1964]

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the form of summons to be issued under this Act;

(b) the scale of fees to be levied for the service of processes, when summonses are issued at the instance of parties in an inquiry;

(c) the scale of allowances payable to persons summoned to give evidence and their deposit by parties at whose instance the summonses are issued.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.".

11. *Extension of Madras Act XVI of* 1936.—(1) The Madras Famine Relief Fund Act, 1936 (Madras Act XVI of 1936) as amended by sub-section (2) is hereby extended to, and shall be in force in, the added territories; and sections 5 to 9 shall apply in relation to that Act as if it had been included in the First Schedule.

(2) The Act aforesaid shall be amended as follows, that is to say,—

(i) in the preamble, the paragraph beginning with the words " AND WHEREAS " and ending with the words " Famine Relief Fund " shall be omitted;

(ii) in section 3,—

(a) for the first sentence, the following sentence shall be substituted, namely :—

" The State Government shall establish in and for the State of Madras, a fund called " The Madras Famine Relief Fund ";";

(b) clauses (i) and (ii) shall be omitted; and

(c) in clause (iii), the word ' other ' shall be omitted;

(iii) section 4 shall be omitted.

12. *Extension of Madras Act XXVII of* 1949.—(1) The Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 (Madras Act XXVII of 1949) (hereinafter in this section referred to as the Madras Act),

[24th January 1964

is hereby extended to, and shall be in force in, the added territories; and sections 5 to 9 shall apply in relation to that Act as if it had been included in the First Schedule.

(2) Anything done or any action, taken including any rule or order made, notification issued, decision, award or direction given, proceeding taken, liability or penalty incurred and punishment awarded under the provisions of the Andhra Preservation of Private Forests Act, 1954 (President's Act XII of 1954) (hereinafter in this section referred to as the Andhra Act),—

(*a*) as in force immediately before its expiry; or

(*b*) on or after the 3rd day of December 1960, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, on the footing that the Andhra Act was in force at the relevant time,

shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provisions of the Madras Act:

Provided that nothing contained in this section shall render any person liable to any punishment whatsoever by reason of anything done or omitted to be done by him on or after the 3rd day of December 1960, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*.

13. *Repeal of certain enactments.*—The enactments specified in the Third Schedule, section 2 of the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908) and section 9 of the Madras Estates Land (Amendment) Act, 1909 (Madras Act IV of 1909), in so far as they apply to, and are in force in, the added territories are hereby repealed.

14. *Declaration respecting certain enactments.*—The enactments specified in the Fourth Schedule are hereby formally declared to be no part of the laws in force in the added territories.

15. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of any enactment extended to the added territories by this Act, the State Government, as occasion may require, may, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

4th January 1964]

THE FIRST SCHEDULE.

(*See* section 3.)

Year.	*Number.*	*Short title.*
(1)	(2)	(3)
		MADRAS ACTS.
1937	X	The Madras Prohibition Act, 193..
1954	XXIII	The Madras Installation of Oil Engines (Temporary Permission) Act, 1954.
1955	XVII	The Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Act, 1955.
1957	XXI	The Madras Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957.
1959	18	The Madras Khadi and Village Industries Board Act, 1959.
1959	25	The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959.
1959	26	The Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959.

THE SECOND SCHEDULE.

(*See* section 4.)

Year.	*Number.*	*Short title.*	*Amendments.*
(1)	(2)	(3)	(4)
		CENTRAL ACTS.	
1878	VI	The Indian Treasure-trove Act, 1878.	In clause (*b*) of sub-section (1) of section 4, for the words "the place in which and the circumstances under which it was found", the words "the place in which it was found" shall be substituted.
1922	XXII	The Police (Incitement to Disaffection) Act, 1922.	In section 5, for the words "District Collector", the words "District Magistrate" shall be substituted.
		MADRAS ACTS.	
1948	II	The Madras Silkworm Diseases (Prevention and Eradication) Act, 1948.	In sub-section (1) of section 4, for the word 'thereof', the word 'whereof' shall be substituted.

THE THIRD SCHEDULE.

(*See* section 13.)

Year. (1)	*Number.* (2)	*Short title.* (3)
		MADRAS ACT.
1909	VI	The Arni Jagir Act, 1909.
1922	VI	The Madras Stamp (Amendment) Act, 1922.
1952	XVII	The Indian Registration (Madras Amendment) Act, 1952.
		ANDHRA ACT.
1954	XI	The Anthra Requisitioning of Buildings Act, 1954.
		ANDHRA PRADESH ACTS.
1957	XIX	The Andhra Pradesh Commercial Crops (Assessment) Act, 1957.
1960	II	The Andhra Pradesh Civil Services (Disciplinary Proceedings Tribunal) Act, 1960.

THE FOURTH SCHEDULE.

(*See* section 14.)

Year. (1)	*Number.* (2)	*Short title.* (3)
		ANDHRA ACT.
1954	II	The Andhra Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1953.
		ANDHRA PRADESH ACTS.
1959	XII	The Andhra Pradesh State Legislature (Vacation of Seat on Simultaneous Membership) Act, 1959.
1959	XXXIV	The Andhra Pradesh Societies Registration (Validation) Act, 1959.

I certify that this is a money bill.

rt St. George,
Madras-9.
rd January 1964.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THE TWENTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

17th, 18th and 20th to 24th January 1964.
Volume LIV (Nos. 1 to 7).

PAGES

A

ACCIDENTS—
Question *re* number of—in Mount Road between Gemini and Round Tana after the introduction of six-lane traffic 88-89

(ADDED TERRITORIES) Extension of Laws Bill, 1964—
See Bills.

ADVISORY COMMITTEE RULES—
Amendments to—notification laid on the table 7

AGRICULTURE PRODUCE MARKETS ACT, 1959—
Establishment of market at Cuddalore New Town under section 5 (3), notification laid on the table 3
Market Committee, Ramanathapuram—to provide facilities for purchase and sale of chillies in the markets of Virudhunagar, Rajapalayam and Sattur and purchase and sale of sugarcane jaggery at Rajapalayam, notification laid on the table 3
Market Committee, Tiruchirappalli, to provide facilities for purchase and sale of gingelly, paddy, groundnut and chillies in regulated market at Thennilai, notification laid on the table 3
Regulation of trade in paddy, cotton, groundnut and chillies in Madurai district under—Notification laid on the table 183

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—
Amendments to—Notification laid on the table 183

AMBAR CHARKAS—
Question *re* expenditure on manufacture of—during 1961-62 .. 225

APPROPRIATION BILL, 1964—
See Bills.

ASSURANCES COMMITTEE—
See committees. 210

PAGES

B

BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.—

Bills—

(Added Territories) Extension of Laws Bill, 1964 237–238

City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 .. .. 207–208, 209, 300

Governor's Address, discussion on 164–170

Resolution re formation of townships 249–250

Warehousing Corporations 243–244

Supplementary Statement of Expenditure for 1963–64 (Second)—Discussion on 144–145

BHAKTAVATSALAM, THE HON. SRI M.—

Governor's Address, discussion on 105–107

Pandits deputed for training at the Government Training College, Pudukkottai, statement re grants of benefits to 93–94

Supplementary Statement of Expenditure for 1963–64 (second), presentation of 12

BHOODAN YAGNA BOARD, STATE—

Appointment of Amrutha Ramasubramanyam Srimathi as, member notification laid on the table 6

BILLS—

(ADDED TERRITORIES) Extension of Laws Bill, 1964—

Considered and passed 236–239

Message from the Assembly re 227

Message from the Governor re 227

Appropriation Bill, 1964—

Considered and passed 229–230

Message from the Assembly re 227

Message from the Governor re 227

City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964—

Considered and passed 206–210

Message from the Assembly re 190

Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964—

Considered and passed 230–236

Message from the Assembly re 227

BUILDINGS—

Question re Government—Type designs for and extra expenses incurred consequent on alterations in designs 10

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

BYE-ELECTIONS—

Question re travelling and daily allowances claimed by Ministers during 137

PAGES

C

CATTLE—

Question re nuisance caused by stray—in Madras City 47–48

CEMENT—

Question re suggestion by a Member of the Legislature for tracing black-marketing in 217–219

CENTRAL SALES TAX ACT, 1956—

List of names of persons convicted under—for quarters ended 31st March and 30th June 1963, laid on the table 3

CENTRAL SALES TAX (MADRAS) RULES, 1957—

Amendments to—, notification laid on the table 4

CHAIRMAN, MR.—

Announcement re—

Business Advisory Committee's decision 11–12

Message from the Assembly re (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1964 227

Appropriation Bill, 1964 227

Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 227

Message from the Governor re (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1964 227

Appropriation Bill, 1964 227

Panel of Vice-Chairman 12

Condolence Resolution re death of Srinivasavaradan, Sri T. P. .. 1

CHAIRMAN OF THE CENTRAL COMMITTEE OF THE CORPORATION OF MADRAS—

Privilege Motion re Statement made by—in the Press 92–93

CHIDAMBARANATHAN, DR. A.—

Pandits deputed for training at the Government Training College, Pudukkottai, calling Minister's attention to grant of benefits to 93–94

CHLORAL HYDRATE (CHLORAL) RULES, 1959—

Amendments to—, notification laid on the table 132

CHOLERA—

Prevalence of—in epidemic form in many districts of the State, Minister's attention called to 227–229

CITY MUNICIPAL CORPORATION, DISTRICT MUNICIPALITIES AND PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1964—

See Bills.

COMMITTEES—

Assurances Committee, presentation of Twelfth Report 51

Assurances, statement XXXVIII, laid on the table 210

Business Advisory Committee, decision of 11–12

Township Committee, Kodaikanal, notification re appointment of members, laid on the table 3

CONDOLENCE RESOLUTION re—

Death of Srinivasavaradan, Sri T. P. 1–2

PAGES

C—*cont.*

CONSTITUTION—
Question *re* arrest of secretary of D.M.K. party at Madurai for burning of 215–216

CO-OPERATIVE SOCIETIES IN MADRAS STATE—
Administration report on the working of — for half-year ending 31st December 1962, laid on the table 131

CORPORATION OF MADRAS—
Date of expiry of term of office of existing members and date of assumption of office by newly elected members, notification laid on the table 253
Question *re* mode of recruitment of candidates for temporary and permanent vacancies 48–49

COURTS—
Question *re*—
High Court of Madras, number of cases pending in—, as on 1st April 1963 226

CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) RULES, 1959—
Amendment to—, notification laid on the table 86

D

DESTITUTE(S)—
Question *re* procedure adopted for disposal of dead bodies of — Muslims in Government hospitals in the City 220

DEVELOPMENT BLOCK(S)—
Notification *re* Manoor — in South Tirunelveli Development district, laid on the table 210

"D.M.K. CELLS IN MADRAS SECRETARIAT"—
Privilege issue *re* publication of a despatch of a Special Investigator in "Broadway Times" with the caption 50–51

DRUGS—
Question *re* procedure adopted for procurement of — for Government hospitals and dispensaries 188

E

ELECTIONS—
Question *re* holding of — to Municipal Councils and City Corporation 11

ELECTRICAL INSPECTORATE—
Review of activities of — for the half-year ending 30th September 1963, laid on the table 188

EMERGENCY—
Question *re* recruitment to Government service during — 133

EMPLOYMENT EXCHANGES—
Question *re*—
Number of officers of — in Madras City working for more than three years 90–91

PAGES

E—*cont.*

EMPLOYMENT EXCHANGES—*cont.*
Question *re*—*cont.*
Number of persons registered with and who obtained employment in the year 1962–63 91
Number of S.S.L.Cs., graduates and professional graduates unemployed as on 17th August 1963 91

ESSENTIAL COMMODITIES—
Question *re* subsidisation of prices of 225

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—
Deletion of "Duranallur" from notification under section 22, notification laid on the table 8
Ryotwari settlement of Tiruppanikkarisalkulam inam estate, Tirunelveli district, notification laid on the table 8

F

FACTORIES RULES, 1950—
Amendments to—, notification laid on the table 86

FILM—
Question *re* banning of — after certification by Central Board of Film Censors 217

FIRE ACCIDENTS—
Question *re* number of — in the State during 1962–63 186–187

G

GAJAPATHY NAYAGAR, SRI A.—
Governor's Address, discussion on 35–38

GENERAL SALES TAX RULES, 1959—
Amendment to—, notification laid on the table 86

GOVERNMENT HOSPITAL, KANCHEEPURAM—
See Hospitals and Dispensaries.

GOVERNOR'S ADDRESS—
Discussion on 12–38
51–85, 95–131
152–182, 190–206

H

HARIJAN WELFARE SUBORDINATE SERVICE—
Inclusion of certain posts of—within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table 253

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS SUBORDINATE SERVICE—
Amendments to preamble to special rules for—, notification laid on the table 7
Amendments to special rules for—, notification laid on the table. 133

HOSPITALS AND DISPENSARIES—
Question *re* Government Hospital, Kancheepuram, complaint *re* maladministration 189–190

PAGES

H—*cont.*

OUSING BOARD, STATE—

Fees payable for copies of extracts from assessment books of local authorities to Chairman, notification laid on the table 4

Question *re* appointment of retired I.A.S. Officer as Chairman of— .. 188

[OUSING SCHEMES—

Question *re* number of gazetted officers granted loans by Government Co-operative Societies and State Housing Board for construction of houses, number of 187–188

I

INDIAN STAMP RULES, 1925—

Amendments to—, notification laid on the table 3

INDUSTRIAL SHOW ROOM, THANJAVUR—

Question *re* establishment charges, etc., of — for 1962-63 10

INDUSTRIES AND AGRICULTURAL SUBORDINATE SERVICE—

Inclusion of certain temporary posts of — within the purview of Public Service Commission 132

INDUSTRIES SUBORDINATE SERVICE—

Inclusion of certain posts in — within purview of Public Service Commission, notification laid on the table 5, 253

J

JAYARAMA REDDIAR, SRI S.—

Governor's Address, discussion on 25–28

Resolution *re* Warehousing Corporations 240–241

Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64 (Second), discussion on 146–147

JOTHI VENCATACHELLUM, THE HON. SRIMATHI—

Cholera prevailing in epidemic form in many districts of the State, statement *re* 228–229

K

KAMALAKANNAN, SRI K.—

Governor's Address, discussion on 119–122

KARAYALAR, SRI L. S.—

Governor's Address, discussion on 155–158

KOOTHANALLUR MIRASDAR SANGAM—

Question *re* representation from — to survey 80 acres of wet and dry lands as house plots 217

L

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—

Assurances Committee, presentation of Twelfth Report 51

Condolence Resolution *re* death of Srinivasavaradan, Sri T. P. .. 2

Governor's Address, discussion on 108–119

Supplementary statement of expenditure for 1963-64 (Second), discussion on 150

PAGES

L—*cont.*

LEGISLATURE TRAVELLING ALLOWANCE RULES, 1955—

Amendment to—, notification laid on the table 7, 183

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—

Amendments to—, notifications laid on the table 4, 7, 8

Relaxation of rule 4 and condition 3 of Form F.P. 2 under, notification laid on the table 86

M

MAHABALIPURAM AND HIGHWAYS TOWNSHIPS—

Note on the proposed—, laid on the table 253

MANAGEMENT OF THE SPECIAL HOME—

(Care Home) at Kancheepuram Rules—Issue of—, notification laid on the table 253

MANJUBHASHINI, SRIMATHI S.—

Governor's Address, discussion on 152–155

MARINA RESTAURANT—

Question *re* lease of 49

MARKET COMMITTEE—

Coimbatore—to establish regulated market at Vellakoil, notification laid on the table 5

Notification *re* market area and notified market areas to markets at Pattukottai and Thanjavur, laid on the table 5

MARKETS—

Regulation of trade—at Kattumannargudi and Sethathope, notification laid on the table 7

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Cholera prevailing in epidemic from in many districts of the State, calling attention to 227–229

Death of Elementary School Children at Sivakasi, consequent on their partaking of free midday meals, calling attention to .. 138–139

Pandits deputed for training at the Government Training College, Pudukkottai, calling attention to grant of benefits to 93–94

MEDICAL OFFICERS—

Question *re* taking of second spouse by—while the first is alive .. 188–189

MIDDAY MEALS—

Death of Elementary School Children at Sivakasi—consequent on their partaking of free midday meals, Minister's attention called to 138–139

MILK POWDER FACTORY—

Question *re* number and places where situated and quantity of milk powder produced per month 10

MINERAL CONCESSION RULES, 1959—

Amendments to—, notification laid on the table 132

MINIMUM WAGES (MADRAS) RULES, 1953—

Amendments to—, notification laid on the table 7

M—*cont.*

MINISTERIAL SERVICE—

Exclusion of certain posts from purview of Public Service Commission, notification laid on the table .. ..

MINOR MINERAL CONCESSION RULES, 1950—

Amendments to—, notification laid on the table .. .. ..

MOTOR VEHICLES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1964—

See Bills.

MOTOR VEHICLES TAX—

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per cent for Vehicle BMR 6954 of Messrs. Veecumsees Blue Bird Service, Madras, notification laid on the table .. ..

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat for Vehicle MDO 3667 belonging to Messrs. Raman and Raman (Private) Ltd., Kumbakonam—, notification laid on the table .. ..

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat in respect of luxury Coach No. MDO 3033 of Sri Rama Vilas Service Limited, Kumbakonam—, notification laid on the table .. ..

Exemption of certain vehicles belonging to UNICEF and assigned to Director of Medical Services from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of Motor Car MSV 5646 from—, notification lai don the table .. ..

Exemption of Omnibus No. MDA 144 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of station wagon MDA 37 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of station wagon MDH 3421 from—, notifiaction laid on the table .. ..

Exemption of station wagon MDS 5977 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of Vehicle MDK 1483 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of Vehicle MDS 121 from—, notification laid on the table.

Exemption of vehicle MDS 5939 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of vehicle MDS 5942 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of vehicle MSCOT 774 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of vehicle MSCOT 793 from—, notification laid on the table .. ..

Exemption of vehicles imported by Trade Commissioner, for France to South India at Madras for use in his office from—, notification laid on the table .. ..

MUNICIPAL COUNCILS—

Date of expiry of term of office of existing members and date of assumption of office by newly elected members to—notification laid on the table .. ..

MUNICIPALITIES—

Question *re* reconstitution of constituencies .. ..

M—*cont.*

MUSLIMS OF AVOOR—

Question *re* burning of houses of—near Tiruvannamalai in July 1963 87

MUTHUKANNAPPAN, VIDWAN T.—

Cholera prevailing in epidemic form in many districts of the State, calling Minister's attention to 227

Governor's Address, discussion on 167

176–179

N

NALLASWAMI, SRI B. K.—

Governor's Address, discussion on 66–74

N. C. C. TRAINING—

Question *re* number of boys and girls in the colleges receiving .. 134–135

O

OFFICIAL LANGUAGE—

Introduction of Tamil in certain offices in the Co-operative department up to district level, laid on the table 132

P

PADDY—

Regulation of trade in—in North Arcot district, notification laid on the table 7

PALANISWAMY GOUNDER, SRI V. K.—

Resolution *re* Warehousing Corporations 241-242

PAMBAN RAILWAY BRIDGE—

Question *re* consultation of State Government by Central Government, regarding repairs for 219-220

PANCHAYAT UNION COUNCILS—

Amendment to rules relating to payment of travelling allowance by—, to their Chairmen, Vice-Chairmen, Members and Members of their Committees, notification laid on the table 183

PANCHAYAT UNION COUNCILS CONTRACTS (MODE AND CONDITIONS) RULES, 1961—

Amendments to—, notification laid on the table 132

PANCHAYAT(S)—

Constitution of Alandur Town—and Adambakkam, Nanganallur, and Pazhavanthangal—into municipalities, notification laid on the table 4

Constitution of Dharmapuri—into a municipality, notification laid on the table 4

Constitution of Koilpatti—into a municipality—(G.O. Ms. No. 2185, Rural Development and Local Administration, dated 14th October 1962) 5

Constitution of Paramakudi and Emaneswaram—into municipalities, notification laid on the table 4

Constitution of Sankarankoil—into a municipality, notification laid on the table 415

PAGES

PANCHAYAT (S)—*cont.*

Dissolution of Kallur — with effect from 1st November 1963, notification laid on the table 6

Dissolution of Manaparai —, Tiruchirappalli district for one year, notification laid on the table 210

Removal of Ponnuswamy Goundar, Sri S. M., from office of President, Melanur Panchayat, notification laid on the table 3

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—

Announcement *re*— 12

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Advisory Committee Rules, amendments to — (G.O. Ms. No. 3077, Revenue, dated 19th October 1963) 7

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Establishment of market at Cuddalore New Town under section 5 (3) — (G.O. Ms. No. 2935, Food and Agriculture, dated 4th October 1963) 8

Market Committee, Ramanathapuram — to provide facilities for the purchase and sale of chillies in the markets of Virudhunager, Rajapalayam and Sattur and purchase and sale of sugarcane jaggery at Rajapalayam—(G.O. Ms. No. 3167, Food and Agriculture, dated 22nd October 1963) 3

Market Committee, Tiruchirappalli — to provide facilities for purchase and sale of gingelly, paddy, groundnut and chillies in regulated market at Thennilai — (Government Memorandum No. 106341-A-IV|63-3, Food and Agriculture, dated 18th October 1963) 3

Regulation of trade in paddy, cotton, groundnut and chillies in Madurai district under — (G.O. Ms. No. 3165, Food and Agriculture, dated 22nd October 1963) 183

Agricultural Produce Market Rules, 1962, amendments to — (G.O. Ms. No. 3347, Food and Agriculture, dated 11th November 1963 and No. 3365, dated 12th November 1963) 183

Assurances, statement XXXVIII 210

Bhoodan Yagna Board, State, appointment of Amrutha Ramasubramanyam Srimathi, as member — (G.O. Ms. No. 22821, Rural Development and Local Administration, dated 25th October 1963) 6

Central Sales Tax, notification *re* levy of — on goods to Union Territories of Goa, Daman and Diu — (G.O. Ms. No. 2899, Revenue, dated 30th September 1963) 8

Central Sales Tax Act, 1956, list of names of persons convicted under —, for quarters ended 31st March and 30th June 1963 .. 3

Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957, amendments to — (G.O. P. No. 2803, Revenue, dated 19th September 1963) 4

Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 3438, Home, dated 29th October 1963) 132

Coimbatore Municipality,— inclusion of Central Jail and Warden's line within limits of — (G.O. Ms. No. 2107, Rural Development and Local Administration, dated 3rd October 1963) 8

Co-operative societies in Madras State, administration report on the working of — for half-year ending 31st December 1962 131

Corporation of Madras and Municipal Councils —, date of expiry of term of office of existing members and date of assumption of office for newly elected members — (G.O. Ms. No. 2629, Rural Development and Local Administration, dated 13th December 1963) 253

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules, 1959, amendment to — (G.O. Ms. No. 3120, Revenue, dated 24th October 1963) 86

Electrical Inspectorate, review of activities of — for the half-year ending 30th September 1963 183

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 — Deletion of "Duranallur" from notification under section 22 — (G.O. Ms. No. 3047, Revenue, dated 15th October 1963) 3

Ryotwari settlement of Tiruppanikkarisalkulam, inam estate, Tirunelveli district — (G.O. Ms. No. 3328, Revenue, dated 21st November 1963) 8

Factories Rules, 1950, amendments to — (G.O. Ms. No. 5135, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 25th October 1963) 86

General Sales Tax Rules, 1959, amendment to — (G.Os. Press Nos. 2874 and 2875, Revenue, dated 27th September 1963) .. 86

Harijan Welfare Subordinate Service — Inclusion of certain posts of — within the purview of Public Service Commission — (G.O. Ms. No 1586, Public (Services-A), dated 10th October 1963] .. 253

Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service — amendments to preamble to special rules for — (G.O. Ms. No. 2791, Revenue, dated 18th September 1963) 7

Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service — Amendments to special rules for — (G.O. Ms. No. 2921, Revenue, dated 1st October 1963) 132

Housing Board (State), fees payable for copies of extracts from assessment books of local authorities to Chairman of — [G.O. Ms. No. 5027, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 17th October 1963] 4

Indian Stamp Rules, 1925, amendment to — (G.O. Ms. No. 2726, Revenue, dated 11th September 1963) 3

Industries and Agricultural Subordinate Service, inclusion of certain temporary posts of — within the purview of the Public Service Commission — [G.O. Ms. No. 1581, Public (Services-A), dated 9th October 1963] 132

Industries Subordinate Service, inclusion of certain posts within purview of Public Service Commission — [G.O. Ms. No. 1463, Public (Services-A), dated 16th September 1963 and No. 1744, dated 11th November 1963] 5, 253

Kodaikanal Township Committee, appointment of members — (G.O. Ms. No. 2084, Rural Development and Local Administration, dated 26th September 1963) 3

Legislature Travelling Allowance Rules, 1955, amendment to — (G.O. Ms. No. 52, Legislative Assembly, dated 2nd November 1963 and No. 55, dated 27th November 1963) 7, 183

Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960—

Amendments to — (G.O. Nos. 2771 and 2772, Home, dated 29th August 1963 and Nos. 3188 and 3190, dated 8th October 1963). 4, 7

Relaxation of rule 4 and condition 3 of Form F.P. 2 — (G.O. Ms. No. 3189, Home, dated 8th October 1963) 86

Mahabalipuram and Highways Townships — Note on the proposed. 253

Management of the Special Home (Care Home) at Kanchipuram Rules — Issue of — (G.O. No. 1812, Home, dated 30th May 1963) 253

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont*

Manoor Development Block in South Tirunelveli Development district, notification *re* — (G.O. Ms. No. 2384, Rural Development and Local Administration, dated 6th November 1963) 210

Market Committee, Coimbatore — to establish regulated market at Vellakoil — (G.O. Ms. No. 3164, Food and Agriculture, dated 22nd October 1963) 5

Market Committees, notification *re* market area and notified market areas to markets at Thanjavur and Pattukottai — (G.O. Ms. No. 3089, Food and Agriculture, dated 15th October 1963) 5

Markets, regulation of trade — at Kattumannargudi and Sethiathope — (G.O. Ms. No. 3235, Food and Agriculture, dated 8th October 1963) 7

Mineral Concession Rules, 1959, amendments to — (G.O. Ms. No. 4369, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th September 1963) 132

Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendment — [G.O. Ms. No. 5169, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 29th October 1963 and G.O. Ms. No. 5285, dated 5th November 1963] 7, 8

Ministerial Service, exclusion of certain posts from purview of Public Service Commission — [G.O. Ms. No. 1519, Public (Services-A), dated 26th September 1963] 3

Minor Mineral Concession Rules, 1950, amendments to — (G.O. Ms. No. 4817, Industries, Labour and Co-operation, dated 5th October 1963) .. .. [illegible]

Motor Vehicles Tax — Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat in respect of luxury Coach No. MDO 3033 of Sri Rama Vilas Service, Limited, Kumbakonam — (G.O. Ms. No. 2225, Home, dated 12th July 1963) .. .. [illegible]

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat for vehicle BMR 6954 of Messrs. Veecumsees Blue Bird Service, Madras — (G.O. Ms. No. 3262, Home, dated 15th October 1963) 7

Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat for vehicle MDO No. 3667, belonging to Messrs. Raman and Raman (Private), Limited, Kumbakonam — (G.O. Ms. No. 2826, Home, dated 12th July 1963) 6

Exemption of certain vehicles belonging to UNICEF and assigned to Director of Medical Services from — (G.O. Ms. No. 3432, Home, dated 29th October 1963) 7

Exemption of motor car MSV 5646 from — (G.O. Ms. No. 3227, Home, dated 11th October 1963) 86

Exemption of Omnibus No. MDA 144 from — (G.O. Ms. No. 3115, Home, dated 1st October 1963) 5

Exemption of station wagon MDA 37 from — (G.O. Ms. No. 2816, Home, dated 3rd September 1963) 5

Exemption of station wagon MDH 3421 from — (G.O. Ms. No. 3430, Home, dated 29th October 1963) 210

Exemption of station wagon MDS 5977 from — (G.O. Ms. No. 2936, Home, dated 12th September 1963) 6

Exemption of vehicle MDK 1483 from — (G.O. Ms. No. 2443, Home, dated 1st August 1963) 6

Exemption of vehicle MDS 121 from — (G.O. Ms. No. 3029, Home, dated 21st September 1963) 6

Exemption of vehicle MDS 5939 from — (G.O. Ms. No. 2634, Home, dated 17th August 1963) 7

PAGES

P—*cont*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Motor Vehicles Tax—*cont.*

Exemption of vehicle MDS 5939 from — (G.O. Ms. No. 2634, Home, dated 17th August 1963 7

Exemption of vehicle MDS. 5942 from — (G.O. Ms. No. 2706, Home, dated 22nd August 1963) 6

Exemption of vehiclo MSCOT 7741 from — (G.O. Ms. No. 3102, Home, dated 28th September 1963) 5

Exemption of vehicle No. MSCOT. 793 from — (G.O. Ms. No. 3104, Home, dated 28th September 1963) 5

Exemption of vehicles imported by Trade Commissioner for France to South India at Madras for use in his office from — (G.O. Ms. No. 2075, Home, dated 1st July 1963) 6

Official Language, introduction of Tamil in certain offices of Co-operative department up to district level — [G.O. Ms. No. 1640, Public (General-M), dated 19th October 1963] 182

Paddy, regulation of trade in — in North Arcot district — (G.O. Ms. No. 3012, Food and Agriculture, dated 8th October 1963). 7

Panchayat Union Councils, amendment to rules relating to payment of travelling allowance by — To their Chairmen, Vice-Chairmen, Members and Members of their Committees — (G.O. Ms. No. 2401, Rural Development and Local Administration, dated 11th November 1963) 183

Panchayat Union Councils Contracts (Mode and Conditions) Rules, 1961—

Amendments to — (G.O. Ms. No. 2448, Rural Development and Local Administration, dated 19th November 1963) 132

Panchayats—

Alandur Town Panchayat and Adambakkam, Nanganallur and Pazhavanthangal Panchayats, — Constituted into Municipalities (G.O. Ms. No. 2181, Rural Development and Local Administration, dated 14th October 1963) 4

Allinagaram Town Panchayat — Converted into Municipality — (G.O. Ms. No. 2183, Rural Development and Local Administration, dated 14th October 1963) 8

Dharmapuri Panchayat — Constituted into a Municipality — (G.O. Ms. No. 2184, Rural Development and Local Administration, dated 14th October 1963) 4

Dissolution of Kallur Panchayat, with effect from 1st November 1963 — (G.O. Ms. No. 2251, Rural Development and Local Administration, dated 22nd October 1963) 6

ssolution of Manaparai — Tiruchirappalli district for one year — (G.O. Ms. No. 2487, Rural Development and Local Administration, dated 23rd November 1963)) 210

oilpatti panchayat — Constituted into a Municipality — (G.O. Ms. No. 2185, Rural Development and Local Administration, dated 14th October 1963) 5

aramakudi and Emaneswaram — Constituted into Municipalities — (G.O. Ms. No. 2217, Rural Development and Local Administration, dated 18th October 1963) 4

temoval of Ponnuswamy Goundar, Sri S. M. from Office of President, Melanur Panchayat — (Notification of Collector, dated 20th July 1963) 8

Sankarankoil Panchayat — Constituted into a Municipality — (G.O. Ms. Nos. 2180 and 2182, Rural Development and Local Administration, dated 14th October 1963) 4, 5

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation), Act, 1959—

Issue of rules under sections 4, 5 and 14 of — (G.O. Ms. No. 1198, Rural Development and Local Administration, dated 30th May 1963) 253

Public Health Department, review of activities for first half-year of 1963 8

Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to—[—G.O. Ms. No. 1464, Public (Services A), dated 16th September 1963) 6

Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962—Amenedment to—(G.O. Ms. No. 2923, Revenue, dated 1st October 1963) 7

Revenue Department Notification No. 196, dated 29th April 1963 amendments to—(G.O. Ms. No. 3189, Revenue, dated 1st November 1963) 4

Revenue Department Notification No. 2862, of 1963, dated 4th May 1963, amendments to—(Government Memorandum No. 66973-D-1|63-3, Revenue, dated 6th September 1963) .. 7

Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 168 of 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 1981, Rural Development and Local Administration, dated 10th September 1963) 39

Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 196 of 1963, amendment to—(G.O. Ms. No. 1916, Rural Development and Local Administration, dated 30th August 1963) 39

General Sales Tax Act, 1959—

Exemption of State Khadi and Village Industries Board and its units exempted from and registration—(G.O. P. No. 3131, Revenue, dated 25th October 1963) 4

List of names of persons convicted under—Act for quarters ended 31st March and 30th June 1963 8

State Warehousing Corporations, Annual Report and Audited Accounts of— 210

Supplementary Estimates (Second) for 1963-64, speech of Hon. Sri M. Bhaktavatsalam on 210

Traffic Rules, 1938, amendment to—(G.O. Ms. No. 405, Home, dated 27th January 1963 and No. 3456, dated 31st October 1963) 8, 86

Travancore—Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951, amendment to—(G.O. Ms. No. 3246, Revenue, dated 6th November 1963) 86

Travancore Minerals, Limited, Quilon, review on working of—For the year ending 31st March 1962 132

Unclaimed property, amendments to bye-laws relating to disposal of—found in public places—(G.O. Ms. No. 3423, Home, dated 29th October 1963) 8

Ware-Houses Act, 1951, rules framed under—(G.O. Ms. No. 4808, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 4th October 1963) 3

Weights and Measures Department, review of activities of—during the period from 1st April to 30th September 1963 183

PAGES

P—*cont.*

PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN-SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) ACT, 1959—

Issue of rules under sections 4, 5 and 14 of—, notification laid on the table 253

PARTY FLAGS—

Question *re* banning use of—, in public places 221-223

POLITICAL PARTIES—

Question *re* prohibition of Government servants, associating with. 87

PONNUSWAMY CHETTIYAR, Sri S. R. P.—

Governor's Address, discussion on 28-35

PONNUSWAMY VILLAVARAYAR, Sri J.—

Governor's Address, discussion on 12-20

Supplementary statement of Expenditure for 1963-64 (second), discussion on 145-146

PRIVILEGE ISSUE—

Publication of a despatch of a 'Special Investigator' in 'Broadway Times' with the caption. 'D.M.K. Cells in Madras Secretariat'. 50-51

PRIVILEGE MOTION *re*—

Statement made by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in the Press 92-93

PUBLIC HEALTH DEPARTMENT—

Review of activities for first half-year, laid on the table 8

PUBLIC SERVICE COMMISSION, MADRAS—

Question *re* vacancy in the post of Member of— 154

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—

Amendments to—, notification laid on the table 6

PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) RULES, 1962—

Amendment to—, notification laid on the table 7

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

ABDUL WAHAB, Sri K. S.—

Question *re*—

Cement, suggestion by a Member of the Legislative for tracing black marketing in 217-219

Employment Exchanges, number of persons registered with and who obtained employment in the year 1962-63 91

Disposal of dead bodies of destitute Muslims in Government hospitals in the city, procedure adopted for 220

Elections to Municipal Councils and City Corporation, holding of 10

Employment Exchanges, number of S.S.L.Cs., graduates and professional graduates unemployed as on 17th August 1963 .. 91

Film, banning of—after certification by Central Board of Film Censors 217

Fire accidents in the State during 1962-63, number of 186-187

PAGES

Q—*cont*

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

ABDUL WAHAB, Sri K. S.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Industrial Show Room, Thanjavur, establishment charges, etc., of—for 1962–63 10

Koothanallur Mirasdar Sangham—representation from to survey 80 acres of wet and dry lands as house plots 217

Milk Powder Factory, number and places where situated and quantity of milk powder produced per month 10

Municipalities, reconstitution of constituencies 11

Muslims of Avoor, burning of houses of—near Tiruvannamalai in July 1963 87

N.C.C. Training, number of boys and girls in the colleges receiving 134–135

Pamban railway bridge, consultation of State Government by Central Government regarding repairs for 219–220

Public Service Commission, vacancy in the post of Member of .. 134

Synthetic rice, machinery for production of .. .. .. [illegible]

Tamil books, prizes given to authors of best 90

Urdu speaking Muslims, enlisting of — as backward community. 187

KARAYALAR, Sri L. S.—

Question re—

Corporation of Madras, mode of recruitment of candidates for temporary and permanent vacancies 48–49

Employment Exchange, numbers of officers of — in Madras City working for more than three years 90–91

Sri Kapaleeswarar Devasthanam, construction of shops by .. 186

Sri Kapaleeswarar Devasthanam, residential houses owned by. 185–186

Teachers, integration of salary of — in Government schools in Kanyakumari district and Shencottah taluk 9

Recruitment to Government service during emergency 138

RAJA IYER, Sri M.—

Question *re* retirement age, for technical and scientific personnel, raising of 136–137

SREENIVASAN, Dr. A.—

Question *re*—

Accidents in Mount Road between Gemini and Round Tana after the introduction of six-lane traffic, number of .. 88–89

Ambar charkas, expenditure on manufacture of — during 1961–62 225

Burma rice, seizure of—, in the City of Madras 224

Burning of Constitution, arrest of Secretary of D.M.K. party in Madurai for 215–216

Drugs, procedure adopted for procurement of — for Government hospitals and dispensaries 188

Essential commodities, subsidising prices of 225

Government Hospital, Kancheepuram, complaint *re* maladministration 189–190

PAGES

Q—*cont.*

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

SREENIVASAN, Dr. A.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

High Court of Madras, number of cases pending in—as on 1st April 1963 226

Marina Restaurant, lease of 49

Medical officers, taking second spouse while the first is alive. 188–189

Party flags, banning use of—, in public places 221–223

Political parties, prohibition of Government servants associating with 87

Ramasamy Naicker, Sri E. V., birthday celebrations held in October 1963 on the Thanjavur-Kumbakonam main road .. 9–10

State Housing Board, appointment of retired I.A.S. officer as Chairman 188

Stray cattle, nuisance caused by — in Madras City 47–48

Text-books, prescription of — in various schools 134

SUBBIAH CHETTIAR, Sri M.—

Question *re*—

Burma rice, Agency through which — is distributed to fair price shops 223–224

Bye-elections, travelling and daily allowances claimed by Ministers during 137

Gazetted officers granted loan by Government Co-operative Societies and State Housing Board for construction of houses, number of 187–188

Government buildings type designs of — and extra expenses incurred consequent on alterations in designs 10

Merit scholarships given by State Government to students during 1962–63, number of 223

Rice, quantity of —procured in the State as on 1st June 1963 .. 225–226

State Aid to Industries Act, 1923, names of industries granted aid of rupees one lakh and more under 135–136

THANGAVEL MUDALIAR, Sri A. K.—

Question *re* sales tax, reduction in revenue from — consequent on introduction of Gold Control Rules 48

R

RAJAH IYER, Sri M.—

Death of elementary school children at Sivakasi — consequent on their partaking of free midday meals, calling Minister's attention to 138

Governor's Address, discussion on 51–57

Supplementary Statement of Expenditure (Second), discussion on .. 140–142

RAMACHANDRAN, Sri M. G.—

Governor's Address, discussion on 95–108

RAMADASS, Sri K.—

Governor's Address, discussion on 107

PAGES

R—*cont.*

RAMAKRISHNA ACHARI, SRI K.—

Governor's Address, discussion on 158–161

RAMASAMY NAICKER, SRI E. V.—

Question *re* birthday celebrations held in October 1963 on the Thanjavur-Kumbakonam Main Road 9–10

RAMASWAMY, SRI K. V.—

Governor's Address, discussion on 79–80

Resolution *re*—

Formation of Townships 248–250

Warehousing Corporations 239–246

RETIREMENT AGE—

Question *re* raising of—, for technical and sicentific personnel .. 136–137

RICE—

Question *re*

Burma—, Agency through which—is distributed to fair price shops 223–224

Burma—, seizure of — in the City of Madras 224

Machinery for the production of synthetic .. ..

Quantity of — procured in the State as on 1st June 1963 .. 225-

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Debate—

It is in order for a Member speaking in Tamil to suddenly switch over to English 16

Privilege issue *re*—

Publication of a despatch of a 'Special Investigator' in "*Broadway Times*" in its issue, dated 13th December 1963 with the caption "D.M.K. Cells in Madras Secretariat"—Ruled that there was a *prima facie* case of breach of privilege as the allegations contained in the despatch cast aspersions on some Members of the House and also attributed improper conduct on the part of the staff of the Secretariat of the House, and, therefore, tended to impair their integrity and impede them in the performance of their duties. Further action deferred inasmuch as the matter had been raised and referred to the Committee of Privileges of the other House 50-

Privilege motion *re*—

Certain statements made by the Chairman of the Central Committee of the Corporation of Madras in the Press in respect of a short notice question put by a Member in the House—Ruled that there was no *prima facie* case of breach of privilege since there was no unfair criticism or reflection or aspersion on what the Member had said in the House and a part of the statement related to what the Member had said in his letter to the Editor of "*The Hindu*" and not what he had said in the House as Member 92-

RURAL DEVELOPMENT AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT NOTIFICATION II-2 No. 168 OF 1963—

Amendments to—, notification laid on the table .. .. ..

Amendment to—, notification laid on the table .. .. ..

PAGES

S

SALES TAX—

Exemption of State Khadi and Village Industries Board and its units from—and registration notification laid on the table .. 4

Levy of Central — on goods to Union Territories of Goa, Daman, Diu, notification laid on the table 8

List of names of persons convicted under — for quarters ending 31st March and 30th June 1963 8

Question *re* reduction in revenue from — consequent on introduction of Gold Control Rules 48

SAMBANDHAN, SRI S. K.—

Governor's Address, discussion on 13, 170–176

Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64 (Second)—discussion on 139–140, 148

SAMBASIVA REDDIAR, SRI A.—

Governor's Address, discussion on 179–182

SARASWATHY PANDURANGAM, SRIMATHI—

Governor's Address, discussion on 122–127

SCHOLARSHIPS—

Question *re* number of merit — given by State Government to students during 1962-63 223

SESHACHARIAR, SRI M.—

Bill—Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 232

Governor's Address, discussion on 161–164

Resolution *re* formation of Townships 251–252

SIVANANDAM, DR. T. V.—

Governor's Address, discussion on 25

SRINIVASAVARADAN, SRI T. P.—

Condolence Resolution *re* death of 2

STATE-AID TO INDUSTRIES ACT, 1923—

Question *re* names of industries granted aid of rupees one lakh and more under 135–136

STATE WAREHOUSING CORPORATIONS—

Annual Report and Audited Accounts, laid on the table 210

SUBBIAH CHETTIAR, SRI M.—

Bill—Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 232–234

Governor's Address, discussion on 60–66

Resolution *re*—

Formation of Townships 250–251

Warehousing Corporations 244–246

Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64 (Second), discussion on 142–144, 150, 151

SUPPLEMENTARY ESTIMATES (SECOND), 1963-64—

Speech of Hon. Sri M. Bhaktavatsalam on — laid on the table .. 210

VR II.32 N64
N64.5433

PAGES

S—*cont.*

SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1963-64 (SECOND)—
Discussion on 139–152
Presentation of 12

T

TAMIL BOOKS—
Question *re* prizes given to authors of best 96

TEACHERS—
Pandits deputed for training at the Government Training College, Pudukkottai, Minister's attention called to grant of benefits to 93–94
Question *re* integration of salary of—in Government schools in Kanyakumari district and Shencottah taluk 9

TEMPLES—
Question *re*—
Sri Kapaleeswarar Devasthanam, construction of shops by .. 186
Sri Kapaleeswarar Devasthanam, residential houses owned by .. 185–186

TEXT BOOKS—
Question *re* prescription of—in various schools 134

THANGAVEL MUDALIAR, SRI A. K.—
Governor's Address, discussion on 74–79
Resolution *re* Warehousing Corporations 242–243

THIRUPURASUNDARI, SRIMATHI T. L.—
Governor's Address, discussion on 127–131

TOWNSHIP COMMITTEE, KODAIKANAL—
See Committees 3

TOWNSHIPS—
Resolution *re* formation of 248–253

TRAFFIC RULES, 1938—
Amendments to—, notification laid on the table 8, 86

TRAVANCORE-COCHIN AGRICULTURAL INCOME-TAX RULES, 1951—
Amendment to—, notification laid on the table 86

TRAVANCORE MINERALS, LIMITED, QUILON—
Review on working of—for the year ending 31st March 1962, laid on the table 137

U

UNCLAIMED PROPERTY—
Amendments to by-laws relating to disposal of—found in public places, notification laid on the table 8

URDU-SPEAKING MUSLIMS—
Question *re* enlisting of—as Backward community 137

PAGES

V

VENKATACHALAM, SRI R.—
Governor's Address—discussion on 57–60

VENKATARAMAN, THE HON. SRI R.—
Bills—
(Added Territories) Extension of Laws Bill, 1964 236–238
Appropriation Bill, 1964 229–230
City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1964 .. .. 206–207, 208–209
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1964 .. .. .. 230–232, 234–236
Condolence Resolution *re* death of Srinivasavaradan, Sri T. P. .. 1–2
Death of elementary school children at Sivakasi—Consequent on their partaking of free midday meals, statement *re* 138–139
Governor's Address, discussion on 190–206
Resolution *re*—
Formation of Townships 248–249, 252
Warehousing Corporations 239–240, 246–248
Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64 (Second), discussion on 146, 147–152

W

WAREHOUSES ACT, 1951—
Rules framed under—, notification laid on the table 3

WAREHOUSING CORPORATIONS—
Resolution *re*— 239–248

WEIGHTS AND MEASURES DEPARTMENT—
Review of activities of—during the period from 1st April to 30th September 1963, laid on the table 183